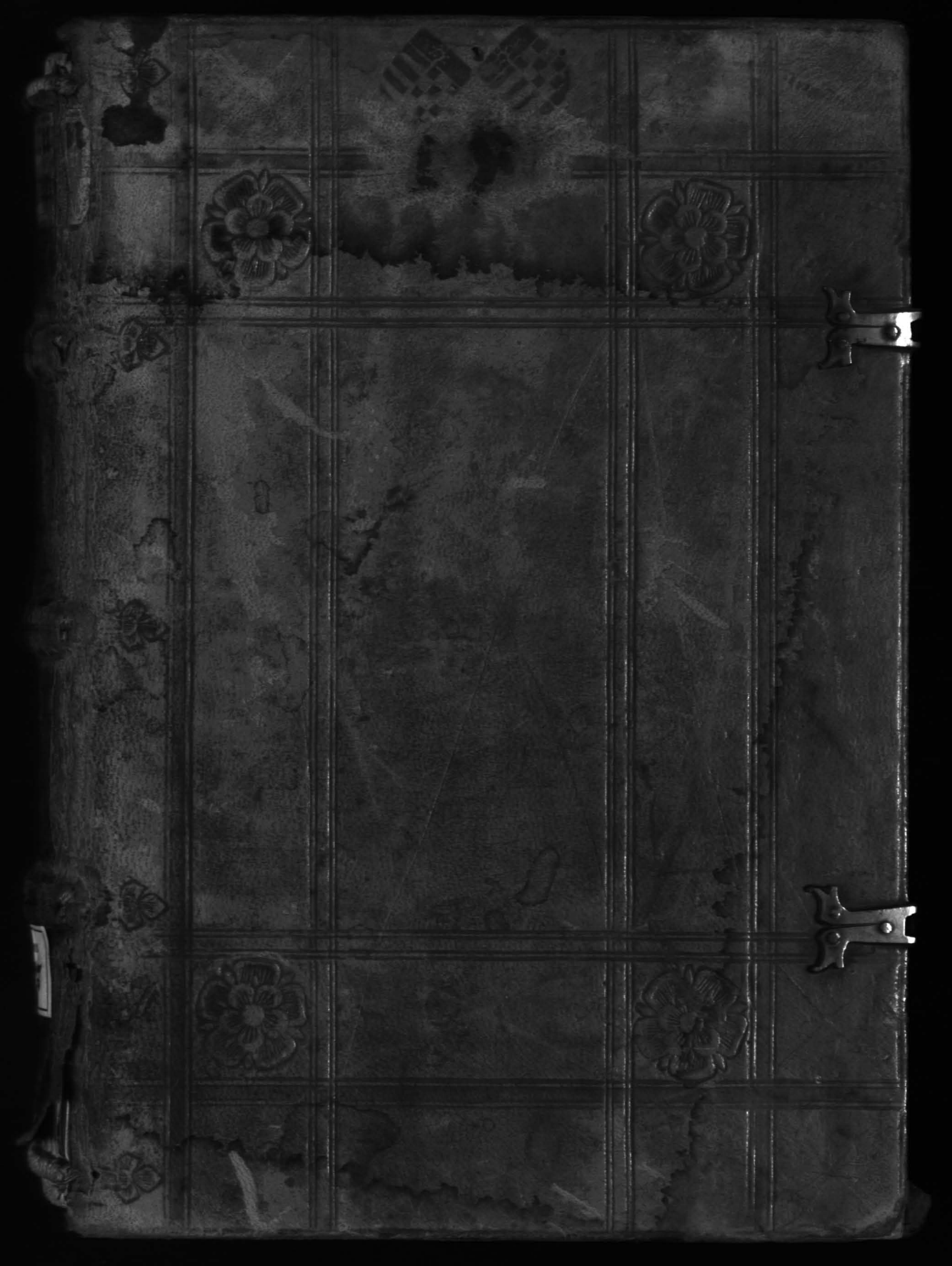

+ Inc. 487 psalm. cum

4° Inc. 487 [Biblia]

Psalterium

Hain * 13459

Panzer III. 236. 961.

487.

4° Inc. 487 [Biblia]

Psalterium

A.
Y.
21.

J
VII
42.

In Usum Societatis professa Ingolstadij.

Ad Bibl. Acad. Land.

Universitäts-Bibliothek München

δ̄ν̄ās̄ τῶν προφητῶν καὶ βασιλέως μέλος· ἁρμονίη σιρῆς μελινοέων ἀσμάτων τῶν δ̄ν̄ās̄· αὐ.

Μακάριος ἀνήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν· καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη· καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν· ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ κῡ τὸ θέλημα αὐτοῦ· κ̀ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας κ̀ νυκτός· κ̀ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, κ̀ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιήσει κατευοδωθήσεται· οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὡς χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει· οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων· ὅτι γινώσκει κ̄ς̄ ὁδὸν δικαίων· καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται· ψαλμὸς τῶν δ̄ν̄ās̄ Β ij

·αυ·ιε·

Approchés

ΙΓ Ναὶ τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέ
τησαν κενά · παρέστησαν οἱ βασι
λεῖς τῆς γῆς ·
καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ
αὐτό · κατὰ τοῦ κυ καὶ κατὰ τοῦ χρι
στοῦ αὐτοῦ · διαῤῥήξωμεν τοὺς δε
σμοὺς αὐτῶν · καὶ ἀποῤῥίψωμεν ἀφ
ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν ·
ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς γελάσεται αὐτούς · καὶ ὁ κς ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς · τότε
λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ
καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραχθήσονται αὐτούς ·
ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐ
τοῦ · ἐπὶ σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ
διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυ ·
κς εἶπε πρός με υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σή
μερον γεγέννηκά σε · αἴτησαι παρ
ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρο
νομίαν σου · καὶ τὴν κατάσχεσίν σου
τὰ πέρατα τῆς γῆς · ποιμανεῖς
αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ · ὡς σκεύη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς ·
Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε · παιδεύθη
τε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν ·
δουλεύσατε τῷ κῷ ἐν φόβῳ · καὶ ἀ
γαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ · δράξα
σθε παιδείας μήποτε ὀργισθῇ κς ·

καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας ·
ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ
μακάριοι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτῷ · ψαλμὸς τῷ δαυΐδ ·
ὅτε φεύγων ἀπὸ προσώπου ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
κ ΙΓ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοί ἐπανίστανται κατ' ἐμοῦ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ ·
σὺ δέ κε ἀντιλήπτωρ μου εἶ · δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου · φωνῇ μου πρὸς κν ἐκέκραξα · καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ ·
ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα · ἐξηγέρθην ὅτι κε ἀντιλήπτεταί μου ·
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ · τῶν κύκλῳ στάντων ἐπ' ἐμέ ·
ἀνάστα κε σῶσόν με ὁ θς μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως · ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας ·
τοῦ κυ ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου · διάψαλμα
εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ δαυΐδ ·
ε μ τῶν ἐπιλόγων ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ·

θε τῆς δικαιοσύνης μου · ἐν θλίψει
ἐπλάτυνάς με · οἰκτίρησόν με καὶ
ἤκουσον τῆς προσευχῆς μου ·
ὑὸὶ ἀνθρώπων μέχρις πότε βαρυκάρ
διοι · ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότη
τα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος · καὶ γνῶτε ὅτι
ἐθαυμάσωσε κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ ·
κύριος ἀκούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέ
ναί με πρὸς αὐτόν · ὀργίζεσθε καὶ μὴ
ἁμαρτάνετε · εἴπατε ἐν ταῖς καρ
δίαις ὑμῶν, ἐπὶ τῶν κοιτασίων ὑμῶν
κατανύγητε · θύσατε θυσίαν δικαι
οσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κύ-
πολλοὶ μάλοισι τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγα
θά · ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς
τοῦ προσώπου σου κύ · ἔδωκας εὐ
φροσύνην ἐν τῇ καρδίᾳ μου · ἀπ
ὸ καρποῦ σίτου οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν
ἐπληθύνθησαν · ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω ·
ὅτι σὺ κύριε μονασταὶ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κα
τῴκισάς με · τῷ τέλει · ὑπὲρ τῆς
κληρονομούσης τοῦ Δαυίδ ·
τ ἐνώτισαι τοῖς μου ἐνώτισε κύ · σύνες
τῆς κραυγῆς μου · πρόσχες τῇ φωνῇ
τῆς δεήσεώς μου · ὅτι σὸς εἶ
μου καὶ ὁ θεός μου · ὅτι πρὸς σὲ προ

ἐυξομαι κύ · τὸ πρωὶ ἤκουσας τῆς
φωνῆς μου · τὸ πρωὶ παραστήσο
μαί σοι καὶ ἐπόψῃ με · ὅτι οὐχὶ θεὸς θέ
λων ἀνομίαν σὺ εἶ · οὐ παροικήσει
σοι πονηρευόμενος · οὐδὲ δικαιω
θήσονται παράνομοι κατέναντι τῶν ὀ
φθαλμῶν σου · ἐμίσησας πάντας
τ οὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν ·
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας
τὸ ψεῦδος · ἄνδρα αἱματίαν καὶ δό
λιον βδελύσσεται κύ · ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου · προσκυνήσω
πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου
κύ · ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου · ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύ
θυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου ·
ὅ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλή
θεια · ἡ καρδία αὐτῶν ματαία ·
ταφὸς ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐ
τῶν · ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολι
οῦσαν · κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός · ἀπο
πεσέτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλί
ων αὐτῶν · κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσε
βειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς · ὅτι παρε
πίκραναν σε κύ · καὶ εὐφρανθή
σονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ

ἐ ισαγῶμαυδὲ γὰρ ἀλλιαυσομ̣ταικ̣καυταςκη
μώσ̣ᾳ̣ς ἐμαυτοῖς · καὶ ιμαυχήσομ̣ταῖ
ἐμοὶ οἱ δὲ γε ἀπωμ̣τες τὸ ὅμολμάσου
ὅτι σὺ ἐυλογήσ̣ᾳ̣σ δίκαιομ̣κε̄ · ὡς ὅ
πλωεὐδοκίασε ἐσ̣ᾳ̣φάμωσας ἡμᾶς,
ᾗς τὸ τέλος ἐμαὐμμοισ ὑπὸ ἰρτῆς
ὀργῆς θεοῦ τῶν ὅλων · σ
κ ξ ιμὴ τῶ θυμῶ σου ἐλέγξῃς μὲ μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με · ἐλέησόμ
με κε̄ ὅτι ἀσθενής ᾗμι · ἴασαί με κε̄
ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου · καὶ ἡ ψυ
χή μου ἐταράχθη σφόδρα · κ̣ς σὺ κε̄
ἕως πότε · ἐπίστρεψον κε̄ ῥῦσαι τὴν
ψυχήν μου · σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέ
ους σου · ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανά
τῳ ὁ μνημονεύων σου · ἐν δὲ τῷ ἅ
δῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι ·
ἔ κοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου · λούσω
σω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου
ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέ
ξω · ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφ
θαλμός μου · ἐπαλαιώθην ἐν πᾶ
σι τοῖς ἐχθροῖς μου · ἀπόστητε ἀπ'
ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ
νομίαν · ὅτι ἤκουσε κε̄ τῆς φω
νῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου ·
ἡ ἤκουσε κε̄ τῆς δεήσεώς μου · κε̄ τὴν

προσ̣ευχήν μου προσε δέξατο ·
αἰσχυνθήσ̣ονται καὶ ταραχθήσονται
πάντες οἱ ἐχθροί μου · ἀποστρα
φήσονται καὶ αἰσχυνθήσονται ὀφ
θαλμοί μου · δόξῃ ·
ταλαίπωρος τῶν ὅλων · ὁ μὴ σε τῶν κῶν ὑπὲρ
τῶν λόγων χουσὶ ἡ οὐ ἐμεμῇ · 7
κ ξ ὁ θεός μου ὅτι σὺ εἶ σωτήρ μου δῶδομ
εἰ καὶ πάντων τῶν δίκαιομάτων μου κὰι
ῥῦσαί με · μὴ ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων
τὴν ψυχήν μου · μὴ ὄν τος λύτρου
μένου μηδὲ σῴζοντος · κε̄ ὁ θεός μου
ᾗ ἐποίησα τοῦτο · ᾗ ἔστιν ἀδικία ἐν
χερσί μου · εἰ ἀνταπέδοκα τοῖς
ἀνταποδίδουσί μοι κακά , ἀπο
πέσοιμι εἰκαίρως ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου
κενός · καταδιώξάτω ὁ ἐχθρὸς
τὴν ψυχήν μου καὶ καταλαβέτω ·
καὶ καταπατησάτω εἰς γῆν τὴν ζωήν
μου · καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κα
τασκηνῶσαι · ἀνάστηθι κε̄ ὀργῆ
σου · ὑψώθητι ἐπὶ τοῖς πέρασι τῶν
ὁρίων μου · καὶ ἐξεγέρθητι κε̄ ὁ
θεός μου ὃν προσέταξας τῷ ἐμῷ λω
κ̣ς συναγωγὴ λαῶν κυκλώσ̣ᾳ̣σέ σε ·
καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον ·
κε̄ κρινῶ λαούς · κρῖνόν μοι κε̄ κατὰ

τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ καὶ τὰ τὴν
δικαίαν μου ἐν ἐμοί· σωτελεσθήτω δὴ ἡ ἁμαρτωλῶν, καὶ
καὶ τὰ θωῦ ἕξ δίκαιον·
ἐ τάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θς δίκαιος· ἡ συντέλεια μου ἀπὸ τοῦ
θῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ὁ θς κριτὴς δίκαιος ἰσχυρὸς
καὶ μακροθύμως· μὴ ὀργὴν ὀργισθήσεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν·
ἐ ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἡλιώσει· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ
ἡτοίμασεν αὐτό· καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς διώκουσιν ἐξεργάσατο·
ἰδοὺ ὠδίνησεν δικαιοσύνην· συνέλαβε πόνον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν· λάκκον
ὤρυξε καὶ ἐνέσκαψεν αὐτόν· καὶ
ἐπιστρέψει ἡ συντριβὴ αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ καταβήσεται·
ἐ ἐξομολογήσομαι τῷ κῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
κῦ τοῦ ὑψίστου·
ἔστι τέλος· ὑπὲρ τῶν ληνῶν· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·

κ ἐξεκκέηται ἡμῶν ὡς θαῦμα τὸ ὄνομά σου καὶ ἡ ὀργασία σου ὑπὲρ τὴν γῆν· ὅτι ἐπορεύθη ἡμέραν λοιπὸν πρὸς δύσιν σου καὶ ὑπερῆρεν ὑψώθη τῶν οὐρανῶν· ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ παύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν· ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου
ς σελήνην καὶ ἀστέρας οὓς σὺ ἐθεμελίωσας· τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· πρόβατα καὶ βόας ἅπαντας· ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου· τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης·
τ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν· κε ὁ κς ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ·
δόξα· καθεξῆς, ἀμήν·
ἔστι τὸ τέλος· ὑπὲρ τῶν λιρυφίων τοῦ υἱοῦ, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ·
θ
ξ ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ

αμου • δνηπήσομαι τοῦ πατὸς τὰ θαυ
μαί σ σ ού σου • ἐυφραν θήσομαι καὶ
ἀγαλλιάσομαι ζῷσοι • ψαλῶ τῷ ὀ
νόματί σου ὕψιστε • ζῷ τῶν ἀποστραφ
ῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω
ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ
προσώπου σου • ὅτι ἐποίησας τὴν
κρίσιν μου καὶ τὸ δίκημόυ • ἐκάθι
σας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην
ὅπωσ ἐτίμησας ἐθνη καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσε
βὴς • τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξάλειψας
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ • καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλειπον μαὶ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις κα θεῖ
λες • ἀπόλετο τὸ μνημόσυνον αὐ
τοῦ μετ ἤχου • καὶ ὁ κτὲ εἰς τὸν αἰῶνα
μένει • ἡτοίμασεν εἰς κρίσιν τὸν θρό
νον αὐτοῦ • καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκου
μένην ἐν δικαιοσύνη •
Κρινεῖ λαοὺς εἰς εὐθύτητι • καὶ ἐγένε
το κτὲ καταφυγὴ τῷ πένητι • βοηθὸς
ἐν εὐκαιρίαις εἰς θλῖψιν • καὶ ἐλπισά
τωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄ
νομά σου • ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες
τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κε • ψάλατε
τῷ κῷ τῷ κατοικοῦντι Σιών • ἀ
παγγείλατε εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἐπιδόξε υ

μαὐτοῦ • ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα
αὐτῶν ἐμνήσθη • οὐκ ἐπελάθε
το κραυγῆς τῶν πενήτων •
λέησόν με κε ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
ἐκ τῶν ὑψούντων με • ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν
πυλῶν τοῦ θανάτου • ὅπως ἂν ἐξ
αγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν
ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών •
ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σου • ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν φθο
ρᾷ ἧ ἐποίησαν • ἐν παγίδι ταύτῃ ἧ
ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ ποὺς αὐτῶν •
γινώσκεται κε κρίματα ποιῶν • ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνε λή
φθη ὁ ἁμαρτωλός • ἀποστραφή
τωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην
πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα
τοῦ θυ • ὅτι οὐκ ἐστὶν εἰς τέλος ἡ ἔν
θλισις τοῦ πτωχοῦ • ἡ ὑπομονὴ τῶν
πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος •
ἀνάστηθι κε μὴ κραταιούσθω
ἄνθρωπος • κριθήτωσαν τὰ ἔθνη
ἐνώπιόν σου • κατάστησον κε νομο
θέτην ἐπ αὐτοῖς • γνώτωσαν τὰ ἔθνη
ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν •
ἵνατί κε ἀφέστηκας μακρόθεν •
ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει μ

ζῶ τῶν ὑπὲρ φαρμέυεσθαι τὸν ἀσεβή,
ἐμπυρίζεται ὁ πνωχός· συλαμβ
άνομται ὑμνδιαμουλίοις οἷς δναυλ
ονίζομται· ὅτι ἐπαμᾶται ὁ ἀμαρ
τωλὸς ζῶται σὺν θυμίαις τῆς τυχῆ
ς αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀνομῶν ζῶευλογᾶται
π αρώξυμε τὸν κύριόν ἀμαρτωλός· κα
τὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ
ελιζητήσᾳ· οὐμὲ ἐὰν μόθε ζῶόπλον
αὐτοῦ· μεβήλοῦται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ζῶ
παντὶ καιρῷ· ἀνταιρᾶται τὰ κρί
ματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·
πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυ
ριεύσᾳ· ᾗ πρὸς γὰρ ζῶ καρδίαν αὐτοῦ οὐ
μὴ σαλευθῶ· ἀπὸ γενεᾶς ἕως γε
νεᾶς μὴ κακωθῶ· οὗ ἄρας τὸ στόμα
αὐτοῦ γέμᾳ καὶ πικρίας καὶ δόλου·
Ὑ πὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόν
ος· ἐνκάθηται ἐν ἕλῃ μετὰ
πλουσίων· ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀπο
κτεῖναι ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τοὺς πένητας ἀποβλέπουσι
ν· ζῶ ἐν ἕρεύει ζῶ ἀποκρύφως ὡς λέ
ων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ·
ἐ μἕρεύει τοῦ ἁρπάσαι πνωχὸν·
ἁρπάσαι πνωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸ
ν ζῶ τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινωθῇ πό σῃ

αὐτὸν κύριος καὶ πεσεῖται ζῶ τῶ αὐτοῦ
κάταικυριεῦσαι τῶν μὴ τῶν· ᾗ
πρὸς γὰρ ζῶ καρδίαν αὐτοῦ ἐπιλέλησται
ὁ θεός· ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐ
τοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος· ἀνά
στηθι κύριε ὁ θεός μου ὑψωθήτω ἡ χὴρ
σου, μὴ ἐπιλαθῇ τῶν πενήτων
σου εἰς τέλος· ἕνεκεν τίνος παρώ
ργισεν ἀσεβὴς τὸν θεόν· εἶπεν γὰρ
ζῶ καρδίαν αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
Β λέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανο
εῖς· τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν ἐν χε
ρσίν σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πέ
νης ὀρφανῷ σὺ ἔσῃ βοηθός·
σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρ
τωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται
ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ·
κε βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπὶ τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθν
η ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ· τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν πενήτων εἰσήκουσας κύ· τὴν ἑ
τοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν πρόσ
εσχε τὸ ὠτίον σου· κρῖναι ὀρφανῷ καὶ
ταπεινῷ· ἵνα μὴ προσθήσῃ ἔτι τοῦ
μεγαλαυχῆσαι ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς
γῆς· εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς
τῷ Δαυΐδ

1-10-

ἐλάλησον ἔκλαυσε πρὸς τὸν πλη
σίον αὐτοῦ · χήλη δόλιαι ἐμαρδίαν
μαι ἀμκαρδίαν ἐλάλησε μαικαί · ἐξολο
θρεῦσαι κε πάντα τὰ χήλη τὰ δόλια
λῶσαι μόναλορρίμομαι · τοῖς ᾳ
πᾶσι τοῖς λῶσαι μὴ μῶν μεναλυ
μοῦ μόν · τὰ χήλη ἡμῶν πᾶσι ῥήμ μ
ἐστι τίς ἡμῶν κε ἐστιν · ὄμνυσι τὴς πα
λεπορίας τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στε
ναγμοῦ τῶν πενήτων · νῦν ἀναστή
σομαι λέγει κε · θήσομαι ἐν σωτη
ρίῳ παῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ · τὰ
λόγια κυ λόγια ἁγνά · ἀργύριον
πεπυρωμένον δοκίμιον τῆς γῆς, κε
καθαρισμόν ἑπταπλασίως ·
σὺ κε φυλάξεις ἡμᾶς κὶ διατηρήσεις
ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα · κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς
περιπατοῦσι · κατὰ τὸ ὕψος σου
ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων ·
ἕως τότε κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος · ιβ 12
ἕως τότε ἀποστρέφῃς τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' ἐμοῦ · ἕως τίνος θήσω
μαι βουλὰς ἐν τῇ ψυχῇ μου · ὀδύνας
ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας κὶ νυκτός ·
ἕως τότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου
· β · αὐ ·

ε τοῖς τῶν κε τί ποτε θαυμαστῶς ἐρρέθη τῇ ι
τυχήμου · μὴ ταμιεύου σοὶ τὰ ὀ
ρηῶς φρουθίον · ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρ
τωλοὶ ἔντεινον τόξον · ἡτοίμασε
αν ἐλπὶς φαρέτραν · τοῦ καταπα
τοξᾶσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ · ὅτι αἱ συνηρτήσθησαν
τοῖς καθῃρέθησαν · ὃς δὲ δίκαιος ποί
ησε · κε ἐμμανῶ ἐν ἁγίῳ αὐτοῦ ·
κε ἐμὸ ὦ ὁ θρόνος αὐτοῦ · ὁ ὀφθαλ
μοὶ αὐτοῦ ἐς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι ·
τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων · κε ἐξε
τάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ · ὃς δὲ
ἀγαπᾷ τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ψυ
χὴν αὐτοῦ · ὑετὸν βρέξει ἐπὶ ἁμαρ
τωλοὺς πανίδας · πῦρ καὶ θεῖον μέ
λαι πνεῦμα ταραχῆς, μερὶς
τοῦ ποτηρίου αὐτῶν · ὅτι δίκαιος
κε δικαιοσύνας ἠγάπησεν ·
κα θύτητας ᾳ ὃς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ·
· δόξα · ᾳ ς τὸ
τέλος ὑπὲρ τῆς σοδονήας τοῦ λιός
τῶ δαυΐδ · ιαῦ ιι
ς ὡς τί κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος ·
ὅτι ὡλιγώθησαν αἱ ἀληθεῖαι ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων · ματαια

ὁδὸν κε ἐλθεῖν αὐτοῦ ἐστί. τίς δὲ ὁδὸς ἐλεύσεται πρὸς τὸ σωτήριόν του τοῦ Ἰσραὴλ.
ἐν τῷ ἐπιστρέψαι καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ
Δόξα. τέλος τάλαντος τῶν δωδεκαπροφητῶν
κ τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου. ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου. πορεύόμενος ἀμώμως καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.
ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν. καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβε κατὰ τῶν ἐγγιζόντων αὐτοῦ. ἐξουδενωμένος ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος. τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει. ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ. καὶ δῶρα ἐπὶ ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
τῇ προφήτῳ δαυὶδ ιδ
φύλαξόν με κύριε ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σοί. εἶπα τῷ κυρίῳ μου εἶ σύ. ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν σοι.

·β·β·

ἐστὶν ἐμὲ ἐπιλέκτους εἰς αὐλισμοὺς μου κύριε ὁ θεός μου. φῶς τίσουν τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἰσχυσα πρὸς αὐτόν. οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα. ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ᾄσωμαι τῷ κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με. καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυὶδ. ιε
κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου. ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου. πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν. καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβε κατὰ τῶν ἐγγιζόντων αὐτοῦ. ἐξουδενωμένος ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος. τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει. ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ. καὶ δῶρα ἐπὶ ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
τῇ προφήτῳ δαυὶδ ιε
φύλαξόν με κύριε ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σοί. εἶπα τῷ κυρίῳ μου εἶ σύ. ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν σοι.

δεξιᾶσουᾖστέλος·
προσευχὴτῶΔαυΐδ· ιστ 16
ἐισάκουσόμουκὲδικαιοσύνηςμου·
πρόσχεςτῇδεήσειμουἐμὲπίσω
τῆςπροσευχήμου· οὐκἐνμιχθήλεσι
δολίοις· ἵκπροσώπουσουτὸκρί
μαμουἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοίμου
ἰδέτωσαν εὐθύτητας· ἐδοκίμα
σαςτὴνκαρδίαμουἐπεσκέψω μυ
κλόνς· ἐπύρωσάςμεκαὶοὐχ εὑρέθη
ζῦἐμοὶἀδικία· ὅπωςἂνμὴλαλή
σῃτὸστόμαμουτὰἔργατῶν ἀνθρώ
πων· διὰτοὺςλόγουςτῶνχειλέων
σουἐγὼ ἐφύλαξαὁδοὺςσκληράς
μὴστρέψαιτὰβήματάμου ὀπί
σωτῶνἰχνῶνσου· ἵναμὴσαλευθῶ
σῃτὰβήματάμου· ἐγὼἐκέκρα
ξαὅτιἐπήκουσάςμουὁθεός· κλῖνον
τὸοὖςσουἐμοὶκαὶεἰσάκουσονμου τῶν
ῥημάτωνμου· θαυμάσωσονταὲλ
έησούὅσοισῴζουτοὺςἐλπίζοντας ἐπὶ
σὲ· ἀπὸτῶνἀνθεστηκότωντῇδεξι
ᾷσου· φύλαξόνμεὡςκόρηνὀφ
θαλμοῦ· ἐνσκέπῃτῶνπτερύγωνσού
σκεπάσῃςμε· ἀπὸπροσώπου
ἀσεβῶνὧνἐλαίωσάντωνμε
ἐχθρόιμουτῶνψυχῶνμου περιέ

τοιςἁγίοιςτοῖςἐνγῆτῆδεαὐτοῦἐθαυ
μάσωσονπάντα ὅκε· πλήθυνον ταὐτὰθλίψεις
μουταῖςαὐτοῦἐμαὐτοῖς· ἐπλήθυνθησαν
οἱἀσθένησαιαὐτῶνμετὰταῦτα ἐταχύνα
μὴ οὐμὴσυναγάγω τὰςσπονδὰς
αὐτῶνἐξαίματῶν· οὐδ᾽ οὐμὴμνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν
διὰχειλέωνμου· κύριςτῆςκληρο
νομίαςμουκαὶτοῦποτηρίουμου
σὺεἶοὃἀναποκαταστήσῃτὴνκληρονομίαν
μουἐμοί· σχοινίαἐπέπεσόσοιἐν
τοῖςκρατίστοισμου· καὶγὰρἡκλη
ρονομίαμουλαμπρύνθησανἐπἐμοί· ἐὰνμὴ
στῇτὸνλαὸνμουτὴνἐρημίαν ἐὰνμὴ
ἐκδεξιῶνμουἐστὶμὴποτεσαλευθῶ
ἵναμὴσαλευθῶ ἵναμὴσαλευθῶ
ἵναμὴσαλευθῶ·

ὁ ϑεμου βοηϑος μου καὶ σὺ πρόσχου
ἐπ' αὐτόμ· ὑπεραστπίσμου καὶ κέ
ρας σωτηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ
μου· αἰνῶν ὠδῶ καὶ καλέσομαι τὸν κῦ,
καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι·
περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου καὶ
χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με
ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προ
έφθασάν με παγίδες θανάτου·
καὶ ἐν τῇ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσά
μην τὸν κῦ· καὶ πρὸς τὸν ϑν̄ μου
ἐκέκραξα· ἤκουσε μου ἀπὸ ναοῦ ἁγίου
αὐτοῦ φωνή μου· καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώ
πιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔτρομε σὲ
γη καὶ ἐθεμελιώθησαν αἱ τῶν
ὀρέων ἐταράχθησαν· καὶ ἐσαλεύ
ϑησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς· ἀνέ
βη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ πῦρ
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καυθήσεται
σεται· ἄνθρακες ἐξεκαίσθησαν
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ κατέβη· καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερου
βὶμ καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων· καὶ ἔϑετο σκό
τος ἀπόκρυφον αὐτοῦ κύκλῳ αὐτοῦ
ἡ σκηνὴ αὐτοῦ· σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νε

Β·δ·

τ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν μελλήσειν ὑπερι φαυ
μίαν· ἐκβαίλομεν ἐς μεσον ὑπερι εκύ
κλωσαν ἡμᾶς· τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐθέντο κλίναι ἐν τῇ γῇ· ὑπέλαβ
όμην ὡς ἀλέων ἕτοιμος ἁρπάσαι·
καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφ
οις· ἀνάστηθι κύριε προφθασον
αὐτὸν καὶ ὑποσκέλισον αὐτόν· ῥῦ
σαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς·
ῥ ὀμφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χει
ρός σου· κύριε ἀπὸ ὀλίγου ἀπὸ γῆς
διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν
καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη
ἡ νηδὺς αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱῶν
καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα αὐτοῖς νή
πιοις αὐτῶν· ἀλλὰ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ
ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου·
χ ὀρτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν
δόξαν σου· δόξα· καὶ θέματα· β·
εἰς τὸ τέλος τῷ νικοποιῷ τῷ δαυ
ὠδὴ μελλήσει τῷ κῷ τοὺς λόγους τῆς
ὠδῆς ταύτης· ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἐρρύσατο
αὐτὸν ὁ κς̄ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρ
ῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς σαουλ καὶ εἶπεν· ιζ 17
λ Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου κύριος στερέω
μά μου καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου

φέλαις αὐέρωμ · ἀν τοὺ τῆς τῆλαιυτή
στεως ἐμόν τι ομαι αὐτοῦ αἵμε φέλαι δ νηλ
θομ · χάλαι ζαικὴ ἀν θραυκεῖ τουρὸς
καὶ ἐβρομήτησ ομοῖ ζ ὀῶυου ὁκεῖ · κὴ ὅ ὕ τι
τοσε ἔδαυκε φωμὴ ἀὐτοῦ · ὀ ἦ αν τέτει
μεμέλη μαὶ ἐσκορ ὸν τισ ομαι αὐτούς ·
καὶ ἀν θρα ν τὰς ἐ πλή θυ ε καὶ σ ωε τὸρ
α ξ εμ αὐτούς · μαὶ ἀῶ φθη σαν αἱ τοὶ
γὰι τῶμ ῦ δαύ τομ · κὴ ἀν ἐκ λή φθη
τὰν θρ ὸ μ ο ι α τῆς οἰ κουμέ μη ς ·
ἀν τὸ ἐ τι τῆ μὴ σ ῶ σ ῶ σ ου κεῖ · αὐ τὸ ἐ
μ τομ ζ σε ως τομ έ υ μα τος ὀρ γῆς
σου · ἐ ξα ν τρ ὸ τει λ σμ ἐ ζ ὕ τοις κὴ ἄ σμα
μ ἔ με τρο σε μά βε τὸ μ ὸ ἐ ξ ῦ δαύ τομ
πολλ ῶ ῦ · ῥ ύ σε ταί με ὀ ζ ἐ χθρ ῶ ῦ μου
δ ῦ ωα τῶμ · καὶ ἐ κ τῶμ μι σοῦ ντῶμ
με ὅ τι ἐ φε ρεύ θη σα ν ὑ πε ρ ἐ μ ὸ ·
προ ἐ φθα σά μ με ζ ῆ μ ἔ ρα ι καὶ κ ύ σε ό ς
μου · καὶ ἐ γ ὸ μ ε το κεῖ αἰ τὶ τὴ ρη σ μά
μου · καὶ ὀ ζ ήτη σ ὰ ν ἔ με ζ ἐ πλά τυς μὸ μ
ῥ ύ σε ταί με ὅ τι ἠ θ ὸ λη σ ἔ με · καὶ ἀν
τα ν τοδ ὸ σ ζ μοι κεῖ καὶ τά τ ῦ δ ῦ καὶ ο
σ ύ μ ῦ μου · μαὶ καὶ τὰ τ ῦ καὶ θ ῦ ρ ζ ὸ
τ ῦ τι τα ν τῶμ χ ζ ρ ῶ μ ῦ μου ἀν τα ν τοδ ὸ
σ ζ μοι · ὅ τι ἐ φύ λ ῶ ξα ν τὰς ὁ δ ὸ ς κ ῦ ·
καὶ ὃ υκ ἠ σέ βη σα ν ἀῶ τὸ τ ῦ θ ῦ μου
ὃ τι τα ῦ τα τὰ κρί μα τα ν αὐ τ ῦ ἐ μ ὸ ν τι

ο μ μου · καὶ τὰ ὀ δ ν κ ῦ μ ὸ μ ῦ τα ν αὐ τοῦ
ὃ ῦ κα ν τε θη σα ν δ ν ἐ μ ὸ ῦ · κ αὶ ἔ σο μαι
ἄ μω μο ς μ ὸ ν τ αὐ τοῦ · καὶ φ ῦ λ ά ζ ο
μαι δ ν τὸ τῆ ς ἀ νο μί α ς μου · κὴ ἀν
τα ν τοδ ὸ σ ζ μοι κεῖ καὶ τὰ τ ῦ δ ῦ καὶ ο
σ ύ μ ῦ μου · κὴ καὶ τὰ τ ῦ καὶ θ ῦ ρ ζ ὸ
τ ῦ τι τα ν τῶμ χ ζ ρ ῶ μ ῦ μου, ἐ μ ὸ ν τι τῶμ
ὀ φ θ α λ μ ῶ ῦ αὐ τοῦ · μ ὸ τὰ ὁ σ ι ο ῦ ὅ σ ι
ο σ ἔ σ η · καὶ μ ὸ τὰ ἀ ν δ ρ ὸ ς ἀ ῶ θ ῶ ο
ἄ ῶ θ ῶ ο σ ἔ σ η · κὴ μ ὸ τὰ ὐ ἐ κ με λ ι τοῦ
ἐ κ λε κ το σ ἔ σ η · καὶ μ ὸ τὰ ῦ φ ρ έ μ λ ο ῦ
δ ν α φ ρ έ τ ε ι ς · ὅ τι σ ὺ λ α ο μ ὶ τα ν τε ι μ
ο μ ὸ σ ό σ ε ι ς, καὶ ὀ φ θ α λ μ ο ὶ ὑ πε ρ η φ
ά μ ω τα ν τοζ μ ό σ ζ ς · ὅ τι σ ὺ φ ω τι
ε ῖ ς μ ύ χ ν ο μ μ ο ῦ κεῖ · ὁ ῦ ῦ μ ο ῦ φ ω τι
ε ῖ ς τὸ σ κό το ς μ ο ῦ · ὅ τι ὅ μ σ ο ὶ ρ ῦ σ θ ή
σ ο μ αι δ ν τὸ τ ῦ ρ α ῦ τ ῆ ρ ί ο ῦ ·
καὶ ἐ μ τῶ θ ῶ μ ο ῦ ὑ πε ρ β ή σ ο μ αι τε ῖ χ ο ς
ὁ θ ε ῖ μ ο ῦ ἄ μ ω μ ο ς μ ὸ ὅ λ ο ς αὐ τοῦ ·
τῶ λ ό γ ι α κῦ τα ν τοῦ ρ ω μ ε ῦ μ α ῦ ὑ πο ρ
α ῦ τ ῶ ι α ῆ λ ι ς ἔ ζ τι σ α μ ῦ τ ῶ μ τῶ μ ὲ λ τι ζ ο μ
τ ῶ μ ὲ τ ῶ αὐ τ ῶ μ ὁ · ὅ τι τί ς θ ε ῖ τα ρ ἐ ξ
τοῦ κῦ · μ ὴ τί ς θ ε ῖ π λ η μ ὶ τοῦ θ ῦ ἡ μ ῶ ῦ ·
θ ε ῖ ὁ τα ῦ τ ρ ι ζ ῶ μ μ ύ ὸ μ μ ε δ ν ἰ ῶ α ι μ ι μ
καὶ ἔ θ ε το ἄ ἰ μ ῶ ι ο μ τ ὴ μ ὁ δ ὸ μ μ ου ·
καὶ τα ρ τι ζ ό μ ῦ ο ς τοὺ τ ῶ δ ῦ α ς μου
ῶ σ ε ἰ ἔ λ α ύ φ ο ῦ · καὶ ἐ τὶ τ ὰ ῦ τ ὴ λ ὰ

ἰαθῶμεν· διὰ δαὶδ κόμ χειρὸς ἐμοῦ
σῷσεις με ἀπὸ ἐχθροῦ μου· καὶ ὀπίσω τοῦ ἀναστήσαντός με ἐπὶ
τοὺς ὑπεναντίους μου ἐδίωξα αὐτούς· καὶ οὐκ ἐπεστράφην
ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτούς· συντρίψω αὐτοὺς καὶ οὐ δυνήσονται
στῆναι καὶ πεσοῦνται ὑποκάτω τῶν ποδῶν μου· καὶ περιέζωσάς
με δύναμιν εἰς πόλεμον· καὶ ὑποκάτω μου ἔκαμψας τοὺς
ἐπανιστανομένους μοι· καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον
καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξολεθρεῦσαι· καὶ βοήσονται καὶ οὐκ
ἔστιν ὁ σώζων· πρὸς κύριον καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν·
καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κατὰ προσώπου πνεύματος·
ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς· ῥύσῃ με ἀπὸ ἀντιλογίας λαοῦ
καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν·

λαός ὃν οὐκ ἔγνων δουλεύσει μοι·
εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μου·
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντο μοι· υἱοὶ
ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν καὶ ἔχω
λαμψαν ἀπὸ τῶν τριβῶν αὐτῶν·
ζῇ κύριος καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός· καὶ ὑψωθήτω
ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ὁ θεὸς ὁ
διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί· καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ· ὁ ῥύστης μου ἐξ
ἐχθρῶν μου ὑψώσεις με·
ἀπὸ τοῦ ἐπανισταμένου μοι ὑπ' ἐμὲ ὑπ-
ήσεις με· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου
ῥύσῃ με· διὰ τοῦτο ἐξομολογήσο-
μαί σοι ἐν ἔθνεσι κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί
σου ψαλῶ· μεγαλύνων τὰς σωτηρ-
ίας τοῦ βασιλέως· καὶ ποιῶν ἔλεος
τῷ χριστῷ αὐτοῦ· τῷ δαυὶδ καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.
ὁ ἐξ ἑπτὰ ψαλμὸς τοῦ δαυίδ.
ὁ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα· ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα· καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν· οὐ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι ὧν οὐκ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς

τῆ σοῖ κου μὸν μη στ ἀρ ἡ μαὶ τα αὐ τῶν μ
ἡμ τῶν ἡ λί ω ὃ θε ρ τὸ σκλί μω μα αὐ τοῦ
καὶ αὐ τὸ ἐ ὢ σ μυ μ φί ο σ ἐκ πο ρευ ό με μ
ο σ ἐκ πα α φοῦ αὐ τοῦ · ἀ ναλλ ι ά σ ε τα ι
ὡ σ νί τας Δρα ι μ ιῶ ὀ δό μ · ἀ π ἄ κρο υ
τοῦ ο ὐ ρα μ οῦ ἡ ὃ ξ ὸ δο σ αὐ τοῦ ·
κ αἳ τὸ κα τα τ ὴ μ α αὐ τοῦ ὅ ω σ ἀ κρο υ
τοῦ ὁ μω ο ῦ · κα ὶ ὁ υ μ ἐ σ τι μ ὸ σ ἀ π ο κρυ
βή σ ε τα ι τῆ σ θε ρ μ η σ αὐ τοῦ · ὃ μ ό μο σ
κῦ ἀ λ λ ο μο σ ἐ π ὶ τ ὴ ν φ ρέ φ ω μ τυ χ ὰ σ ·
ἡ μ αρ τυ ρ ί α κῦ π ὶ τ ὴ σ ο φ ί ζ ο υ σ α μ ν ὶ
π ὶ α · π ρ ὰ δ ν ι κα ὶ ὁ μ α π α κῦ ἀ γ θ ὸ α
εὐ φ ρ α ί μ ο μ τ α κα ρ δ ν ί α μ · ἡ μ ῖ τ ο λ μ ὶ κῦ
τ ὴ μ α ῦ η σ φ ω τ ί ζ ο υ σ α ὐ ὸ φ θ α λ μ ο ὶ σ
ὃ φ ό βο σ κῦ α ὐ τ μ ο σ ὸ δ ν α υ μ ὲ μ ω μ ᾧ σ α ῖ ῶ μ
α υ α ῖ ῶ μ ο σ · τ α υ ι ρ ί μ α υ τ α κῦ ἀ λ η θ ι μ ὰ
δ ῶ δ ν κ μ ω λ ὸ μ α υ , ὅ σ π ὶ τ ὸ α υ τ ό · ἐ π ὶ
θ υ μ ι τ ὰ ὖ π ὲ ρ χ ρ υ σ ί ο μ κα ὶ λ ί θ ο μ τ ί μ ι
ο μ π ο λ ὼ κα ὶ π λ υ κ ύ τ ε ρ α ὖ π ὲ ρ μ ἐ λ ι
κα ὶ κι ρ ί ο μ · κα ὶ γ ὼ ὁ δ ν ο ῦ λ ο σ σ ο υ φ υ
λ ά ῦ ο τ ε ι α ὐ τ ά ῖ · ὅ μ τ ῶ φ υ λ ά ῦ ο τ ε ι μ
α ὐ τ ὰ ὰ ν τ α π ό δ ο σ ι σ τ ο λ λ ή · π α ρ ὰ δ
π λ ό μ α τ α τ ί σ ω ι ἡ σ ῆ ἐ κ τ ῶ μ κ ρ υ φ
ί ω μ μ ο υ κα ὶ θ α ύ ρ ι σ ό μ μ ε · μ α ὶ ἀ π ὸ
ἀ λ λ ο τ ρ ί ω ν φ ᾧ σ α τ ο ῦ δ ο ύ λ ο υ σ ο υ ·
ὅ α ν μ ὴ μ ὸ υ κα τ α κυ ρ ι ε ύ σ ω σ ι , τ ό τ ε
ἀ μ ω μ ὸ σ ἔ σ ο μ α ι · κ α ὶ κα θ α ρ ί σ θ ή

σ ο μ α ὶ α ὐ τ ο ὰ ὶ μ α ρ τ ί α σ μ ε γ ά λ η σ ·
κ α ὶ ἔ σ ο μ τ α ὶ σ ὲ ὐ δ ο κ ί α μ τ ὰ λ ό γ ι α
τ ο ῦ σ τ ό μ α τ ό σ μ ο υ · κ ῆ μ ο λ έ τ η τ ῆ σ
κ α ρ δ ί α σ μ ο υ ἡ μ ῶ π ο μ ί σ ο υ δ ν α π α ν
τ ὸ σ · κ ἔ μ ο η θ έ μ ο υ σ κ ῆ λ υ τ ρ ω τ α ί μ ο υ ·
· ᾗ σ τ ὸ τ έ λ ο σ τ ά λ μ ο σ · τ ῶ δ ν α δ ῆ · ιθ 19 ·
ἐ π α ῦ κ ο ῦ σ α ι σ ο υ κ ἔ ἡ μ ἡ μ έ ρ α υ θ λ ί ψ ε ω σ ·
ὑ π ε ρ α σ π ί σ α ι σ ο υ τ ὸ ὄ ν ο μ α τ ο ῦ θ ῦ
ἰ α κ ω β ' · ὄ ῆ α υ τ ο φ ε ί λ α ι σ ο ι β ο λ ί θ ε ι
α υ μ ὄ ῆ ἀ γ ί ο υ · κ α ὶ ἐ κ σ ι ω ὰ μ τ ι λ ά ι μ ο ι
τ ό σ ο υ ἡ μ η σ θ ε ί η π α ύ σ η σ θ υ σ ί α σ ο υ
κ α ὶ τ ὸ ὅ λ ο κ α ὐ τ ω μ α ύ σ ο υ τ ο ῆ α ι μ α ύ τ ω ·
δ ο ύ η σ ο ι σ κ ἔ κ α ὶ τ α ὐ τ η ἡ μ κ α ρ δ ν ί α μ σ ο υ ·
κ α ὶ τ α ῦ σ α μ τ ῆ ῖ β ο υ λ ῆ ἡ μ σ ο υ π λ η ρ ῶ
σ α ι · ἀ ν α λ λ ι α σ ό μ ε θ α ὐ ὸ σ ῆ ὶ τ ῶ σ ω τ ή
ρ ι ω σ ο υ · κ ῆ ὁ ρ μ ὸ μ ο μ α τ ι κῦ θ ῦ ἡ μ ῶ μ
μ ὸ ῆ λ ω ν θ η σ ό μ ὸ θ α · π λ η ρ ῶ σ α ι
κ ἔ τ α ῆ μ τ α ῦ τ α ῦ ᾗ τ ἡ μ α τ α ί σ ο υ · μ ι ῶ ἐ μ
ω μ ὄ π ὶ ἔ σ ω σ ε κ ἔ τ ο ῆ μ χ ρ η μ α τ ῆ μ α ὐ τ ο ῦ ·
ἐ π α ῦ κ ο ύ σ ε τ α ι α ὐ τ ο ῦ ὄ ῆ ὸ ῶ ῶ ο υ ἁ γ ί ο υ
α ὐ τ ο ῦ · ἡ μ δ ν ω α α φ τ ε ί α ι σ ἡ σ ω τ ή ρ ί α υ τ η σ
δ ν σ χ ι α σ ἀ ὐ τ ο ῦ · ὁ ῦ τ ο ι σ ἐ μ ἀ ὐ ρ μ α σ ι σ κ α ὶ
ὁ ῦ τ ο ι σ ἡ μ ῖ π α σ ι σ · ἰ μ ε ι σ ἐ δ ὲ ἡ μ ὁ ρ μ ό
μ α τ ι κῦ θ ῦ ἡ μ ῶ μ ἐ π ι κα λ ε σ ό μ ε θ α ·
α ὐ τ ο ῖ σ ω ε π ο δ ν ί σ θ η σ α μ κ ἡ ἔ π ε σ ο μ ·
ἡ μ ῆ σ δ ὲ ἀ μ ἐ τ ὴ λ ω β μ κα ὶ ὰ μ ο ρ θ ώ σ θ η
ω β μ · κ ἔ σ ῶ σ ο μ τ ό μ β α σ ι λ έ α ι κ ἡ ἔ π α ῦ

κου σοῦ ἡμῶν ζῶν ἁπλῶς ἐν ἡμέραις τοῖς καὶ λ
ε σόμ θα ὑσε · τὰ λ μα ὡς τῶν δ λ ξδ λ ·
κ ξ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται κ 20
ὁ υἱὸς σὺ λεις · καὶ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιάσ θ ται σφόδρα · τῷ ἐ τῷ θυ
μίαμ τῆς καρδίας αὐτοῦ ὤδωκας
αὐτῷ · κ τῷ θελ ήσει μ τῶν χειλέων
αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν · ὅτι προέ
φθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότη
τος · ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκλίθου τιμίου · ζω
ὴν ᾔτησέν σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρό
τητα ἡμερῶν ἕως αἰῶνος αἰῶνος ·
μ εγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίο
σου · δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐπ θήσεις ἐπ αὐτόν · ὅτι δώ
σεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ·
εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ
προσώπου σου · ὅτι ὁ βασιλεὺς
ἐλπίζει ἐπὶ κν · καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑ ψί
στου οὐ μὴ σαλευθῇ · ἁ υρεθήτω ἡ
χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου ·
κ δεξιά σου εὑρέτωσαν πάντας τοὺς μισο
ῦντάς σε · ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλί
βανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ πρόσω
που σου · κς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει
αὐτούς · κ καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ

ὀ μὲν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς
ἀπολεῖς · καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων · ὅτι ἐξέκλιναν
ἐπὶ σὲ κακά · ἐλογίσαντο βουλὰς
ἃς οὐ μὴ δυνήσωνται στῆσαι ·
ὅτι θήσεις αὐτοὺς μῶτον · ἐν τοῖς σ
περιλοίποις σου ἑτοιμάσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν · ὑψώθητι κς ἐ
ν τῇ δυνάμει σου · ἀσόμεθα καὶ
ψαλοῦμέν σου τὰς δυνάμεις σου ·
· δόξα · εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀν
τιλήμψεως τῆς ἑωθινῆς · ψαλμὸς ·
· τῷ δ λ ·
κα' 21.
ὁ θς ὁ θς μου πρόσχες μοι , ἵνα τί
ἐγκατέλιπές με · μακρὰν ἀπὸ
τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν πα
ραπτωμάτων μου · ὁ θς μου κεκρά
ξομαι νυκθήμερον καὶ οὐκ εἰσακούσῃ ·
καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἀφροσύνην ἐμοί ·
σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ
ἰσ ηλ · ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες
ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς ·
πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν ·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθη
σαν · ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθ
ρωπος ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξου
θένημα λαοῦ · πάντες οἱ θεωροῦ

μου ἐπὶ τῇ κλίνῃ μου τὴν νύκτα ὃν
ἐβάλομαι κλῆρον · σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύν
ης στήσῃ τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ · πρὸς
τὴν ἀντίλημψίν μου πρόσχες · ῥῦσαι
ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου ·
Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου ·
σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος · καὶ
ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν
ταπείνωσίν μου · διηγήσομαι τὸ
ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου · ἐν
μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε · Οἱ φο
βούμενοι τὸν κύριον αἰνέσατε αὐτόν ·
πᾶν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε
αὐτόν · φοβηθήτω ἀπ' αὐτοῦ πᾶν
τὸ σπέρμα Ἰσραήλ ·
Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσόχθισε
τὴν δέησιν τοῦ πτωχοῦ · οὐδὲ ἀπ
έστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ · καὶ ἐν τῷ κεκράγεναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου · παρὰ σοῦ
ὁ ἔπαινός μου · ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ
ἐξομολογήσομαί σοι · τὰς εὐχάς
μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβου
μένων αὐτόν · φάγωνται πτωχοὶ
καὶ ἐμπλησθήσονται · καὶ αἰνέσουσι
κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν · ζήσονται
αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ·

· ρ · λ ·

γύτες με ἐν τῷ κυκλῶσαί με · ἔλαύλ
ησαν ἐμοὶ χάλεσι μέκι μήσαν κεφαλήμ
ἦλθον ἐν τῷ κύρι σαύθωαὐτόμ ·
C ωσαύτωαὐτὸμ ὅτι θέλει αὐτόμ · ὅτι σὺ
εἶ ὁ ἐκτείνας με ὁ κναφρὸς · ἦλ
θόν μου ἀπὸ τῶν μαστῶν τῆς μήτρός
μου · ὁ θεός μου εἶ σὺ μὴ ἀποστῇς ἀπὸ
μακρὰν ἀπὸ ἐμοῦ ὅτι θλῖψις
ἐγγύς · ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι ·
κατεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ
ταῦροι πίονες περιέσχον με ἤνοιξαν
ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν · ὡς λέων
ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος · ὡσεὶ
ὕδατι ἐξεχύθην καὶ διεσκορπίσθησαν
πάντα τὰ ὀστᾶ μου · ἐγενήθη ἡ καρδία
μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου · ἐξηράνθη ὡς ὄ
στρακον ἡ ἰσχύς μου · καὶ ἡ γλῶσσά
μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου ·
Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με ·
ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί ·
συναγωγὴ πονηρευομένων περιέ
σχόν με ὤρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας
μου · ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ
μου · αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖ
δόν με · διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά

μμησθήσομαι καὶ ἐπὶ τραυφλίσομαι
πρὸς κῦ πατέρα τὸν πάντων τῆς γῆς
καὶ πρὸς κύριόν σου ἐμὲ ὁ θεὸς μου αὐτοῦ
πᾶσαι αἱ πανηγύρεις τῶν ἐθνῶν ·
ὅτι τοῦ κῦ ἐβασίλευσεν καὶ αὐτὸς διέστασεν
τῶν ἐθνῶν · ἔφαγον καὶ προσεκύ-
νησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς ·
ἐνώπιον αὐτοῦ πρόπεσοῦνται πάντες
οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν καὶ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶν οὐ ζωοποιήσει · καὶ τὸ σπέρμα μου δου-
λεύσει αὐτῷ · ἀναγγελήσεται τῷ κῦ
γενεὰ ἐρχομένη · καὶ ἀναγγελοῦ-
σι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ · λαῷ τῷ
τεχθησομένῳ ὃν ἐποίησεν ὁ κς ·

ψαλμὸς τῷ δαυίδ · κβ

κς ὁ ποιμήν μου καὶ οὐδέν με ὑστερήσῃ ·
ἐν τόπῳ χλόης ἐκεῖ με κατέσκη-
νωσεν · ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεώς με
ἐξέθρεψεν · τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν
ὡδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δι-
καιοσύνης · ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ , καὶ γὰρ ἐὰν πορευθῶ , ἐν μέ-
σῳ σκιᾶς θανάτου · οὐ φοβηθήσο-
μαι κακά , ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ ·
ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου
αὐταί με παρεκάλεσαν · καὶ τοίνυν
σαυτῷ πρόσωπον τοῦ ζῆν ·

ἐξεραμτίας τῶν θλιβομένων με ·
ἐλίπασας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου
καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ
κράτιστον · καὶ τὸ ἔλεός σου κατα δι-
ώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου · καὶ τὰ κατοικητήριά μου ἐν οἴκῳ
κῦ εἰς μακρότητα ἡμερῶν ·

ψαλμὸς τῷ δαυὶδ τῆς μιᾶς
σαββάτων · κγ 23

τοῦ κῦ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ·
ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦ-
ντες ἐν αὐτῇ · αὐτὸς ἐπὶ θαλάσσαις
ἐθεμελίωσεν αὐτὴν · καὶ
ἐπὶ ποταμοῖς ἑτοίμασεν αὐτήν ·
τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κῦ ·
ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ ·
ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ,
ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ · καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ
πλησίον αὐτοῦ · οὗτος λήψεται εὐλο-
γίαν παρὰ κῦ · καὶ ἐλεημοσύνην
παρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ · αὕτη
γενεὰ ζητούντων τὸν κύριον · ζητούν-
των τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ἰακώβ ·
ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν , καὶ
ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι , καὶ εἰσε-

μένυσόταιὁβασιλεὺςτῆςδόξης·
Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης·
κύριος ταιὸς καὶ δυνατὸς κύριος ταιὸς
ἐν πολέμῳ· ἄραι τε πύλας οἱ ἄρχο
ντες ὑμῶν, καὶ ὑπάρθητε πύλαι αἰ
ώνιοι· καὶ εἰσελεύσονται ὁ βασιλεὺς
τῆς δόξης· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασι
λεὺς τῆς δόξης· κύριος τῶν δυνάμεω
ν αὐτὸς ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης·
· ψαλμὸς τῷ δαυὶδ· δόξα·
καὶ θυσίαν ρ καὶ
πρόσεστε κεῖνται τῷ τυχόντι μου· ὅτε
ὁ θυμούμενος οἰκοδομήθη, μὴ κα
ταισχυνθείης τὸν αἰῶνα· μηδὲ
καταγελασθῶσιν οἱ ἐχθροί
μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές
σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰ
σχυνθήτωσαν πάντες οἱ ἀνομοῦντες δι
καίως· τὰς ὁδούς σου κύριε μήνυσόν
μοι· καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με
δήλησόν με ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ σου·
καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ σωτήρ
μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέρ
αν· μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κύρε
καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός
ἐστιν· τῶν ἁμαρτιῶν τῆς νεότητός μου
καὶ τῶν ἀγνοιῶν μου μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου

μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρη
στότητός σου κύριε· χρηστὸς καὶ δίκαι
ος κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρ
τωλοὺς ἐν ὁδῷ· ὁδηγήσει πραεῖς ἐν
κρίσει· διδάξει πραεῖς τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ· πάντες αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ
ἀλήθεια· τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθή
κην αὐτοῦ· καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε·
καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου πολλὴ
γάρ ἐστι· τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φο
βούμενος τὸν κύριον· νομοθετήσει
αὐτῷ ὁδῷ ἣν ἐξελέξατο· ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται·
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν
κραταίωμα καὶ τῶν φοβουμένων αὐ
τόν· καὶ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει
αὐτοῖς· οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαν
τὸς πρὸς τὸν κύριον· ὅτι αὐτὸς ἐκβαλεῖ
ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου·
πρόσβλεψον πρός με καὶ ἐλέησόν με·
ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμὶ ἐγώ
εἰσι θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλη
θύνθησαν· ἐκ τῶν ἀνάγκων μου ἐξά
γαγέ με· ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας
τὰς ἁμαρτίας μου· ἴδε τοὺς ἐχθρ

ού ἐμοῦ ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μι
σοῦσάν δικομε μίσησαί με· φύλαξον
τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί μου· μὴ καται
σχυνθείω ὅτι ἤλπισά σε· ἀπὸ κα
κοήκου θείς ἐκολλῶντό μοι, ὃ δὲ ὑπε
μεγάλησε κε· λύτρωσαι ὁθεὸς τὸν ἰσρα
ὴλ, ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ
· ψαλμὸς τῷ δαυὶδ · κε΄ 25

Κρῖνόν μοι κε ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
ἐπορεύθην· καὶ ἐπὶ τῷ κε ἤλπισα καὶ
οὐ μὴ ἀσθενέσω· δοκίμασόν με
κε καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς
νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου· ὅτι
τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλ
μῶν μου ἐστί· καὶ ἀνηρέστησα ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου· οὐκ ἐκάθισα μετὰ συν
εδρίου ματαιότητος· καὶ μετὰ
παράνομον οὐ μὴ εἰσέλθω
ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων
καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω·
Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου,
καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κε·
τοῦ ἀκοῦσαι με φωνὴν αἰνέσεώς σου
καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμά
σιά σου· κε ἠγάπησα εὐπρέπειαν
οἴκου σου· καὶ τόπον σκηνώ
ματος δόξης σου· μὴ συναπολέσῃς

μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν
μου· ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι ἡ δεξιὰ
αὐτῶν πλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀ
κακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί
με καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν
εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω
σε κε· ψαλμὸς τῷ δαυὶδ·
πρὸ τοῦ χρισθῆναι· κα 26
Κ ύριος φωτισμός μου καὶ σωτήριόν μου, τίνα
φοβηθήσομαι· κύριος ὑπερασπιστὴς
τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω
καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας
τοὺς φαγεῖν τὰς σάρκας μου οἱ θλίβον
τές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθένη
σαν καὶ ἔπεσον· ἐὰν παρατάξηται
ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθή
σεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπανασταθῇ
ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλ
πίζω· μίαν ἠτησάμην παρὰ κυ
ταύτην ζητήσω· τὸ κατοικεῖν με ἐν
οἴκῳ κυ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τέρψιν
τοῦ κυ· καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν
τὸν ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἐκρύβη με ἐν σκηνῇ
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου·
ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκη

μὴ σαυτοῦ ζῶ τοῦ πραΰ ἦ τοῦ σε με .
κ αὶ μωῒ δὸ υ ΰ ἦ τοῦ σοῦ κοῦ φαμ λίμ μο υ
ἐ πῖ ἐχθρο σί μο υ · σκύ κλ ωσο δ κ μὲ σθ υ
σα ζῶ τῆ σκ ωλῆ αὐ τοῦ · θυ σί αμ αὐ μέ σοῦ
ω σ κ αὶ ὀ λαλ αγ μο ῦ , ἀί σω κ αὶ τα μο ῦ
τῶ κῶ . ᾗ σο δ κ ου σο μ κέ τῆ ς φ ω μῆ ς
μου ἣ σ σοῦ κοῦ κ ραυ ᾖ αι . ἐ λέ η σο μ μο κ αὶ
ᾗ σο δ κ ου σό μ μο υ . σὸ ι ᾖ τοῦ σο μ ῒ κ αρ δί
α μο υ κῦ ζ η τή σ ω . ὄ ᾳ ε ζ λί τῆ σ σέ σοῦ τὸ
πρό σω πο μ μο υ . τὸ πρό σω πο ῦ μ
σο υ κέ ζ η τή σ ω . μὴ δ ὲ πο φρέ τῆ ς τὸ
πρό σω πο ῦ μ σο υ αὐ π ᾽ ἐ μο ῦ .
κ αὶ μὴ ὄ κ κλί μη ς ζῶ ὀ ρ γὴ δ ὲ πο ὸ τοῦ δό υ
λο ῦ σο ῦ . β ο η θό ς μο υ γί μ ὀ ῦ μὴ δ ὲ
πο σκο ρα κί σῆ ς μο ῦ . κ ᾗ μὴ ὄ γ κ α υ τ
α λί πο η ς μο ῦ ὀ θέ ὀ σο ῦ τή ρ μο υ . ὅ τι
ὁ ὄ πο α υ τή ρ μο υ κα ὶ κ μὴ τή ρ μο υ ὅ γ κ α υ
τέ λι πο ό μ μο ῦ ὀ δ ὲ κέ πο ρο σε λά ῖ β ε τό μὲ
ν ο μο θέ τῆ σο ό μ με κέ ζ μ τῆ ὄ δ ῶ σο υ .
κ ᾗ ὄ δ ὴ γ η σο μ μο ῦ ζ μ τρί α ω ε ὐ θέ ᾳ υ .
ε ́ μὲ κ α υ τῶ μὲ χθρῶ μ μο ῦ μὴ πο αρ α υ δ ῶ ς
μο ῦ ᾗ ς τ υ χ ὰς θλῖ β ό μ τοῦ μ μο ῦ . ὅ τι
ὁ ὄ πο α μέ φ η σα ή μ μο ι μα ρ τυ ρῶ ν ἀί δ ι κ ο ι
κ ᾗ ἐ π ή ύ σ α τ ο λῖ ἀ δ ι κ ί α ν ἑ α υ τῶ . π α φ ύ
ω τ ο ῦ ἴ δ ᾗ μ τὰ ὰ γ α θὰ κῦ ζ μ ὴ ζ ω μ τ ω μ
ὑ πο ό μ ᾗ μ ο μ τ ο μ κῦ . ἀ ν Δ ρί ζ ο υ ἰ ᾗ μ α υ
τα ο ύ ο θ α λῖ κ α ρ δ ί α ν σ ο υ μα ὶ ὑ πο ό μ ᾗ

μ ο μ τ ο μ κῦ . δ ό ξ α υ .
κέ ? 27
π ρ ο ὸ σ τ ὲ κ ὲ κ α ὶ κ ο ῦ μ ᾗ ξ ο μ α ῖ . ὀ θ ὲ μ ο υ
μὴ πο αρ ὸ σ ι ω πο ή σ ῆ σ ᾶ ι πο ὲ μ ο ῦ . κ α ὶ
ὁ μ ο ι ω θ ή σ ο μ α ι τ ο ῖ σ κ α τ α β α ί ν ο υ σ ι μ
ᾗ σ λ ά ῖ κ κ ο μ . ᾗ σο δ κ ο υ σ ο μ κέ τῆ ς φ ω
ω ν ῆ σ τῆ ς δ ῶ ῆ σ ε ώ σ μ ο υ . ζ ῶ τῶ δ ὲ ε
α θ ά ῖ με π ρ ο ὸ σ τ ὲ . ᾧ μ τῶ ἀ ί ρ ᾗ μ ο χ ᾗ
ρ α σ μ ο υ π ρ ο ὸ σ μ α ο ὺ μ ᾗ ἀ γ ί ο μ σ ο υ .
μ ή σ ω ε λ κύ σ η σ ῶ μ ε τὰ δ ὲ μ α ρ τ ω λῶ μ
κ α ὶ μ ε τὰ ὄ ῤ γ α ζ ο μ ὸ μ ω μ δ ὲ δ ι κ ί α μ μὴ
σ ὶ ω α υ πο ο λέ σ η σ μ ε . τῶ μ λ α υ λο ω ῦ τῶ μ
ᾗ ῤ ι μ ί μ ω μ ε τὰ υ τῶ μ π λ η σ ί ω μ α υ τῶ μ .
κ α ὶ κ α ὶ δ ὲ ἐ μ τᾶ ῖ σ κ α ῤ δ ί ᾳ α υ τῶ μ . δ ὸ ς
α υ τ ο ῖ ς κέ κ α υ τὰ υ τὰ ὰ ῤ γ α υ α υ τῶ μ . κ α ὶ κ α ὶ
τὰ υ τ ῆ ῖ πο ο μ η ρ ί α μ τῶ μ ὲ πο ὶ τ λ ὸ δ ῦ μ α ί
τ ο μ α υ τῶ μ . κ α ὶ τὰ υ τὰ ὰ ῤ γ ὰ τῶ μ χ ᾗ
ρ ῶ μ α υ τῶ μ , δ ὸ ς α υ τ ο ῖ ς . ὰ πο ό δ ο ς
τ ὸ ὰ ν τ α πο ό δ ο μ α υ α υ τῶ μ α υ τ ο ῖ ς .
ὅ τι ὁ ὐ σ ὶ ω ῆ κ α μ ᾗ ς τὰ ὰ ῤ γ α τῶ κῦ . κ ᾗ ᾗ ς τὰ ὰ
ῤ γ α τῶ μ χ ᾗ ρ ῶ μ α ῦ τ ο ῦ . κ α ὶ θ ε μ ᾗ ς
α υ τ ο ύ σ κ ᾗ ο ὐ μὴ ὁ ῖ κ ο δ ο μ ὴ σ ᾗ ς α υ τ ο ύ
ς λ ο ν ῆ τὸ ς κ ὲ ὅ τι ᾗ σ ῖ κ ο υ σ ε τῆ ς φ ω
μ ῆ ς τῆ ς δ ῶ ῆ σ ε ώ σ μ ο υ . κ ὲ ι ω η θ ό ς
μ ο υ κ α ὶ ὑ πε ρ α σ π ι σ τή ς μ ο υ . ὅ ς πο ὰ υ
τῶ ῖ λ α ι σ ὶ ω μ ῒ κ α ρ δ ί α ν μ ο υ . κ α ὶ ἐ β ο ν
θ ῖ ῖ θ ω κ α ὶ ἀ ν έ θ α μ ῒ σ ά ῤ ζ μ ο ύ .

καὶ ἐκθεμήματός μου ὁμολογήσο
μαι αὐτῷ · κε κραυγάσωμαι τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ · καὶ ὑποδραμοῦμαι τῆς τῶν σωτη
ρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ σῶσόμ
τὸν λαόν σου καὶ εὐλογήσω τὴν κληρο
νομίαν σου · καὶ ποιμανῶ αὐτοὺς
καὶ ὑψώσω αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος ·
ταλλὼς τῷ δαυΐδ ·

ὠδὴ δουσκημης · κα΄ 28

Νένκατο τῶν κῶν ὑοὶ θυ · ἢ νένκατε
τῶν κῶν, ὑοὶ κριῶν · ἢ νένκατο τῶν
κῶν δόξαν καὶ τιμήν · ἢ νένκατε τῶν
κῶν, δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ · προσ
κυνήσατο τὸν κῶν ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων · ὁ θεὸς τῆς
δόξης ἐβρόντησεν κύριος ἐπὶ ὑδάτων πο
λλῶν · φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύι φωνὴ κυρίου ἐν με
γαλοπρεπείᾳ · φωνὴ κυρίου συντρί
βοντος κέδρους · καὶ συντρίψει κύ
ριος τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου · καὶ λε
πτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ λίβα
νον · καὶ ὁ ἀγαπητὸς ὡς υἱὸς μο
νοκερώτων · φωνὴ κυρίου διακόπτο
ντος φλόγα πυρός · φωνὴ κυρίου σαλεύ
οντος ἔρημον · καὶ σαλεύσει κύριος τὴν
ἔρημον Καδής · φωνὴ κυρίου καταρτι
ζομένων ἐλάφων · καὶ ἀποκαλύψει

δρυμούς · καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις
λέγει δόξαν · κε τὸν κατακλυσμὸν
κατοικεῖ · καὶ καθεδεῖται κε βασιλεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα · κε ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ
δώσει · κε εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν εἰρήνῃ · ταλλὼς τῆς
τοῦ ἐξεκαιδεκάτου τοῦ οἴκου δαυΐδ · κθ 29

ὑ ἀνάστασόν με ὅτι ὑπέλαβές με · καὶ οὐκ
εὐφράνας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί ·
κε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σε καὶ ἰάσω
με · κε ἀνήνεγκας ἐκ ἅδου τὴν
ψυχήν μου · ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καται
βαινόντων εἰς λάκκον · ψάλατε
τῷ κῷ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ · καὶ ἐξομολογεῖ
σθε τῇ μνήμῃ τῇ ἁγιωσύνῃ αὐτοῦ
ὅ ὅτι ὀργὴ ἐν θυμῷ αὐτοῦ · καὶ ζωὴ ἐν
τῷ θελήματι αὐτοῦ · τὸ ἑσπέρας
αὐλισθήσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τὸ
πρωὶ ἀγαλλίασις · ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ
εἰς τὸν αἰῶνα · κε ἐν τῷ θελήματί
σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δυνα
μιν · ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν
σου καὶ ἐγενήθην ταραγμένος ·
πρὸς σὲ κε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν
θεόν μου δεηθήσομαι · τί ὠφέλεια
ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν

με ἀπὸ ἀνομίας μου · νῦν οὖν ὁμολο
γήσω τὰς ἀνομίας μου, ἵνα νῦν ἐλεήσῃς με
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ; ἵνα κοινωσθῶ καὶ ἵνα μὴ
ὦ με κενὸν ἐνεμίσθην βοήθησόν μοι · ἔφρε
ναξας τὴν κοιλίαν μου εἰς χαρὰν ἐμοί
λ ἐρρήξας τὰ μοσύκκομμου ἵνα πάρεσ
ώσας με ἐν φροσύνῃ , ὅπως ἂν ᾄσῃ σοι
ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ ·
κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ὁμολογή
σω μάσοι ·
δόξα
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαυὶδ
ὀκταύστως ·
λ
ἐν τῷ σὲ ἐπικαλεῖσθαι με καὶ ταπεινωθῆ
ναί με τὰ μοσύκκομμου · ζῦμον μὴ ὀφθῇς
σὺ ἐν ἐμοὶ θεὸς ἀλλότριος καὶ οὐ προσκυ
νήσω θεῷ ἀλλοτρίῳ · καὶ γὰρ αὐτὸς κύριος
ὁ θεός μου ὃς ἐξήγαγέ με ἐκ γῆς αἰγύπτου
ἀνάπλησον τὸ στόμα σου καὶ ἐγὼ πλη
σθήσομαι αὐτοῦ · ἐὰν μὴ ἀκούσῃς μου
καὶ οὐ προσέξῃ μοι ὡς λαὸς ἐμὸς καὶ
Ἰσραὴλ οὐ προσέξει μοι · καὶ ἐγὼ ἀπώσομαι
αὐτοὺς κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας
αὐτῶν · πορεύσονται ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς
αὐτῶν · εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου καὶ
Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου ἐπορεύθη ·
ὡς ἐν οὐθενὶ ἐταπείνωσα τοὺς ἐχθροὺς
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς
ἐπέθηκα τὴν χεῖρά μου · οἱ μισοῦντες
κύριον ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ ἔσται ὁ καιρὸς
αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα · καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς
ἐκ στέατος πυροῦ καὶ ἐκ πέτρας μέλιτι
ἐχορτάσθησαν αὐτούς ·

ναὶ ταπεινώσεις μου ἐν ἐμοί · ἐὰν δὲ
μὴ τῶν κακῶν Ἰσραὴλ ἐστί · ἀπὸ λιβὸς ἀσομαι
καὶ εὐφρανθήσομαι ἐν τῷ ἐλέει σου
ὅτι εἶδες τὴν ταπείνωσίν μου ἐγνως τὰς
ὠδῖνας τῆς ψυχῆς μου
καὶ οὐκ ἔκλεισάς με ἐν χερσὶν ἐχθρῶν ·
ἔστησας εἰς εὐρύχωρον τοὺς πόδας μου ·
ἐλέησόν με κύριε ὅτι θλίβομαι · ἐταράχθη
ἐν θυμῷ ὀφθαλμός μου · ἡ ψυχή μου καὶ ἡ κοι
λία μου · ὅτι ἐξελίπασιν ἐν ὀδύνῃ αἱ ζωαί μου ·
καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς · ἠσθέ
νησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου · καὶ τὰ
ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν ·
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγε
νήθην ὄνειδος · καὶ τοῖς γείτοσί μου
σφόδρα · καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου
οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ᾽ ἐμοῦ ·
ἐπελήσθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας ·
ἐγενήθην ὡς σκεῦος
ἀπολωλός · ὅτι ἤκουσα τὸν νε
ικασμὸν πολλῶν παροικούντων κύκλῳ
ἐν τῷ συστῆναι αὐτοὺς ἐπ᾽ ἐμὲ ·
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβου
λεύσαντο · ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε
ἤλπισα εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου ·
ἐν τῇ χειρί σου οἱ κλῆροί μου · ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθ

ρῶμμου, κ̣ἐκτῶμκαιταυδικαιωκόμτομμε· ἐπὶφαυμομτὸπρόσωπομόσου
θεὸντὸμδοῦλομσου· σῶσομμοφῶμτῶ
ἐμέῳσου· κἔμὴκαταισχυνθῇωὅτι
ἐπεκαμεσὸμμισοῦ· αἰσχυνθείησαμ
ὀσοβῳ̣ε̣ῖς̣ κ̣ἐ̣, καταισχυνθείησαμ̣ε̣ὐ̣δοκ
λ̣ω̣μὸνεμηθεὶτοτὰνχῆλητὰνδόμιαν
τὰνλαμοῦτανκὰτὰνπλῆθοστῆς χρηστότη
τόσσουκε· ὡσὅκρυπτασποιε̣ῖφοβ
ουμόμοισε· ὀ̣μ̣ῳ̣ρ̣γάσωποιε̣ῖὅλπαῖ
ζουσημθεόσε· ζῶαμτίομτῶμἐῶμ
τῶμἀνθρώπωμ· καταικρύψῃς αὐ
τοὺςζῶὀπὸκρυφῶτοῦπροσώπου
σου· ἀπὸταραχῆς ἀνθρώπωμ
σκεπάσῃς αὐτούς· ζῶσκημῆἀπὸλοι
δορίαςλωοσῶμ·
ὑλογητὸςκε̣ὅτιἐθαυμάσωσε τὸἔλε
οςαὐτοῦ, ζῶπόλῃπερισχῆς· ἐγὼ
δὲεἶπαζῶτῆιἐκπλήσει μου ἀπέρρι
ψαιἀπὸπροσώπουτῶμὀφθαλ
μῶμου· Δ̣ιαυτοῦτοπᾶσιόσιοιπρὸς
φωμῆςτῆςδεήσεώςμουζῶτῶκύ
ριονέμαιμετροὲσε· ἀγαπᾶσὰτε
τὸμκῦπαμτεσοῖὅσιοιαὐτοῦ· ὅτιἀλ
ηθεῖαςἐκζητεῖτε· καὶἀνταποδίδο

σιτοῖςπερισσῶςποιοῦσιμὑπερη
φαμίαμ· ἀμ̣ὸλρίζεσθαικαὶκραται
οὐσθωἡκαρδίαὑμῶμ, πάμτεοἱἐλ
πίζομτεςἐπὶκῦ· λ̣ε̣ 31
· τὰμμισὲτῶδικᾶσωσέσθωσ·
μ̣ὲκαίτοιῶμἀφείθησαμαἱἀμομίαι
καὶῶμἐπεκαλύφθησαμαἱἁμαρ
τίαι μακάριοςἀνὴρῷοὐμὴλογήσῃ
ταικε̣ἁμαρτίαμ· οὐδὲἔστιμἐμτῷστό
μαπιαὐτοῦδόλος· ὅτιἐσίγησαἐ
πωμαγόθημτὰὀστᾶμούμ· ἀπὸτοῦ
κράζειμεὅλημτὴμἡμέραμ· ὅτιἡμέ
ραςκαὶμυκτὸς, ἐβαρυῶθημἐπ̣ἐμὲἡ
χεῖρσου· ἐφραύφημεἰςταλαιπορί
αμ, ἐμτῷἐμπαγῆμαιμοιἄκαμ
θαμ· τὴμἀμομίαμμουἐγωῤίσθη,
καὶτὴμἁμαρτίαμμουοὐκἐκάμυτα
ψπαυδ̣ιαμορεύσωκαὶπ̣ἐμοῦ, τὴμ
ἀνομίαμμουτῶκῦ· κ̣ὰ̣ὶσὺἀφῆκας,
Τὼὰσεμείαμτῆςκαρδίαςμου·
ὑπερὰπᾶσηςπροσεύξεταιπροὸσὲ
πᾶςὅσιοςἐμκαιρῷεὐθέτῳ· πλημὲμ
καταικλυσμῶὐδάτωμπολλῶμ, πρὸ
οὐκἐγγιοῦσι· σύμουεἶκαταφυγὴἀπὸθλίψεως τῆς περιέχού
σηςμε· τὰἀγαλλίαμάμούμύτρω
σάμεἀπὸτῶμκυκλωσάντωμμε·

θαλμὸς ὁ πονηρὸς ἐπ᾽ αὐτούς· καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν
ἐπ᾽ αὐτοὺς εἰς περιουσίαν· καὶ ἤκουσεν τὴν δέησιν
αὐτῶν ἐν τῷ προσεύξασθαι αὐτούς πρὸς αὐτόν·
καὶ ἐκραταίωσεν τὸν κλῆρον αὐτοῦ· καὶ ἐγνώσθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ὁ λαὸς ἐν μέσῳ
τῶν λαῶν· ὅτι ἁγιασθήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκάλεσαν
τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν τοῦ παντοκράτορος
ἐν τῷ κρίνειν με τὰ ἔθνη τὴν γῆν Ἰσραὴλ καὶ τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐν τῇ γῇ ἐν τῷ καταστρέψαι αὐτοὺς
καὶ ἀπολέσαι αὐτοὺς ἐν πολέμῳ καὶ ἀσθενείᾳ·
καὶ ἐγνώσθη ἡ δικαιοσύνη μου ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν
ἐθνῶν· καὶ ἔγνωσαν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν·
καὶ ἔδωκα αὐτοῖς ἐξουσίαν ἐπὶ τὴν γῆν μου καὶ
ἐπὶ τὸ ὄρος μου τὸ ἅγιον Ἰσραὴλ· καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον τῆς ἀγαλλιάσεως μου· καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
τὴν ἁγιασθεῖσαν ἐν αὐτῇ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
μου· καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον μου καὶ τὸν οἶκον τῆς
ἀγαλλιάσεως μου· καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς προσευχῆς
μου· καὶ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου· καὶ ἐπὶ τὴν σπονδήν
μου· καὶ ἐπὶ τὴν ὁλοκαύτωσιν μου· καὶ ἐπὶ τὴν
θυσίαν τῶν ἀρνῶν μου· καὶ ἐπὶ τὴν θυσίαν τῶν
μόσχων μου· καὶ ἐπὶ τὴν θυσίαν τῶν τράγων μου·
καὶ ἐπὶ τὴν θυσίαν τῶν ἀμνῶ

ταις ἰδίαις τὸ ἔμεσε αὐτοῦ · ῥύσασθαι κθ αυ
μὰ τοῦ τὰς τυχὰς καὐτῶν μ · κ δ ναυθρέ
ταιαὐτοις ζῶ λιμῶ · ιᾶ δὲ τυχὴ ἡμῶν
ὕσωσε μεμᾷ τῶ κῶ · ὅτι βοηθὸς ἰδαὶ
ὑποδραμοσι τῆ ἰς ἰᾶ μῶν μ ἔτιν ·
ὃ τι ζῶ αὐτῶ εὐφραν θλίσθ ται ἡ ἰλαρδ νία
ἰᾶ μῶν · Καὶ ζῶ τῶ ὀμόμαυ τι τῶ ἀγί ωαὐ
τοῦ ἡλ τωσὶ σὰ μῶν · τόνοι τοκὲ τὸ ἔλε
ός σου ὃ φῆ ναι ἂς καυθαύ τε ρῆλ τωσὶ σα
μῶν μὶ ὠσί · ταὐλιὸς τῶ δ ᾱδ
ὅ τε ἡλλοί ωσε τὸ τρόσω τον μ αὐτοῦ
ζῶ αν τίον ἀβ ι μέλεχ καὶ ἀ τωσὶ λυσε ν
αὐτὸ μ καὶ αὐ τωἡλ θε μ · λγ
ὑ λοπὶ σω τὸ μ κῦ ζῶ τοῦ τὶ καιρῶ · δ Μαν
ταμ τὸ ἰᾶ ἁίμ ῶσις αὐτοῦ ζῶ τῶ τόμαυ
τί μου · ζῶ τῶ κῶ ὃ τα μεθλίσθ ται
ἡ τυχὴ μου · ἀ λιοῦ σὰ τα σαν τρα ᾳ ς
καὶ εὐφραν θλί τωσαν · μὲ ναλύ μαυ τε
τὸ ν κῦ σὶ ωὲ μοί · καὶ ὑ τὼ σα μῶν τὸ ὅ
μο μαυ αὐ τοῦ ὃ σα ὶ τὸ αὐ τὸ · ἐξ ε ζή τησαν
τὸ μ κῦ καὶ ὃ σα ἡ λιου σέ μου · καὶ ὅκ τασ
σω ῖ τω ῖ θλί τ ῶ μ μου ἐ ρρύ σαν τό με
προσ ώ λθε τε τρο ὸ αὐ τὸ μ καὶ φω τί
σθη τε · καὶ τὰ τρόσω τα σὺ μῶ ῖ ρ ὸ υ
μὴ καὶ ταὶ σχυ θῇ · σὺ τος ὁ πῶ χος ὁ
ἐκ ῶ κραυ ξε, καὶ ὁ κ ἐ ᾳ σή κου σε μ αὐ τοῦ ·
καὶ ὅκ τασ σω ῖ τῶ μ θλί τ ῶ μ αὐ τοῦ

ὅσα σε μ αὐ τὸ μ · τα ρε μ βα μ ᾷ ἀ ὼ Ψε
λο σκῦ κύ κλω τῶ μ φο βου μέ μω μ αὐ τὸ μ
καὶ ῥύ σε ται αὐ τοι σε ·
εἰ σὰ σθε καὶ ἴ δε τε ὅ τι χρη τὸς ὁ κ ἐ ·
μα κά ριος ἀ νὴρ, ὃ ς ἐλ πί ζ ει ἐ π αὐ
τό μ · φο βή θη τε ρῆ κῦ, τα μ πε σὸ ι
ἀ γί οι αὐ τοῦ · ὅ τι οὐ κ ἔ ς τι μ ῦ σε ρή μα τοι
τοι ς φο βου μέ μοι ς αὐ τό μ · πλοῦ σοι
οι ἐ π τώ χευ σα ν καὶ ἐ πε ί ν α σα ν ·
οἱ δὲ ἐ κ ζη τοῦ ν τε ς τὸ ν κ ῦ, οὐ κ ἐ λα τω
θή σο ν ται πα ν τὸ ς ἀ γα θοῦ ·
Δ ε ῦ τε τέ κ να ἀ κού σα τέ μου φό βο ν
κῦ δι δά ξω ὑ μα ς · τί ς ἐ στ ν ἄ ν θρω
πος ὁ θέ λω ν ζω ὴ ν ; ἀ γα πῶ ν ἡ μέ
ρας ἰ δ ε ῖ ν ἀ γα θά ; πα ῦ σο ν τὴ ν γ λῶ
σα ν σου ἀ πὸ κα κοῦ · καὶ χεί λη
σου τοῦ μὴ λα λῆ σαι δό λον ·
ἔ κ κλι νο ν ἀ πὸ κα κοῦ, καὶ ποί η σο ν
ἀ γα θό ν · ζή τη σο ν εἰ ρή ν η ν κ ᾽ δ ί ω ξ
ο ν αὐ τή ν · ὀ φθαλ μοὶ κῦ ἐ π ὶ δί κ ους
κ ᾽ ὦ τα αὐ τοῦ ἐ ς δέ η σι ν αὐ τῶ ν · πρό
σω πον δὲ κῦ, τοῦ τοῦ ποιῶ ν τα κα κὰ
τοῦ ἐ ξο λο θρε ῦ σαι ἐ κ τῆ ς γῆ ς τὸ μ νη μό συ
ν ον αὐ τῶ ν · ἐ κε κρά ξα ν οἱ δί κ αι οι καὶ
ὁ κ ἐ ᾳ σή κου σε ν αὐ τῶ ν · καὶ ὅ κ τασ
σω ῖ τῶ ν θλί τ ῶ ν αὐ τῶ ν, ἐ ρύ σα το
αὐ τού ς · ἐ γγὺ ς κ ἐ τοῖ ς σὶ ν τε τρι μέ
νοις κα ρδί αις · καὶ τα πει νὰ
· ὁ λ · β ·

σκότος καὶ ὀλίσθημα· καὶ ἀνωμος
κύκ καὶ ταῦλιόκωμα αὐτοῦ· ὅτι δωρεὰν
ἐκρύψαν μοι δίκτυον φθορᾶς τὸν γίνος
αὐτῶν· μὴ δῶ τίνων μεῖδίκαιον μετὰ τυ
χίμου ὑπὸ θεὸν τῶν αὐτῶν τὸν γίνος οὗ
γίνωσκε· καὶ ἡ θύρα ἀνὴρ ἐμπεσεῖται, συ
λλαβέτω αὐτόν· καὶ ζῶν τὶ τὸν γίνος
τὸν σὸν ἐν ταῖς ζῶν αὐτῇ· καὶ δὲ τυχήμου ὁ
γωλιάσονται ἀπὸ τῶν κῶν τὸν φθίσε
ται ἀπὸ τῶν σωτηρίων αὐτοῦ· τὸν τὸν
τὸν ὁδὸν μου ὄρους ἐσκέπε, τί ὅμοιο
ἐσοι· ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χερὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ· καὶ πτωχὸν καὶ
πένητα, ᾧ τὸν τῶν δίκαιον ἁρπάζοντα
αὐτόν· ἀνάστα μὲ τόσοι μάρτυρες ἀδί
κοι ὃν οὐκ ἐνίμωσκον μὲ ἀπώλεσάν
μὲ τὸν τὸν δίδωσάν με τὸν μηρὸν ἁμαρτιῶν
γῶν θῶν· καὶ τὸ κρίμα τῆ τυχήμου·
ἐγνώδεσμὸν τῶν αὐτοῖς τὸν ἀρεμοχλὸν μοι
ἐμεδόμμισον ἐκκόν· καὶ ἔτι τὸν ζῶν μου
ζῶν μὴ σῷ αὐτῆ τυχήμου· καὶ ἱκέτορος εὐ
χήμου ἐστὶ μοχλὸν μου αὐτὸν ἀπωφθή
σεται· ὡς πλησίον ὡς δὲ δελφὸν ἡμε
τέρων ὕψωσεν εὑρέσθω· ὡς τὸν δὲ θῶν
καὶ σκυθρωπάζω, ὅτι τὸν ἐστὶ τὸν ζῶν
μου μου· καὶ καὶ τὲ μοῦ ὃς φράγμην δὲ
καὶ σωλήχθησαν· σωλήχθησαν δὲ τὲ

λ

μοι τὴν ἀρδίαν· καὶ τοῖς τῶν τοι
μοῖς τῶν τὲ μεύματι σόσος τὸν πολλαὶ αἱ
θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ τὸν σῶν
αὐτῶν, ῥύσεται αὐτοὺς κύκ· φυλάσ
σει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἑνὸς ἀὐ
τῶν οὐ συντριβήσεται θάνατος ἁμαρ
τωλῶν τὸν μηρός· καὶ οἱ μισοῦντες
τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι
λυτρώσεται κύκ τυχὰς δούλων αὐτοῦ
καὶ οὐ πλημμελήσουσι, πᾶν
τὸν οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν·

λδ΄ 39

δόξα· τῶν ὑὸς τῶν δαδ

Δίκασον μύκε τοὺς ἀδικοῦντάς με·
πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με·
ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ
ἀναστήθι εἰς τὴν βοήθειάν μου· ὅπλ
χεμὸν ῥομφαίαν καὶ συγκλεισόν ἐπ
αντίας τῶν καταδιωκόντων με·
εἶπον τῇ τυχήμου, σωτηρία σου
ἐγώ εἰμι· αἰσχυνθήτωσαν καὶ ζητοῦν
τες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν
τὰ πίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
λογιζόμενοί μοι κακά· γενηθήτω
σαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον μὴ
ἀνέμου· καὶ ἄγγελος κύ κατὰ θλίβων
αὐτούς· γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν,

ἐμὲ νυσὶ ὀθωσαν αἰχμὴν κἡμῖν τρο τὴν
οἱ μὲ αὐλορημο μοῦντες ἐπ' ἐμέ· ἀλλ'
ἰάσθω σαν κἡ εὐφραν θήτω σαν,
οἱ θέλοντες τῆ δικαιοσύνη μου·
καὶ εἰ πᾶσα σαν δι' αὐτὰν τὸς μάχας
μου μεγάλη τω σὰν κὲ οἱ θέντες τῆ ῥιζῆ
μη τοῦ δούλου αὐτοῦ· κἡ ἡ λῶσα
μου με λέτησα τῆ δικαιοσύνη μου
ὅλην τὴν ἡμέραν τοῦ ἐπαινοῦ σου·

λε

φλησὶ μὴ ὀπαράμοις τοῦ ἁμαρτάνειν
με ἐπ' ἐμέ· μηδὲ κατα φρόνησα
τῶν μὴ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ὅτι ἐδόμω
σάν με μά τοι αὐτοῦ· τοῦ ἐυρεῖν τὴν
ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι τὰ ῥήμα
τα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομίαν κἀγὼ δό
λος ὑπὲρ ἠβουλήθησα ιζῆν τοῦ ἀπ'
ἐμοῦ θύμαι· ἀνομίαν δι' ἐλογίσα το,
ἵνα τῆς κοίτης αὐτοῦ παρέσηται σῆ
ὁδῶ οὐκ ἀπ' ἐμοῦ·

καὶ κύριε δὲ οὐ προσέχθισε κὲ ὅρα τὸ
ὄμμα τὸ ἔλεός σου· καὶ ἡ ἀλήθειά σου
ἕως τῶν μεγέλων· ἡ δικαιοσύνη σου
ὡς ὄρη θεῦ· τὰ κρίματα σου ἄβυ
σσος πολλή· ἀνθρώπους ἰᾶσαι κήμη
σάσεις κὲ ὡς σὺ πλήθυνας τὸ ἔλεός

σου

μὲ μαίσθη σὰν καὶ οὐκ ὄφθημεν· διεσκέ
δασαν καὶ οὐκ ἐτάραξαν· ἐπόρευ
σαν μὲ δὲ μὲ κλήρισαν μὲ μὲ κλήρις
μῶ· ὄμνυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὁδόντας
αὐτῶν, κὲ πότε πότ' ἐρεῖ ἀποκτανεῖ
σθη ὁ δίκαιος καὶ ἀπόλη ται τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
κουρνίας αὐτῶν· ἀπὸ μέρους τῶν
μονογενῶν μου ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέ
σω σε· μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχ
θροί μου τοὺς μὴ δικαίους·
ὁ ὅμισουῶν τὰς μὴ δωρεὰν καὶ δι' αὐ
τὰς ὀφθαλμοῖς ὅτι ἐμοὶ μὴ ἐβρύζησαν
καὶ ἐμάλλαων κἀμὲ πὸ ὀργὴν δόλους δι'
ἐλογίζοντο· ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ
στόμα αὐτῶν· εἶπον μᾶ νᾶ νεᾶ δομ
οῖ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· εἶδες κὲ μὴ πάρα
σιωπήσῃς κὲ μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·
ἐξεγέρθητι κὲ βοήθησόν μοι κὲ θὲ
μου καὶ κὲ ὁ θὲ μου εἰς τὴν
δίκην μου· κρῖνόν μοι κὲ κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου κὲ ὁ θὲ μου μὴ ἐπι
χαρείησάν μοι· μὴ εἴποισαν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν· εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ
ἡμῶν· μὴ δὲ εἴποισαν κατεπόθημεν
αὐτόν· αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείη
σαν, ἅμα οἱ ἐπιχαίροντές μοι κα κοῖς

μου

σου ὁ θε· οἱ δὲ ψυχοὶ τῶν μὴ θρώπων
ζῶσκέπτουσι τῶν περὶ τῶν μ σου ἐλπίου
σι· μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότη
τος οἴκου σου· καὶ τὸν χεῖμαρρον
τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς·
ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί
σου ὀψόμεθα φῶς· παρατείνον
τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς
ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ
μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ ἔπεσον πάν
τες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ὠσθήσονται καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι
δόξα παλαιὸς τῶν δακρύ 36
Ψλη παραζήλου ἐν τοῖς πονηρευ
ομένοις μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνο
μίαν· ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξη
ραν θήσονται καὶ ὡσεὶ λάχανα ταχὺ
χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται· ἔλ
πισον ἐπὶ κῷ καὶ ποίησον χρηστότητα·
καὶ κατασκήνου τὴν γῆν καὶ ποιμαν
θήσῃ ἐπὶ τῶν πλούτων αὐτῆς·
Κα τὰ τρύφησον τοῦ κῦ καὶ δώσει σοι τὰ
αἰτήματα τῆς καρδίας σου· ἀπο
κάλυπτε πρὸς κὺν τὴν ὁδόν σου
καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποι

·νβ·λβ·

ήσει· καὶ ἐξάξει ὡσεὶ φῶς τὴν δικαιο
σύνην σου· καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσ
ημβρίαν· ὑποτάγηθι τῷ κῷ καὶ
ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου
ζῶντι καὶ εὐοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐ
τοῦ· ἀνὴρ θρώπῳ ποιοῦντι παρα
νομίαν· παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἔγκα
τάλιπε θυμόν· μὴ παραζήλου τοῦ
τε τὸ μὴ κακοῦσθαι· ὅτι οἱ ποιμενευό
μενοι ἐκ κῦ κληρονομήσουσι γῆν·
Κα καὶ κατὰ μικρὸν καὶ οὐκ ἔσται ἁμαρ
τωλὸς καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ
καὶ οὐχ εὑρήσεις· οἱ δὲ πραεῖς κλη
ρονομήσουσι γῆν καὶ τρυφήσονται
ἐπὶ πλήθει εἰρήνης· παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτω
λὸς τὸν δίκαιον καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν
τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· ὁ δὲ κῦριος γε
λάσεται αὐτόν· ὅτι προσλέπει ἡ ἡμέρα
ἐλθοῦσα αὐτοῦ· ῥομφαίαν ἐσπά
σαντο ἁμαρτωλοὶ καὶ ἐνέτειναν τὸ
τόξον αὐτῶν τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν
καὶ πένητα τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ· ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλ
θοι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ τὰ τό
ξα αὐτῶν συντριβείη· κρεῖσσον δίκαι
ον τῶν πολλῶν ἢ πλοῦτος ἁμαρ
τωλῶν πολλῶν· ὅτι τοὺς βραχίονας ἁμαρ
τωλῶν συντριβήσονται·

ποτηρίζῃ δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος
σκῆπτρα τοὺς δούλους τῶν ἀδίκων. καὶ ἡ
κληρονομία αὐτῶν ἔσται.
οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πο
νηρῷ καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθή
σονται. ὅτι οἱ ἄδικοι ἀπο
ὠνται. οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυ, ὡς τὰ
τῶν δοξασθήναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι
ὡς λίπος ἀρνῶν ἐκλείποντες
δαπί ζεται. ὁ ἁμαρτωλὸς ἐκζητεῖ
πίστις. ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδω
σιν. ὅτι οἷς εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρο
νομήσουσι γῆν. οἱ δὲ καταρώμε
νοι αὐτὸν ὀλοθρευθήσονται.
παρὰ κυ τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
κατευθύνεται. καὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
θελήσει σφόδρα. ὅταν πέσῃ οὐ
κ ἀπορριφήσεται. ὅτι κύριος ἀντιλαμ
βάνεται τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Νεώτερος ἐγενόμην
καὶ γὰρ ἐπήρασα καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον
ἐγκαταλελειμμένον. οὐδὲ τὸ σπέρ
μα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτον. ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐλεᾷ καὶ δανείζει ὁ δίκαιος.
κ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.
ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν. καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὅτι κύριος ἀγαπᾷ

κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐ
τοῦ εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται.
ἄ. ἄνομοι δὲ ἐκδικηθήσονται. καὶ σπέρ
μα ἀσεβῶν ὀλοθρευθήσεται.
δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν.
καὶ κατασκηνώσουσιν ἐπ' αὐτῆς εἰς αἰῶνα αἰῶνος
ἐπ' αὐτῇ. τὸ στόμα δικαίου μελε
τήσει σοφίαν. καὶ λαλήσει κρίσιν αὐτοῦ
ἡ γλῶσσα δικαίου. ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐ
τοῦ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ οὐ μὴ σκε
λισθήσονται τὰ διαβήματα αὐ
τοῦ. κατανοήσει ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν
δίκαιον, καὶ ζητήσει τοῦ θανατῶσαι
αὐτόν. ὁ δὲ κύριος, οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ
αὐτὸν, εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. οὐδ' οὐ
μὴ κατακριθήσεται αὐτὸν, ὅταν κρί
νηται αὐτῷ. ὑπόμεινον τὸν κύριον καὶ φύ
λαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ὑψώσει σε
τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν. ἐν τῷ
ὀλοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψῃ
εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον,
καὶ ὑψούμενον, ὡς τὰς κέδρους
τοῦ λιβάνου. καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ
οὐκ ἦν. καὶ ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὑ
ρέθη. φύλαξον ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα. ὅτι ἔστι μὲν ἐγκατά
λειμμα ἀνθρώποις εἰρηνικοῖς.

σαν ἐμπαίγματόν μου. καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ζωῆς σαρκί μου. ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα. ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. κέκραγεν πρόσωπόν μου πρὸς σὲ ἡ ἐπιθυμία μου. καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη. ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέν με ἡ ἰσχύς μου. καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ. οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἀπέναντί μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. καὶ οἱ ἐγγίζοντές μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. καὶ ἐβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγχον. ὅτι σοί, κύριε, ἐπήλπισα, σὺ εἰσακούσῃ, κύριε ὁ θεός μου. ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου. καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναί με τοὺς πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν. ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας

ἕτοιμος ἐγενήθην, καὶ ὁ πόνος μου ἐνώπιόν μου διὰ παντός. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀπαγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶντες κραταιοῦνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνεδιάβαλλόν μου τὰς ἐπιλήψεις, ὅτι ἐδιωκόμην ἐγὼ ἐπὶ τῇ ἀγαθωσύνῃ. μὴ ἐγκαταλίπῃς με, κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, κύριε τῆς σωτηρίας μου. ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Σαββάτου. κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. ὅτι τὰ βέλη σου ἐνέπηξαν ἐν ἐμοί, καὶ ἐπιβεβήρικάς μου τὴν χεῖρα σου. οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου. οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις ἐμοῦ ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου. ὡς φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. προσέσχησαν καὶ ἐδυσωδίασαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. ἐταλαιπωρήθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως τέλους. ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. ὅτι αἱ ὀσφύες μου ἐνεπλήσθησαν

ἵμαυγιῶτῆυτερῶνὀγνὼ. ἴδοὺπαυλαγ
αὰςὅθουτὰςἡμέραςμου. κὴἵνατὸ
ἀλσίςμουὡσὰξὸυθὲμζῶὰπὸτὸμόσου
πλιῶτὰσύμπαμταμαυταιότης πᾶς
ἀνθρωποςζῶμ. μόνητοιγὸζῶξκό
μιδναπορεύεταιἀνθρωπος. πλιὼ
μάτημταραλόσεται. θησαυρίζξ
καὶὸυνιμώσκξτίμισωάὐξξαὐτά.
Καὶμῶντίςἡνῦσομομήμουοὐχὶκὲ. κὰι
ἵνατὸἀσισίςμουπαραυσοῦὅτιμ.
ἀ, πὸπαυσῶμτῶμ ἀνομιῶμὼμ ῥῦ
σαιμὸ. ὄμξ Δοςἀὐῷρομιἐδνωκάςμε.
ἐκωφώθνωκὰὶὸυκἴμοιξαπὸτόμαυ
μουὅτισὺἐποίησας. ἀπὸθησομὰὶ
πὸἐμοῦτὰςμάχιναίσου. ἀπὸπὸγὰρ
τῆςἰχύοςτῆςχξροίσου, ἀνὸὸξέ
λιπομ. ἐμὲμεμοιῆνπὸἐρᾶνομίας
ἐπαιδλαυσαἀνθρωπομ. κὴὸξέτη
ξασῶςἀρὰὶχνιωτῶὶτυχνῶαὐτοῦ.
πλιὼμάτῶνπᾶςἀνθρωπος. ξσὰὶκοὺ
σομτῆςπροσοὰύχνῆςμουκὲ, κὴτῆς
δνήσεώςμουζῶώτισαι. πορῦδὰκρύ
ωμμουμὴπαραυσιωπήσῆς. ὅτι
παροικοςἀνὸὸξμιπαραὰσοὶ. καὶ
παρεπίδνμος, ὼαπὰθὸς πατήρμου
οἱπαυτὲς μου. ἀνὰπαυσομαιἵναὰναπά
ξωπρὸτοῦμεὰπελθεῖῦ, κὴὸυκέτι

ρας ὅτιμος. κὴἡἀμὴδὸμμουζῶώ
πὸμόμουἐξὶδναυπαρτος. ὅτιτῶ
ὀνομίαμμουἀνὸαμαὼεμῶ. καὶμε
ριμμήσωὗπὲρτῆς ἀμαρτίαςμου
ἴδὲἐχθροίμουζῶσιὶ καὶκεκραυταίωμ
ταιὗπερἐμὲ. κὴὸπλησθήὼθησαμοὶ
μισοῦντεςμεἀδνίκως. οἱἀνταπὸ
δνιδόμτὸπαροικὰκαὶἀμπὶὸναυθωῦ,
ἐδνίεμαμομήμεἐπὸξκὰπεδνίωσομ
ὸναυθωσόμὼμ. μὴὸγκαυταλίπῆς
μὸκὲὸθὲμουμὴἀπὸχηλίσαὐπ᾽ἐμοῦ
πρόχες ᾖςτῆὼβοήθειάμμουκὲτῆς
σωτηρίαςμου.

ᾖςτὸτέλοςτῶῖδνιθοῦὰμ
ὼδὴνπῶδνᾶδ. λιί38
ἔπαυφυμαύξωτὰςὁδοὺςμου, τοῦ
μὴἁμαρταύνξμμεζῶπλώστηνμου.
ἐθὲμλωτῶπόμαυτίνουφύλαικλῶ,
ἐμτῶσυφηνᾳτοὺἁμαρτωλοὺζῶαμ
τίομμου. ἐλωφώθνωκὲταπαξμώ
θνωκὲσίγησὰὴἀνθρωπῶ. Καὶτὸ
ἀλγηναύμου ἀνέκαμψίσθη. ὅθερ
μαίνθηλὶπαρδνίαμουζῶτόςμου.
καὶἐμτῆμεμέτημου ἵκαυθλίσεται
πούρ. ἐλὰμησαυζῶπλώστηνμουτμό
ρισομμοὶκὲτὸπέρασμου. Καὶτοὺ
ἀριθμὸμτῶμλίωρῶμνουτίςἐφλμ,

• οὐμὴν ὅσα ἀρξῶ • ἕως τοῦ τέλους
τοῦ λαοῦ τοῦτου • λθ

Υ τοσομέγα μνῆσε μεῖ μαυτὸ μὴ κῦ κὴ τροὸς
ἔχε μοι • καὶ ἓν σὴ κου σε τὴν δε λή σε ώς
μου • κὴ ἀν ἡ γὲ με κλαύ κ κου ταμαι
τωαυρίας, καὶ ἀν ὸ τὸ τὴν λοῦ ἰ λύος • καὶ
ἔφλι σε μὲ τοὶ πέτραμ τοὶς τοὸ δοὺς μου
καὶ κατεύ θυνε τὰ δὲ ναυ μὴ μα τά μου
ἰδοὺ σὺ μὲ βαμεμ ἓς τὸ φόμα λύου ἄς μα
καὶ μο λ, ὕμμο μ τῶ θεῶ ἡ μῶμ •

Ὁ τομ ταμ τοὸ λοὶ καὶ φοβη θή σο ῦ ται •
καὶ ἐλ πιοῦ σὶ μ ἐπὶ κῦ • μὴ ὁ κάρι ος
ἀνὴρ οὗ ἔ σὶ τὸ ὄ νομα αὐ τοῦ ἐλ πὶ σαὐ τοῦ •
κὴ οὐκ ἐ πέ βλε τὸ μ ἓς μα ταιό τη τας
καὶ μανί ας ψεῦ δεῖς • πολ λὰ ἐ ποί η
σὰ σοι κὲ ὁ θε μού τὰ θαυ μά σιά σου
κὴ τοῖς δια λογι σμοῖς σου, οὐκ ἔ στι τίς
ὅ μοι ωθή σε ταί σοι • ἀν α νή ψω καὶ
κὴ ἐ λά λη σα • ἐ πλη θύ νθη σαν ὑ πὲρ
ἀρι θμόν • θυ σίαν καὶ προ σφορὰν
οὐκ ἠ θέ λη σας • σῶ μα δὲ κατ ἠρ τί
σω μοι • ὁ λοκαυ τώ μα τα καὶ περὶ ἁ μαρ τί ας οὐκ ἐ ζή τη σας • τό τε εἶ πα μὴ
ἰδοὺ ἦ κω • ἐν κε φα λὶ βι βλί ου γέ γρα
πται περὶ ἐ μοῦ • τοῦ ποι ῆ σαι τὸ θέ
λη μά σου ὁ θε μου ἐ βου λή θη ν •
Κ αὶ τὸ μ μό λυ σμόν σου ἐν μέ σω τῆς κοι λί

ας μου • ὡς ἡ Ψε λι σάν μὴ μ δι καιο σύ
μην ἐν ἐκ κλη σί α με γά λη •
Ι δοὺ τὰ χεί λη μου οὐ μὴ κω λύ σω κύ ε σὺ ἔ
πι στα • τὴν δι καιο σύ νη σου οὐκ ἔ κρυ
ψα τὴν καρ δί αν μου • τὴν ἀ λή θει
ἀ μῶν σου κὴ τὸ σω τή ρι ό μῶν σου εἶ πα • οὐκ ἔ
κρυ ψα τὸ ἔ λε ός σου καὶ τὴν ἀ λή θει
ἀ μῶν σου, ἀ πὸ σκο λι ῶν πο λε μί ω
σὺ δὲ κύ ε μὴ μα κρύ νῃ ς τοὺς οἰ κτιρ μοί
σου ἀ πʼ ἐ μοῦ • τὸ ἔ λε ός σου κὴ ἡ ἀ λή
θει ά σου δι α παν τὸς ἀν τι λά βοι μ
τό μου • ὅ τι πε ρι έ σχο μ μὲ κακὰ ἃ ὧν οὐ
κ ἔ στι ἀ ρι θμός • κα τέ λα βό μ μὲ αἱ ἀν
ο μί αι μου, κὴ οὐ δυ νή θη ν μὴ ἰ δεῖν • τοῦ πλη θύ νθη σαν ὑ πὲρ τὰς
τρί χας τῆς κε φα λῆς μου •
Κ αὶ ἡ καρ δί α μου ἐ γκα τέ λι πέ με •
εὐ δό κη σον κύ ε τοῦ ῥῦ σα σθαί με κύ ε ἐ ς
τὸ βο ηθῆ σαί μοι πρό σχες • κα τα
αι σχυν θεί η σαν καὶ ἐν τρα πεί η σαν ἀ πʼ
ἐ μοῦ • οἱ ζη τοῦν τές τὴν ψυ χήν μου τοῦ
ἐ ξᾶραι αὐ τήν • ἀ πο στρα φεί η σαν
ἐ ς τὰ ὀ πί σω καὶ κα τα σχυν θή η σαν
οἱ θέ λον τές μοι κακά • κο μι σά σθω
σαν πα ρὰ χρῆ μα αὐ τοῦ αἰ σχύ νη ν αὐ τῶν,
οἱ λέ γον τές μοι εὖ γε εὖ γε • ἀ γα λ μι ά σ
θη σαν καὶ εὐ φρα νθή τω σαν ἐ πὶ σοὶ

μου. Μὴ ὀκνήσω μὲ γὸ ἐὰν χίσω τος
θλίσῃ τοῦ ἀναπήσαι. καὶ γὰρ ὁ ἀμήθρω
πος τῆς σαρκίνης μου σφῶν μᾶλλον
σὰ ὀφείλει ὠφελεῖν τοῖς μου ἐμῶν γάλλων σμ
ἐπ' ἐμὲ περισμόν. Σὺ δὲ κύριέ μου
ησόν με καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀμεί
ψομαι αὐτοῖς. ζῆρύτω σθῆ μῶν ὅτι
τεθλίμηκάς με. ὅτι οὐ μὴ σθῆ χαρῆ
ὁ ἐχθρός μου σθῆ μοι. ἐμοῦ δὲ δι' ἀ
πλῆν ἀκακίαν ἀντέλαβου. καὶ ἐμοὶ βά
ωσάς με ζῶ σθῆ μοι σου σῆς ρᾳ ᾠμαι
υλοπλῆτος κύριος ἐσῆλ. αὐτὸς τοῦ
αἰῶνος καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας. νόμοι το
νέμοις ρ. ἐς τὸ τέλος ἐς σύνεσιν τοῖς
υἱοῖς κορὲ ταλλυόμενος τῶ δαυΐδ. μδ'
ὃ μητρόσου μὲ σὺ σου θῆ λὲ λαιφος ἰσὺ
τὰς σὺν ἀγὰς τῶν ὑδάτων. οὕτως
σθῆ σου θῆ λὲ τυχήμου σρὸς σὲ ὁθὲ
σθῆ νίπλησον λὲ τυχήμου σρὸς τὸν θῆ
τὸν ἰσχυρὸν τοῦ ζῶντος. πότε λήξω
καὶ ὀφθήσομαι τῶ σροσώπω τοῦ
θῦ. ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ
ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός. ζῶ τῶν μέ
νων θαί μοι καθ' ἑκάστην λέγειν σου ἐ
σὶ μόθὲ σου. ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέ
χεα ἐπ' ἐμὲ τὴν τυχίμου.
ὅτι διεμέυσομαι ζῶ τόπον σκηνῆς θαυ

μαστοῦ ἕως τοῦ τόπου σκηνῆς θεοῦ. ἐν φωνῇ
ἀγαλλίσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἀκῆς ἑορ
ζόντος. ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή. καὶ ἵνα τί
συνταράσσεις με. ἔλπισον ἐπὶ τὸν θὸν ὅτι
ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῶ. τὸ σωτήριον τοῦ
προσώπου μου. καὶ ὁ θός μου. ἐφ' ἐμαυτῶ
ἡ ψυχή μου ταπεινώθη. διὰ τοῦτο μνησθήσο
μαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου καὶ τῶν τριχιμῶν
ἐκ τοῦ ὄρους μισαρ. ἄβυσσος ἀβύσσω κα
λεῖ. εἰς φωνὴν τῶν καταρακτῶν σου. πάν
τα τὰ ἀγάλματά σου καὶ τὰ κύματά σου
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ νυκτὸς ὠδὴ αὐτοῦ πρὸς
τὸν θὸν τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῶ θῶ ἀντιλήμ
πτορί μου ἐστί. ἵνα τί ἐπιλέλησαί μου. καὶ
ἵνα τί σκυθρωπὸς πορεύομαι ἐν τῶ ἐναν
κάσαι με ὁ ἐχθρός μου. ἐν τῆ συντρίψει τῶν
ὀστέων μου ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με
ἐχθροί μου. ἐν τῶ λέγειν αὐτοὺς καθ' ἡμέ
ραν ποῦ ἐστιν ὁ θός σου. ἵνα τί περίλυπος εἶ
ψυχή. καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. ἔλπισον
ἐπὶ τὸν θὸν ὅτι ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῶ.
τὸ σωτήριον τοῦ προσώπου μου. καὶ ὁ θός
μου. ψάλλε τῶ δαυΐδ. μγ'
κρῖνόν με ὁ θός καὶ διάκρινον τὴν κρίσιν μου
ἐκ ἔθνους ὁσίου. ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ
δολίου ῥῦσαί με. ὅτι σὺ εἶ ὁ θός τῆς ἰσχύος
μου. ἵνα τί ἀπώσω με. καὶ ἵνα τί σκυθρωπὸς
πορεύομαι ἐν τῶ ἐναν κάσαι με ὁ ἐχθρός
μου. ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλή
θειάν σου. αὐτή με ὡδήγησεν καὶ ἐξήγα
γεν εἰς ὄρος ἅγιόν σου καὶ εἰς τὰ σκήνω
μά σου. καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσια
στήριόν σου ὁ θεῶ τῶ εὐφραίνοντι νεό
τητά μου. ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ
ὁ θός ὁ θός μου. ἵνα τί περίλυπος εἶ ψυχή.
καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με. ἔλπισον ἐπὶ
τὸν θὸν ὅτι ἔτι ἐξομολογήσομαι αὐτῶ. τὸ
σωτήριον τοῦ προσώπου μου. καὶ ὁ θός μου.
δόξα ἐς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
ψαλμὸς τῶ δαυΐδ. μδ'
Ὁ θὲ τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. τὸ ἔργον ὃ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῖς ἀρχαίοις. σὺ τὰ ἔθνη τῆ χειρί σου ἐξῆ
ρας. καὶ κατεφύτευσας ἡμᾶς. ἐκακωσας λαούς
καὶ ἐξαπέστειλας ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐν τῆ ῥομφαίᾳ
αὐτῶν ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν. καὶ βραχίων
αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. ἀλλ' ἡ δεξιά σου
καὶ ὁ βραχίων σου. καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προ
σώπου σου. ὅτι ἠυδόκησας ἐν αὐτοῖς. σὺ εἶ
αὐτός ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θός μου. ὁ ἐντελλό
μενος σωτηρίας ἰακώβ. ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς
ἡμῶν ἐκκερματιοῦμεν. καὶ ἐν τῶ ὀνόματί σου
ἐξουθενήσομεν τοὺς ὑπεμένοντας ἡμῖν. οὐ γὰρ
ἐπὶ τῶ τόξῳ μου ἐλπιῶ. καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ
σώσει με. ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς. καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχύνας.
ἐν τῶ θῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπαινεσόμεθα. καὶ
τῶ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἐξομολογη
σόμεθα. διάψαλμα. νῦν δὲ ἀπώσω καὶ κατῃ
σχύνας ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θός ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν. ἀπέστρεψας ἡμᾶς ὀπίσω
τῶν θλιβόντων ἡμᾶς. καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς
διηρπάσαντο ἑαυτοῖς. ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρό
βατα βρώσεως. καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διεσκόρπι
σας ἡμᾶς. ἀπέδου τὸν λαόν σου οὐκ ἐν πλήθει
ἐν τοῖς τιμήμασιν αὐτῶν. ἐγενήθημεν ὀνει
δισμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. μυκτηρισμὸς καὶ
χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. ἔθου ἡμᾶς εἰς
παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι. κινήσει κεφαλῆς
ἐν τοῖς λαοῖς. ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου
κατέναντί μου ἐστί. καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προ
σώπου μου ἐκάλυψέ με. ἀπὸ φωνῆς ὀνειδί
ζοντος καὶ ἀντιλέγοντος. ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν
καὶ ἐκδικοῦντος. ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς.
καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου. καὶ οὐκ ἐψευσάμεθα
ἐν διαθήκῃ σου. καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω
ἡ καρδία ἡμῶν. καὶ ἐξέκλινας τὰ ἴχνη ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν
τόπῳ κακώσεως. καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκότος
θανάτου. εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
θοῦ ἡμῶν. καὶ ἐξεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς
θὸν ἀλλότριον. οὐκ ἐκ ζητήσει ὁ θὸς ταῦτα.
αὐτὸς γὰρ οἶδε κρυπτὰ καρδίας. ὅτι ἕνεκά σου
θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἐξεγείρου τί ὑπνοῖς κύ
ριε. ἀνάστα καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. ἵνα τί τὸ
πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις. ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτώσεως ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν. ὅτι ἐτα
πεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχή ἡμῶν. ἐκολλήθη εἰς
γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν. ἀνάστα βοήθησον ἡμῖν. καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
ὁ θὲ τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν. οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν. τὸ ἔργον ὃ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῖς ἀρχαίοις. σὺ τὰ ἔθνη τῆ χειρί σου ἐξῆ
ρας. καὶ κατεφύτευσας ἡμᾶς. ἐκακωσας λαούς
καὶ ἐξαπέστειλας ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐν τῆ ῥομφαίᾳ
αὐτῶν ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν. καὶ βραχίων
αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. ἀλλ' ἡ δεξιά σου
καὶ ὁ βραχίων σου. καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προ
σώπου σου. ὅτι ἠυδόκησας ἐν αὐτοῖς. σὺ εἶ
αὐτός ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θός μου. ὁ ἐντελλό
μενος σωτηρίας ἰακώβ. ἐν σοὶ τοὺς ἐχθρούς
ἡμῶν ἐκκερματιοῦμεν. καὶ ἐν τῶ ὀνόματί σου
ἐξουθενήσομεν τοὺς ὑπεμένοντας ἡμῖν. οὐ γὰρ
ἐπὶ τῶ τόξῳ μου ἐλπιῶ. καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ
σώσει με. ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων
ἡμᾶς. καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχύνας.
ἐν τῶ θῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπαινεσόμεθα. καὶ
τῶ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἐξομολογη
σόμεθα. διάψαλμα. νῦν δὲ ἀπώσω καὶ κατῃ
σχύνας ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θός ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν. ἀπέστρεψας ἡμᾶς ὀπίσω
τῶν θλιβόντων ἡμᾶς. καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς
διηρπάσαντο ἑαυτοῖς. ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρό
βατα βρώσεως. καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διεσκόρπι
σας ἡμᾶς. ἀπέδου τὸν λαόν σου οὐκ ἐν πλήθει
ἐν τοῖς τιμήμασιν αὐτῶν. ἐγενήθημεν ὀνει
δισμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν. μυκτηρισμὸς καὶ
χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. ἔθου ἡμᾶς εἰς
παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι. κινήσει κεφαλῆς
ἐν τοῖς λαοῖς. ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου
κατέναντί μου ἐστί. καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προ
σώπου μου ἐκάλυψέ με. ἀπὸ φωνῆς ὀνειδί
ζοντος καὶ ἀντιλέγοντος. ἀπὸ προσώπου ἐχθρῶν
καὶ ἐκδικοῦντος. ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς.
καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου. καὶ οὐκ ἐψευσάμεθα
ἐν διαθήκῃ σου. καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω
ἡ καρδία ἡμῶν. καὶ ἐξέκλινας τὰ ἴχνη ἡμῶν
ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν
τόπῳ κακώσεως. καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκότος
θανάτου. εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ
θοῦ ἡμῶν. καὶ ἐξεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς
θὸν ἀλλότριον. οὐκ ἐκ ζητήσει ὁ θὸς ταῦτα.
αὐτὸς γὰρ οἶδε κρυπτὰ καρδίας. ὅτι ἕνεκά σου
θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν. ἐλογίσθημεν
ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἐξεγείρου τί ὑπνοῖς κύ
ριε. ἀνάστα καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. ἵνα τί τὸ
πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις. ἐπιλανθάνῃ τῆς
πτώσεως ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν. ὅτι ἐτα
πεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχή ἡμῶν. ἐκολλήθη εἰς
γῆν ἡ κοιλία ἡμῶν. ἀνάστα βοήθησον ἡμῖν. καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

μαυτῆς σῶσον τοῦ οἴκου σου θῦ · ἀμφω
μὴ ἀναμιάσθωσαν καὶ ὀμολογήσθω
σαν ἐν χουσὶ ὀρταζόμενος · ἵμα τί πρί
λυπος σῆς ἡ ψυχή μου , καὶ ἵμα τί σω
παρλόγισας με · ἔλπισον μῶν κῦ ὅτι
ὀμολογήσομαι αὐτῷ · σωτήριον
τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θς μου ·
πρὸς σέμαυτον μὴ ἡ ψυχή μου ἐταπείνωθη
δναρῦ τομνησθήσομαί σου κγὴ σίορ
δάνου καὶ ερμωνιῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους σε
ιρουῦ · αὐλιζόμενος σαὶ βυσσόμενος καλῶ
ταις σφωνῶ τῶν καὶ ταρράκλωμού
ταύτες οἱ μισοῦντες με ωρίσμοί σου καὶ τὰ
κύματά σου ἐπ ἐμὲ ἐδυνήλθοσαν · ἡμῶν
ρας ζῶ τόμ ἔταις κε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ·
καὶ μυκλὸς ὠδήναὐτῶν ταυρέσοὶ · προ
σεύχήτῶ θῶ τῆς ζωῆς μου · ἐρῶ τῶ
θῶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ ἵνα τί μου ἐπε
λάθου καὶ ἵνα τί σκυθρωπὸς πορεύομαι σῶν
ρεύομαι ζῶν τῶν ἐχθρόμ ·
ζῶν τῶν καταθλᾶν αθαι τὰς ὀνείδη μου , ὡς
εἶδνίζόμενοί ἐχθροί μου ζῶν τῶν μέχρι
αὐτοῖς μοι καθ ἑκάστην ἡμέραν τοῦ ὀνεί
δισμόθῦ σου · ἵνα τί πορεύῃ πρίλυπος σῆς
ἡ ψυχή μου καὶ ἵνα τί σωταράσσεις με · ἔλπισον
τόμ θῦ ὅτι ὀμολογήσομαι αὐτῷ · σωτήριον τοῦ

προσώπου μου καὶ ὁ θς μου ·
ταλμὸς τῶν δνὸς ἀσαφ ὠδὴ πρὸς
τοὺς ἑβραίους · μβ ψ2
κ ρῖ ὁμνοὶ ὁ θς κῆς δνί κλησόμην τῶν δνί κλω
μου , ὀφθαλμοὶ σοὶ οὐχ ὁσίου · ἀπὸ τοῦ ἀμ
θρώπου αὐδνίου καὶ δολίου ῥῦσαι
μῶν ὅτι σὺ εἶ ὁ θς κραταίωμά μου ἵμα
τί ἀπώσω με καὶ ἵμα τί σκυθρω
πάζωμ · πορεύομαι ζῶν τῶν κθλίβοντ μ
τὸν ἐχθρόμ · ἐξαπόστειλον τὸ φῶς
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου · αὐτάμ
ὠδήγησάμ κὶ εἰσάγαγόμ με εἰς ὄρος ἅγι
όμ σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου ·
κ καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήρι
ομ τοῦ θῦ · πρὸς τὸν θν τὸν εὐφραί
νοντα τὴν νεότητά μου · ὁμολο
γήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ θς ὁ θς μου
ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου , κ ἵνα
τί σωταράσσεις με · ἔλπισον ἐπὶ
τὸν θν ὅτι ὁμολογήσομαι αὐτῷ ·
σωτήριον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ
θς μου · δόξα ἐστὶ τέλος
τοῖς υἱοῖς κορὲ ἐστώσῃ μ · μγ ψ3
ὁ θς τοῖς ὠσὶ ἡμῶν ἠκούσαμεν οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐδιηγήσαντο ἡμῖν ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις ·

ρασ ἡμᾶς · ἀ πὸ δουτὸμ λαιομόσου
ἀνά τιμῆς · καὶ οὐκ ἦμπλῆθος ζῶ
τοῖς ἀλαμά ειμασιμῆμῶμ · ὅτθουἡ
μᾶς ὄρᾳ δος τοῖς τρ σιμῆμῶμ ·
Μ ὐκληρις μὸμ ἐχμευας μὸμ τοῖς κύκλω
ἡμῶμ · ὅτθουλῖμᾶς ἐ τ παρ ἀ βολῶ
ζῶ τοῖς ἔθμεσι · κί μησιμ κσ φαυλης ζῶ
τοῖς λαοῖς · ὅλωτ ῶμῖῶ ὁ ρα μῆμ τρο
τω ήμουκα τ ὅ μαμ τί ομμου ἐστί · Καὶ ἡ
αὐ χίω ητοῦ τ προσώ που μου ἐκλύ μυ
τ ὅ με · ἀ πὸ φωμης ὁμ ἐ δνί ζομ τος
καὶ καταμ ἀ λοῦ τος · ἀ πὸ τ προσώ
που ὅ χθροῦ καὶ ἐκδνι ώ κομ τος · τ αῦ
τα τ αῦ τα ἦλ θε μ ὅ φλῖ μᾶς καὶ οὐκ ἔ
τε λαν θό με θα σου · Καὶ οὐκ ἠδν
κλί σε μ ὰ μ ὅ τ ῆδν αν θή κλι σου ·
Κ αὶ οὐκ ἀ πέφη ἐ σταὶ ὀ πί σω ἡ καρδί α
ἡμῶμ · καὶ ἐ ξέκλι μας τὰς τρί βους ἡ
μῶμ ἀ πὸ τ ῆς ὁ δοῦ σου · ὅ τι ὅ τα
τ ὰ ἐ μωσας ἡ μᾶς ζῶ τό που καὶ κώ σε ω ς
καὶ ἔ τε κά λυ τ ὸμ ἡ μᾶς σκι ᾶ θα μά
του · ἐ ὰ τε λαν θό με θα τοῦ ὀ μό μα
τος τοῦ θῦ ἡμῶμ · καὶ ἐ δν με τα ξὺ τὰ σὰ
μὴ χ ὰ ρας ἡμῶμ τ ρο ὲ θῦ ἀ λλ ὁ τρι ο μ
ὸυ χὶ ὁ θ ὲ κ ἐ κ ζη τή σῃ τα ῦ τα · αὐ τὸς γὰ
Ν υμ ὶ δὲ ἀ ὐ τ ὰ σω καὶ κα τή χη σας ἡ μᾶς
ὅ πὲ μεκά σου θα μα τοῦ μι θ ὸ θα ὅ λω

·σ·δ·

ὴ ολό θρᾳ ος κὰ ικα τε φύ τὰ υ σας αὐ
τοὺς · ὅ κα ίω σας λα ιοὺς κ ὴ ἀ ηέ ια υ λο ῦ
αὐ τοὺς · οὐ γὰ ρ ζῶ τ ῆ ρ ὸ μ φα ία α υ τ ῶ μ
ὅ κλη ρ ὸ μ ό μη σ ὰ μ τη ῦ · ὶ α ὶ ὸ ιρα υ χί ω μ
α ὐ τ ῶ μ ὸ υ κ ὅ σ ω σ ε μ α ὐ τ ούς · ἀ λλ ἡ δ ὸ
ξ ι α ῦ σ ου κ ὴ ὸ ιρα υ χί ω μ σ ου κα ὶ ὸ φ ω τι σ
μὸς τ ο ῦ τ ρ ο σ ώ π ου σ ου , ὅ τι ὰ ὸ δό
κι σας ζῶ α ὐ τ οῖς σὺ ᾷ α ὐ τ ὸ σ ὸ μα σ ι λε ύ
μου κ ὰ ὶ ὅ θ ε μ ου · ὅ ζῶ τ ὸ μ ό μ ῃ μο σ
τὰς σω τ η ρί α σ ἰ α υ κα ὶ ὴ · ζῶ σ ὸ ι τ οὺς ὅ
χθρ ο ὺς ἡ μῶ ῦ κ ὅ ρ ᾶ τ ὶ ο ῦ μ ῃ μ ·
Κ αὶ ζῶ τ ῶ ὸ μ ό μ α υ τ ί σ ου ὴ ζ ου σ ὸ θ μ ώ σ ω
μ ῃ μ ρι ὲ ἐ π α μ ι ᾷ ὰ μ ὸ θ μ ὸ ὺ ς κ ὴ μ ῃ · οὐ
γ ὼ ὅ α ὶ τ α τ ό ξ ῳ μ ου ἐ λ τ ῶ ῶ , κα ὶ ἡ ρ ὸ μ
φ α ία μ ου ὸ υ σ ώ σ ῃ μ ὸ · ἔ σ ω σ α ς γ ὼ ἡ
μᾶς ἐ κ τ ῶ μ θ λι β ο μ έ τ α μ ἡ μᾶς · κ ῃ ρι ὲ
μ ι σ ο ῦ τ α ς ἡ μᾶς κα τ ὴ ὸ χ μ ω α ὸ · ζ μ τ ῶ
θ ῶ ἔ π α μ ε θ η σ ό μ ε θ α ὅ μ ω τ μ ῆ ἡ
μ ὸ ρ α μ · κα ὶ ζῶ τ ῶ ὸ μ ό μ α υ τ ί σ ου ὴ ζ ῳ
μ ο λ ο ῆ σ ό μ ε θ α ᾷ ὲ τ ὸ γ α ᾷ ῶ μ ᾷ ·
Ν υμ ὶ δ ὲ ἀ υ π ά σ ω κα ὶ κα τ ὴ ὸ χ μ ω α ς ἡ μᾶς
κα ὶ ὸ υ κ ὸ ᾷ ζ ε λ ε ύ σ η ὸ θ ὲ ζ μ τ α ὲ ς ὅ μ ω α ὐ μ ε
σ ὶ μ ῆ μ ῶ ῦ · ἀ π ὲ φ ρ σ τ α ς ἡ μᾶς ᾷ ὲ ς τ ὰ
ὸ π ί σ ω π α ρ ὰ τ ο ὺ ς ἐ χ θ ρ ο ὺ ς ἡ μ ῶ ῦ ·
κα ὶ ο ἷ μ ι σ ο ῦ τ ὸ ἡ μᾶς ὅ μ η ρ ό π α υ ζ ὸ μ ἐ
α ὐ τ οῖς · ὅ δ ω κα ς ἡ μᾶς ὡ ὲ ς π ρ ό β α τ α
ι ρ ὸ ὸ ς ω ὲ ς κα ὶ ζῶ τ οῖς ἐ θ μ ε σ ὶ δ μ ἐ σ ῳ ᾷ

μωυ τῶς ἡδε ξιὰ σου · τὰ υ βέ μησου ἡ
κορη μὼ μαυ δ ωμωυ τέ · λαοὶ ὑπ ὸ κὰ
τω σου τῶ σοῦ ω τω · ἐμ καρδ ί αυ τῶ μ
ἐχθρῶ μ τοῦ μωυ σὶ μέ ως · ὁ θρόμο
ος σου ὁ θε ῖς ἐ τὸ μαῖ ῶ μα τοῦ αἰ ῶ μο ς ·
ῥᾶ ιμ δο ς ἀ ῦ θύ τη το ς ἡ ῥᾶ ιμ δο ς τῆ ς
βα σὶ μ ᾶς σου · ἡ γαύ τω λισας δ ικ αιο
σύ ω ω καὶ ἐ μί ση σας ἀ νο μί αμ ·
Δ ι α τοῦ τ ὸ χρι σθ ος ὁ θ ς ὁ θε σου ·
ἔ μεο μ ὲ ναω λι αύ σθ ω ς τω ρ ὰ τοὺ ς ὠ σ
τό χο ις σου · ς μί ρνα ις τω κ λὶ καὶ κα
σί ὰ ὲ ἀ πὸ τῶ μ ἱ μα τί ω μ σου · ἀ υ τὸ
βά ί ρε ω μ ἐ λε φα υ μ τί μω μ ἀ ῃ ῶ μ ὄ υ φ ρα υ
μά μ σε · θ υ ν α τε ρ ὸ ω μ α σὶ λέ ω μ ζῦ τὴ
τι μῆ σου · τω α ρέ τὴ ἡ μ α σὶ λι σὰ ἡ κδ ε
ξι ω μ σου · ὅ μ ἱ μα τι σ μῶ δ ι α χρύ σο
πρι βε ω λη μ ὐ μη τε τοι κι λ μ ὸ μη ·
ἀ ί κου σ ω μ θύ ὰ τε ρ ὶ ς ἵ δε καὶ κλί μο μ τὸ
ὃ ῖ σου · κ αὶ ἐ τὶ μ ά ί θου τοῦ λα ο ῦ σου
καὶ τοῦ ὃ ἴ κου τοῦ τω α τρο ς ́ σου · καὶ
ὅ τι ἐ θύ μὶ σ ᾳ ὃ ω μ α σὶ λεὺ ς τοῦ κά ́ μο ς
σου ὅ τι α ὐ το ς ́ ἔ ᾳ σι κε ῖ σου ὶ ς ́ τω ρ ος κυ μ λί
σᾳ σα υ τῶ · καὶ θυ γά τη ρ τύ ρου ζῶ
δ ώ ρο ι ς · τῶ τω ρ ό σω τω μ ́ σου λί τα ι
μ εύ σου σὶ μ οἱ πλ ού σι οι τοῦ λα ο ῦ ·
Π α ῦ σο μ ὰ ἡ δό ξα τη ς θυ γα τρ ὸ ς τοῦ μω
σὶ λέ ω ς ἔ σω θ μ ὲ ν μ ὶ ρ ο ο ν τω τοῖ ς χρυ

τὴ ν ὥ ραμ · ἐ λο γί σθη μὺ μ ῶ ς τω ρό
μα τα ο φ α γὴ ς · ὀ ρ ε γό ρθη τί μα τί
ῦ τω μ οἷ ς κε · ὃ ν α ύ τη θὴ ς μὴ ὸ πό σὴ
ὅ ι ς τὸ λο ς · ἵ μα τί τὸ τω ρό σω πό μ
σου ὃ ὐ τω φρέ φη ἐ τὶ λα μ θά ί μ η τη ς
πῶ χῆ ας ἡ μ ῶ μ μα ὶ τῆ ς θλί ψ ω ς ἡ μ ῶ
μ ῶ · ὅ τι ἐ τα τω σᾳ μό θὴ ς ᾳ ὲ χο ῦ ὴ
τυ χὴ ἡ μ ῶ μ · ἐ κο μὶ σθη ᾳ ὲ ς γῆ μ ἡ ν α
τὴ ρ ἡ μ ῶ μ · ἀ μ ὰ τα ὶ κε βο λὶ θὴ σο μ
ἡ μ ῖ ν , κ αὶ λύ τρω σα ι ἡ μ ᾶ ς ἕ ν ε κ ὸ μ ῦ
ὀ μό μα τό σου ·
ᾳ ὲ τὸ τό λο ς ὑ πὲ ρ τῶ μ ὴ μ οι ω θη σο
μέ μω ν τοῖ ς ᾗ οἷ ς κο ρὲ ᾳ σὶ μ , ὡ δὴ ν
ὑ πὲ ρ τοῦ ἀ μ α σὶ λέ τοῦ ·
μδ΄ 89
Ἐ ξη ρεύ ξὰ τὸ λὶ κα ρδ ί α υ μου λό γο μ ἀ μ α
θο μ · λ ά ω ὰ ό τὰ ὲ ρ ὰ μου τῶ β α υ σὶ
μ ᾷ · λὶ λ ῶ ο σ α υ μου κὰ ́ λα μο ς γρὰ μ
μα τό ω ς ὀ ξυ γρά φου · ὡ ρ αῖ ο σ κὰ ́
μ ᾳ τα ρ ὰ τοὺ ς ᾗ οὶ ς τῶ μ ἀ μ θρό πα μ
ὀ ᾳ ε χύ θὴ χά ρὶ ς ζῦ χᾷ λε σί σου ·
Δ ι α τοῦ τ ρᾷ λό ὴ σό σὲ ὸ θὲ ᾳ ὲ τὸ μ ᾳ ῶ
μ ὰ · π ερί ζω σό τὴ ῶ ρο μ φᾶ ί α μ σου
ῶ ὶ τὸ μ μὴ ρό μ σου δ ω μα τό · τὴ ῶ ρα ι
ό τη τί σου καὶ τῶ κὰ ́ μ ᾳ σου · καὶ ὅ μ
τᾷ μ ε κᾷ μα τὰ ο δ ο ῦ καὶ μα σί λευ ε · ὅ μ ε
κό μ ὰ λη θᾷ ας κὰ ὶ τω ρα ό τη το ς μα ὶ
δ ι κ αιο σύ ω ης · κ αὶ ὸ δ ὴ τη σᾳ σό θω

ὁ θς ζῶ μέσω αὐτῆς κ̣ ὀυσαλθήσο
ται • βοήθησόν αὐτῇ ὁ θς τὸ πρὸς
πρωὶ πρωὶ • ἐταράχθησαν μόθμη
ἔκλιμα μωαὰ μ̣ ἅι • ὅδωκ φωνὴν
αὐτοῦ ὅτι σος σαλεύθη ἡ ἡ • κε̄
τῶν δωμάτων μεθ' ἡμῶν ἀντιλή
πτωρ ἡμῶν ὁ θς ἰακωβ' • δεῦτε καὶ ἴ
δετε τὰ ἔργα τοῦ θυ • ὃς ἔθετο τέρα
τα ἐπὶ τῆς γῆς • ἀνταιρῶν πολέ
μους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς
Τόξον συντρίψει κ̣ συνθλάσει ὅπλον
κ̣ θυρεοὺς κατακαύσει ζῦ πυρὶ σχολά
σατε κ̣ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θς ὑψω
θήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσο
μαι ἐν τῇ γῇ • κε̄ τῶν δωμάτων με
θ' ἡμῶν • ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θς ἰα
κωβ' • δόξα καὶ τιμὴ
ἕως τοῦ τέλους τῶν μῳῶν κορέ
ταλμοί • μδ

πάντα τὰ ἔθνη κρότησατε χερσί • ἀ
λαλάξατε τῷ θῷ ζῶντι ἐν φωνῇ ἀγαλλιά
σεως • ὅτι κε̄ ὕψιστος φοβερὸς καὶ βα
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν • ὑπέ
ταξεν λαοὺς ὑφ' ἡμᾶς καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν • ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν
κληρονομίαν ἑαυτῷ • τὴν καύχησιν
ἰακωβ' ἣν ἠγάπησεν ἀμέ ὁ θς ζῶν

σοὶ κ̣ τὸ βρίβειον ἡ μνημόσυνόν σου κυ
ριε εἰς γενεὰν γενεάν • ἀνταναστήσεται
λαὸς ἐπὶ λαόν • ἀντεμεχθήσονται τοῖς
ἔθνεσιν • ἀντεμεχθήσονται ἄρχοντες
μετ' ἀλλήλων • ἀντεμεχθήσονται βα
σιλεῖς μετὰ βασιλέως • ἀπὸ τῶν πατέ
ρων σου ἐνωρμήθησαν οἱ ἱ οἱ σου
καὶ τὰ σήσεις αὐτοὺς ἀρχομένους ἀπὸ
σαμαρείας ἕως ἱερουσαλήμ • μνησθήσο
μαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ κ̣ γενεᾷ
διὰ τοῦτο λαοί σοι ἐξομολογήσονταί σοι
ἕως τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶ
νος • ἕως τέλους ὑπὲρ
τῶν μῳῶν κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός • μγ

ὁ θς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις • βοη
θὸς ζῶν θλίψεσιν αἳ εὑρούσαισ
λίαν σφόδρα • διὰ τοῦτο οὐ φοβη
θησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν
γῆν • καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν μέσῳ καρ
δίας θαλάσσης • ἠχησάτωσαν κ̣ ἐτα
ράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν •
ταράχθησαν τὰ ὄρη ζῶντι κράτει ὁ
τι τηνα ὐτοῦ • τοῦτο ταμοῦτα ὀρθρί
σατε τῷ λαῷ μου ἵνα σωθῶσι καὶ αὐτοὺς ὕψισος

λαι λαυν μῶ · κε ἡμφ ωμῆσ ὁλ τοί νκοσ
ψ ὰλ λαι τε τῶ θῶ ἡμῶν τοῦ λαι τε ·
✝ αὐ λαι τό τῶ ναυ σι μῆ ἡμῶν τοῦ μὰ τό
ὅ τι βα υσι λεὺ σα σι σ τῆ σ γῆ σ ὁ θε τὸ
λαι τό σω ε τῶ σ · ἐ ναυ σί λᾳ σόν μό θε
ὢῶι τὰ ὥ θμη · ὅ θε κλί θι τα ὁσ ὠι θρό
μου ἁγί ου αὐ τοῦ · ἀρ χο μέ τοσ λαι ῶν μου
μή χθη σαν μο τὰ τοῦ θῦ ἀν δρὰ α μι ·
ὅ τι τοῦ θῦ οἱ κρα τοι σ τῆ σ γῆ σ ὀφό
δρα ἐ πε κή ρυ θη σαν ·
ἡ λμο σ ὡ δῆ σ τοῖ σ ψ οῖ σ κο ρὲ δ ᾱ τέ
ρα σ ἀν ββ αί τω ν · μζ
Μέ τα σ κε ψ αί με τὸ ὀφό δρα · ἡ μῶν ὁλ
φῦ θῦ ἡ μῶν ἡ μῶν ὀρ φα νί α αὐ τοῦ · εὑ ρί
σκω δ ναυ μι αί ω σι τι πα ύ ση σ τῆ σ γῆ σ ·
ὄρ η σι ὠν τὰ πλευ ρὰ φῦ βορ ρᾶ · ἡ τοῦ
λι σ τοῦ ὑ ω σι λέ ω σ τοῦ ὡσ ναύ μου ὁ θε
ζῶ τα ι σ β ἀ ρε σι μ αὐ τῆ σ γι νώ σκε ται ·
ὅ τα ν δ ὲ ν τι λα ι μ β ά νη τα ι αὐ τῆ σ
ὁ τι ἰ δ ὸ υ οἱ ὑ ω σι λῆ σ τῆ σ γῆ σ ω υ λί
χθη σαν δ νη λ θο σα ν ἐ π ὶ τὸ α υ τό ·
αὐ τοὶ ἰ δ όν τε σ ὁ ὕ τω σ ἐ θα ύ μα σ αν δ ν ·
ἐ τά ρα χθη σα ν ἐ σα υ λεύ θη σα ν δ ν · τρό
μο σ ἐ π ε σ ὲ μ βά ν ε το αὐ τῶ ν · ὄ χ σ ᾳ ὦ δ ν
μό σῶ σ τι κ λού σ η σ · ζῶ σα ν ε ὔ μα υ τι β ι αί
ω σ ω σ τρί τῃ σ πλο ῖ α υ θα ρσῆ σ · κα ὶ θα ύ
πρ ῆ κού σ α δ ν μῶ ν οὕ τω σ κα ὶ ᾗ δ ν ω ν μῶ ν ·

ζῶ τοῦ λῃ κῦ τῶ ν δ νω ν αἰ νε ῶ ν ἡ μῶν τοῦ λῃ
τοῦ θῦ ἡ μῶ ν · ὁ θε ὸ σ θε μί ω σ ὸ ν μ
αὐ τῶ ν ἢ σ ρ ᾳ ῶ ν ἡ μ ᾶ · ὕ σ ω ε λα ύ βο μ ὼ ν ὁ
θε τὸ ὄ λε ό ο ν τ ο υ ζῶ μό σ ω σ τοῦ λα ι οῦ
σ ο ῦ κα ὶ τὰ τὸ ὅ μο ι ω σ ο ὑ ὁ θε ὅ υ τω σ
κῇ ἡ ἁ ί με ο ν ί σ ο ν ὠ ὶ τὰ πέ ρα τα τῆ σ
γῆ σ · δ νη κμὸ σ ώ η σ η σ πλή ρη σ η σ ὁ ἐ ξ ι ά
σ ο υ · εὐ φρα μ θῆ τω ὄ ρο σ σι ω ὶ μῇ δ ὲ ν α υ
μι ά ὀθ ω σ α μ αἱ θυ ὶ τὰ πέ ρ ω τῆ σ ἰ ο υ
δ α ί α σ · ἔ μ ε κε μ τῶ μ κρι ω ὺ τω μ σ ο υ κὲ
κυ κλ ώ σ α υ τε σ ὶ ω ὶ μῇ σ τοῦ ρι α ί βε τε αὐ
τῆ ῶ · δ νη πή σ α υ σθ ὸ ζῶ τοῖ σ τού ρ τοι σ αὐ
τῆ σ · θθ ὸ σθ ὸ τὰ σ ι ω α ρδ ί α σ ὑ μ ω ῦ ᾗ σ
τῆ ῶ δ ώ α υ μι μ αὐ τῆ σ · κα ὶ κα τα δ ώ μέ
σθ ὸ τὰ σ β ά ρ ᾳ σ αὐ τῆ σ · ὅ τα υ σ α ὶ δ νη
πή σ α σθ ε ᾗ σ ν ε μ ε α ὶ ἑ τέ ρ α μ ·
ὅ τι ὁ ὖ τω σ ἐ σ τὶ μ ὸ θε ἡ μῶ ν · ᾗ σ τὸ μ α ί ῶ
μ α υ , κ ᾗ σ ρ ᾳ ί ῶ μ α υ ρ ῦ α ί ῶ μ ο σ · α ὐ τὸ σ
π ο ι ῆ σ α μ ᾗ ἡ μ ᾶ σ ᾗ σ τοὺ σ α ί ῶ μ α σ ·
ᾗ σ τὸ τό λο σ τοῖ σ ψ οῖ σ κο ρὲ
τω λμο σ · μζ
ὃ ω κ ὺ σ ω σ τε τα ῦ τα σ α ὶ μ τα ὐ τὰ ἐ θμη · ζῶ ω
τί σ ὸ σ θε τω ά μ τὸ σ ο ι κα τ ο ι κο ῦ ν τὸ σ
τῶ ὼ ῖ κου μέ μῳ · ο ἵ τ σ τῆ ν γε μ ᾗ σ ᾗ ψ ο ὶ
τῶ μ ᾳ μ θρώ π ω μ · ὅ σ ὶ τὸ α υ τὸ πλού σ ι
ο σ κα ὶ π έ μ η σ · τὸ σ τό μ α μ ο υ λα ι μ ῆ σ ᾗ
σ ο φ ί α μ , κα ὶ ἡ μ ε λέ τη τῆ σ κα ρδ ί α σ

μου σὺ εἶ μου κλῖμα τῆς κληρονομίας μου
τοῦ ὄρους μου τοῦ ἁγίου τῆς παρθένου
μαντίφοβοί μου ἔστωσαν οἱ ἐχθροί μου
ὁμοίως καὶ τῆς πτέρνης μου κυκλώσω
σε με· οἱ ἐμπορευόμενοι ἐν τῇ θαλάσσῃ
μετ' αὐτῶν κατέβησαν τὸ πλοῖον
αὐτῶν καὶ χώματα· ὁ δὲ λαός σου
ἐλυτρώθη λυτρώσεται τὸν ἄνθρωπον
ὃν ἔπλασα ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐν τῇ
τιμωρίᾳ τῆς ἐλυτρώσεως
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ κοπάσει σεμνὸς
τὸ μαῦρον καὶ χλιάσεται τέλος·
ὑκόψεται καὶ ταφθορὰ ὃν τρόπον δοῦ
σοφοὶ δὲ ἀποθνήσκουσιν· ὡσαύτως
τὸ ἄφρον καὶ ἄνοια ἀπολοῦνται· καὶ
καταλείψουσιν ὁμοτρόπως τὸ πλοῦτον
αὐτῶν καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἱ
οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ μνήματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
ἐπὶ καλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐ
τῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν· καὶ ἄνθρωπος
ἐν τιμῇ ὢν συνῆκε· παρασυνεβλήθη
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ
ὡμοιώθη αὐτοῖς· αὐτὴ ὁδὸς αὐτῶν
σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν·

ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἐτέθησαν θάνατος ποιμανεῖ
τοὺς τοιούτους αὐτούς· καὶ κατακυριεύ
σουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ·
καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται
ἐν ᾅδῃ ἀπὸ δόξης αὐτῶν·
ἀπὸ δὲ τῆς δόξης αὐτῶν
ἀπώσθησαν· πλὴν ὁ θεὸς λυτρώσε
ται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου
ὅταν λάβῃ με· μὴ φοβοῦ
ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος· καὶ ὅ
ταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐ
τοῦ· ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐ
τὸν λήψεται τὰ πάντα οὐδὲ συν κα
ταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ· ὅτι ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ ζήσεται ζωὴν αὐτοῦ ἀλλ' ἢ
σε ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγα
θύνῃ αὐτῷ· ἥξει μέχρις γενεᾶς
ἕως αἰῶνος οὐ
κ ὄψεται φῶς· καὶ ἄνθρωπος ἐν τι
μῇ οὐ συνῆκε· παρασυνεβλήθη
τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ
ὡμοιώθη αὐτοῖς· δόξα
παλαιοῖς τῶν ἀσεβῶν ιθ
θ ἐτέθησαν καὶ ἐκάλεσεν τὸν
γῆν· ἀπὸ αἵματος ἀπὸ ἡλίου μέχρι
δύσεως μου· ἐκσείσω λίθους πρέπουσάν τῆς
ὥρας ὁ θεὸς ἐμφανῶς
ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσει

σθ̃ται · τοῦ ῥ̃ῦσόν τι ὁμαὐτοῦ καὶ νηὶ
σθ̃ται · καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καὶ ταὶ νὶ σοφό
δρα · τοῤῥοσκαμέσ ταὶ τὸ ὀ̃ῶμόμ
ἀ̃ν ῳ · κ̓ὰὶ τὼὶ νῆ μ τοῦ δ̃ν α κρῖ μαὶ τὸμ
λαὸ ὶ μαὐτοῦ · σῳαὶ ναί νε ταὶ αὐτ̃ῳ τοὺὰ
ὅσίοὶ καὐτοῦ · τοὺὲ δ̃μαὶ τὶ νθ̃ ὶ μβ́ μοὶ ς
τὼὶ δ̃ν α θλί κὶ ωὶ αὐτοῦ ὶ ὶ τ̀ὶ ὶ θυσίᾳ ς ·
Κ αὶ ἀ̃ν α ὼ ἐλοῦ σὶ μοὶ οὐ ῤ̃ανμοὶ τὼὶ δ̃ν
καὶ οσίώὶ ωὶ αὐτοῦ · ὅ̓τὶ ὅ̓ν θ̃ κρὶ τὴς
ἐᾴὶ μ · ἀ̃ί κουσόμ λαὸ ς́ μοὺ κ̓ὰὶ λαμ́ὶ
σῳσοὶ · ἴ̓σρα ὴλ κ̓ὰὶ δ̃ν α μαρ τύρο μαί
σοὶ · ὅ̓ν θ̃ ὅ̓θ̃ σοὺ ᾳ̃ μὲ ἐγ̀ὼ · οὐ κ̓ὲ τὰὶ
ταῖ ς̃ θυσίαὶ σ σοὺ ἐμ́ ἔν ξ̓ωθ̃ · τὰὶ δ̀ὲ
ὃλοκαὶ τὼ́μαὶ τάσοὺ ᾳ̃ὼ́ τὶ ὁμ́ μοὺ ἐᾴὶ
δ̃μὰὶ τ̀αμ τὸ ς́ · οὐ δ̓ὲ ᾳ̃ ξ̓ομαὶ ἐ̓κ τοῦ ὅ̓ὶ
κουσοὺ μὸ χοὺ ς́ · οὐ δ̀ὲ ἐ̓κ τ̃ῶν μ τοὶ μ́ὶ
ὼν σοὺ χὶ λιάρ οὶ ς · ὅ̓τὶ ἐ̓μαὶ ἐᾴὶ τὰὶ ν
ταὶ τὰὶ θ̀ηρίαὶ τοῦ ὀ̃ρ̀ουῦ · κ̓ὶ ἥ μ̀ηνᾷ̀
τοὶ ς̃ ὄ̃ρ̀ε σὶ κ̓ὰὶ βόᾶ · ὅ̓τὶ ὼ́ καὶ τὰὶ ν
τὰὶ τὰὶ σ̀ τᾷ μ̀ὰὶ τοῦ ὀ̃ῶ́ὼ́ ·
Κ αὶ ὦ̃ρ̀αὶ ό̓τὴς ὀ̃ρ̀ουῦ μ̀ὸ τ̀ὲ μ̀οῦ ἐᾴὶ μ ·
ἐᾴὶ τᾷ τᾷ μ̀ὰὶ σ σοὺ μὴ σοὶ ᾳ̃ τω ν · ἐ μὴ
γ̀ὰὶ ρ̀ἐᾴὶ μ ἥ οὶ κουμ́ μ̀ὴ κ̓ τὸ πλ̃ήρ ωμαὶ
αὐτ̃ῆς · μὴ φαί νω μαὶ κρέ αὐ ταί ρω μ ·
ἢ̀ αί μαὶ τρα ί νω μ τὶ ὼ́ μαὶ θῦ σο μ τ̃ῶ
θ̃ῶ θυσίαμ ᾳ̃ μ́ὲ ὼ́ ς · κ̓ὰὶ αὐ τὸ́ δ̀ο ς
τ̃ῶ ῦ̓ ὶ τ̀ὶ ὼ́ τὰὶ ς̀ ε ὐ χ̀αὶ ς́ σοὺ · κ̓ ᾳ̃ σὶ κ̓ὰὶ μ́ὲ

σαὶ μ̀ὸ ζῶ ἥ μ̀ῦ ᾶ̀ ν θλί τ̀ὲ ὸ́ ς σοὺ · κ̓ὰὶ ᾳ̃
ἐλοῦ μαὶ σὲ κ̓ὰὶ δ̀ο ξ̓ᾷ́ σ ᾳ̃ ς μ̀ὲ ·
Τ ῶ̃ δ̀ὲ ἁ̓ μ̀αρ τ̃ωλ̃ῶ ᾳ̃ τ̃ῶ σ̀ μ̀ὸ ν θ̃ · ἴ̓ μαὶ τί
σύ ἔ̓κ δ̃ν η ν̓ῆ τὰὶ δ̃ν κ̓ ᾳ̃ ὸ́ μαὶ τὰὶ μ́ὸ ὺ κ̓ ᾳ̃ ἀ̃ν
α ὶ α ὶ μ́ὶ β́ ἀ̃ μ́ὲ ὶ ς τ̃ῶ ὶ δ̃ν α θλί κὶ η μ́ὶ μ́ὸ ὺ
δ̃ν ἀ̃ ᾳ̃ τὸ́ μαὶ τὸ ς́ σοὺ · σὺ δ̓ὲ ἐ̓ μ́ὶ σὴ σὰ ς
τὰὶ δ̃ᾷ́ μ ὶ α ὶ ὸ́ ξ̓ μ́ὲ α ὶ λ̀ὲ ς τοὺ ς̀ μ́ὸ ν̀ὸ ὺ ς
μ́ὸ ὺ ᾳ̃ ς τὰὶ ὸ̀ τ̀ὶ σῳ · ᾳ̃ ἐ̓ θ̀ε ὸ́ ῤ̃ε ὶ σ κ̓ λ̀ὲ
π̓ π̀ η μ́ σῳ ὶ ἐ̓ τ̀ῤ̃ε χ̀ὲ σαὶ τ̃ῶ · κ̓ ᾳ̃ μ̀ὲ τὰὶ μ́ὸ ὶ
χ̀ὸ ῦ̓ τ̀ὶ ῶ̃ μ̀ὲ ῥ́ὶ δ̀ὰ σοὺ ὲ̓ τ́ὶ θ̀ὲ ὶ ς ·
Τ ὸ̀ τ̀ὸ́ μαὶ σοὺ ὲ̓ π̀λὲ ὸ́ μαὶ σὲ ὶ ω̃ κ̓ ὶ ᾴ μ · κ̓ὰὶ
ἰ̃ π̀λ̃ῶ ὸ σ ᾳ̃ σοὺ τ̀ὸ ῥ̃ὶ ὲ̓ π̀λὲ κ̀ὸ δ̀ὸ μ̀ὶ ὸ́
τ̀λ̀ὰ τ̀ὲ κ̓ὰὶ θ̀ὴ μ̀ὲ μ̀ὸ σκὰ τὰὶ τοῦ δ̓ὲ λ
φ̀ὸ ῦ̓ σὸ ὺ κ̓ὰὶ τὲ μ̀ὰ ύ̓λὲ ὶ ς · κ̓ὰὶ κ̀ὰὶ τὰὶ τοῦ
ῲ ὸ ῦ̓ τ̀λ̃ῆ σ μ̀ὴ τ̀ῤ̃ὸ ὲ̓ σὸ ὺ δ̓ τ́ὶ θ̀ὲ ὶ σ κ̓ ᾴ δ̀ὰ
λ̀ὸ μ · τ̃ᾷ ῦ̓ τ̃ᾷ ὲ̓ τ̀ὸ ὶ ή σ̀ᾳ σ κ̓ ᾳ̃ ὲ̓ σ́ὶ ή σ̀ᾳ δ̀ὰ ·
ὦ̃ σ̀ ὲ̓ λ̀ᾳ ὶ β́ὲ ς ἀ̃ν ο μ́ὶ ᾴ μ ὅ̓τὶ δ̓ σὸ μ́ὶ σὸ ὶ
ὅ̓ μ́ὸ ὶ ὸ ς · ὲ̓ μ̀ὸ ᾶ̀ ξ̓ ω σ ὶ ᾲὶ τ̀ᾳ ᾶ̀ῤ̃ᾳ σ φ̀ή
σ ω κ̓ὰὶ τὰὶ τ̀ῤ̃ὸ σ̀ ω̃ τ̀ὸ μ́ὸ σ ὺ τ̀ὰὶ ς̃ ᾶ̀ μ̀αρ
τ́ᾳ σ ὶ σ ὺ · σ́ὼ ὲ̓ τ̀ὲ δ̓ὴ τ̃ᾷ ῦ̓ τ̃ω ὸ ἴ̓ σ σ ὶ
λ̀ᾳ μ̀θ̀ᾳ μ̀ὸ ́ μ̀ὺ ὸ ὶ τ̀ὸ ῦ̓ θ̃ῦ ·
Μ ὴ τ̀ω τ̀ὲ ᾶ̀ῤ̃ τ̀ω ύ̓ σ̀ὴ κ̓ὰὶ ὸ̀ ὺ μ̀ὴ ἢ̀ ὸ ῤ̃ῦ ὸ́ μ̀ὲ
μ̀ὸ ς θ̀ὺ σ́ὶ ᾲ ᾲὶ μ́ὲ ὸ ς ὼ̃ ς δ̀ὸ ξ̓ ᾴ σ ὲ ὶ μ̀ὲ
κ̓ᾲὶ ὲ̓ μ̀ᾷ́ ὸ̀ δ̀ὸ ὸ̃ ἢ̀ δ̀ὴ ᾴ ξ̓ ω ᾲὐ τ̃ῶ τ̀ὸ σ ὼ τ̀ὴ ρ ὶ
ο μ́ὶ ω ὺ · ᾳ̃ ς τ̀ὸ τ̀ὲ λ̀ὸ ς
τ̀ᾳ λ̀ὶ ω ὸ̀ ς τ̃ῶ δ̃ν ᾳ̃ ῆ̀ · ζ̃ῶ τ̃ῶ ἐ̓ λ̀ὺ θ̀ᾷ́ μ
τ̀ῤ̃ὸ ς̀ ᾲὐ τ̀ὸ μ́ὺ δ̀ᾳ μ̀ὰὶ τ̀ὸ μ́ τ̀ῤ̃ὸ φ̀ή τ̀ὶ ω

· ᾴ · δ́ ·

σομζῷ ὁμοίὁθε· κ̣ῃ τὸμ̣ζ̣μαυεὺθὲς
ὀνκαίμισομζῷτοῖςἐνκλ̣ήτοισμου·
μὴπω τὸπορρίψυς με ἀπὸ τοῦ τὸπροσώ
πουσου· κ̣ῃ τὸ τὸπνεῦμα σου τὸἅγι
ον μὴἀφ̣ ἐλης ἀπ̣ ἐμοῦ·
ἀπόδοσμοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦσω
τηρίουσου· κ̣ῃ τὸπνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με· διδάξω ἀνόμους τὰς ὁ
δούς σου· κ̣ῃ ἀσεβεῖς ἐπ̣ ἐστρέψου
σι ῥῦσαί με ἀπ̣ αἱμάτων ὁ θεὸ ὁ θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶ
σσά μου τὴν δικαιοσύνην σου· κ̣ὲ τὰ
χείλη μου ἀνοίξεις· καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου·
ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν· ὁλο
καυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις· θυ
σία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμέ
νον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδε
νώσεις· ἀγάθυνον κ̣ὲ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τείχη ἱερουσαλήμ·
τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
ἀναφορὰν κ̣ὲ ὁλοκαυτώματα· τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους·

δόξα· ᾗς τὸ τέλος
σωτὲσθ ω̄ς τῶν δ̄ ψ̄ν̄· ψ̄ τῷ ἐλθεῖν
·α·β·

λῶν καὶ εἰσῆλθόν τὸ πρὸς Βηρσουβεὲ τῷ
γλωσσῶν καὶ οὐρίου·
ἐλέησόν με ὁ θεὸ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου κ̣ὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ
μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
ἔτι πλεῖόν με πλύνον ἀπὸ τῆς ἀνο
μίας μου· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με·
ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω· καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ
παντός· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅ
πως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου
κ̣ὲ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε· ἰδοὺ
γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην· καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίησέ με ἡ μήτηρ
μου· ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας
τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι· ῥαντιεῖς με ὑσ
σῶπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυ
νεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσο
μαι· ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν
καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται
στέα τεταπεινωμένα· ἀπόστρεψον
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρ
τιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον· καρδίαν καθαρὰν κτί

σίωμσου · ἐς τὸ τέλος σῶσον ἐρωμὲ ελεὴθ
σωὲσόωσ τῶδ̄λ̄ῶδ̄ · μβ΄ 52
εἰ τὸν μὲ φρωμ ζῶ μαρδλ̄ὲ αὐτοῦ ὀυκὲ έ
φ θ̄ · δλ̄ε φθαίρησ ὰμ κ ἐβ δλ̄ε λύχθη
σὰμ σ ὰμαὸ μίαις · ὀυκὸ ἄφ τ ωσ ιῶμὲ
ναωθὸμ · ὁ θ̄ὲ κ τοῦ ὀυρ αμοῦ δλ̄ὲ κω
τὸμ ἰῶὴ τοὺς ἐ ὑοὺς τῶμ αὰ θρόωσμ ·
τ οῦ ἰ δλ̄ ἐ ζ ὰμ ἐ ζ ὸφ σ ωσ ιω ὰ ἡ ὲ κ ζ η τῶμ τὸμ
θ̄ῶ · ωσ ὰ τὸ ὸ ἐ ζ ἐ κλ ι μαμ αὰ μαὶ ὲ χρ ἐ
ὸ θ̄ η σαμ · ὀυκὸ ἄφ τ ωσ ιῶμὲ ναωθὸμ
ὀυκὲ ἐ φ τ μὸ ἐ ωσ ἐ μὸ ὸ · οὐχ ὶ τμ ὸ ὸ σ ομ ται
ωσ ὰ τὸ ὸ οἱ ὸ ἐ ρ ὴ ζ ὸ μθμ οι τῶὺ ὰ νο μί
αμ ὃ ὶ κ αὶ τ ε θ τ ο μ τὸ ὸ τὸμ λ αὶ ο μ ὸ μ ου ὸ ὐ μ
ι ρ ὸ ὸ σ ζ ὰ ἐ ρ τ ου τὸμ κ ῦ ὀυκὲ ὲ τ ὸ ὸ κ αὶ λ ἐ
σ αμ τ ο · ὅ τ ι ζ ἐ φ ο β ί θ η σὰμ ὡ φ ὸ μ ο μ
σ ὺ ο ὐ κ ἰῶ φ ὸ β ο ς · ὅ τ ι ὸ θ̄ὲ δλ̄ ε σ κ ὸ ἐ
τ ι σ ὸ μ ὸ ἀ τ ῶ ὰ μ ὲ θ ρ ω ωσ ὰ ἐ ρ ἐ ὶ ω ὰ μ ·
κ ὰ λ τ ι ὴ χ ἰ μ θ ὶ η σὰμ ὅ τ ι ὸ θ̄ὲ ὸ ζ ὴ ο υ δλ̄ ἐ
μ ω σ ὸ μ ὰ ὐ τ ὸ ἐ · τ ί ς δλ̄ ὰ ὸ σ ὰ ἐ κ σ ἰ ῶ μ τ ὸ σ ω
τ ὴ ρ ι ὸ μ τ ο ῦ ἰ ς ρ ὰ ὴ λ̄ · ζ ῶ τ ῶ ὸ σ ῶ ι ἀ ρ ἐ τ αι
τ ὸ μ θ̄ῶ τ ῶ ὺ ὰ ἰ χ ωμ μ ω σ ὶ α μ ρ ῦ λ αι ο ῦ
ὰ ὐ τ ο ῦ · ὰ ὶ ὰ μ ὶ α ὺ σ ε τ αι ὶ α ι κ ὰ ὼ β κ ὰ ὰ ζ
φ ρ α μ θ ὴ ὸ σ ὸ τ αι ὶ ς ρ ὰ λ ὴ λ̄ ·
· ἐ ς τ ὸ τ έ λ ο ς ζ ῶ ὔ μ μ ο ι ς ὸ σ ῶ ὲ σ τ ε ω ς τ ῶ
δλ̄ ὰ δλ̄ · ζ ῶ τ ῶ ὸ θ̄ λ η θ ἐ ζ μ τ ο ὶ ς ἰ ζ ι φ ά ὶ ο υ ς κ ζ
ἐ ζ τ ὸ ζ μ τ ῶ ὸ σ ω ο υ λ̄ · ὀυκὶ ἴ δ ο ὺ δλ̄ ὰ δλ̄ ὶ κ έ
κ ρ υ π τ αι τ ὸ ὸ ρ ὴ λ̄ ὶ μ ῦ · μ γ 53
· α · ι ·

Δο ηκ τὸ μ ἰ δλ̄ ο υ μ ῶ ο μ κ ῶ ὰ ὼ α ω ὴ ἐ λ ὸ ὰ
τ ῶ σ ω ο υ λ̄ κ ἐ ζ ἐ τ ὸ ζ μ α τ ῶ , ἡ λ θ τ ὲ δλ̄ ὰ δλ̄
ἐ ζ τ ὸ μ ο ἶ κ ο μ ὸ ὲ β ι ὼ ὸ λ ε χ · μ λ΄ 51
τ ἰ ἔ γ κ α ω χ ῶ ζ ῶ κ λ κ ί α ὸ δλ̄ ω α τ ο ὲ ἀ μ ο
μ ί α μ ὅ λ ω τ ῶ ὶ ῖ μ ῶ ὰ μ , ἀ ὸ δλ̄ κ ί α μ ὲ λ ο
γ ί σ α τ ο ὶ ῖ λ ὸ ὸ σ α σ ο υ · ὡ σ ἐ ζ ὺ ρ ο μ ί
ἡ κ ο μ η ω ὸ μ ο μ ὸ σ τ ὸ ὶ η σ α ς δλ̄ ὸ λ ο μ · ἡ γ ὰ
τ ω λ η σ α ς κ α ι κ ί α μ ὺ σ ὲ ρ ὸ ν α θ ω σ ὰ ω
ὸ δλ̄ κ ί α μ ὺ σ ὲ ρ τ ο ῦ λ α ι μ ῆ σ α ι δλ̄ κ α ι ο
σ ὰ ω · ἡ γ ὰ τ η σ α ς τ α ὰ μ τ α ῦ ρ λ ί μ α τ α ι
κ α τ α τ ο ὸ μ τ ι ς μ ο ῦ λ ὼ ὸ σ α μ ὸ ο λ ί ὰ μ
λ ι α τ ο ῦ τ ο ὸ θ̄ τ κ α ὶ θ̄ λ ἔ σ ὸ ἐ ζ ἐ τ έ λ ο ς ·
ἡ κ τ ί μ α γ σ ε κ ζ ὼ ὸ τ α μ α σ τ ε ῦ σ α ι σ ε , ἀ τ ὸ ὸ
σ κ λ ω ὸ μ α τ ο ὲ σ ο υ · κ ζ τ ὸ ῖ ρ ἰ ζ ω μ ὰ ὺ σ ο υ
ἡ κ ν ῆ ἐ ζ ὸ μ τ ω μ · ὅ τ ὸ μ τ α ὶ δλ̄ ἰ κ ὰ μ ο ἰ κ ὰ μ
φ ο β η θ̄ ἡ σ ὸ μ τ α ὶ · κ ζ ἐ π ὰ ὐ τ ὸ μ ν ε λ ὰ ὲ
σ ὸ μ τ α ὶ κ ζ ἐ ρ ο ῦ σ ἰ μ · ἰ δλ̄ ο ῦ ὰ ῖ μ θ ρ ω ω σ ὸ ς
ὃ ὲ ο ὐ κ ἔ ν θ ὲ τ ὸ τ ὸ μ ἰ θ̄ῶ β ο η θ ὸ μ ὰ ὐ τ ο ῦ ·
ὰ μ μ ω λ ὰ τ ὸ ὸ σ ὸ μ ἰ ῶ ὴ τ ῶ π λ ἰ ὴ θ ζ τ ο ῦ
π λ ο ύ τ ο υ α ὐ τ ο ῦ · κ ὰ ἰ ζ ῦ ὲ δλ̄ ω α ω μ ὸ θ ἰ ὴ
ὃ σ ὰ ἰ τ ἡ ω μ τ α ὸ τ η τ ἰ α ὐ τ ο ῦ · ἔ ν ὼ δλ̄ ὲ ὼ
σ ὲ ζ ὸ μ α ὶ α ι κ α τ ὰ ὶ λ α ρ τ ὸ ὸ ς ζ ῶ τ ῶ ὸ ἰ λ ω
τ ο ῦ θ̄ῶ · ἰ ῖ λ τ ὸ σ α ὶ ῶ ὴ τ ὸ ὸ ἔ λ ε ὸ ς τ ο ῦ θ̄ῶ
ἐ ζ τ ὸ μ α ὶ ῶ ῶ μ α ι , κ ζ ἐ ζ τ ὸ μ α ὶ ὸ ῶ μ α ι τ ο ῦ α ὶ ὸ ῶ
μ ο ς · ἐ ξ ο μ ο λ ο γ η σ ὸ μ α ὶ σ ο ι ἐ ζ τ ὸ μ α ὶ ὸ ῶ
μ α ὅ τ ι ἔ τ ο ἰ η σ α ς · κ ὰ μ ὺ σ ὸ μ ν ῶ ὸ τ ὸ ὸ
μ ο μ α ὶ σ ο υ ὅ τ ι χ ρ η σ τ ὸ μ ζ ῶ α μ τ ί ο μ τ ῶ μ ὸ

ἐπ᾽ αὐτὸ σὺν ὄχλῳ πολλῷ· φόβος καὶ τρόμος ἦλθε μὲ ἐκ᾽ ἐκάλυψε με σκότος. Καὶ ἀπ᾽ αὐτῆ σὲ δόσε μοι πέρυσι ἀσθένειαι τρεῖς· μία με ταισθήσομαι καὶ καὶ ταπαύσω. Δὲ ὑ ἐμαίκρωσα φυγαδεύω μ᾽ καὶ ἡ λίαθλιώ τὴ ἐρήμῳ· τρόσε δὲ χόμενο τὸ μ᾽ θῦ τὸ μ᾽ σὸ ζόμεν᾽ αὐμε· ἀ τὸ ὀλίγο τυχί ας καὶ ἀ τὸ καταγίνδυνος καὶ παπόμ πι σομ᾽ ἐκ᾽ κ᾽ καὶ ταδιέλειπε ἀπλώσ᾽ ας αὐτῶμ· ὅ τι ἀ δὲ ὁμ᾽ ὁ νοιμίαμ᾽ κ᾽ αὐ τὴ λο γίαμ᾽ ζῶ τὴ πόλ᾽ ζ· ἡμ᾽ μᾶ᾽ ας κ᾽ μυκλο ὲ κυκλώσ᾽ ζ αὐτὴ ὐσαὶ τὰ τὰ χν αὐτῆ ς καὶ ἀ νομίαν καὶ κόπο ς ζῶ μ᾽ σωαὐτῆ ς καὶ ἀ δικίαν καὶ ὐκ ἐξέμι σομ᾽ κ᾽ τῶμ πλουτ᾽ ζῶμ᾽ αὐτῆ ς τὸ κος κ᾽ δόλος· ὅ τι ἀ δὲ ἐχθροὲ ὼμ᾽ ἀ δικ᾽ σε μὲ σὺν ἐγκ αὐαὶ· καὶ ἀ δὲ μισῶμ᾽ σε πέμὲ ἐμὲ λοιδορηκόμησε ἀκρύβωμαὶ ἀ πὸ αὐτοῦ ζ ὐδὲ ἀ νθρωπο ἰσότυχε, ἡ γεμόμ᾽ κ᾽ ἡμωτέμου· ὃ ς δ᾽ αὐτὸ ἐπλύ καμ᾽ αὸ μοι ἐδὲ ς μαυτα ζῶ τῶ ὶ ἱλαο τοῦ θῦ ἐπορθύθλιψ᾽ ἀ ζόμ᾽ μοίαν· ἐλθὸ τα δὴ θαύματο ς ἐπ᾽ αὐτοὺς καὶ καταβλίτω σὰ ἀ ζ᾽ αὐ δουζῶ μ᾽ τὸ ὅ τι σὺ μὴ ρίαν ἀ ζῶ ταὶ ς ἐπ᾽ αὐτοὺ ς ἀ ἐπ᾽ αὐτῶ ζῶ μ᾽ σωαὐτῶμ· ἀ λὸ πρὸ ς τὸμ

α· λ·

ὁ θῦ ζῶ τῶ ὁ μόναπ᾽ σουσῶσο μ᾽· καὶ ζῶ τὴ δίκαιά ζ᾽ σου κρίμ᾽ ζ᾽ μ᾽· ὁ θὲ ἀ ζ᾽ σὺ κουσο μ᾽ τὴ ς πρὸ ς εὐχὴ ς μου ἀ πὸ τῆσα ταῦρ᾽ ἤμα τα τοῦ πόμα το ς μου· ὅ τι ἀ λλὸ τρίοι ὅ ταμ᾽ ἐ σησαμ᾽ ὅ πέ μ᾽ καὶ κραυταιο ὲ ἐ ζὴ τησὰ μ᾽ τὴ ὐ τυ χίαμου· καὶ ὐ πρὸ ς ἐ θ᾽ μ᾽ τοτὸμ᾽ θῦ ἀ πὸ τοῦ μαὐτῶμ᾽ ἰδοὺ γὰ ὁ θὲ βοή θη ζ᾽ μοι καὶ ὁ κὲ αὐ τὴ λὴ πῶ ρτη ὲ τυχὴ ς μου ἀ πο φρέ ψῃ τὰ καὶ κὰ τοὶ ς ἐ χθροὶ ς μου· ἀ μὴ τὴ αὐμ᾽ θᾷ ἀ σου ἀ ζῆ ο λό θρ ᾳ σομαὐτοὶ ς, ἐ κουσίω ς θύσω σοι·

ξ ὁμολογήσο μαι τῶ ὁ μόναπ᾽ σοῦ κὲ ὅ πι ἀ γαθόμ᾽· ὅ τι κ᾽ παῦσι ς θλίτεω ἐ ὄρρύσω μ᾽· καὶ ζῶ τοὶ ς ἐ χθροὶ ς μου ὅ τα ζ᾽ δόμ᾽ ὁ ὀ φθαλμό ς μου·

ζ ς τὸ τέλο ς ζῶ ὑμ᾽ μοι σω ἐ σώ ω ς τῶ ἀ σώφ· μόν᾽

ἐ μόπι σαι ὁ θὲ τὴ ὼ προσεύχὴ μου, καὶ μὴ ὐ σερὶ δη ς τὴ ὼ δέ ησίμ᾽ μου· πρόσχε σμοι καὶ ἀ ζ᾽ σὰ κουσόμ᾽ μου· ἐ μυ σπή θη ζῶ τὴ ἀ δολε χί αμου καὶ ἐ ταρά χθη ὼ· ἀ πὸ φωμὴ ς ἐ χθροῦ κ᾽, ἀ πὸ θλί τ᾽ ω ς ἁ μαρτωλοῦ· ὅ τι ἐ ξέκλιμαμ᾽ ἐ πέ μὲ ἀ μο μίαμ᾽· καὶ ζῶ ὀρ γὴ ζῶ ἐκό ρωσμοι, ἐ κὰ ρδί αμου ὐ ταρά χθη ζῶ μὲ μοὶ καὶ σ᾽ ᾗ μί αθα μά του

θῦ ἐκέκραξα, καὶ ὁ κς ἐσήκουσέ μου
ε ἀπὸ πρωὶ καὶ μεσημερίας,
καὶ ἀπαγγελῶ καὶ ἀναγγελῶ. καὶ ἐσαι-
κούσατε τῆς φωνῆς μου τῆς προσ-
ευχῆς μου ἐν τῷ χείλει μου. ἀπὸ
τῶν ἐχθρῶν μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.
καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν Ιερουσαλημ.
ὅτι ἐγενήθη βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου.
ζ καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου.
καὶ ἐπεβλέψατο ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου.
καὶ ἐφείσατο τῶν κόπων τῆς ψυχῆς μου.
καὶ οὐ συνέκλεισέ με ἐν χειρὶ ἐχθροῦ.
ἔστησε δὲ εἰς τόπον πλατύν τοὺς πόδας μου.
η ἐλεήσατέ με κε ὅτι θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν ὀργῇ
τὸ ὀφθαλμός μου. ἡ ψυχή μου καὶ ἡ κοιλία μου.
ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου. καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.
ἐπτώχευσεν ἐν πένθει ἡ δύναμίς μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου
θ ἐταράχθησαν. ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν μου ἐγενήθην ὄνειδος.
καὶ μᾶλλον τοῖς γείτοσί μου σφόδρα. καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
οἱ ἰδόντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ. ἐπελάθην ὡς νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
ι ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν
παροικούντων κυκλόθεν. ἐν τῷ συστῆναι αὐτοὺς ἐπ' ἐμοὶ
ἅμα λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο. ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κε.
εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου. ἐν χερσί σου οἱ κλῆροί μου.
ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ καταδιωκόντων με.
ιβ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.
κε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀσεβεῖς.
καὶ καταπαυσάτωσαν ἐν ᾅδου αὐτῶν. ἀφωνωθήτωσαν χείλη δόλια.
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουθενήσει.

κρυμμού μου τῶν ἀπὸ προσώπου ταραχῆς σου ἀπὸ συνοχῆς γλώσσης.
ὁ σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ σου ἀπὸ ἀντιλογίας πόλεων.
ἐ λέησόν με ὁ θς ὅτι κατεπατήθην ὑπὸ ἀνθρώπου. ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐπολέμησε θλίβων με. κατεπατήθησαν οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν.
ὅτι πολλοὶ πολεμοῦντες μετ' ὑψους. ἀπὸ φόβου ἐγὼ δὲ ἐν σοὶ ἤλπισα.
ἐν τῷ θεῷ αἰνέσω λόγους μου. ἐν τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει
μοι σάρξ. ὅλην τὴν ἡμέραν ῥιζόπους μου ἐβδελύσατο με. κατ' ἐμοῦ πᾶσαι
τὰς ὁδούς μου ἐλογίσαντο εἰς κακόν. καὶ κατὰ τὰ κρύπτα αὐτῶν
π ἀροικήσουσι καὶ κατακρύψουσι πάντα τὰ ἴχνη μου. ἐπὶ τῇ ὑπομονῇ τῆς ψυχῆς μου
θήσονται ἐμοὶ ἀντὶ ἀγαθῶν κακά. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνεκότουν μοι.
ἐγὼ δὲ προσηυχόμην. καιρὸν εὐδοκίας ὁ θς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.
ἐπάκουσόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. ἐξελοῦ με ἐκ πηλοῦ ἵνα μὴ ἐμπήξω.
ῥυσθείην ἀπὸ τῶν μισούντων με καὶ ἐκ βάθους ὑδάτων. μὴ καταποντισάτω με
ὑδατος καταιγὶς μηδὲ καταπιέτω με βάθος. μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
ρ ἐπάκουσόν μου κε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. κατὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.
ὅτι θλίβομαι ταχὺ ἐπάκουσόν μου. πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν.
σ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν ὀνειδισμόν μου
καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου. ἐναντίον σου πάντες οἱ ἐκδικοῦντες με.
τ ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ καρδία μου καὶ τὰς ταλαιπωρίας. καὶ ὑπέμεινα
συλλυπούμενον καὶ οὐκ ἦν. καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον. καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου
χολήν. καὶ ἐν τῇ δίψῃ μου ἐπότισάν με ὄξος. γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν
υ ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα. καὶ τὰ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλα.
σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν. καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον.
ἐξέχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου. καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
φ γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη. καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας κατεδίωξαν. καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθεσαν.
χ δὸς ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων. καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
ψ ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πονηρός. ὁ θς τῷ σωτηρίῳ σου ἀντιλήμψομαί μου.
αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ' ᾠδῆς. καὶ μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.
καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον. κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
ὄψονται πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήσονται. ἐκζητήσατε τὸν θν καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κς. καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουθένησε.
αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οὐρανὸς καὶ γῆ. θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτοῖς.
ὅτι ὁ θς σώσει τὴν Σιων. καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τοῦ Ιουδα.
καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ
κατασχήσουσιν αὐτήν. καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ.

ιῶν οἰκτιρμῶν σου μνήσθητι κύριε καὶ τῆς ἀληθείας σου ἣν ἐπήγγειλας τοῖς πατράσιν ἡμῶν καὶ τέκνοις αὐτῶν τοῦ σῶσαι αὐτοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως πάσης ἀνομίας ἡμῶν καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἐν καιρῷ πολέμου ἐν καιρῷ εἰρήνης ἐν καιρῷ ἀκαταστασίας ἐν καιρῷ ἀναστάσεως ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐν καιρῷ ἀναβάσεως ἐν καιρῷ καταβάσεως ἐν καιρῷ ἀναλήψεως ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἐν καιρῷ ἐπιφανείας ἐν καιρῷ ἀναγνώσεως ἐν καιρῷ ἀναγνώσεως ἐν καιρῷ ἀναγνώσεως

ικτῶμὲ τωμισούντωμὲ πὲμὲλύτρω
σαί με · ῥῦσαί με ἐκτῶμὲ ργαζομένωμ
τὴνἀνομίαμ κ̀ὸ σῶσόμε ὅτι Δοὺὲ θήρᾳ σὸν τῶ
τυχλύμου ·
ὲ πέθτοὲ πὲμὲκραυταιοὶ · ὁύτεοἴἀ
μοιίαιμουὅυτοιὶἀμαρτίαιμουκὲ
ἀνευἀμοιίαςἔδραμομκ̀καιτόθυμαι
ἔξεγόρθητίᾳς σωάμτησίμμοῦκὰὶ ἴ
δθ · καὶσύκὲὸ θτῶμδωιάμεωμ
ὸ θὲ ῥῦἱ σραηλ · τοῖς ὀχεςτοῦὅσοι
σκέτωσθαι τὰὴντατὰὲ θμη · μὴοἱκ̀ᾳ
ρίσηςτὰὴμτας τοὺὲ ὀργαζομένους
τῶἀμοιίαμ · ἐτοιμαρέτουσιμᾲ ςἐσπέ
ραμ καὶμιμόᾲουσίμ ὡς κύωμ, καὶκυ
κλώσουσιπόλιμ ·
ὶ δοὺαὐτοὶἀποφθέγξομται ζῶτῶ
στόματιαὐτῶμ · καὶῥομφαίαἐντοῖς
χ̀ᾶλεσὶμαὐτῶμὅτιτίς ὶὐκουσε · καὶσὺ
κὲὶκγεμὰ σᾲ ς αὐτούς · ὀᾲου δόμῶ
σᾲ ς τὰὴμτατὰὲ θμη · τὸκρὰ τος μου
τοῦ ὸσὲ φυμαίξω · ὅτισὺὸ θτὲ ἀν τι
λήπτωρμουεᾲ · ὸ θτὲ μου τὸὅλοσ ος
αὐτοῦ τοῦ φθάσᾲ με · ὸ θτὲ μουδᾲ
ξᾲ τωιζῶτοῖς ἐχθροῖς μου ·
ἡ δὸ κᾲ μη σαὐτοὶς μὴ τοῦ τὲ τωλὰ
θῶ μταιτοῦμόμουσου · δλαυσκόρτωι

μοίωσὶμρῦὅφεως · ὡσὸᾲ ἀσπίδος
ιωφηὲ καὶβυούσηςτὼὸ τωαὐτῆς ·
ἡ τις οὐκ ᾲκουσεταιφωμηὲ πωδόμ
τωμ · φαρμακοῦταιφαρμακευτοῦ
μὴμη τοῦ σοφοῦ · ὸ θτ σωτρίᾲ τᾲ
τοὶς ὸδόμτας αὐτῶμ ζῶτῶστόματιαὐ
τῶμ · πὰς μύμας τῶμλεόμτωμ σωὲ
θλασσόμὸ κὲ · ὀᾲου δόμῶ θήσομται
ὡσὸᾲ ὕδωρ δίαπορᾲ ὸμῶμ ·
ὲ μτεμᾲ τὸτόξομ αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενή
σωσιν · ὡσὸᾲ κλήροὶ ταικᾲ ὶ σᾲ τὰμται
ρεθήσομται · ἔτιὸσετοῦρὲ πὶ αὐτοὶς
καὶὸυκ ᾲ δόμτὸμὴ λιόμ · πρὸτοῦσυ
μὲ μαιπὰς ἀὶκαίνθασυμῶμ τῶὴᾲ ὶ
μμόμ · ὡσὸᾲ ζῶμτας ὡσὸᾲ ὸμόργὴ καὶ
ταιστὲ ταιαὐτοὺς · ὰ ζ φραμθήσεται
δίκαιος ὅταμἴ δοιἴκδίκησίμ · πὰς
χ̀ᾶραςαὐτοῦμί πεταιᾲτῶὰἵματιτοῦ
ἁμαρτωλοῦ ·
Καὶἐρᾲ ἀὴ θρωποὸς ᾲὰρὰ ἐᾲικαρποὸς
τῶδικαίω · ἀρα ἐᾲμὸ θτ κρίμωμ
αὐτοὶς ζῶτὴμὴ ·
δόξα · ᾲὲ τὸτέλος αὐδὰ φθάρης
τῶδικᾲ ᾲὲ σηλογραφίαμ · ὸ τόπε
ὰ πέᾲ μεσὸ ουλὴᾲ ἐφύλ ξετὸμοἴκομ
αὐτοῦ τοῦθαμὰ τῶσαιαὐτομ · μὴ
ξελοῦμεἐκτῶμὲ χθρῶμμουὸ θτ · καὶ

σομαὐτοὺς ἐν τῇ δωρεᾷ σου· καὶ καὶ
ταύτας ἑαυτοὺς ὁ θεὸς ὁρᾶσθαι ἐν τῇ ἐμοῦ
κε· ἁμαρτίαν ἀφόμαι τοῦ ἑαυτῶν, μό
νος χρὴ λέγω ἑαυτῶν· καὶ συμηφθῇ
τὰ σὰ ἐν τῇ θεὸς ὁρᾶν φανερίᾳ ἑαυτῶν·
κ αἰ ὄψεται κύριος δῶρα ὧν ἐνεκίσθη
ταῦτα σωτελῆ· ἐν ὀργῇ σωτὸ λείας
καὶ οὐ μὴ ὑπάρχουσι· καὶ ἐν μόσον ταῦ
ὅτι ὁ θεὸς ἀπὸ χρὴ τοῦ ἰδίου κόπου,
καὶ τῶν πάντων τῆς γῆς· ὅσα ἐφέρετο ὑσαν
ἐν σὲ ἀπέραν καὶ λιμὸς ἔχουσιν ὡς κύων
καὶ κυκλόσουσι τὸν μὸν·
α ὐρὶ δὲ ἀσκορπισθήσονται τοῦ φα
γεῖν· ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι καὶ νὸ
κ ύσουσιν· ἀγὼ δὲ ἀσομαι τῆς δωρεᾶς
σου· καὶ ἀγαλλιάσονται τῶ πρω
ὶ τὸ ἔλεός σου· ὅτι ἐγενήθην ἀντι
λήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου·
ε μὴ μόραν θλίψεώς μου βοηθός μου
ἔσοι ταλῶ· ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ
μου ἔ· ὁ θς μου τὸ ἔλεός μου·
ἔ στὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις
ἔ ψαλμὸς τῷ δαυὶδ εἰς ἔ δν δὲ
χλιὸ ὅτε πέμπτος ὑριος τῶν μεσο πο
ταμίαμ συρίας καὶ τῶν συρίαμ σοβαλ·
καὶ ἐπέστρεψε τὸμ ἰωαὺ καὶ ἐπάταξε
τὸμ ἐδωμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἁλῶν

δεκαὸ δὲ καὶ χιλιάδας· μθ 59
ὁ θς ἀπόστρεψον ἡμᾶς καὶ θὸ λύ
σας ἡμᾶς σωσάσας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἐπόρευ
σας αὐτήν· ἴασαι τὰ σωτρίματα τοῦ
αὐτῆς ὅτι ἐσάλευσεν· ἔδειξας τῷ
λαῷ σου σκληρά· ἐπότισας ἡμᾶς οἶ
νον κατανύξεως· ἔδωκας τοῖς φο
βουμένοις σε σημείωσιν· τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου· ὅπως σωθῶσιν οἱ ἀγα
πητοί σου·
c σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν
μου· ὁ θς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐ
τοῦ· ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμερι
σθήσομαι καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκη
νωμάτων διαμετρήσω· ἐμοί ἐστι λα
αδ καὶ ἐμοί ἐστι μανασσή·
κ αὶ ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου· ἰούδας βασιλεύς μου, μωαὺ λέ
βης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν
ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ
ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν· τίς ἀγάγῃ
με εἰς πόλιν τειχισμένην· ἢ τίς
ὁδηγήσει με ἕως τῆς ἰδουμαίας· οὐ
χὶ σὺ ὁ θς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς· καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θς ἐν ταῖς δυνάμεσι ἡ
μῶν· δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλί
βου· καὶ ματαία σωτηρία ἀν

ταλμὸς τῶν δ̄ν̄ος̄ . ξδ΄ 61.
ὁ υχὶ τῷ θῷ ὑπο ταγήσεται ἡ ψυχή μου
παρ αὐτῷ γὰρ τὸ σωτήριόν μου . καὶ
γὰρ αὐτὸς θς̄ μου καὶ σωτήριόν μου . ἀντι
λήπτωρ μου ὑπάρχει μοι καὶ οὐ μὴ σαλευθῶ σφόδρα
ο μ . ἕως τοῦ τίνος θς̄ ἐπιβλέψῃ ἀπὸ τῶν
παρανομούντων μου ἀνάστασόν με καὶ
χωρέκλινόν με καὶ φραγμοῦ σε μὴ ὡς
πλοῦτον τιμῶν μου ἐβουλεύσαντο .
ἐπόσωσθόδρα μου μισοῦσιν δίκαιον . τὸ στό
μα τῶν παίδων μου εὐλόγουν καὶ τὴν καρδίαν αὐ
τῶν μ καὶ τηρῶ ρμ . πλοῦτον τῶν θῷ ὑπο
τάγηθι ψυχή μου . ὅτι παρ αὐτῷ
ὑπομονή μου . ὅτι αὐτὸς θς̄ μου
καὶ σωτήριόν μου . ἀντιλήπτωρ μου οὐ
μὴ σαλευθῶ . ἐπὶ τῷ θῷ τὸ σω
τήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου .
ὁ θς̄ τῆς βοηθείας μου καὶ ἡ ἐλπίς μου
ἐπὶ τῷ θῷ . ἐλπίσατε ἐπ αὐτὸν πᾶσα
ἡ συναγωγὴ λαοῦ . ἐκχέατε ἔμπρο
σθεν αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν . ὅτι ὁ θς̄
βοηθὸς ἡμῶν . πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων . ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀν
θρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι .
αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ὁμοῦ ἐφάνησαν .
ἐλπίζετε ἐπ ἀδικίᾳ καὶ ἁρπάγ
ματι μὴ ὑπάρχετε . πλοῦτος
ἐὰν

θρόπου . ζῶ τῷ θῷ καὶ ἰσόω μου
δίκαιόν μου . καὶ αὐτὸς ὀφθήσεται τοῖς
ἀθλίβουσί με .
ᾠδὴ τοῦ τέλους ψαλμὸς τῷ
δ̄ν̄ος̄ ταλμὸς . ξε΄ 62.
ἐὰν εἰσάκουσόν μου ὁ θς̄ τῆς δικαιοσύνης μου ,
πρόσχες τῇ προσευχῇ μου . ἀπὸ
τῶν μεθορίων τῆς γῆς πρὸς σε ἐκέ
κραξα . ἐν τῷ ἀκηδιᾶσαι τὴν καρδίαν
μου ἐν πέτρᾳ ὑψωσάς με . ὡδήγη
σάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου .
πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχ
θροῦ . παροικήσω ἐν τῷ σκηνώ
ματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας .
κόσωσθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύ
γων σου . ὅτι σὺ ὁ θς̄ εἰσήκουσας τῶν
ἐμῶν χωμῶν μου . ἔδωκας κληρονομίαν
τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου .
ἡμέρας ἐφ ἡμέρας τοῦ βασιλέως
προσθήσεις . τὰ ἔτη αὐτοῦ ὡς γενεὰς
γενεᾶς . διαμενεῖ εἰς
τὸν αἰῶνα αἰῶνος ἐνώπιον τοῦ θῦ . ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει .
οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας . τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς ἐμὰς
χάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας .
δόξα . εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ ἰδιθουν

χίωμου· ἃς μεύσομται ἃς τὰ καὶ τὸ
ταυταυτηῖς τηῖς· παραυδοθλίσομται
ἃς χάρας ρομφάίας· μερίδδω δ' μω
ταὸ κωμόσομται·
ὁ δ' ειμασιλειὲὐφραμθήσ ται ὁσὶ τῶ
θῶ· ἐπαιμεθλίσ ται πᾶς ὁ ὀμμύωμ
ζῶ αὐτῶ· ὅτι ζῶ ἐφράγητόμαι λαι
λοῶ τωμ ἀδίκαι·
ἃς τὸ τέλος τωλμοὲ τῶ δ̄ν̄ā̄δ̄· ξ 63
ἐ ισὰ κουσομὸ θ̄ς̄ φωμηῖς μου, ἁμτῶ
δ θ̄ εοθαίμὸ τροὲ στὲ· ἀ πὸ φόβου
ἐχθροῦ ἀ γελοῦ τῶ τυχιώμου· σκέ
πασόμμε ἀ πὸ συαφροφηῖς τωμη
ρεβουλῶμωμ· ἀ πὸ πλήθουςἐργαζο
μένωμ ἀδικίαμ· ὅι τιμ ὠ̄ηκόμησαμ
ὡς ρὸμ μφάίαμ τὰς πλώσας αὐτῶμ·
ἐ μέτ ᾳμαμ τόξομ αὐτῶμ τοῦ ναι τὸ
κρομ· τοῦ καὶ τὰ τοξ ῶ̄σαι ἁμ ἀ̄ τὸ κρύ
φοις ἀ̄ίωμ ομ· ἀ̄ ξ̄ δ' τὶ μαι ωσ τὰ τὸ
ξεύσουσι ἁμ αὐτὸμ καὶ ὁυ φοβ ηθήσο μ
ται· ἐ κραυτάίω σὰμ ἐ αὐτοῖς μόνομ τὸ
μηρομ· δ̄ νη τήσ ᾳμ τὸ τοῦ κρύ ται τὸ υ
νίδα· ἃ ξ̄ τὸ μτίς ὁ τὸ σ ται αὐτοὶς· ἀ̄ ξ̄ η
ρεύμησαμ δ̄ νο μὶαμ ἀ̄ ξ̄ ἐλι τὸ μ ἀ̄ ξ̄ ερᾳ
μῶμ τὸ ἀ̄ ξ̄ ερᾳ μλίσᾳς·
π ροσελεύσ ται ἀ̄ νθρω τὸ σ κᾱͅ ικαρδί
αμ αὐ θᾴ ᾳ· καὶ ὑ τὸ ωθήσ ται ὁ θ̄ς̄·
·ϛ·β·

ἐ αμ ῥέη, μὴ τὸ ρὸς τί θ̄ς̄ ὀθ ικαρδίαμ·
ἀ ὐ τὸ ωμ ἐ λλ' μὴ σὸμ ὁ θ̄ς̄, δ̄ νὸ ταῦ ται
λί κου σὸ· ὅ τι τὸ κρά τος τοῦ θ̄ῦ κ̄ς̄ σοῦ
κ̄ς̄ τὸ ὅ μεος· ὅ τι σὺ ἀ̄ τὸ ωδ̄ νώσᾳς ἐ κά'
ᾳσ καὶ τὰ τὰ ἐ ρᾱͅ ᾱͅ αὐτοῦ·
ταὶ λμοὲ τῶ δ̄ν̄ā̄δ̄ ζῶ τῶ ᾱ̔ ᾳι αὐτὸμ
ζῶ τηῖ ἐ ρήμω τηῖς ἰ ουδαίας· ξβ· 62
ὁ θ̄ς̄ ὁ θ̄ς̄ μου τρὸ σοὲ ὀρθρίζω· ἐ δ̄ν̄
τησέ σεί τυχήμου· τὸ σᾱͅ πλῶ σὸν οἱ
ἡ σὰ ρξ μου· ὁ μγὴ ἐ ρήμω καὶ ἀ̄ β̄ δ' τῶ
λιαὶ ἁμύδρω· ὅ υ τᾱͅ ς ζῶ τῶ ᾱ̔ νί ω
ᾱ̔ φ θ̄ ωσοι· ρῦ ἰ δ̄ ᾱ̔ μ τὶ ὠδ̄ νώᾳ ικίμ
σου ὶ ᾱ̔ ι τὶ ὠδ̄ ὀξ ᾱ̔ μ σου· ὅ τι κρᾱ̔ τος τομ
τὸ ὅ λεο ς σου ὦ̄ ἐ ρ ξ̄ ωᾱ̔ σ· τᾱ̔ χ ᾱ̔ μη
μου ἐ ᾱ̔ μ μέ σου σί σ· ὅ υ τᾱͅ ς ἀ̄ λοπή
σωσ ζῶ τὶ ζ̄ ωῆ μου· ζῶ τῶ ὁ μό ᾳ τί
σου ἀ ρῶ τὰς χ ᾱ̔ ρᾱ̔ ς μου·
ὡ ς ἰ κᾱ̔ τί ᾳ τος καὶ τὶ ό τη τος ἐ μ πλη οθᾱ̔
ἡ μῖν τυχήμου· κ̄ς̄ χᾱ̔ λη ᾱ̔ ᾁ λι ἀ̄ σ ὠ ς
ᾱ̔ μ μέ σᾳ τὸ τᾱͅ ὅ μᾳ μου· ἃ ξ̄ μ μι ὤ μεβ ὁ μ
σου ὁ δ̄ ᾱ̔ τὶ τηῖς ᾱ̔ ρ ὠ μ μηῖς μου, ζῶ τοῖς ὅ ρ
θροις ἐ μ μελέ τᾳ μ ᾱ̔ ς σ ὲ· ὅ τι ἐ γὲ μὶ
λθη ς βοη θὸς μου· καὶ ζῶ τὶ σκέ πᾱͅ τὶ
τῶ μ πε ρύ νᾳ μ σου ᾱ̔ ᾳ μ μι ἀ̄ σ ομᾳ ι·
κο λλή θη τὶ τυχήμου ὁ πί σω σου·
ὅ μοῦ δὲ ἀ̄ ν τε λά̄ β ε το ἡ δ̄ ε ξι ᾱ̔ σου·
ᾱ̔ υ τοὶ δὲ ἃ ξ̄ ᾱ̔ μ σὰ̄ τὶ ω ἐ ζή τη σᾱͅ μ τὶ ω τῶ τυ
·ζ·

ἐπαὐκουσομὲν ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν
καὶ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακρὰν·
ε' τοὺς μὲν ὀρεσιν ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ καθοπλί-
ζων σεισμῷ δὲ καὶ ταραχῇ· ὃς σιωπήσει
ὄντως τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης·
ἤχοις κυμάτων αὐτῆς τίς σοφὸς
στήσεται παραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φο-
βηθήσονται· οἱ κατοικοῦντες τὰ
πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου·
ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας πρὸς
ἐπισκέπτων τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν
ε' πλήθυναις τοῦ πλουτῆσαι αὐτὴν·
ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπλήρωθη ὕδατος
σον· ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν
ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία σου· τὰς αὐλακας
κατάβρεχε μέθυσον· πλήθυνον τὰ
γενήματα αὐτῆς ἐν ταῖς δρόσοις
αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλον
σιν· εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ τῆς χρηστότητός σου·
καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται τροφῆς
ἔρημα καὶ αὐλαὶ ἀγαλλιάσει μοι ὅμοιοι
περιζώσονται· ζῦε δύσαν τὸ οἴκοι
οἱ τῶν προβάτων· καὶ αἱ κοιλάδες
πλήθουσι σίτου καὶ κραύζουσι καὶ
ψ· ξ·

βέλος μὴ τροπωθῇ ἐνυπνιασθήσονται αἱ πλη
γαὶ αὐτῶν· καὶ ὀζηοθέμησαν ἐπ' αὐτοὺς
αἱ λοιποὶ ἀπ' αὐτῶν·
ε' παρεζήλωσαν τὸν ἐρασθέντα τῶν εἰδώλων
τῶν αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ἄνθρω
πον· καὶ ἐμίνυσαν τὸν θεὸν
καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνήκαν· ὃ
φραγήσεται δίκαιος ἐν τῷ κῷ καὶ
ὅλη ἡ δὲ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπὶ μὲν θήσο
ται τὸν τὸν ὃς ἐν θέτο τὴν ἀρδίαν·
δόξα καὶ θήσεται· κ
ἐστὶ τὸ τέλος τὸν λόγον τῶν δύο
ὠδῶν Ἱερεμίου καὶ ἐζεκιὴλ τοῦ λαοῦ
τῆς παροικίας, ὅτε ἔδωκε μοι κύριος
ρεύεσθαι· ξδ'

ζ' Οἱ τρέσας ὕμνος τῷ θεῷ ζῶσι πάσῃ·
κ' σοὶ δὲ πρέπει δοθήσεται ἐν χῇ ζῶσι ἱερου
σαλήμ· ᾄσομαί σοι ὕμνους ἐν ᾠδαῖς
μου προσεύξομαί σοι ἐν τῇ ἐξ·
μου προσευχῆς μου ἀποδώσω τὰς
ἐμοὶ ὑπὸ θλιβομένου καὶ ἐπακουσθέν
μοι ἐκ τῆς ἀπωλείας μου·
καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐζήτησα τὸν
κύριον· τὰς χεῖρας μου ἐξέτεινα πρὸς
αὐτὸν καὶ οὐκ ἐνύσταξαν· ἐν ἐκλείποντι
ψυχῇ μου ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ
ἐταράχθην καὶ ἐλαλήθη ἡ προσευχή μου·
ἐφύλαξας βλέφαρά μου· ἐταράχθην
καὶ οὐκ ἐλάλησα·
ἐδιελογισάμην ἡμέρας ἀπ' ἀρχῆς καὶ
ἔτη αἰώνων ἐμνήσθην τῆς νυκτὸς
μετὰ τῆς καρδίας μου ἐμελέτων καὶ
ἔσκαλλεν τὸ πνεῦμά μου·
μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος καὶ
οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι·
ἢ εἰς τέλος ἀπώσεται τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν·
ἢ ἐπιλήσεται οἰκτειρῆσαι ὁ θεὸς ἢ συνέξει
ἐν ὀργῇ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ·
καὶ εἶπα νῦν ἤρξατο ἡ ἀσθένειά μου·
ἀλλὰ μνησθήσομαι τὰ ἔτη τῆς ἀρχῆς
τοῦ ὑψίστου·
καὶ μνησθήσομαι τῶν ἔργων τοῦ κυρίου
ὅτι μνησθήσομαι ἀπ' ἀρχῆς τὰ θαυμάσιά σου·
καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω·
ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου·
τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν·
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια·
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου·
ἐλυτρώσω ἐν βραχίονί σου τὸν λαόν σου
τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ·
ἐδιάσθησαν καὶ ἔφριξαν ὕδατα·
ἰδόντα σε ὦδίνησαν ἄβυσσοι·
πλῆθος ὑδάτων ἠχὼ ἔδωκαν νεφέλαι·
φωνὴ βροντῆς σου ἐν τροχῷ·
ἐφώτισαν ἀστραπαί σου τὴν οἰκουμένην·
ἐσαλεύθη καὶ ἔτρεμε ἡ γῆ·
ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου καὶ αἱ τρίβοι σου
ἐν ὕδασι πολλοῖς καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται·
ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου
ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών·

γὰρ ὑμῖν ἡ σουσία
ἐς τὸ τέλος ὡσὰννὰ τοῦ υἱοῦ
Δαυὶδ ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου
ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις
καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερόν
καὶ προσελθόντες αὐτῷ οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ
ἐθεραπεύθησαν αὐτοῖς
καὶ ἰδόντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν
καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ
καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον αὐτῷ
ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν
ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς
ναί οὐδέποτε ἀνέγνωτε ὅτι
ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως
εἰς Βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ
καὶ πρωῒ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε
καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ
εἰ μὴ φύλλα μόνον καὶ λέγει αὐτῇ
μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ
καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν λέγοντες
πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ διακριθῆτε
οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε
ἀλλὰ καὶ ἐὰν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε
ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν
γενήσεται καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε
προσευχόμενοι πιστεύοντες λήμψεσθε
καὶ ἐλθόντος αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν
προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ λέγοντες
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς
καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα
ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ
τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν
ἐξ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων
οἱ δὲ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες
ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐρεῖ ἡμῖν
διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ
ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων
φοβούμεθα τὸν ὄχλον
πάντες γὰρ ὡς προφήτην ἔχουσιν τὸν Ἰωάννην
καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν
οὐκ οἴδαμεν
καὶ αὐτὸς ἔφη αὐτοῖς
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ
τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ
ἄνθρωπος εἶχεν δύο υἱούς
καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ εἶπεν
τέκνον ὕπαγε σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν οὐ θέλω
ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς ἀπῆλθεν
καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν ὡσαύτως
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐγώ κύριε καὶ οὐκ ἀπῆλθεν
τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν τὸ θέλημα τοῦ πατρός
λέγουσιν αὐτῷ ὁ πρῶτος
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι
προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἦλθεν γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης
καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ
οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν αὐτῷ
ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐδὲ μετεμελήθητε ὕστερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ
ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε
ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν
καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ᾠκοδόμησεν πύργον
καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησεν
ὁ δὲ καιρὸς ὅτε ἐγγίζει τὰ σῦκα
ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς
καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ
ὃν μὲν ἔδειραν ὃν δὲ ἀπέκτειναν ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν
πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων
καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως
ὕστερον δὲ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ
λέγων ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου
οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν
καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ σχῶμεν
καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος
καὶ ἀπέκτειναν
τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος
ἔρχεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς ἐκείνους
καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις
οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν
διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς
καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται
ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν
καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
τὰς παραβολὰς αὐτοῦ ἔγνωσαν
περὶ αὐτῶν λέγει
καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους
ἐπεὶ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον
καὶ ἀποκριθεὶς πάλιν ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς εἶπεν
ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ
ὅστις ἐποίησεν γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ
καὶ ἀπέστειλεν τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους
καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν
πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων
εἴπατε τοῖς κεκλημένοις ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα
οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα καὶ πάντα ἕτοιμα
δεῦτε εἰς τοὺς γάμους
οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν
ὃς δὲ ἐπὶ τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ
οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν
ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ
ἀπώλεσεν τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν
τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ
ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι
πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν
καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους
καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς
συνήγαγον πάντας οὓς εὗρον πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς
καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακείμενων
εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου
καὶ λέγει αὐτῷ ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου
ὁ δὲ ἐφιμώθη
τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν τοῖς διακόνοις δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας
ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων
πολλοὶ γάρ εἰσιν κλητοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί
τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον
ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ
καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν
λέγοντες διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις
καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων
εἰπὸν οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ
ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ
γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν
τί με πειράζετε ὑποκριταί
ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου
οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον
καὶ λέγει αὐτοῖς τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή
λέγουσιν αὐτῷ Καίσαρος
τότε λέγει αὐτοῖς ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ
καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι
οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες
διδάσκαλε Μωσῆς εἶπεν ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα
ἵνα ἐπιγαμβρεύσῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ
καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί
καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησεν
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος ἕως τῶν ἑπτά
ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τῶν ἑπτὰ τίνος γυνὴ ἔσται
πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ
ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκονται
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσιν
περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγοντος
ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ
οὐκ ἔστιν θεὸς νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων
καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ
οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς Σαδδουκαίους
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό
καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων
διδάσκαλε ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ
ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου
αὕτη ἐστὶν ἡ μεγάλη καὶ πρώτη ἐντολή
δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν
ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος κρέμαται καὶ οἱ προφῆται
συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγων
τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ τίνος υἱός ἐστιν
λέγουσιν αὐτῷ τοῦ Δαυίδ
λέγει αὐτοῖς πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι καλεῖ αὐτὸν κύριον λέγων
εἶπεν κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω τῶν ποδῶν σου
εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν
καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον
οὐδὲ ἐτόλμησέν τις ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι
τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
λέγων ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρήσατε καὶ ποιήσατε
κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε
λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν
δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα
καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων
τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσιν κινῆσαι αὐτά
πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσιν πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις
πλατύνουσιν γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσιν τὰ κράσπεδα
φιλοῦσιν δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί
ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ διδάσκαλος
πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε
καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ πατὴρ ὁ οὐράνιος
μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί ὅτι καθηγητὴς ὑμῶν ἐστιν εἷς ὁ Χριστός
ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται ὑμῶν διάκονος
ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται
καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται
οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον
καὶ ὅταν γένηται ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν
οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοὶ οἱ λέγοντες
ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ οὐδέν ἐστιν
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει
μωροὶ καὶ τυφλοί τίς γὰρ μείζων ἐστίν ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν
καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ οὐδέν ἐστιν
ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ ὀφείλει
τυφλοί τί γὰρ μεῖζον τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον
ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ
καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν
καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον
καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν
ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι κἀκεῖνα μὴ παρεῖναι
ὁδηγοὶ τυφλοί οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας
Φαρισαῖε τυφλέ καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος
ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις
οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι
ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας
οὕτως καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι
ἔσωθεν δέ ἐστε μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας
οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων
καὶ λέγετε εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν
οὐκ ἂν ἦμεν αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τοῖς αἵμασιν τῶν προφητῶν
ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας
καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν
ὄφεις γεννήματα ἐχιδνῶν πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς
καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν
καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν
ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς
ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην
Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας
καὶ οὐκ ἠθελήσατε
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος
λέγω γὰρ ὑμῖν οὐ μὴ ἴδητέ με ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου
καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο
καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς
βλέπετε πάντα ταῦτα οὐ κατέλειπον ὧδε λίθον ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ
καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν
προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες
εἰπὸν ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός
καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν
μέλλετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων
ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι
ἀλλ' οὔπω ἐστὶν τὸ τέλος
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν
καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους
πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων
τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς
καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου
καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους παραδώσουσιν καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους
καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσιν πολλούς
καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται
καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ
εἰς μαρτύριον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος
ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ ὁ ἀναγινώσκων νοείτω
τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη
ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ
καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρὸς μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ
οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτῳ
ἔσται γὰρ τότε θλῖψις μεγάλη οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γένηται
καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ
διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός ἢ ὧδε
μὴ πιστεύσητε
ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ δώσουσιν σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα
ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς
ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν
ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστίν μὴ ἐξέλθητε
ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύσητε
ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί
εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται
καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται
καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ
καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς
καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης
καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων
ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν
ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς ἁπαλὸς γένηται καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν
οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν
περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶδεν
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν οὐδὲ ὁ υἱός εἰ μὴ ὁ πατήρ μόνος
ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
ὡς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες
γαμοῦντες καὶ γαμίσκοντες ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν
καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅπαντας
οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου
τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ εἷς παραλαμβάνεται καὶ εἷς ἀφίεται
δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται
γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ἡμέρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται
ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται
ἐγρη

σαμ ἐμοῦ τοῦ λαοῦ τοῦ θυ. πρόφθητι τῶ
σαμ ὀργὴ εὐφροσύνη.
κα' σὸ τὸ τῶ θεῶ τὸ λαὸ τὸ τῶ ὁμόσαντι σοι
τοῦ ὁδοποιῆσαι τὸ τῶ σωθῆναι κόσ
τι ὡσεὶ δυσμῶν κὲ ὁμοίωσαι αὐτῶ. καὶ
ἀνὰ μέσον ἐμοῦ τοῦ λαοῦ μου. παρα
χθήτω σαμ οὖν τὸ πρόσωπόν σου αὐτοῦ
τοῦ σωτηρίου μου ἐν τῶ ὁρφανῶ μὲ κρίσει τοῦ
τῶν χηρῶν μου. ὁ θεὸς ζῶν τὸ σωσάτω αὐτοῦ
κ' θεὸς καὶ τοικίζων μονοτρόπους εἰς οἶκον
ἡγούμενον τὸν δημον ὃν ἐξῆλθον ἀφ' ὧν.
ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας
τοὺς καὶ τοὺς κοιτῶντας ζῶντάφροις. ὁ θεὸς
ὅμ τῶν ἐκπορεύεσθαί σε ὅμ ὁδῶ τοῦ
λαοῦ σου ἐν τῶ διαβαίνειν σε ὅμ ζῶντὴν
ἐρημον γῆν ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ σινᾶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰσραὴλ προχεῖ ἐκούσιον ἀφορίσεις ὁ θεὸς
τὴν κληρονομίαν σου.
κα' σὺ ἠσθένησε σὺ δὲ καὶ τηρήσω αὐτήν
τὰ ζῶα σου καὶ τοικοῦσιν ζῶ αὐτῆ.
ἡτοίμασας ζῶντῆ χρηστότητί σου τῶ
πτωχῶ ὁ θεός. κὲ δώσεις ῥῆμα τοῖς
εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῆ. ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ
ἀγαπᾶν τοῦ τὴν ὡραιότητα τοῦ οἴκου

ὁ θεὸς οἰκτίρησον ἡμᾶς καὶ εὐλόγησον ἡ
μᾶς. ἐπιφάνεται τὸ πρόσωπόν σου αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς τοῦ μαθεῖν
ζῶντὴν γῆν τὸ ὁδόν σου. ἐν πᾶσι σωτή
ριόν σου. ἐξομολογησάσθω σοι λαοί ὁ θεός. ἐξο
μολογησάσθω σοι λαοὶ πάντες. εὐφρανθήτω σαν
καὶ ἀγαλλιάσθω σαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτη
τι καὶ ἔθνη ἐν τῆ γῆ ὁδήγησας. ἐξο
μολογησάσθω σαν λαοί ὁ θεός.
ἐξομολογησάσθω σαν λαοὶ πάντες γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν εὐλο
γήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς καὶ φοβηθήτω σαν
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
δόξα ᾧ ἐστὶ τέλος ὡδῆς
ψαλμὸς τῶ δαυίδ. ᾠζ'
κβ' μαρὰ ἡ τῶ ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτω
σαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτω σαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦν
τὸν αὐτόν. ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέ
τω σαν. ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.
οὕτω σὺ ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ δίκαι
οι εὐφρανθήτω σαν ἀγαλλιάσθω

δνεμέσθω σκύλων ἐάν τι κοινωνῆ τῶν ἀν-
ωθ σου μετὰ τῶν κληρων. πλέρυγες πρι-
στεραὶ πρρι ἥρτυρωμένα ἐν τὰ μετά
φρενα αὐτῆς ζῶν χλωρότητι χρυσίου
β μετὰ δναστέλλῃ τὸ θ σωτήριόν μου σὺ
λειτε πᾶν αὐτῆς χιόνων θλίσομαι ἐν
σελωὰμ ὄρος τοῦ θῦ ὄρος τοῦ ὄρος
ρος τετυρωμένον ὄρος τοῦ ἵνα
τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμέ-
να τὸ ὄρος ὃ ὡδόκησεν ὁ θ κατοι
κῆσαι αὐτῷ καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώ
σῃ εἰς τέλος τὸ ἅρμα τοῦ θῦ μυριο
πλάσιον χιλιάδων εὐθηνούντων μ
κύριος ἐν αὐτοῖς ζῶν ἐν τῷ ἁγίῳ.
α μέβη εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχ
μαλωσίαν ἔλαβεν δόματα ἐν ἀν
θρώποις καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας
τοῦ κατασκηνῶσαι κύριος ὁ θ εὐλο
τός ἐστιν ἡμέραν καθ' ἡμέραν
καταδυναστεύει ἡμῖν ὁ θεὸς τῶν σωτηρί
ων ἡμῶν ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶσαι
κ αὐτοῦ κύριοι αἱ ἔξοδοι τοῦ θανάτου.
πλὴν ὁ θ συνθλάσει κεφαλὰς
ἐχθρῶν αὐτοῦ κορυφὴν τριχὸς διαν
τορούντων ἐν πλημμελείαις αὐ
τῶν εἶπεν κύριος ἐκ βάσεως ἀπο
στρέψω ἀποστρέψω εἰς βυθοὺς θαλάσσης ὅπως

ἀμύνωμαι φωνὴ ὀπισθοσύρσεώς μου πῶλος
ὀνου αὐτῶν κυνῶν σου ὀφθήσεται ἐχθρῶν
σου παρανοήσει ἐνισχυρίσθη σου ἀπο
ρραίσου ὁ θς ἀπορραίσου τοῦ θῦ μου
τοῦ βασιλέως τοῦ ὄρους τῶν ἁγίων προ
έφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ἀκο
λούθων ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπα
νιστριῶν ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν θν
κύριον πηγαὶ Ἰσραήλ.
γ κεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει
ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν
ἄρχοντες Ζαβουλὼν ἄρχοντες νε
φθαλεί. ἐνετείλατο ὁ θς τῇ δυνά
μει σου δυνάμωσον ὁ θς τοῦτο καὶ
κατεργάσαι ἐν ἡμῖν. ἀπὸ τοῦ ναοῦ
σου ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ σοὶ οἴσουσιν βα
σιλεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θη
ρίοις τοῦ καλάμου.
δ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δυνά
λεσι τῶν λαῶν. τοῦ ἐκλεχθῆναι
τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ
διασκόρπισον τὰ ἔθνη τὰ τοὺς πο
λέμους θέλοντα. ἥξουσιν πρέσβεις ἐξ Αἰ
γύπτου. αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θῷ αἰῶνα σὺ βασίλευσον τῆς
γῆς ᾄσατε τῷ θῷ τῷ ἐπαίροντι τῷ κῷ.
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ

καὶ τὰ ἀμάρτολαί.
I Δοὺ δὸς σῇ τῆ φωμῆ αὐτοῦ φωμὴ μὴ δὲ
μάμεως δότε δόξαμ τῷ θεῷ ὅσοι τὸμ
Ἰσραὴλ ἠμέλησαν τρέσαι αὐτοῦ καὶ
ἠδίωαν μισαὐτοῦ ζῶ τὰῖς μεφέραις
θαυμαστὸς ὁ θς ἐμ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ
ὁ θὲ Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσῃ δύναμιν μ
κὰμ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλο
γητὸς ὁ θς
δόξα.
ᾗς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶμ ἀλλοιωθησο
μένωμ τὰλλυο τῷ δαυΐδ. ξη 68
C σῶσόμμε ὁ θὲ ὅτι εἰσῆλθοσάν ὕδατα
ἕως ψυχῆς μου ἐμεπάγην εἰλὺ
βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις
ἦλθομ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσ
σης καὶ καταιγὶς κατέπομπεύσέ
με ἐκοπίασα κράζωμ βραγχίασάν
ὀλάρυγξ μου ἐξέλιπομ οἱ ὀφθαλ
μοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειμ με ἐμὶ τὸ
θεῖ μου ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου
O ἐμίσουν τοὺς μισοῦντάς με δωρεάν ἐκραταιώ
θησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές
με δικαίως ἃ οὐκ ἥρπαζον τότε
ἀπεδίδουν ὁ θς σὺ ἔγνως τὴν ἀ
φροσύνην μου καὶ αἱ πλημμέλειά
μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησάν

M μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ ἐμὲ οἱ ὑπομένον
τές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμεων μὴ δὲ
ἐπιτραπείησαν ἐπ ἐμὲ οἱ ζητοῦντές
σε ὁ θς τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἕνεκά σου
ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν ἐκάλυψε
ν ἐμ τροπὴ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ
μοτριόμενος ἐγενήθην τοῖς ἀδελ
φοῖς μου καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μη
τρός μου ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κατέφαγέ με καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν
ὀνειδιζόντων σε ἐπ ἐμὲ ἔπεσον
K καὶ ἔκλαυσα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν
μου καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμούς μοι
καὶ ἐτέθην μὶ τὸ ἱμάτιόν μου καὶ ἐγε
καὶ ἐν παροιμίᾳ αὐτοῖς ᾖς σαν ἀδολεσχοῦν
κατ ἐμοῦ ἐν πύλαις καθήμενοι
ἐν τοῖς μέθυσμασί μου ἐγὼ δὲ προσεύχομαι
σοὶ κύριε καιρὸν εὐδοκίας
O ὁ θὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκου
σόν μου ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτη
ρίας σου σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ ἵνα
μὴ ἐμπαγῶ ῥυσθείην ἀπὸ τῶν μισούν
των με καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδά
των μὴ με καταπομπευσάτω ἐμὲ τῶν
γὰρ ὕδατος μὴ δὲ καταπίέτω με
βυθός μὴ δὲ συνέχέτω ἐπ ἐμὲ φρέαρ

τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἐστω ὁ κλοιὸς αὐτοῦ
καὶ τὸ ἰλαρὸν αὐτῶν μὴ ἐστω ὁ κλοιὸς αὐτοῦ
ὅτι ὁ μισῶν ἐποίησεν ἑαυτοῖς κλοιὸν
καὶ τὸ δίωξαν καὶ ἰδοὺ τὸ ἄλλο στῶν
τραυμάτων μου προσθήκη μοι
πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν
καὶ μὴ ἔστω ἐλθόντων ἐν δικαιοσύνῃ
σου · ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου
ζώντων καὶ μετὰ δικαίων μὴ γρα
φήτωσαν · πτωχὸς καὶ ἀλγῶν ἐγὼ καὶ
ὀδυνηρός · τὸ σωτήριόν σου ὁ θεὸς ἀντιλά
βοιτό μου · αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ
μου μετ' ᾠδῆς · καὶ μεγαλυνῶ αὐτὸν
ἐν αἰνέσει · καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μό
σχον κέρατα φέροντα καὶ ὁπλάς · ἴδετε πτωχοὶ καὶ εὐφρα
νθήτωσαν · ἐκζητήσατε τὸν θεὸν καὶ
ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ·
ὅτι εἰσήκουσεν τῶν πενήτων ὁ κς · καὶ τοὺς δεσμίους αὐτοῦ οὐκ ἐξου
δένωσεν · αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐ
ρανοὶ καὶ ἡ γῆ · θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ · ὅτι σώσει
τὴν σιών · καὶ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας · καὶ κατοι
κήσουσιν ἐκεῖ καὶ κληρονομήσουσιν
αὐτήν · καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων
σου κατοικήσει ἐν αὐτῇ · καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ

τὸ ὄνομα αὐτοῦ · εἰσάκουσόν μου κε ὅτι
ἡ χρηστὸν τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸ πλῆ
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον
ὅτι πένης εἰμί · μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσω
πόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου · ὅτι
θλίβομαι ταχὺ βοήθησόν μου ·
πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι
αὐτήν · ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί
με · σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν
μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντρο
πήν μου · ἐναντίον σου πάντες οἱ
θλίβοντές με · ὀνειδισμὸν προσε
δόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταραχήν
αν καὶ ἐσκοτίσθη ἡ καρδία μου
καὶ ἠδύνησεν καὶ ἐζήτησα συλλυπούμενον
καὶ οὐχ ὑπῆρξεν καὶ παρακαλοῦντας
καὶ οὐχ εὗρον καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶ
μά μου χολήν καὶ εἰς τὴν δίψαν μου
ἐπότισάν με ὄξος ·
ἐμνήσθη τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ ὁ θς καὶ
ὁ ἅγιος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν
δοσμὸν εἰς σκάνδαλον σκοτισθήτω
σαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλε
πεῖν καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς
σύγκαμψον · ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀρ
γήν σου · καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου
καταλάβοι αὐτούς · γενηθήτω ἡ ἔπαυ
λις αὐτῶν ἠρημωμένη καὶ

με τοὺς ἐχθρούς σου καὶ σῶσόν με. ν ὁμοῦμοι
ξ ς θῦν σου ὁραν σιαν τῶ· καὶ ξ ς τὸ τὸν μ
ὀχυρόν μου τοῦ σῶσαί με· ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή
μου καὶ καύχημά μου ξ σὺ· ὁ θεός μου
ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χει
ρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος
πσὺ ξ ἡ ὑπομονή μου κύ· κύριέ ἐλπίς
μου ἐκ νεότητός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεστη
ρίχθην ἀπὸ γαστρός· ἐκ κοιλίας μη
τρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν σοὶ
ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός· ὡσεὶ τέρ
ας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοη
θός μου κραταιός· πληρωθήτω
τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου· ὅλην τὴν ἡμέραν
τὴν μεγαλοπρέπειάν σου·
μὴ ἀπορρίψῃς με ἐν καιρῷ γήρως·
ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκα
ταλίπῃς με· ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί
μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν
ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ
λέγοντες· ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν·
καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος·
ὁ θς μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὁ θεός
μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν

·ιή· αὐ·

τες τὸ ὁμολογοῦσόν σου καὶ ταπεινωθήτω σου ἡ
ψυχή· ξ ς τὸ τέλος τῷ δαυὶδ ξ ς
ἀνάμνησιν, ξ ς τὸ σῶσαί με κύ ξθ
ὁ θς ξ ς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον· αἰ
σχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ὁμοῦ
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· αἰσχυν
θήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι
κακά· ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι
εὖ εὖ· ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη
τοῦντές σε θν· καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός μεγαλυνθήτω
κύριος οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου· ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης
ὁ θς βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ κύριε μὴ χρονίσῃς·
δόξα· κάθισμα· θ
τῷ δαυὶδ τοῦ ἱωναδὰβ καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων
πατέρων μαὶ ἐπὶ τῆς πρώτης ἁλώσεως
τῶν ἀρχαίων· ο
τοῖς σοὶ κεῖλαι τοῦ δικαιοσύνη καὶ ταπεινωθή
ναι ξ τὸ μαιῶμα· ζῶ τὴν δικαιοσύνη
σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦμαι κλῖνον τὸ οὖς σου πρός

οἱ ζῶ δλαβὲ μοι τὸ τὸ πλῆθος τοῦ χιλίου μου
π βρι ιαὶ λέοθω σαμαὶ οχίωλιαὶ ζητρο
πωλῶ οἱ ζητοῦντὸ τὰ καὶ κά μοι · ἀφό
δλε δλαω πα μρὲ ἐλπωλῶ ὑπὸ σέ · κ ζπρος
νθήσω ὑπὸ πα σα μ τὴν ἀ μεσίμου ·
τὸ φόμα μου ἀναιῆ εμᾶ τὴν δλκαιοσύ
μ λωσου · ὅλλω τὴν ἡμέραμ τὴν σωτηρί
αμ σου · ὅ που κ ἔτ μωμ γρὰ μ μαί τᾷ
ας ᾷ στελεύσομαι ζῆ δλ ωα αφ ᾷ αι κῦ κ ἔμ μη
σθήσομαι τῆς δλκαιοσύ ωησου μόνου
ὁ θε μου ἀὲ δλ ὸν ἀ ξαό μ ε ἐκ μεό τηρ ἐ μου
κ ὑπὸ χρι τοῦ μῶν πα ωεμῶ τὰ θαω
μαί σ ὰ σου · καὶ ἕως τ ήρως κ ὰ τρόσ
β ᾷ ου ὸ θε μου μὴ ἐ γκ ὰ ταμί τη σ με
ἕως ἂν ἀ πω ωελῶ τὸ μ μεραχίο μ ὰ
σου τὴν γο μ εᾶ πα σ ὴν τὴ ἐ ρχο μ ὸ μ η ·
τὴν δυ μαα φ ᾷ αρσου κ ᾷ τὴν δ λκαιοσύ μ λω
σου ὸ θε ὅ ως τ ῶν ὑ τί ων μ ·
ἀ ἐ τοί η σάς μοι με ὰ λ ᾷ αὸ θε τί ς ὅ μοι
ο ἵ σοι · ὅ σας ἐ δό ξαό μοι θλί ᾷ ς τοω
λλὰς καὶ κὰ λὰς · κ ᾷ ὑπ ᾷ ρέ τας ἐ ζωο τοί
η σάς μο · κ ᾷ κ τῶ μ ἀ βύο σ ωμ τὴς γῆς
ἀ γλί ὰ γό ς με · ἐ πλε ό μα σας ἐ π ἐ μὲ
τὴν με γαλο σύ ωησου · κ ᾷ ὑπ ᾷ ρέ τας
πα ρε κ ἀ λε σάς με κ ᾷ κ τῶ μ ἀ βύ ο σ ωμ
τὴς γῆς πα ῦ λι μ ἀ γλί ὰ γέ ς μο ·
κ ἀὶ γὰ ρ ἀ φ ὸ ᾷ ζο μο λο γή σο μαί σοι ζῶ λαι

οἱ ζῶ · θυ σκέ υε σι τα λμοῦ τὴν ἀ λή θ ᾷ
ἄ μ σου ὸ θε · τα λῶ σοι ζῶ κι θαί ρ ὸ ἄ
γι ο ς τοῦ ἱ ς ρα ὴλ · ἀ ναμ μι αύ σο μ τα
τὰ χ ᾷ λη μου ὅ τα μ τά μ ω σοι , κ ᾷ ἡ τυ
χή μου ἐ λυ τρώ σω · ἔ τι δὲ κ ᾷ ἡ λῶ ος α
μου ὅ λ ω τὴν ἡ μ ᾶ ραμ με με τή σ ᾷ τὴν
δλ καιοσύ ωησου · ὅ τὰ μαί οχι ω θῶ σι
καὶ ζῶ τρα πῶ σι μ , οἱ ζῆ τοῦ τὸ τὰ
κα κά μοι . ᾷ ς σὰ λομ ωὴ
τα λω ὸς τῶ δλᾶδ · οὐ 71
ὁ θε τὸ κρῖ μα σοῦ τῶ ωα σι λ ᾷ δο έ · καὶ
τὴν δλ καιοσύ ωησου τῶ ᾷ ῶ τοῦ ωα σι
λέ ως · κρί μ ᾷ τὸ μ λαό μ σου ᾷ μ δλ καιο
σύ ωη καὶ τοὺς πτω χοὺς σου ζῶ κρί σ ᾷ ·
ὄ μ ὰ λαι βέ τω τὰ ὄ ρη ᾷ ρή μ ωσ τῶ λαῶ
ωα ὶ οἱ Βοω ωοὶ δλ καιοσύ ωη ·
Κ ρι μ ᾷ τοὺς πτω χοὺς τοῦ λαοῦ , καὶ σώ
σ ᾷ τοὺς ὑ ἱ οὺς τῶ πτω χῶ μ · καὶ τα
πτ ᾷ μ ώσ ᾷ συ κο φά ντ ωη ωα ὶ συ κο φα
ντ ωή μ ᾷ τῶ ἡ λί ω · καὶ πρὸ τὴς σε λή
νη ς γο μ εᾶς γό μ εῶ μ · καὶ τα βή σε
τα ὡς σὺ ε τὸ ὸ σὶ πό κο μ · καὶ ὡσ ᾷ τὰ
γω μ ἡ σα ί ζου σα ὑπὸ τὴν γῆ μ ·
ἀ μὰ τε λ ᾷ ζη τα ᾶς σὺ μ φ ὰς αὐ τοῦ δλ καιο
σύ ωη · κ ᾷ πλή θο σ ᾷ ρή μ ης , ἕως οὗ ἀ ν
τα μα ρε θῆ ἡ σε μή μ η · καὶ κὰ τα κυ ρι εύ
σ ᾷ ὁ πὸ θω λά ος τ ης ὅ ως θω μὲ

·ιή·β'·

μνήμης τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν· ὅτι ἐστὶν ὁ θρόνος τοῦ Ἰσραήλ· ὁ νόμος ὁ νόμος αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσονται ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσονται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο γένοιτο· διέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ υἱοῦ Ἰεσσαὶ τοῦ λοιποῦ τῶν ᾠδῶν τοῦ Ἰσραήλ, τοῖς θεοῖς τῆς ἀρδίας· ἐμοῦ δὲ σμικρὸν μέλος θησαυροῦ τοσοῦτον· πάρεστί μοι ἅψασθαι τῆς ἀδῆς μου· ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις ἁμαρτωλῶν θεωρῶν· ὅτι οὐκ ἔστιν μάμμη αὐτῶν· ζῶντος τοῦ ἀδῆς αὐτῶν· διαστρέφουσιν ζῶντα ἀπὸ γῆς αὐτῶν· ζῶντος ἀνθρώπου οὐκ ἔστιν· καὶ νεκροὶ τίς ἀναστήσεται· ὁ θρόνος αὐτῶν εἰς τέλος ἀπολεῖται· καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἐκ τῆς γῆς· ἐμίσησα τὸν ἄνομον καὶ ἐβδελυξάμην αὐτόν· ἐμίσησα τὸν ἄνομον καὶ ἐβδελυξάμην αὐτόν· ἐμίσησα τὸν ἄνομον καὶ ἐβδελυξάμην αὐτόν·

ος ης· καὶ αὐτὸς ἐστὶν μεσίτης τοῦ ἐλέους τῆς ἐκκλησίας· ἵνα ὅταν ἔλθωσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει ἐκεῖνος ἀντιστῇ αὐτοῖς· καὶ ἐκεῖνος ἐξαιρεῖται τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεως

αὐτοῦ ἐν καρδίαις · δι ἃ μοιήθλησαν
λαὸς ἐλάλησεν ζῶντος μηρίου · δι ἃ δικαί
ωμεἰς τοὺς τοιούτους ἐλάλησαν · ἔθου τοὺς εἰς
δῶμα τὸ τόμωμα αὐτῶν · καὶ ἦλθον οἱ σαν
αὐτῶν δικῆλθον μόσθοι τῆς σπορᾶς
λαοῦ τοῦ τοῦ σωτῆρός μου ζῶντος τοῦ
θεοῦ · καὶ ἦσαν πλήρεις σὺν ἐθλίψοσιν
ταὶς ζῶσιν αὐτοῖς · καὶ ἔστησαν πρὸς ἐμὲ θεὸν
καὶ ἔστησαν ἐν ζῶντῶν τίνα · ἰδοὺ οὖν
τοιοῦτος ἁμαρτωλοὶ καὶ οἷος θλιμοῦν
τόν εἰς τὸ μαῶμα καὶ τέχνη πλοῦτον
καὶ ἔστησαν ἀρ' αὐτῶν ταύτα ἐν δικαιώσεως τῶν
λαῶν δικαίων μου · καὶ ἐν ταύτῃ ζῶν δὲ θεὸς
οἷς τὰς χάρας μου · καὶ ἐν νυκτὶ ὁμνύουσιν
μενοι τὸ ὄμνυσθαι τῶν ἡμέραν · καὶ
ὁ ὄλεν χος μου ἔστησαν ἐν τὰς πορείας · ἔστε
μεν δικηπήσωμεν οὕτως · ἰδοὺ
τὴν νύκτα ἐν τῶν μῶν σου λύσωσθε τὴν
κας, καὶ ὑπὲρ ἐλάβομεν τοῦ ἡμῶν μου · τοῦ
τοκόπος ἐστὶν ζῶντός μου · ὅτως
συνέστησαν ἐν τὸν νὶὸν δαβὶρ τοῦ θεοῦ
καὶ σωθῆσται τὸν ὄχλον τοῦτον αὐτῶν · πλὴν
δικὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, ἔθου
αὐτοῖς καὶ κὰ
κὰ τὸ βουλὸν αὐτοῖς ὃν τῶν ὅπαρ
θῆναι · τοῦ ὃν νῦν ὁμοῦ τὸ ἐστὶν
σήμερον ἡμῶν ἐλιτον ἐν πόλομτο

δικὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν · ὡσὲν ζῶν
τὸν τὸν ἐν μέσῳ ἐρημοῦ · κὲν ἐν τῇ τοῦ
λάσου τὴν ἐν κόμην αὐτῶν ἐν ὄρους δεμόν
τες · ὅτι ἐν ἐκαὶ θλήκαρδίαν μου καὶ
οἱ μὲ φρονίμου ἐν μοιώθλησαν ·
Κ ἐν νῶν ὄρους δὲν ὁμνώσουσιν ὁ κὶ οὐκ ἔστιν ὁ
κλήσει ἐν νυκτὶ θλιν παρὰ σοὶ ,
κὰν νῶν δικαὶ ἐν τὸν μετὰ σοῦ · ἐκρά
τησας τῆς χερός τῆς δεξιᾶς μου ·
καὶ ζῶν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με ·
καὶ μετὰ δόξης ἐν τρο σεμὲ βου λε ·
Τί γὰρ μοι ἔστιν ἐν ἀρχῇ ὁμ τῶν ὄρῶν · καὶ
παρὰ σοῦ τί ἠθέλησεν ἐπὶ τῆς γῆς ·
ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου
ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ μερὶς
μου ὁ θεὸς τὸν μαῶμα ὅτι ἰδοὺ οἱ μα
κρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦν
ται · ἐξωμόρευσας πᾶν τὸν πορ
νεύοντα ἀπὸ σοῦ · ἐμοὶ δὲ τὸ προσ
κολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστὶν ἐλπίσ
θαι ζῶν τῷ κυρίῳ τὸν ἐλπίδα μου · τοῦ
ἀναγγεῖλαι πᾶσας τὰς αἰνέσεις
σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς σι
όν · ταλιτὸ τῷ ὄσῳ · 73
ἰ μαν τί ὀφθὲν πόσῳ τὸ τέλος · ὠργί
σθη ὁ θυμός σου ὁ ποίμην τὸν λαόν σου
μὴ σου · μνήσθητι τῆς συναγωγῆς
·ιγ· ·λ·

σου ἣ ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς · ἐμυτρώ
σω ῥᾶυβδομηκληρομιας σου ·
ὄ ρος σιὼμ τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας
ἐν αὐτῷ · ἐπ' αρομπὰς χώρας σου ὑπὸ
πὰς ὑποφρηφαμίας αὐτῶμεῖς τέλος ·
ὅσα δὲ τομηρὰ σὰ τοὐὲχθροὲν τῷ
ἀγίωσου · καὶ ἐν εκαυχήσαντοοἱμι
σοῦντόσε ἐν μέσω τῆς ἑορτῆς σου ·
ἔ θεμτοτὰσημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐ
κ ἔγνωσαν · ὡς ὅτις τῶν ἐξοδομοῦσε
ρὰξμω · ὡς ἐν δρυμῷ ξύλωμ ἀξίνας
ἐν κοπτὰς θύρας αὐτῆς ἐν πελέκει
τὸ · ἐμπεμέλῃ καὶ λαξὰ τηρίω καὶ
πέρραν ἔβαλον αὐτῷ ἐν πυρὶ σὰν ἐν
πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόσου · ἐς τὸν ὀνό
μα τοῦ ἐν βίλωσὰν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόμα
τός σου · ἐ τόμ ἐν τῷ καρδίᾳ αὐτῶν
αἰσυγγένεια αὐτῶν ἐπὶ τὰ αὐτό ·
λ ὰ τεκ καὶ πατὰ σὰ ἐν πατάσας τὰς
ἑορτὰς τοῦ θῦ ἀπὸ τῆς γῆς · τὰ σημ
εῖα αὐτῶν οὐκ ἔγνωμεν οὐκ ἔστιν ἔτι
προφήτης καὶ ἡμᾶς οὐγνώσεται ἔτι
ἕως πότε ὁ θὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός ·
παροξυνεῖ ὁ ὑπ' ἐναντίος τὸ ὄνομά
σου εἰς τέλος · ἵνα τί ἀποστρέφεις
τὴν χεῖρα σου καὶ τὴν δεξιάμ σου ἐκ μέ
σου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος ὁ δὲ θς

μῶν σὶ λεὶς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος · εἰργά
σω τὸ σωτήρια ἐν μέσῳ τῆς γῆς ·
σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου
τὴν θάλασσαν σὺ συνέτριψας τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕ
δατος · σὺ συνέθλασας τὴν κε φα
λὴν τοῦ δράκοντος ἔδωκας αὐτὸν
βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι ·
σ ὺ δὶ ἔρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους ·
σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθαμ σὶ
ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ σὶ ἐστιν ἡ νύξ · σὺ κα
τηρτίσω φωστῆρα καὶ ἥλιον σὺ ἐποί
ησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς · θέ
ρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτὰ μνήσθη
τι ταύτης ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸ κύ
κ αὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά
σου · μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις τὴν
χηὸν ἐξομολογουμένων σοι τῶν τὴν
χῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπι
λάθῃ εἰς τέλος · ἐπίβλεψον εἰς τὴν δι
αθήκην σου · ὅτι ἐπλήσθησαν οἱ ἐ
σκοτισμένοι τῆς γῆς οἰκητηρίων
μ λὰ ἀποστραφήτω ταπεινούμενος
καὶ πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου · ἀνάστα ὁ
θς δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθη
τι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρο

μος ὅμως τὴν ἡμέραν μὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν τῶν σου
μὴ ὑποστρέψαι τὸν μισθὸν τῶν μισθωτῶν, ἀνέβη Μωυσῆς πρὸς
ἐπὶ τὸ τέλος μηνὸς Μαυφθάρης τὸν μόσχον
δῆλος τῶν ὀσφύων
ἔξωμολογήσομαί σοι θεός ὁ θεός μου
μνησθήσομαί σου θεός καὶ ὅσα καὶ λόγῳ
θεν τὸ ὄμοιμά σου δι' ἡμῶν σου μὴ
τὸν τὰ θαυμάσια λόγου ὅτι λαὸν
βωκαρον ἀγοράζει θύτλα τὰς κριμῶ
ἑταῖκλήρῃ λαὶ τὸν τοῖκαι τοικοῦν
τες ἐμαυτῇ ἀγοράσεις ἐρεώσαι ρὶς φύμοις
αὐτῆς ἃ τὸν ρὶς τὸν ἁρμοῦσι μὴ
τὸν ἁρμοῦ τό καὶ τοῖς ἄμαρτα
ουσι μὴ τοῦ τεκόρας ὑμῶν μὲ ἑαίρε
τὸ ἃ ὑ τος τὸ κόρας ὑμῶν καὶ μὴ
λαμβάτε καὶ τὰ τοῦ θυσιαστηρίου
ὃ τι οὔτε ὀφθέξόλως οὔτε ὀφθαλμός
μῶν ὅτε αὐτὸν ἐρήμων ρέω ὅπο
θῦ κρίτης ἐστί τοῦτο μὲν τὰ
καὶ τοῦτο μὺ τοῖ ὅτι τὸν τήριον ζῶν χρη
ρικὸν ὅτι μου ἀκραί του πλήρωσε κεραί
μα τος καὶ ἐκλιμάκρύ του ἃς ρῦ ρ
πλωὸ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ὀφθεκόμω
θη τὰ ἱ ὧν ται τὸν τοῖ ἄμαρτα
λοὶ τῆς γῆς ἀγοδὲ ἀναμιάσο μαι ἃς

τὸ μαῖ ὦμαι θαλῶ τῶ θῶ ἱ αι κωὶ ἐ
καὶ τὸν τὰ ταὶ τὸν κέρ ὸ τα τῶν μ ἄμαρ τω
λῶν σω θλί σω καὶ ὑ τω θλί σε ται
τὸν κόρας τοῦ ὁ Μκαίου ἃ ς τὸ τὸ
λος ὁμῦ μῶν οἷς ταὶ λμὸ ς τῶ ὀ σω φῶ
δῆ τος ρὸ ς τὸν μὸ ἱ αι ὁ τύριον ὁ ὅ ς
μωσὸ ς ἐμ τῆ ἱ ου δαίαι ὁ θῦ ζῶ τῶ ἱ ς
ραὴ λ μὲ ὸ τὸν ὅμοιμα αὐ τοῦ καὶ ἐ γνω ρί
θη ἐν ἃ ρ ρὶ ῥῆ νη ὸ τὸ σος αὐ τοῦ ἃ τὸν καὶ
τοῖ κη τήριομ αὐ τοῦ ζῶ σῶ μ ἐ λι ἃ σω σὲ
τρι τε τὸν κρὸ τῆ λη τῶν μ τόξω μ ὅ πλομ
κὴ μὸ ρο μ φάι αμ καὶ τὸ μ ε μομ φω τὶ
ζ ς σὺ θαυμα σὸ ς ἀ τὸ ὀ ρέω μ αἰ ω
μί ω μ ἐ παρ αί χθη σὰν μ τὸν τοῖ ἀ
σώ ε τοῖ τῆ λιαρ δί αι ὑ τω μ ω σὰν μ ὑ
τω μ αὐ τῶν μ κὴ μὸ ὐ χ ἀ ρο μ ὸ υ δὸν μ
ἅ μ τὸν τοῖ ἀ ν δρ ὸ τοῦ πλού του ταῖ ς
χ ὸ ροὶ μ αὐ τῶν μ ἀ τὸ ὀ σοὶ τῆ μὴ σε ω ς
σου ὁ θῦ ἱ αι κω β ζῶ σα ἃ μ οἷ ὅ σοὶ
μὸ βη κὸ τὸν τοῖ ς ἵ τω σοις σὺ φο μὸ
ρο ἃ ς καὶ τῆ ς ἁ μ πη φή σε ταί σοι ἀ τὸ
τό πη ὁ ρη σου ἐ κ τοῦ ὠ ὠ οῦ ἥ κού
πη σας κρί σῃ μ τῆ ἐ φο βή θη καὶ ὑ σὺ
χά σον μ ζῶ τῶ ν ἀ ω α τῆ μ αι ς ἃ κρί σι μ
τὸν μ θῦ τοῦ σῶ σαι πὰν τας ρὶ τὸν ρ
αι ἐ τῆ λῆ σι η ς ὅ τι ἐμ θύ μιο μ ἀ ν θρω
πὸ υ ὀ ζ ο μὸ λο ρή σε ταί σοι καὶ ὁ γκα

τὰ μαχαίρᾳ μου ζῶθυμιοῦ ἑορταίσῃσοι·
ξ υξαισθε κ̣ὰ πόδλοτόκῶ τῶθῶ ἡμῶν
πανταχόσοι κύκλωαὐτοῦ ὀισουσὶδῶ
ρὰ τῶφοβερῶ κ̣ὰ αὐφαιρουμένῳ
πᾶμαχαιταὰρχόντων· φοωσ ρῶ
πᾶρᾶτοῖταιασὶμᾶσὶτῆς γῆς·
ᾗ ς τοτέλοςὑπερὶΔαυὶδ ψαλμὸς τῶᾳδῶ φ· ος
φωνῇ μουπροὸς κύε κέκραξα· φωνῇ
μουπροὸς τὸν θῦ κ̣ὰ προσέσχεμοι
ζῶἡμέρᾳθλίψεώς μου τὸν θῦ ᾐτησά
μην· ταῖς χερσί μου νυκτὸς ζῶαν
τίον αὐτοῦ κ̣ὰ οὐκ ἠπατήθην·
ᾐπωλήσατο παράκλησιν ἡ ψυχή
μου· ἐμνήσθην τοῦ θῦ κ̣ὰ ἐφράν
θην· ἠδόλεσχησα κ̣ὲ ὠλιγοτύχησεν
τὸ πνᾶμᾶ μου μου· προκατέλαβον
τοφυλακὰς τοῖς ὀφθαλμοί μου· ἐτα
ράχθην κ̣ὐκ ἐλάλησα· ἐνένο
σα τὰς ἡμέρας ἀρχαίας· κ̣ὲ ἐτῶν αἰώ
νίων ἐμνήσθην κ̣ὲ μελέτησα· νυκτὸς μετὰ
τῆς καρδίας μου ἐμελέτων κ̣ὲ ἔσκαζε μετὰ τὸ πνᾶμᾶ μου· μὴ εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀποσθήσεται κ̣ὲ οὐ προσθή
σῃ τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι· ἢ εἰς τέλος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενε
ὰν· μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτεῖρῆσαι
ὁ θς· ἢ συνέξῃ ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς
οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ·
καὶ εἶπα νῦν ἤρξάμην· αὕτη ἐστὶν ἀλ
λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνή
σθην τῶν ἔργων κυ· ὅτι μνησθήσομαι
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων
σου· καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔρ
γοις σου· καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις
σου ἀδολεσχήσω· ὁ θς ἐν τῷ ἁγίῳ
ἡ ὁδός σου·
τίς θς μέγας ὡς ὁ θς ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θς
ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν
τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου ἐλυτρώ
σω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου
τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ κ̣ὰ Ἰωσήφ· ἐδόσαν
σὰν ὕδατα ὁ θς· ἐδόσαν φωνὴν τὰ ὕδα τα
καὶ γὰρ φοβερὰ ἤλθησαν·
ταραχθήσαν ἄβυσσοι, πλήθους
ὕδατος· φωνὴν ἔδωκαν αἱ
νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπο
ρεύονται· φωνὴ τῆς βροντῆς σου
ἐν τῷ τροχῷ· ἐφάναναν αἱ ἀστραπαί
σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ
ἔτρεμσε ἡ γῆ· ἐν τῇ θα
λάσσῃ ἡ ὁδός σου· καὶ αἱ τρίβοι
σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη

σου οὐ μνωσθήσομται ·
ὠδήγησας ὡς τροφαντὰς τὸμ λαόμ σου
ἐν ἰσχύι μου σὴ κὰι ἀραόμ ·
ὁδόν ἁγίασμά σου · ἰ ·
CYNÉCEWCTŌ ÀCÁΦ · οζ
προσέχετέ λαός μου τῶ νόμω μου ·
κλίνατέ τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα
τοῦ στόματός μου · ἀνοίξω ἐν παρα
βολαῖς τὸ στόμα μου · φθέγξομαι
προβλήματα ἀπ ἀρχῆς · ὅσα ἠ
κούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτά · καὶ
οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν
οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν
εἰς γενεὰν ἑτέραν ·
τοῦ ἀναγγεῖλαι τοῖς υἱοῖς τοῦ κυ
ρίου τὰς δυναστείας αὐτοῦ · καὶ τὰ θαυ
μάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε · καὶ ἔστη
σε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ · καὶ νόμον
ἔθετο ἐν Ἰσραήλ · ὅσα ἐνετείλατο
τοῖς πατράσιν ἡμῶν · τοῦ γνωρίσαι
αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν · ὅπως ἂν γνῶ
γενεὰ ἑτέρα υἱοὶ τεχθησόμενοι ·
καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσι
αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν · ἵνα θῶνται
ἐπὶ τὸν θν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν · καὶ
μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θυ
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ κἠτήσουσιν ·

μα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐ
τῶν · γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικ
ραίνουσα · γενεὰ ἣ οὐ κατεύ
θυνε τὴν καρδίαν αὐτῆς · καὶ οὐκ ἐ
πιστώθη μετὰ τοῦ θυ τὸ πνεῦμα
αὐτῆς · υἱοὶ ἐφραὶμ τοξεύ ται καὶ
βάλλοντες τόξοις ·
ἔστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου · οὐ
κ ἐφύλαξαν διαθήκην θυ καὶ ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠβούλήθη
σαν πορεύεσθαι · καὶ ἐπελάθοντο
τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τῶν θαυ
μασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς ·
ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἐποί
ησεν θαυμάσια · ἐν γῇ αἰγύπτου
ἐν πεδίῳ τάνεως · διέῤῥηξε θάλασ
σαν καὶ διήγαγεν αὐτούς · παρέστη
σεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν · καὶ ὡδήγη
σεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας · καὶ ὅλην
τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός ·
διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ · καὶ ἐπό
τισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ ·
καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας · καὶ κατ
ήγαγεν ὡσεὶ ποταμοὺς ὕδατα ·
καὶ προσέθετο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν
αὐτῷ · παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον
ἐν ἀνύδρῳ · καὶ ἐπείρασαν τὸν θν

καὶ ἐφάνη μὴ καὶ ζῶντες πλήσθησαν μοφό
βου • καὶ τὴν ὀργὴν θυμίαμα αὐτῶν λίβε
νκ σμα αὐτοῖς οὐκ ἐφειλήθησαν δὲ ἀπὸ
τῆς ὀργῆς θυμίας αὐτῶν • ἔτι τῆς πρω
σώπως ζώντων τῶν φόβατα αὐτῶν •
καὶ ὀργὴ τοῦ θῦ ἀμέβη ἐπ' αὐτούς • καὶ ἀ
πέκτεμον ζῶντες τοῖς πλήσσομαι αὐτῶν καὶ
τοὺς κλῶκλους ἐριεῖς ρᾶιν ἔσωσε πόδη
σαν • ἵνα μὴ σὺ τούτοις ἡμαρτομένη
καὶ οὐκ ἐπίστρεψαν ζῶντες θαυμάσι
οις αὐτοῦ • καὶ ἀφέλιπον ζῶν μαυτιό
της πλαίης μῆς αὐτῶν • καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς • ὅτι μὴ ἀπέκτεμνα αὐ
τοὺς τόπος ζήτουν αὐτόν • καὶ ἐπέστρε
φον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν θν •
καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θς βοηθὸς αὐ
τῶν ἐστι • καὶ ὁ θς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς
αὐτῶν ἐστι • καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ζῶντες
στόματι αὐτῶν • καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν
ἐψεύσαντο αὐτῷ • καὶ καρδία αὐτῶν
οὐκ ἦν εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ • οὐδὲ ἐστάθη
σαν ζῶντες τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ •
αὐτὸς δὲ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσε
ται ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν καὶ οὐ δι
αφθερεῖ •
καὶ πλήθωσεν τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυ
μὸν αὐτοῦ • καὶ οὐχὶ ὀργὴν καίσει πᾶσαν
·θ· αὐ·

ἡμῶν καρδίαις αὐτῶν • τοῦ αἴτησαι
πρόσωπα ταῖς ἐντυχίαις αὐτῶν • καὶ κα
τὸ μάλλησον τοῦ θῦ καὶ ἔστω μοι • μὴ
δικαίσθητε ὅτι οἱ μάσαι τρόπῳ
ζῶν ἐρήμῳ • ἐπεὶ ἐπαύσαν ἀπὸ
τραν, καὶ ὀρρύησαν ὕδατα • καὶ χέ
μαρροι κατεκλύσθησαν • μὴ καὶ ἀρ
ρυδίωνται δοῦναι •
Ἠ ἑτοιμάσαι τρόπῳ ζῶν τῶ λαῷ αὐτοῦ
δι' αὐτοῦ τοῦ κουσεκὲ καὶ ἀνέβαλε το
καὶ σὺρ ἀμίφθη ζῶν ἀκαία, καὶ ὀργὴ
ἀνέβη ὅτι τὸ μὴ ἐστὶ ρᾶιν • ὅτι οὐκ ἐπί
σαμ ζῶν τῷ θῷ • οὐδὲ ἤλπισαν
ὅτι τὸ σωτήριον αὐτοῦ •
καὶ ἡμόστησαν τὸ μέφέμαις ὑπὸ ὀράω
σθη • καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε • καὶ ἔ
βρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ ἄρ
τον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς • ἄρτον ἀγ
γέλων ἔφαγον ἄνθρωποι • βρῶ
σιν εἰς μὴ ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλη
σμονήν • ἀπὸ τῆς ὁδοῦ μὴ ἐβδελύξαν •
καὶ ἔτι τὰ βρώματα αὐτῶν ἐν τῷ στό
ματι αὐτῶν •
καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἀπέ
κτεινεν τοὺς πίονας αὐτῶν καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς Ἰσραὴλ ἔσωσε πόδησαν •
ἐν τούτοις ἡμάρτοσαν ἔτι
καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις
αὐτοῦ • καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιό
τητι τὰς ἡμέρας αὐτῶν • καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν
μετὰ σπουδῆς • ὅταν ἀπέκτεινεν αὐ
τοὺς τότε ἐζήτουν αὐτόν • καὶ ἐπέστρε
φον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν θν •
καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θς βοηθὸς αὐ
τῶν ἐστι • καὶ ὁ θς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς
αὐτῶν ἐστι • καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ζῶν τῷ
στόματι αὐτῶν • καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν
ἐψεύσαντο αὐτῷ • καὶ καρδία αὐτῶν
οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ • οὐδὲ ἐστάθη
σαν ζῶν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ •
αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσε
ται ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν καὶ οὐ δι
αφθερεῖ •
καὶ πλήθωσεν τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυ
μὸν αὐτοῦ • καὶ οὐχὶ ὀργὴν καίσει πᾶσαν

ὡδὸ ποιήσ τρίβομ τὴ ὀργὴ αὐτοῦ ·
οὐκὸ φάσὸ τὸ αὐτὸ θαμὰ τοὺ τῶμ
τυχῶμ αὐτῶμ · κὰι τὰ κλήματ αὐτῶμ ἐξ
θαύματομ σωέκλασε ·
Κ αὶ ἐπαύταξε πᾶν πρωτότοκομ ἐμ γῇ αὐ
γύπτω · ἀπαρχὰ πάντωμ τῶμ πόμου
αὐτῶμ ἐν τοῖς σκηνώμασι χαμί · καὶ
ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸμ λαὸμ αὐ
τοῦ · καὶ ἐμί νωσεν αὐτοὺς ὡς ποί
μνιομ ἐν ἐρήμῳ ·
Κ αὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ ἐλπίδι καὶ οὐ
κ ἐδειλίασαμ · καὶ τοὺς ὑχθροὺς αὐτῶμ
ἐκάλυψε θάλασσα · καὶ ἔστί νωσεν
αὐτοὺς εἰς ὅρος ἁγιάσματος αὐτοῦ ·
ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ·
Κ αὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶμ
ἔθνη · καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς κλῆ
ρον μερισμοῦ · καὶ κατεσκή
νωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ · καὶ ἐπείρασαν
καὶ παρεπίκραναν τὸμ θεὸν τὸμ ὕψιστομ
Κ αὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξα
το · καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἠθέτησαν
καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετέ
στρεψαν εἰς τόξον ῥαιμόν · καὶ
παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βωμοῖς αὐ
τῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρε

·θ·β·

τὴν ὀργὴν αὐτοῦ · καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ
ἐστί · πνεῦμα πορευόμενον καὶ
οὐκ ἀναστρέφον · πόσας ἐπαρε πί
κραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ παρώρη
σαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ · καὶ ἐπέστρε ψαν
καὶ ἐπείρασαν τὸμ θεὸν · καὶ τὸμ ἅγιομ
τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν ·
Κ αὶ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέ
ρας · ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς
θλίβοντος · ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ
τὰ σημεῖα αὐτοῦ · καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ
ἐν πεδίῳ τάνεως ·
Κ αὶ μετέστρεψε τὰς αἱμαρὰς αὐτῶν ·
ὅπως μὴ πίωσιν · ἐξαπέστειλεν ἐν
αὐτοῖς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν
αὐτούς · καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν
αὐτούς · καὶ ἔδωκε τὰ ἐρυσίβη τοῖς
καρποῖς αὐτῶν · καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν
τῇ ἀκρίδι · ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ
τὴν ἄμπελον αὐτῶν · καὶ τὰς συκαμί
νους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ ·
Κ αὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη
αὐτῶν · καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ
πυρί · ἐξαπέστειλεν ἐν αὐτοῖς ὀργὴν
θυμοῦ · θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν
ἀποστολὴν δι ἀγέλων πονηρῶν

βσμαὐτὸμ ̓κτῶμποιμί ωμτῶμπρο
βλ ́τωμ . ὃ ̓ζ ́ὸ ̓τισθὺμτῶμλοχω
μὺ ́μωμ ̓ελαιῶ ́μαὐτομ ́ . τοιμαίμ ̓ζμ
ἰαυκωὶκ τὸμδοῦ ̓λομαὐτοῦ . καὶἰ ̓ραῆλ
τὶῶκληρομοιίαμαὐτοῦ .
κ αἰ ̓ε ̓ποί ̓μαμ ̓σμαὐτοὶ ̓ς ζῦ τὶ ̓ δ ̓κλκί ̓α
τὶ ̓ς ιμαρδί ̓αςαὐτοῦ . καὶ ζῦ τὰῖ ̓ς σωέ
ο ̓σ ̓ι τῶμ χρῶμ αὐτοῦ , ὡδ ̓ηγησμ αὐ
τοὺ ́ . δοξ ̓ω
ηλλωοὲ τῶ ̓ ̓ ̓

ἐς τὸ τέλος ὑπερτῶν ἀμοιωθησό
μεθα· μαρτύριον τῶν ὀσαφ· τὰ μ
ὑπὲρ τοῦ ἀσυρίου. οθ 79
ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες
ὃ ὁδηγῶν ὡσὴ πρόβατα τὸν Ἰωσὴφ
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμ
φάνηθι ἔναντι Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν
καὶ Μανασσῆ. ὄρεξαι τὴν
δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ ἐς τὸ σῶσαι
ἡμᾶς. ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ὑ
πόφαινον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σω
θησόμεθα. κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμε
ων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τῇ προσ
ευχῇ τῶν δούλων σου. ἐψώμισας
ἄρτον δακρύων. καὶ ἐπότισας
ἡμᾶς δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.
β θοὺ ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς πλη
σίον ἡμῶν. καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρη
σαν ἡμᾶς. κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἐπίστρεψον ἡμᾶς. καὶ ἐπίφαινον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.
ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετήρας.
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐ
τήν. ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐ
τῆς. καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας
αὐτῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὴν γῆν. ἐκά
λυψε τὰ ὄρη σκιὰ αὐτῆς. καὶ αἱ ἄμπελοι
αὐτῆς

σῶμα· ὅτι καὶ τὸ φαγόμενόν μου ἄρτον,
καὶ τὸ μετ' ἐμοῦ πίνον μου κύριε,
μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων·
ταχὺ προκατάλαβέτωσαν ἡμᾶς
οἱ οἰκτιρμοί σου κύριε·
ὅτι πένητες ἐγενόμεθα σφόδρα, βοήθη
σον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν
τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦ
σαι ἡμᾶς· καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρ
τίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
Μὴ ποτὲ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ποῦ ὁ θεὸς
αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν· ἡ
ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων
σου τοῦ ἐκκεχυμένου·
α ἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγ
μὸς τῶν πεδημένων· κατὰ
τὸ μέγεθος τοῦ βραχίονός σου,
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τε
θανατωμένων·
ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλα
σίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὀ
νειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύ
ριε· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τοῦ πο
μαίνης σου· ἐξομολογησόμεθά σοι
εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γενε
ὰν διηγησόμεθα τὴν αἴνεσίν σου·

ἀναμμιᾶυοθετῶθεῶτῶβοηθῶἡμῶν·
ἀλλ᾽ωμαίᾳαυτεῶθεῶἰακωβ· μάλιστε
τεταλανὸνκαὶδόξατύμπανονμον·
ταυλτήριονπροσωπολαβετὰκιθάρας
σὺνλπίσαυτὸ ζῦμεομιλίαυσὺνταῖν
ζῦσὶνἡμῶνἡμῖνἀυέορτῆςὑμῶν·
ὅτιπρόσταγμαυτῶῖσραὴλἐστὶ· κὴ
κρῖμαυτῶθεῶἰακωβ· μαρτύριονἔθ
τῶἰωσὴφἔθετοαὐτῶ· ζῦτῶἀκόλ
ουθῆσαιαὐτὸνἐκγῆςαἰγύπτου· γλῶ
σσανἀρλῶὐοὐκἔγνωἠκούσθη·
ἐξέστησαναὐτὸνἀπὸβάρουςτῶνμάθ τῶν
αὐτοῦ· αἰχθρὸςαὐτοῦ ζῦτῶκοφίνῳ
ἐδούλευσεν· ζῦθλίβῆςἐπόκαλέ
σωμαικαὶἐρρυσάμηνός· ἐπήκουσά
σουζῦὰποκρύφῳκαταιγίδος·
ἐδοκίμασάσὲὸπὶὕδατοςαὐτιλογί
ας· ἄκουσομλαόςμουκαὶδιαμαρ
τύρομαίσοι· ἰσραὴλἐὰνἀκούσῆς
μου, οὐκἔσταιἐνσοὶθὲὸςπροσέφατος
οὐδὲπροσκυνήσῆςθεῷἀλλοτρίῳ
ἐγὼγὰρκὺριόςθὲόςσου, ὁἀνααγαγών
οςσὲἐκγῆςαἰγύπτου· πλάτυναὸνστό
μάτσουκὴπληρώσωαὐτό· καὶοὐ
κἠκουσέμουὁλαόςμου τῆς φωνῆς
μου· καὶἰσραὴλοὐπροσέσχεμοι·
καὶἀπέστῆλωαὐτοὺςκατὰτὰσύντῆν

ἀνομίαναὐτῶνκαὶπορεύσονταιἐνταῖς
ἐπιθυμίαιςαὐτῶν· καὶοὐμὴπορευθῆ
ὁλαόςμουἐνταῖςὁδοῖςμου, καὶοὐ
προσέσχενἐμοὶἰσραήλ· καὶπαρέδωκα
αὐτοὺςἐνταῖςἐπιθυμίαιςτῆς καρδίας
αὐτῶν· πορεύσονταιἐνταῖςβουλαῖς
αὐτῶν· ἐὰνὁλαόςμουἐμοὶἀκούσῆκαὶ
ἰσραὴλἐνταῖςὁδοῖςμουπορευθῆ·
ὡςοὐδὲνἂνταπεινώσωτοὺςἐχθροὺς
αὐτῶν· καὶἐπὶπάσαςθλίψαςαὐτῶν
ἐπιστρέψωτὴνχῖραμου· οἱμισοῦν
τεςκὺριονψευσθήσονταιαὐτῶν· καὶ
ἔσταιὁκαιρὸςαὐτῶνεἰςτὸναἰῶνα·
καὶἐψώμισεναὐτοὺςἐκστέατοςσίτου·
καὶἐκπέτραςμέλιτοςἐχορτάσθησαν·
καὶἐξέκλινενἀπὸἐπιθυμίαναὐτῶν·
οὐκἀπῆλλοτριώθησανἀπὸτῆς ἐπιθυμίας
αὐτῶν· ἔτιτὰβρώματααὐτῶν ἦνἐν
τῷστόματιαὐτῶν· καὶὀργὴθεοῦἀνέβη
ἐπὶτοὺςἀρχοντας αὐτῶν· καὶἐπάταξεν
τοὺςἐκλεκτοὺςτοῦἰσραήλ· ἐπὶπᾶσιν
τούτοιςἥμαρτοναὐτοὶκαὶοὐκἐπίστευ
σανἐντοῖςθαυμασίοιςαὐτοῦ· καὶἐξέ
λιπενἐντῇματαιότητιτὰςἡμέρας
αὐτῶν· καὶτὰἔτηαὐτῶνμετὰσπουδῆς·
ὅτανἀπέκτεννεναὐτοὺς καὶἐξεζήτουν
αὐτὸνκαὶἐπεστρέφοντοκαὶὤρθριζον
πρὸςτὸνθεόν· καὶἐμνήσθησανὅτι
θὲὸςβοηθὸςἦναὐτοῖς· καὶθὲὸς
ὑψίστοςὁλυτρωτὴςαὐτῶν· καὶἠγά
πησαναὐτὸνἐντῷστόματιαὐτῶν·
καὶτῇγλώσσῃαὐτῶνἐψεύσαντοαὐτῷ·
καὶἡκαρδίααὐτῶνοὐκἐυθεῖαμετ᾽αὐτοῦ·
οὐδὲἐπιστώθησανἐντῇδιαθήκῃαὐτοῦ·
αὐτὸςδὲοἰκτίρμωνἐξιλάσκετοτὰς
ἁμαρτίαςαὐτῶν· καὶοὐκἐξωλέθρευσεν
αὐτούς· καὶπολλάκιςἀπέστρεψενὀργὴν
αὐτοῦ· καὶοὐκἐξέκαυσενπᾶσανθυμὸν
αὐτοῦ· καὶἐμνήσθηὅτισὰρκέςεἰσιν·
πνεῦμαπορευόμενονκαὶοὐκἐπιστρέφον
τα· πόσακαὶπαρεπίκραναναὐτὸνἐν
τῇἐρήμῳ· καὶπαρώξυναναὐτὸνἐν
ἀβάτῳ· καὶἐπέστρεψανκαὶἐπείρασαν
τὸνθεὸνκαὶτὸναγιονἰσραὴλἐπαρώ
ξυναν· οὐκἐμνήσθησανὧνἐποίησεν
αὐτοῖςἡμέρας· ὅτανἐποίησενἐναὐτοῖς
τὰσημεῖααὐτοῦ· καὶτὰτέρατααὐτοῦ
ἐνπεδίῳτάνεως· καὶἐξέστησενἐξ
αἰγύπτουτὸνλαὸναὐτοῦ· καὶἐξήγαγεν
τὸνἰσραὴλἐξαὐτῶν· καὶἐπέστησεν
ὡσεὶὑδατοςτὸνπόταμον· καὶἐπορεύ
θησανἐνἀβάτῳ· καὶἐπέστησενὕδωρ
ὡσεὶτείχους· καὶἐκάλυψενὕδατι
τοὺςἐχθροὺςαὐτῶν· καὶἐξέλιπεν
οὐδεὶςἐξαὐτῶν· καὶἐπίστευσανἐν
τοῖςλόγοιςαὐτοῦ· καὶἤσαντοῦ
αἰνέσεωςαὐτοῦ· ἐτάχυναντοῦ
ποιῆσαιτὰἔργααὐτοῦ· οὐκἐπεμείνα
νἐνβουλῇαὐτοῦ· καὶἐγόγγυσανἐν
ταῖςσκηναῖςαὐτῶν· οὐκἐπήκουσαν
τῆςφωνῆςτοῦθεοῦ· καὶἐπῆρενὁ
θεὸςτὴνχῖρααὐτοῦ· τοῦἐκτεῖναι
τὸσπέρμααὐτῶνἐνἔθνεσιν· καὶτοῦ
διασκορπίσαιαὐτοὺςἐνταῖςχώραις·
καὶἐτελέσθησανἐνβεελφεγὼρ·
καὶἔφαγονθυσίαςνεκρῶν· καὶπαρώ
ξυναντὸνθεὸνἐνἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν· καὶἐπλήθυνενἐναὐτοῖς
ἡμάστιξ· καὶἔστησενΦινεὲς καὶ
διέκρινεν· καὶἐκόπασεν ἡμάστιξ·
καὶἐλογίσθηαὐτῷεἰςδικαιοσύνην·
εἰςγενεὰνκαὶγενεὰνἕως τοῦαἰῶνος·
καὶἐπικύρωσενἐπὶτὸὕδωρτὸν
Μαριβὰ· καὶἐκακώθηΜωυσῆδιὰ
αὐτούς· ὅτιἐπικράνθησανἐνπνεύ
ματιαὐτοῦ· καὶδιέκρινενἐντοῖς
χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκἐξωλέθρευσαν
τὰἔθνηἃεἶπενκὺριοςαὐτοῖς·
καὶἐμίγησανἐντοῖςἔθνεσιν· καὶ
ἔμαθονταἔργααὐτῶν· καὶἐδούλευ
σαντοῖςεἰδώλοιςαὐτῶν· καὶἐγένετο
αὐτοῖςεἰςσκάνδαλον· καὶἔθυσαν
τοὺςυἱοὺςαὐτῶνκαὶτὰςθυγατέρας
αὐτῶνδαιμονίοις· καὶἐξέχεανἐκ
χυσινἐπὶτὰαἵματα· τὸαἷμαυἱῶν
αὐτῶνκαὶθυγατέρωναὐτῶν· οὓς
ἔθυσαντοῖςεἰδώλοιςΧαναάν· καὶ
ἐμιάνθηἡγῆἐνταῖςαἵμασιν αὐτῶν·
καὶἐμιάνθησανἐντοῖςἔργοιςαὐτῶν·
καὶἐπορνεύσανἐντοῖςἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν· καὶὠργίσθηὀργὴκυρίουἐπὶ
τὸνλαὸναὐτοῦ· καὶἐβδελύξατοτὴν
κληρονομίαναὐτοῦ· καὶπαρέδωκεν
αὐτοὺςεἰςχεῖραςἐθνῶν· καὶἐκυρίευ
σανἐναὐτοῖςοἱμισοῦντεςαὐτούς·
καὶἐθλίβησανἐναὐτοῖς· καὶἐκ
τῶνχειρῶναὐτῶνἐταπεινώθησαν·
πολλὰκαὶἐρρύσατοαὐτούς· αὐτοὶδὲ
παρεπίκραναναὐτὸνἐντῇβουλῇαὐτῶν·
καὶἐταπεινώθησανἐντῇἀνομίαναὐτῶν·
καὶεἶδενὅτεἐν θλίβησαν·
καὶἤκουσενὅτανἐδεήθησαν·
καὶἐμνήσθηἐναὐτοῖςτῆςδιαθήκης
αὐτοῦ· καὶμετεμελήθηκατὰτὸπλῆθος
τῶνοἰκτιρμῶναὐτοῦ· καὶἔδωκεν
αὐτοὺςεἰςοἰκτιρμοὺςἐνὀφθαλμοῖς
πάντωντῶναἰχμαλωτευσάντωναὐτούς·
σῶσονἡμᾶς κὺριεὁθεὸςἡμῶν·
καὶσύναγονἡμᾶςἀπὸτῶνἐθνῶν·
τοῦἐξομολογήσασθαιτῷὀνόματι
τῷἁγίῳσου· τοῦκαυχήσασθαιἐν
τῇαἰνέσειτῇσῇ· εὐλογητὸςκὺριος
ὁθεὸςἰσραὴλἀπὸτοῦαἰῶνος καὶ
ἕως τοῦαἰῶνος· καὶἐροῦπᾶς
ὁλαὸς γένοιτογένοιτο· αλληλουια·

ψαλμὸς ρε.

ἐξομολογεῖσθετῷκὺριῳὅτιἀγαθός·
ὅτιεἰςτὸναἰῶναὸἔλεοςαὐτοῦ·
τίςλαλήσειτὰςδυνάμειςκὺριου·
ἀκουστὰποιήσειπᾶσανἀινεσιν αὐτοῦ·
μακάριοιοἱφυλάσσοντεςκρίσιν καὶ
ποιοῦντεςδικαιοσύνηνἐνπαντὶκαιρῷ·
μνήσθητίμουκὺριεἐνδόσειτοῦλαοῦσου·
ἐπίσκεψαιμοντῷσωτηρίῳσου·
τοῦἰδεῖνἐνἀγαθοῖςτὴνἐκλογήν σου·
τοῦεὐφρανθῆναιἐντῇεὐφροσύνῃτοῦ
ἔθνουςσου· τοῦκαυχήσασθαιμετὰ
τῆςκληρονομίαςσου· ἡμαρτήκαμεν
μετὰτῶνπατέρωνἡμῶν· ἠνομήσαμεν
ἠδικήσαμεν· οὐσυνῆκανοἱπατέρες
ἡμῶνἐναιγύπτῳτὰθαυμάσιάσου·
οὐκἐμνήσθησανπλήθουςτῶνοἰκτιρμῶν
σου· καὶπαρεπίκραναναὐτὸνπαρα
πορευόμενονἐνθαλάσσῃἐρυθρᾷ·
καὶἔσωσεναὐτοὺςδιὰτὸὄνομα
αὐτοῦ· τοῦγνωρίσαιτὴνδυναστείαν
αὐτοῦ· καὶἐπετίμησενθαλάσσῃ
ἐρυθρᾷκαὶἐξηράνθη· καὶὡδήγησεν
αὐτοὺςἐνἀβύσσοις ὡςἐνἐρήμῳ·
καὶἔσωσεναὐτοὺςἐκχειρὸςμισοῦν
τωνκαὶἐλυτρώσατοαὐτοὺςἐκχειρὸς
ἐχθρῶν· καὶἐκάλυψενὕδατιτοὺς
θλίβοντας αὐτούς· καὶοὐκἐλείφθη
ἐξαὐτῶνοὐδείς· καὶἐπίστευσανἐν
τοῖςλόγοιςαὐτοῦ· καὶἀνῆσανἐν
αἰνέσειαὐτοῦ· ἐτάχυναντοῦποιῆσαι
τὰἔργααὐτοῦ· οὐκἐπεμείναν
ἐνβουλῇαὐτοῦ· καὶἐγόγγυσανἐν
ταῖςσκηναῖςαὐτῶν· οὐκἐπήκουσαν
τῆςφωνῆςτοῦθεοῦ· καὶἐπῆρενὁ
θεὸςτὴνχῖρααὐτοῦ· τοῦἐκτεῖναι
τὸσπέρμααὐτῶνἐνἔθνεσιν· καὶτοῦ
διασκορπίσαιαὐτοὺςἐνταῖςχώραις·
καὶἐτελέσθησανἐνβεελφεγὼρ·
καὶἔφαγονθυσίαςνεκρῶν· καὶπαρώ
ξυναντὸνθεὸνἐνἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν· καὶἐπλήθυνενἐναὐτοῖς
ἡμάστιξ· καὶἔστησενΦινεὲς καὶ
διέκρινεν· καὶἐκόπασεν ἡμάστιξ·
καὶἐλογίσθηαὐτῷεἰςδικαιοσύνην·
εἰςγενεὰνκαὶγενεὰνἕως τοῦαἰῶνος·
καὶἐπικύρωσενἐπὶτὸὕδωρτὸν
Μαριβὰ· καὶἐκακώθηΜωυσῆδιὰ
αὐτούς· ὅτιἐπικράνθησανἐνπνεύ
ματιαὐτοῦ· καὶδιέκρινενἐντοῖς
χείλεσιν αὐτοῦ· οὐκἐξωλέθρευσαν
τὰἔθνηἃεἶπενκὺριοςαὐτοῖς·
καὶἐμίγησανἐντοῖςἔθνεσιν· καὶ
ἔμαθονταἔργααὐτῶν· καὶἐδούλευ
σαντοῖςεἰδώλοιςαὐτῶν· καὶἐγένετο
αὐτοῖςεἰςσκάνδαλον· καὶἔθυσαν
τοὺςυἱοὺςαὐτῶνκαὶτὰςθυγατέρας
αὐτῶνδαιμονίοις· καὶἐξέχεανἐκ
χυσινἐπὶτὰαἵματα· τὸαἷμαυἱῶν
αὐτῶνκαὶθυγατέρωναὐτῶν· οὓς
ἔθυσαντοῖςεἰδώλοιςΧαναάν· καὶ
ἐμιάνθηἡγῆἐνταῖςαἵμασιν αὐτῶν·
καὶἐμιάνθησανἐντοῖςἔργοιςαὐτῶν·
καὶἐπορνεύσανἐντοῖςἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν· καὶὠργίσθηὀργὴκυρίουἐπὶ
τὸνλαὸναὐτοῦ· καὶἐβδελύξατοτὴν
κληρονομίαναὐτοῦ· καὶπαρέδωκεν
αὐτοὺςεἰςχεῖραςἐθνῶν· καὶἐκυρίευ
σανἐναὐτοῖςοἱμισοῦντεςαὐτούς·
καὶἐθλίβησανἐναὐτοῖς· καὶἐκ
τῶνχειρῶναὐτῶνἐταπεινώθησαν·
πολλὰκαὶἐρρύσατοαὐτούς· αὐτοὶδὲ
παρεπίκραναναὐτὸνἐντῇβουλῇαὐτῶν·
καὶἐταπεινώθησανἐντῇἀνομίαναὐτῶν·
καὶεἶδενὅτεἐν θλίβησαν·
καὶἤκουσενὅτανἐδεήθησαν·
καὶἐμνήσθηἐναὐτοῖςτῆςδιαθήκης
αὐτοῦ· καὶμετεμελήθηκατὰτὸπλῆθος
τῶνοἰκτιρμῶναὐτοῦ· καὶἔδωκεν
αὐτοὺςεἰςοἰκτιρμοὺςἐνὀφθαλμοῖς
πάντωντῶναἰχμαλωτευσάντωναὐτούς·
σῶσονἡμᾶς κὺριεὁθεὸςἡμῶν·
καὶσύναγονἡμᾶςἀπὸτῶνἐθνῶν·
τοῦἐξομολογήσασθαιτῷὀνόματι
τῷἁγίῳσου· τοῦκαυχήσασθαιἐν
τῇαἰνέσειτῇσῇ· εὐλογητὸςκὺριος
ὁθεὸςἰσραὴλἀπὸτοῦαἰῶνος καὶ
ἕως τοῦαἰῶνος· καὶἐροῦπᾶς
ὁλαὸς γένοιτογένοιτο· αλληλουια·

δάζωμαι τὰ τῶν καρδιῶν αὐτῶν. τοῦ
ρᾶσόμεται ζῶ τοῖς ἰδίοις δάζωμασιν αὐ
τῶν. ἓξ ὁλαὶ ὁ μουλίκου σέμου. ἰς
ραὴλ τὰς ὁδοῖς μου ὄψονται ἐν τῇ.
ζῶ τῶν μὴ δόξωμι ἐν τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν
ἐπὶ τὸ τέρμα σόν.
καὶ ἰδοὺ ῥιζοθλίβομεν τὸν αὐρικὸν λοῦ
ἐν τῇ χεῖρα μου. οἱ ἐχθροὶ κῦ ἐπό
σαν τοῦ αὐτῶν. καὶ ὄψασθε ὁ κύριος τὸν
ἓξ τὸ μαίωμαι. καὶ ἐπὶ ὠμισθόμην αὐτοῖς κ
τέαρς τοῦ ροῦ. καὶ κατέτρασε μὲ μιὲ
χορίτασθόμην αὐτόν. δόξα.
ἀλλὰ ὁ τῶν ὄσαφ. πᾶ 81
ὁ θὲ ἐφίλησε σὲ ἀπὸ τῆς ψυχῆς μου. ζῶ μὲ
σοδὲ θεοὶ δίκαι κρίμεσ. ὅπως τὸ τὸ τε
κρίμε τε ἐν δίκαιαν. ἰδοὺ τὸ πρόσωπόν
ὠμαρτωλῶν λαμβάνετε. κρίμα
τε ὀρφανῶ καὶ πτωχῶ. τὰ τοῦ μὸν
καὶ τὸ θύμηται δίκαιόσατε.
ἓξ ἔμεσθε τὸ θύμηται καὶ πτωχόν. ἐκ χεῖ
ρὸς ἀμαρτωλοῦ ῥύσασθε αὐτόν. οὐ
κ ἔγνωσαν οὐδὲ σωὴ καν ζῶ σκότει δί
αὐτὸ πορεύονται. σὰλλὰ θλίται σαν
ται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
γνῶ ἔι τὰ ν θεοὶ ἐστὲ κὴ υἱοὶ ὑ ψίστου πάν
τες. ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων

πέπτε δώσω αὐτὸ θὲ κρίμα μου τῶν ἐν
ὅτι σὺ κληρονομήσεις ζῶ τὰ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν. ὠδὴ τοῦ μωϋσῆ
τῶν ἀσμάτων. πβ' 82
ὁ θὲ πὲ ὁ μοίωθήτω σὰν τέσοι. μὴ σὴ
σῆς μὴ δὲ καὶ τὰ τραυμάτα ὁ θὲ
ὅτι δοὺς οἱ ἐχθροί σου εἰς χήσαν. καὶ
οἱ μισοῦντάς σε ἦραν κεφαλήν. ἐπὶ
τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαν
το πανόμιον. καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ
τῶν ἁγίων σου.
ἔπαν δὲ τὲ κὲ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς
ἔθνος. καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνο
μα ἰσραὴλ ἔτι. ὅτι ἐβουλεύσαντο
ζῶ ὁμοίαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ τὰ σοῦ
δίαθήκην διέθεντο. τὰ σκηνώ
ματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμαηλῖ
ται μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί. γεβαλ
καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ. ἀλλόφυλοι
μετὰ τῶν καὶ τοίκων τῆς τύρου.
καὶ γὰρ κὲ ἀσσοὺρ συναπεγένετο μετ'
αὐτῶν. ἐγένήθησαν βραχίων τοῖς
υἱοῖς λὼτ. ποίησον αὐτοῖς
ὡς τὴν μαδιάμ καὶ τῷ σισάρα. ὡς
τῷ ἰαβὶν ζῶ τῷ χειμάρρωι κισσών.
ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἐνδώρ.
ἐγένήθησαν ὡσὶ κόπρος τῇ γῇ.

οσιαμ ἑαυτῆ . σὺνθήσῃ τὰμοσίαν
ὅαυτῆς . τὰθυσιαστήριά σου κὲ
τῶμδωμάτεωμ . ὁμαοσιλάς μου
κ̣ὸθὲμου . μακάριοιοἱκλτοικοῦν
τὰσῷτῶοἴκωσου .
ἐ ἱς τοὺς αἰῶμας τῶναἰώνωναἰμὲ σου
σίος . μακάριοςὰνὴρὡὲφνᾳμὲ τίλη
θηςαὐτῶωαρὰσοὶ . αἰαιμὲ σὴς ςζῶ
τὴμαρδίαναὐτοῦδιέθετο . ἓς τὴν
κοιμάσὰ τοῦκλαυθμῶμος ἓς τὸμτό
πομὸμέν θρ . καὶγὰρ εὐλογίας δώ
σῃὁμοιοθήσετῶμ . πορεύσομταικ
δωμάτεωςἓς δώμαιμμ .
ὃ φοβηθήσταιὸθν τῶμθεῶμζῶσιῶμ
κὲὸθὲ τῶμδωμάτεωμ, ἓς σὰκουσομ
τὴς φωνῆς μου . ἐμώτισαὸ
θν ἴαυκαβ' . ὑπερασπιστὰὑπὲρημῶμ ἴ
δὲὸθν , καὶἐπιτελετομ ἓς τὸπρό
σωπομτοῦχριστοῦσου .
ὃ πικρῷς ὀσομ ἡμῖν αὐτίαν ἐμταῖς αὐλαῖς
σου, ὑπερὀχυλιώδας . ὀφελεξάλμω
πεπαρᾳρτῆσθαι ὀμτῶοἴκωτοῦθυ
μουμᾶλλομ, ἵνοἱμισοῦμέςἐμσκημώμω
σιγαῖςμαρτωλῶμ . ὅτιἔλεος καὶὰλ ἡ
θῆαὐτὰπὸτοῦκὲ . ὁθὲ χάριμκαὶδό
ξαμδώσῃκὲὁὐτερήσῃ τὰὐτὰθὰρῖς
πορεύομτὰμὸμοῖςἐμὰὐκαυκίᾳ . κὲὁθὲ
τῶμδωμάτεωμ .

θ οὗτοιςἀρχομτὰςαὐτῶμ ὡς τὸμῶρηὶ
καὶζηὶκ̣ζεωσὲ καὶσὰλωμαμᾶν
τὰςτοιςἀρχομτὰςαὐτῶμ . οἳ τιμῶ
ς̣τομ κληρομομήσωμλῆμ ἑαυτοῖς τὸ
ὰὐγιαστήριομτοῦθυ . ὁνῆς μουθοῦ
αὐτοὶςὡς προχομή . ὡς καμὰλμωκαὶ
λαίμωκαὶτὰὐτὸπρόσωπομὰνέμου .
ὡσὰ πῦρὸδμὰφλέξᾳδρυμοὶμ .
ὡσὰ φλὸξ ἧκαὶτὰκαύσᾳ ὄρη . οὕτως
καὶτὰδμώξᾳς αὐτοὶςζῆτήκαὶταὶν
δνσου . καὶζῆτήὀργῆσου σωταράξ
ᾳς αὐτούς . πλήρωσομ τὰπρόσω
πααὐτῶμ ἀτιμίας . καὶζητήσουσί
τὸὄμομάσου κὲ . αἰσχυνθήτωσαμ
καὶταραχθήτωσαν ἓς τὸναἰῶμα
τοῦαἰῶμος . καὶὐμπραυτήτωσαμ
καὶαὐτομεόθωσαμ . κ̣ὴγνώτωσαν
ὅτιὄμομάσοικὲ . σὺμόμος σῦτὴσος
ὅσοιπαῦσαμτὴμὴμ .

ἓς τὸτέλος ὑπὲρτῶμμιῶμ
τοῖςγὴοῖςκορὲτὰλλωὶ . ψλ 83
ὡς ἀγαπητὰσκημώματάσου κὲ
τῶμδωμάτεωμ . ὅσοιπορθῆ κ̣ὴκμῆ
σῃ μὴτυχήμου ἓς τὰςαὐλαὶςτοῦκῦ .
ἧκαρδίαμου κ̣ὴὁσάρξμου ἠγαλλιάσ
σαμτοῦῖῦ θῦζῶμτα κ̣ὴγὰρστρουθίομ
εὗρεμἑαυτῶοἰκίαμ, κ̣ὴτρυγὼμμο

μὴ μιαίνῃ καὶ τὰ φίλματά μου ἀπὸ μίσους
αὐκτῆς καὶ ἀνέτρεψε· καὶ δικαιοσύνη
ἐκτοῦ ὠδῆς σου δικάσκωτε·
Κ αὐγὰρ ὁκέδώσῃ χρηστότητα· μιαίνη
γῆ ἡμῶν μὸ ὁσῃ τὸ μκαρπὸ μαὐτῆς·
δικαιοσύνη ζῶσόπιο μαυτοῦ πορεύ
σεται· καὶ θήσῃ εἰς ὁδὸ μτὰ δικαιώ
ματα αὐτοῦ· δόξα·
καὶ θησμαι ἰαὴ·
πορεύχη τῶ δικαίῳ· πέ 85
κ λιμοκέτοὐκ ἔσου κἐπαύκουσόμμου
ὅτι πέπωχοὶ καὶ τὸ σῶμ ης ἀμὶ ἀγὸ· φύ
λαξομ τὴν τυχίαν μου ὅτι ὅσιός εἰμι
σῶσομ τὸμ δοῦλόμ σου ὁ θεός μου τὸμ
ἐλπίζοντα ἐπὶ σόι· ἐλέησόμ μοκέ
ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν
ἡμέραν· εὐφράνομ τὴν ψυχὴν τοῦ δού
λου σου ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν
μου· ὅτι σὺ κέχρηστὸς καὶ ἵλεως κλή ς
καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλου
μένοις σε· ἐνώτισαι κέ τὴν προσευ
χήν μου· καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου·
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς
σὲ ὅτι ἐπήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κέ, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου· πάντα τὰ ἔθνη

μωκάριος ἀνὴρ ὃν ἐλπίζων ἔσται
ὅσιος· ἕως τέλους 84
ταῖς ὁδοῖς κορέσθησῃ· πλὴ
Ε υθόκλήσας κέ τὴν γῆν σου· ἀπέστρε
ψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ· ἀφῆ
κας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου· ἐκά
λυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
Κ αὐτέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου
ὅπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρί
ων ἡμῶν· καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυ
μόν σου ἀφ' ἡμῶν·
μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθήσῃ ἡμῖν· ἢ δι
αγνώσῃ τὴν ὀργήν σου ἀφ' ἡμᾶς
ἐκ γενεᾶς· ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώ
σεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου εὐφρα
νθήσονται ἐπὶ σοί· δεῖξον ἡμῖν κέ τὸ
ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δὸ
ς ἡμῖν· ἀκούσωμαι τί λαλήσῃ ἐν
μοὶ κὸ θεός· ὅτι λαλήσῃ εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Κ καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· κ ἐπὶ τοὺς ἐπι
στρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν·
πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν
τὸ σωτήριον αὐτοῦ· τοῦ κατασκηνῶ
σαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἔλεος καὶ
ἀλήθεια συνήντησαν· δικαιοσύ

ὁ ἐνθεμόλιοι αὐτοῦ ὄρη τοῖς ὄρεσι τοῖς
ἀγίοις. ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιὼν,
ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἰακώβ
δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ
ἡ πόλις τοῦ θεοῦ. μνησθήσομαι ῥαὰβ καὶ
βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.
καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς
οὗτοι γεγένηνται ἐκεῖ.

ὅτι τοῖς ὄρεσιν ἐλήσεται ἐλεᾷ. καὶ πλήρωμα
ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
ἐν αὐτῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν
ὁ ὕψιστος. κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ
λαῶν. καὶ ἀρχόντων τούτων
τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. ὡς δὲ
φραγμὸν μὴν ὡς πάντων ἡμῶν καὶ οἱ κατοικοῦντες
ἐν σοί. ὡδὴ ψαλμὸς τοῖς
υἱοῖς κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ μαελὲθ
τοῦ ἀποκριθῆναι, συνέσεως αἰθὰν
ἰσραηλίτου. πζ 87

κ ἔξω θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἔκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου εἰσέλθοι
ἡ προσευχή μου. κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου
καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδῃ ἤγγισε. προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον. ἐγενήθην ὡσεὶ

·ια·

ὅσοι ἐποίησας ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσί σοι κύριε. καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ
καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ θεὸς μόνος
ὁ δ διηγήσομαι κἀγὼ ἐν τῇ ὁδῷ σου. καὶ προσ-
δέξομαί σου τὴν ἀλήθειαν. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι
τὸ ὄνομά σου. ὁμολογήσω σοι
κύριε ὁ θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
μα. ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ.
καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου
κατωτάτου. ὁ θεὸς παράνομοι ἐπέστησάν
μέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου.
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
καὶ σὺ κύριε ὁ θεός μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος
καὶ ἀληθινός. ἔπιδε πρός με καὶ
ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ
παιδί σου. καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς
παιδίσκης σου.
π ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰ-
σχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς
μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς. πα 86

ἀνθρωποσ ἀβοήθητοσ ζῶ μεκροῖσ
ἐμοῖ θροσ · ὡσ τε πραϋμαι τίαι καὶ
θύδομ τὸσ ζῶ τάφω ὃμ οὐκ ἐμμελέσ
θη σε ἔτι · καὶ αὐτοὶ ἱκτῖνεσ χερόσσου
ἀπόσθησαμ · ὃ θ ὃμ τόμε ἔμελλε κακω
καὶ τοτάτω · ζῶσκοτε μῖσκαὶ ὁμσκι
ᾶνθαμάτου · ὃ πὲμὲ ἔπεφηρίχθη ὃ
θυμόσσου · καὶ τοὰν τασ τουσ μετε
ωρίσμοῦσ σου ἐτοιμὴν γε σὸ πὲμοῦ ·
ε μικρωασ τουσ ἐμῳφοσ μουσ ἀπ᾽ ἐμοῦ
ὃ θ ὃμ τόμε βδὸ μυν μαι ἑαυτοῖσ ·
τοαρεδόθη καὶ οὐκ ἀπεπορ ὁμω
οἱ ὀφθαλμοί μου λιοθέμησαμ ἀπὸ τοῦ
πτωχεῖασ · ἐκδ κραυξάτο προ σὲ κὲ
ὅλη τὴν ἡμέραμ , δι᾽ ε πέτασα τὸ προ
σὲ τὰσ χεῖρασ μου · μὴ ρὶσ μεκροῖσ τοι
λίσῃσ θαυμάσιαι · λεῖαι τροὶ ἀναστά
σουσ ἰ καὶ ἀπομολογήσονται σοι ·
ϻ λὸ Μνημόσυνά τί σ ζῶ τῶ τάφω τὸ ὃλε
οέσου · καὶ τὴν ἀλήθειάμ σου ζῶ τῇ
ἀπολείᾳ · μὴ πωσθήσεται ζῶ τῶ σκό
τῳ τὰ θαυμάσιά σου · καὶ ἡ δικαιο
σύνη σου ζῶ γῇ θοσὶ λεμήσ μύρμη · καὶ ἀπὸ
τοροσὲ κὲ ἐκδ κραυξάμ · καὶ τὸ τορωὶ
λή τοροσεύχήμου τοροφθάσῃ σοι ·
ι μαι τί κὲ ἀπωθλε τὴν τὴν ψυχήμου, ἀ
ποστρέφῃσ τὸ τρόσωπόμου ἀπ᾽ ἐ

μοῦ · πτωχοῦ εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ζῶ κόποσ ἐκ
νεότητόσ μου · ὑψωθῶ δὲ σὺ ἐταπεινώ
θην καὶ ἐξηπορήθην · ἐπῶ ἐμὲ
δὲ μὴ λθομαὶ ὁδὸν σου · οἱ φόβοι σ
μοί σου ἐξεπέραναξάν με ·
ε κύκλωσαν μεὼσὲι ὕδωρ · ὅμου πὴν
λὴν ἐξαπορηέχομαι ἐμαύτου · ἐμάκρυ
νασ ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλουσ καὶ πλησίον μ ·
λιαὶ τοὺσ γνωστούσ μου ἀπὸ ταμιτω
ρίασ · δόξω · σωτέρεωσ
αὐθαιρετῶι σραυηλίτη · τοῦ 83
τ ἀνέμένσουκὲ ἐκ τὸμαὼμαὰ σομαι ·
ἐκ γονεαὶ κ᾽ γονεαὶ ἀπαυτ᾽ ὁλῶ τὴν
ἀλήθειάμ σου ζῶ τῶ στόμα τί μου ·
ὅτι ἐκ τασ ἐκ τὸμαὼμαὰ ἔμεο σοῖ κοδο
μηθήσ ται · ὃμ τοῖσ ὠῶσοῖσ ἐτοι μα
σθήσε ται ἡ ὠμήθειάσ σου · δι᾽ ε θ μὴν
δι᾽ αὐθήκην τοῖσ ἐκλεκτοῖσ μου ἀὐ μο
σὰ δι᾽ ἀσ τῶ δούλω μου · ὥ ωσ τοῦ
αὐῶνοσ ἑτοιμάσω τὸ σπόρμα σου ·
κ καὶ οἰκοδομήσω ἐκ γονεαὶ καὶ γονεαὶ
τὸμ θρόνον σου · ἐξομολογήσονται
οἱ ὠῶσοὶ τὰ θαυμάσιά σου κὲ · κ᾽ γὰρ
τὴν ἀλήθειάμ σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων
ὅτι τίσ ἐν νεφέλαισ ἰσωθλήσεται τῶ
κῶ · ὁμοιωθήσεται τῶ κῶ ὑμνῳοῖσ
θῦ · ὁ θ ὃ ζῶ δοξαζόμενοσ ζῶ βουλῇ

·ι·β·

ὅτι καὶ χλιαι τῆς δωρεᾶς μεως αὐτῶν
σὺ εἶ · καὶ ζῶ τῇ δόκιμα σου οὕτως θή
σονται τὸ κέρας ἡμῶν · ὅτι τοῦ κυ ἡ ἀν
τίμητις · καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ βα
σιλέως ἡμῶν · τότε ἐλάλησας ἐν ὁ
ράσει τοῖς υἱοῖς σου · καὶ εἶπας ἐπέθη μεν
βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν · ὕψωσα δὲ ἐκλε
κτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου ·
εὗρον δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ
ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν · ἡ γὰρ χεὶρ
μου συναντιλήψεται αὐτῷ · καὶ ὁ βρα
χίων μου καὶ ἰσχύσει αὐτόν · οὐκ ὠφε
λήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ · καὶ υἱὸς ἀνο μί
ας, οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν
καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ · καὶ τοὺς μισοῦν
τας αὐτὸν τροπώσομαι · καὶ ἡ ἀλήθει
ά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ ·
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται
τὸ κέρας αὐτοῦ · καὶ θήσομαι ἐν θα
λάσσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ·
καὶ ἐν τοῖς ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ · αὐτὸς
βοήσεταί με πατὴρ μου εἶ σύ ·
θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρί
ας μου · κἀγὼ πρωτότοκον θήσο
μαι αὐτόν · ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασι
λεῦσι τῆς γῆς · εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξ

ω ἀγίῳ μου · μόνας καὶ φοβερὸς ἔσῃ μόνοις
τούτοις τοῖς περικύκλῳ αὐτοῦ · κύ
θε τῶν δωρεῶν μεῶν τίς ὅμοιός σοι ·
δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ
σου · σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς
θαλάσσης · τὸν δὲ σάλον τῶν κυμά
των αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις · σὺ ἐ
ταπείνωσας ὡς τραυματίαν ὑπε
ρήφανον · ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνά
μεώς σου, διεσκόρπισας τοὺς ἐ
χθρούς σου · σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σοὶ
ἡ γῆ μήν ·
τὸν οἶκον καὶ τὸν κόσμον καὶ τὸ πλήρωμα αὐ
τῆς σὺ ἐθεμελίωσας · τὸν βορρᾶν καὶ
τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας · θαβὼρ
καὶ ἑρμὼν ὀνόματί σου ἀγαλλι
άσονται σοὶ δυνατὸς μετὰ δυνα
τοῦ ἡ χεὶρ σου ὑψω
θήτω ἡ δεξιά σου · δικαιοσύνη καὶ
κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου ·
ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται
πρὸ προσώπου σου · μακάριος
ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν ·
ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύσονται · καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν · καὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται

καὶ θῆλυ πάντας τοὺς φρονοῦντας αὐτοῦ. ἔθου ὀχθρόμου τὰ αὐτοῦ δηλίαμ. δηλίρπασα ὁμαὶ πάντα οἱ δηὸδιόδευόμτας ὁδόμ.

ε' νομίθη ὅμοιος τοῖς ἐξ αὐτοῦ. ὑπωσας τὴν δεξιὰν αὐτῶν μθλιβόμτας μ αὐτῶν μ' εὐφραμας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. δ' πέτρετας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ. κ' οὐκ ἀμτεμαίβου αὐτοῦ ζῶτῶν πολέμω.

κ' καθεῖλυσας δ' τὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ τὸν θρόμον αὐτοῦ ἐς τὴν γῆν μ καθ' ῥραυξας. ὅπως μίκρωας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόμου αὐτοῦ. κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύμην. ἕως πότε κέ δ' προσθρέφη ἐς τέλος. ἡκαυθήσ θαι ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου

μ' μίσθη τι τί σμου ἵν' μὴ ὁράσις. μὴ γὰρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. τί ς ἐστιμ ἄνθρωπος ὃς ζήσ ται κ' οὐκ ὄψ ται θάνατον μ. ῥύσ ται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἡκ χθρὸς ἅιδου. πῶ ἐστι τὰ ὀλέησου τὰ ἀρχαῖα κέ. ἃ ὤμοσας τῷ Δαδ' ζῶτῇ ἀληθείᾳ σου.

μ' μίσθη τι κέ τοῦ ὀνς δηλμοῦ τῶν μ δούλων σου. ὃν ὑπ ἔσχου ζῶτῶν κόλπων μου πολλῶν μ ἐθνῶν. ὃν ὠμάδησαν

ι δ'

ἐχθροί σου κύριε. ὃν ὠμάδησαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. ὃν ὠμάδησαν τὰ ἴχνη τῆς καταβάσεως σου.

κ' εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

ψ' ὠδὴ τῷ Δαδ'. κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν. καὶ εἶπας ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀνθρώπων. ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθεν. καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. ὃν τρόπον ὕπνος ἔσονται. τὸ πρωὶ ὡσεὶ χόρτος παρελεύσεται. τὸ πρωὶ ἀνθήσει καὶ παρελεύσεται. τὸ ἑσπέρας κατασκιρτήσει καὶ ξηρανθήσεται.

ὅτι ἐκλείψομεν τῇ ὀργῇ σου καὶ τῷ θυμῷ σου ταραχθησόμεθα. ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου. τὸν αἰῶνα ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν παρῆλθον. καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξέλιπομεν. τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη μελετήσομεν. αὐτὰ αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη. καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα. τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου. καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθμῆσαι. οὕτως τὴν δεξιάν σου γνώρισον. καὶ τοὺς κατηρτισμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. ἐπιστράφητι κύριε ἕως πότε. καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. ἐπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου. καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. εὐφράνθημεν ἀνθ' ἡμερῶν ὧν ἐταπείνωσας ἡμᾶς. ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά. ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου. καὶ κατεύθυνον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς. καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον αὐτά.

ψ' ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου. ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει. εἶπε τῷ κυρίῳ. ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου. ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν. καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ἐν τοῖς μετόμοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι. καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ. ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει. ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαίμονος μεσημβρινοῦ. πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χίλιοι. καὶ μυριάδες ἐκ δεξιῶν σου. πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις. καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ. ὅτι σὺ κύριε ἡ ἐλπίς μου. τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά. καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ. τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε. μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ. καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. ὅτι ἐλπίσας ἐπ' ἐμὲ ῥύσομαι αὐτόν. σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. κεκράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει. ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν. μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν. καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ψ' ἀγαθὸν ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ. καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου. καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ τὴν νύκτα. ἐν ὀργάνῳ δεκαχόρδῳ. μετ' ἐξομολογήσεως ἐν ψαλτηρίῳ. ὅτι ἔδωκάς μοι κύριε ἐν τοῖς ποιήμασί σου. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε. σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου. ἄνθρωπος ἄφρων οὐ γνώσεται. καὶ ἄσοφος οὐ συνήσει ταῦτα. ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον. καὶ διαλάμψαι πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. σὺ δὲ ὕψιστος εἶ εἰς τὸν αἰῶνα κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κύριε. ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται. καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ ὑψώθη ὡσεὶ μονοκέρωτος τὸ κέρας μου. καὶ ἐπιχρισθήσομαι ἐλέει πολλῷ. καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστᾶσί μοι πονηρευομένοις. ἐπὶ τὸν δίκαιον ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. καὶ ὡς κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. οἱ πεφυτευμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου. ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρᾳ πίονες καὶ εὐπαθοῦντες. τοῦ ἀναγγεῖλαι ὅτι εὐθὴς κύριος ὁ θεός μου. καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ψ' κύριος ἐβασίλευσεν. εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἑτοιμη ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε. ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ἐπῆραν οἱ ποταμοί κύριε. ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ τὴν φωνὴν αὐτῶν. ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ τὸν κλυδωνισμὸν αὐτῶν. ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυμαστοὶ οἱ ἐξουδενοῦντες τὰς ἐντολάς σου. τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τὸν οἶκόν σου πρέπει ἁγιασμὸς κύριε. εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ψ' ὁ θεὸς ἐκδικήσεων κύριος. ὁ θεὸς ἐκδικήσεων παρρησιάσθητι. ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν. ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. ἕως ἁμαρτωλοὶ κύριε. ἕως ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται. φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν. λαλήσουσιν πάντες οἱ ποιοῦντες τὴν ἀνομίαν. τὸν λαόν σου κύριε ἐταπείνωσαν. καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. χήραν καὶ προσήλυτον ἀπέκτειναν. καὶ ὀρφανοὺς ἐφόνευσαν. καὶ εἶπαν οὐκ ὄψεται κύριος. οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ. συνίετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ. καὶ μωροὶ ποτὲ φρονήσατε. ὁ φυτεύσας τὸ οὖς οὐκ ἀκούει. ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐ κατανοεῖ. ὁ παιδεύων ἔθνη οὐκ ἐλέγξει. ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν. κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. ὅτι εἰσὶν ἐμφυσήματα. μακάριος ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς κύριε. καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν. τοῦ ἀναπαῦσαι αὐτὸν ἀπὸ ἡμερῶν πονηρῶν. ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθυνος. ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ. ἕως δικαιοσύνη ἐπιστρέψει κρίσιν. καὶ ἐπακολουθήσουσιν αὐτῇ πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους. ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. εἰ μὴ ὅτι κύριος βοηθός μου ἐγένετο. καὶ ὀλίγου παρῴκησεν ἐν τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου. εἰ ἔλεγον ὅτι ὀλισθαίνει ὁ πούς μου. τὸ ἔλεός σου κύριε βοηθεῖ μοι. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν καρδίᾳ μου. αἱ παρακλήσεις σου ἐγλύκαναν τὴν ψυχήν μου. μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ὃς συνίστησι κόπον ἐν προστάγματι. θήσονται ἐπὶ ψυχὴν δικαίου. καὶ αἷμα ἀθῷον κατακρινοῦσιν. καὶ ἐγένετο κύριος καταφυγή μου. καὶ ὁ θεός μου εἰς βοηθὸν τῆς ἐλπίδος μου. καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἐξολεθρεύσει αὐτούς. ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ψ' δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ. ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει. καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι θεὸς μέγας κύριος. καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ αἱ ἔξοδοι τῆς γῆς. καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν. ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα. καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν. καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ. καὶ κλαύσωμεν ἐνώπιον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. ὅτι αὐτός ἐστι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ λαὸς νομῆς αὐτοῦ. καὶ πρόβατα τῆς χειρὸς αὐτοῦ. σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε. μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν. ἐδοκίμασάν με καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. οὗτοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου. ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου. εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ψ' ᾄσατε τῷ κυρίῳ ὠδὴν καινήν. ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. ᾄσατε τῷ κυρίῳ καὶ εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. διαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα. φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια. ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ. ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ πατριαὶ ἐθνῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. ἄρατε θυσίαν καὶ εἰσπορεύεσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. πάθος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι κύριος ἐβασίλευσεν. καὶ γὰρ κατώρθωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται. κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. χαρήσεται τὰ πεδία καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ. ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ψ' κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ. δικαιοσύνη καὶ κρίσις κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται. καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τὴν οἰκουμένην. εἶδεν καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. τὰ ὄρη ἐτάκησαν ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου. ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς. ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς. οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ. ἤκουσεν καὶ εὐφράνθη Σιών. καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας. ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον μισοῦσι πονηρόν. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. φῶς ἀνέτειλεν τῷ δικαίῳ. καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν κυρίῳ. καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ.

ψ' ᾄσατε τῷ κυρίῳ ὠδὴν καινήν. ὅτι θαυμάσια ἐποίησεν. ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ. ἐγνώρισεν κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ. τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ. εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε. ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ. ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ. ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου. σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ποταμοὶ κροτήσουσιν χεῖρα. ἅμα τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται. ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται. ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

ψ' κύριος ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ. κύριος ἐν Σιὼν μέγας. καὶ ὑψηλὸς ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς μέγα καὶ φοβερόν. ὅτι ἅγιον ἐστιν. καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας. κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπodίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ὅτι ἅγιον ἐστιν. Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ. καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπεκαλοῦντο κύριον καὶ αὐτὸς ἐπήκουσεν αὐτῶν. ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ θεὸς ἐγένου ἱλασκόμενος αὐτοῖς. καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

ψ' ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ. δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει. γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐγνωρίσαμεν αὐτόν. λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ. εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει. εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ. αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ὅτι χρηστὸς κύριος. εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ψ' τοῦ Δαβὶδ ψαλμός. ἔλεος καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κύριε. ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. πότε ἥξεις πρός με. διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου. ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον. ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐ προσεκολλήθη μοι καρδία σκολιά. ἐκκλίνοντα ἀπ' ἐμοῦ πονηρὸν οὐκ ἐγίνωσκον. τὸν λάθρᾳ διαβάλλοντα τὸν πλησίον αὐτοῦ. τοῦτον ἐδίωκον. ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ. τούτῳ οὐ συνήσθιον. οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς. τοῦ συγκαθίσαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ. οὗτός μοι ἐλειτούργει. οὐκ ᾤκει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου ποιῶν ὑπερηφανίαν. λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου. τοὺς πρωὶ ἐξωλόθρευον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς. τοῦ ἐξολεθρεῦσαι ἐκ πόλεως κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

ψ' κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθάτω. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου ἐπάκουσόν μου. ἐν ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἂν ἐπικαλέσωμαί σε ταχὺ εἰσάκουσόν μου. ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου. καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡς πρίνινα ἐπάγησαν. ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. ὅτι ἐπελαθόμην φαγεῖν τὸν ἄρτον μου. ἀπὸ φωνῆς στεναγμοῦ μου. ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρήμου. ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐπ' οἰκήματος. ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. καὶ οἱ κατακαυχώμενοί μου κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ θυμοῦ σου. ὅτι ἐπάρας συνέτριψάς με. αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐξέκλιναν. κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις. καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν Σιών. ὅτι καιρὸς τοῦ ἐλεῆσαι αὐτήν. ὅτι ἥξει καιρός. ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς. καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσιν. καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. ὅτι ᾠκοδόμησεν κύριος τὴν Σιών. καὶ ὤφθη ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν. καὶ οὐκ ἐξουδένωσεν τὴν δέησιν αὐτῶν. γραφήτω ταῦτα εἰς γενεὰν ἑτέραν. καὶ λαὸς προσκτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον. ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἁγίου αὐτοῦ. κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψεν. τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων. τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ. ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ. καὶ βασιλείας τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ὀλιγοστὸν καὶ βραχὺ ποίησόν μοι τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου. μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μου. ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ τὰ ἔτη σου. κατὰ τὴν ἀρχὴν σὺ τὴν γῆν ἐθεμελίωσας κύριε. καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡσεὶ ἱμάτιον παλαιωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἀλλάξεις αὐτούς. καὶ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ. καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν. καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ψ' τοῦ Δαβὶδ ψαλμός. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ μὴ ἐπιλάθου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. τὸν ἱλασκόμενον πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου. τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὸν πόθον σου. ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κύριος. καὶ κρίσιν πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις. ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωσῆ. τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος. μακροθυμία καὶ πολυέλεος. οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται. οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ. οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν. οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. ἐκραταίωσεν ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. καθ' ὃν τρόπον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν. ἐμ

οἱ ἐχθροί σου κε· ὅτι ὡμολόγησαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ καὶ τῷ χριστῷ σου. ὁ λαός σου ὃν ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου συναγωγῆς σου ἐμνήσθης κύριε καὶ τὸ ἀναστήσασθαι σε ἐν κρίσει τὸν λαόν σου. καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιλήπτωρ μοι καὶ ἐγενήθη εἰς σωτηρίαν ἐμοί. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου καὶ ἔστην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναστῆναι με καὶ ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας μου καὶ ἐν τῷ καθίσαι με ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας μου καὶ ἐν τῷ ἀναπαύσασθαι με ἐν τῷ θρόνῳ

ὁ καὶ τοῖκωμ ζῶβοηθᾶσαι τοῦ ὑ ἡᾶτου ζῶ
σκέ ωσι τοῦ θῦ τοῦ ὁ ωωοῦ αὐμισθιόσ
ται ἐρᾷ τῶ κῶ ἀμπλιάπωρμου ᾷκ ὰμ
καὶ τὰ φυτήμου · ὁ θσ μουκ ὰμ ὁ λοι
ὧ ἐπ αὐτομ · ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ πα
νὸ λοεθηρᾶ τῶμ καὶ ἀ πὸ μόνου
παραχόδοις ζῶ τοῖς με ταφρέμι σαὐ
τοῦ ὅσ ωσκιάσῃ σοι · καὶ ὑπ ὸ τὰς πέ
ρυγας αὐτοῦ ἐλ πιεῖς · ὅπλω σκυκλώσῃ
σοι ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ · οὐ φοβηθήσῃ
ἀπ ὸ φόβου μυκλεριμοῦ ·
ἀπ ὸ βέλους τοῦ πετομένου ἡμέρας · ἀ
πὸ πραάγ ματος ζῶσκότῃ δι αὐτο
ρο ομοῦμένου · ἀπ ὸ συμ πτώ ματος
καὶ δαιμονίου μεσημ βριμοῦ · πε
σῆ ται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς · καὶ
μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου ·
πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγ γιῷ πλὴν τοῖς ὀφθαλ
μοῖς σου καὶ τὰ μολύσῃ σ καὶ ἀμ ται τοῦ
δοσ ἡμᾶ μαρ τωλω ῶ ὅτῃ · ὅτι σὺ κύ
ριόλ πίς μου · τὸ ῦ ὑ ἱστὸ ν ὀφθαλ μὸν καὶ
ταφυ γῶσου · οὐ προσ ομ ὰ σε ται
προς σὲ κακὰ · καὶ μάστιξ οὐκ ἐγ γιῷ
ζῶ τῶ σκηνώ ματί σου · ὅτι τοῖς ἀγ γέ
λοις αὐτοῦ ἐν τελῆ ται περὶ σοῦ · τοῦ
φυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁ
δοῖς σου · ἐπ ὶ χερῶν ἀροῦσί σε · μὴ

τοῦ πετροκόψῃς πρὸς λίθον τὸν
πόδα σου · ἐπ ὶ ἀσπίδα καὶ βασι λί
σκον ἐπ ιβή σῃ · καὶ καταπατήσῃς
λέοντα καὶ δράκοντα ·
ὅτι ἐπ ἐμὲ ἠλπισεν κἀγὼ ῥύσομαι αὐτόν
σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά
μου · κἀκραύξεται πρός με καὶ ἐγὼ
κούσομαι αὐτοῦ · μετ ὰ αὐτοῦ ᾷμι ἐν
θλίψῃ · ἐξελοῦμαι αὐτόν καὶ δοξάσω
αὐτόν · μακρότητα ἡμέρῶν πλή
σω αὐτόν · καὶ δείξω αὐτῷ τὸ
σωτήριόμου · δόξα ·
καθὼς μα · ιβ' ταῦλιὸς
ὡδὴ εἰς τὴν ἡμέραν
τοῦ σαββάτου · ϛ' 91
ἐκ θρόμ τὸ ὁμολογεῖσθε τῶ κῶ ·
καὶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε ·
ῥῦ ἀναγ γέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου
καὶ τὴν ἀλήθειάσου κατὰ νύκτα ·
ἐν δεκαχόρδῳ τὰ λτηρίῳ μετῳδῆς
ζῶ κιθάρᾳ · ὅτι ἔυφρανάς με ἐν ζῶ
τῶ ποιήμασί σου ·
καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν χειρῶν σου ἀγαλ λι
άσομαι · ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
σου κύ · σφόδρα ἐβάθυνθησαν οἱ
διαλογισμοί σου · ἄνηρ ἄφρων οὐ
γνώσεται, καὶ ἄσυνε τος οὐ συνήσῃ

ταῦτα · ἐμτῶ ἀναπτῆλαι δ᾽ μαρτω
λικὼσειχόρτομ · καὶδικέκωταμπαμ
πε σοῖσ ὀργναζόμενοι τὴν ἀμοιβήν ·
ὅτανε ἀμὸ ζολοθρα θῶσιμᾶς τὸμαὶ
ὦναρυαὶῶμος · σὺδὲ ὕπνωσοςᾶς τοὶμ
αἰῶμανκε · ὅτιὶδοὺοἱ ἐχθροῖσουκέ
οτιὶδοὺοἱ ἐχθροῖσουαὐτομολοῦνται
καὶδιανοσκορπισθήσομται παμτὸν
οἰζόρτα ζόμενοι τὴν ἀμοιβήν · καὶὑ
πωθλίσεται ὡς μομοκέρωτος τὸκό
ρας μου · καὶτὸλῆρας μου ὀρεμάω
τίομι · καὶε πᾶδὴμ ὁ ὀφθαλμός
μου ἐμτοῖς ἐχθροῖς μου · καὶἐμτοῖς ἐ
πανισταμένοις ἐπ᾽ ἐμὲ πονηρευο
μένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου · δίκαι
ος ὡς φοῖνιξ ἁνθήσει ὡσεὶ κέδρος
λίβανον πληθυνθήσεται ·
πεφυτευμένοι ἐμτῶ οἴκω κυ · ἐμταῖς
αὐλαῖς τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἁνθήσουσιν
ἔτι πληθυνθήσονται ἐμγήρᾳ πίονι
καὶεὐπαυθεῖς ἔσονται τοῦ ἀναγ
γεῖλαι · ὅτι ὀρθὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν · καὶοὐ
κέστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ ·

ᾠδὴ τῶν ὑμνῳδημάτων τοῦ ασαφ

ὅτε ἡ γῆ κατῴκιτο ἐπ᾽ αὐτῆς ·
ἐμοὶ δὲ ἐγκλιθεῖσιν ἐπὶ τῶν λαῶν
ἐστερεώθησαν στῦλοι αὐτῆς · ἐγὼ
εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε
καὶτοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας ·
μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν ·
μηδὲ λαλεῖτε κατὰ θεοῦ ἀδικίαν ·
ὅτι οὐκ ἀπὸ ἀνατολῶν οὐδὲ ἀπὸ δυσμῶν
οὐδὲ ἀπὸ ὀρέων ἐρημικῶν ·
ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν ·
τοῦτον ταπεινοῖ καὶτοῦτον ὑψοῖ ·
ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυ ἀκράτου πλῆρες κεράσματος ·
καὶἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο ·
πλὴν τὰ κατάλοιπα τῆς τρυγὸς αὐτοῦ
οὐκ ἐξεκενώθη ·
πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς ·
ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα ·
ψαλῶ τῷ θεῷ ἰακώβ ·
καὶπάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συνκλάσω ·
καὶὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου ·

εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοις ψαλμὸς τῷ ασαφ ᾠδὴ πρὸς τὴν ασσυρίαν

γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός ·
ἐν τῷ ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ·
καὶἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ ·
καὶἡ κατοίκησις αὐτοῦ ἐν σιών ·
ἐκεῖ συνέτριψεν τὰ κράτη τῶν τόξων ·
ὅπλον καὶρομφαίαν καὶπόλεμον ·
φωτίζων σὺ θαυμαστὸς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων ·
ἐσκυλεύθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ·
καὶἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον αὐτῶν ·
καὶοὐχ εὗρον πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν ·
ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ ·
καὶἐνυσταγμένοι ἐπέβησαν ἵπποι καὶἅρματα ·
σὺ φοβερὸς εἶ καὶτίς ἀντιστήσεται σοι ·
ἀπὸ τότε ὀργῆς σου ·
ἐκ γῆς κρίσιν ἤκουσας ·
φόβος καὶσιωπὴ ἐγένετο ·
ἐν τῷ ἀναστῆναι τῷ κρίσιν ποιεῖσθαι ὁ θεὸς τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς ·
ὅτι ἐξομολογήσεταί σοι θυμὸς ἀνθρώπου ·
καὶκατάλοιπα θυμοῦ ἑορτάσει σοι ·
εὔχεσθε καὶἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ·
πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσιν δῶρα ·
τῷ φοβερῷ καὶτῷ ἀφαιροῦντι πνεύματα ἡγουμένων ·
φοβερὸς παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς ·

ψαλμὸς τῷ ασαφ πρὸς ἰδιθούν

φωνῇ μου πρὸς κύριον κεκραξομαι ·
φωνῇ μου πρὸς τὸν θεὸν καὶπροσέσχεν μοι ·
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως μου τὸν θεὸν ἐζήτησα ·
ταῖς χερσίν μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶοὐκ ἠπατήθην ·
ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου ·
ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶἐτερπόμην ·
ἠδολέσχησα καὶἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου ·
προέλαβον φυλακὰς τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ·
ἐταράχθην καὶοὐκ ἐλάλησα ·
διεμογγισα ἡμέρας ἀρχαίας ·
καὶἐτῶν αἰωνίων ἐμνήσθην ·
καὶμελετήσω ἐν νυκτὶ μετὰ τῆς καρδίας μου ·
καὶἐσκορπίζετο τὸ πνεῦμά μου ·
μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας προσθήσει κύριος τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι ·
ἢ τοῦ μὴ προσθεῖναι τοῦ ἐλεῆσαι αὐτὸν τὸν θεόν ·
ἢ συνέξει ἐν ὀργῇ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ ·
καὶεἶπα νῦν ἤρξατο ἡ ἀσθένεια ·
ἀλλὰ μνησθήσομαι τῶν ἔργων κυ ·
ὅτι μνησθήσομαι ἀπ᾽ ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου ·
καὶμελετήσω ἐν πᾶσιν τοῖς ἔργοις σου ·
καὶἐν ταῖς ἐπιτηδεύσεσιν σου ἀδολεσχήσω ·
ὁ θεός ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου ·
τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν ·
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια ·
ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου ·
ἐλυτρώσω ἐν βραχίονι τὸν λαόν σου ·
τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶἰωσήφ ·
ἐσκυλεύθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ ·
καὶἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον αὐτῶν ·
καὶοὐχ εὗρον πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερσὶν αὐτῶν ·
ἀπὸ τῆς ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς ἰακώβ ·
καὶἐνυσταγμένοι ἐπέβησαν ἵπποι καὶἅρματα ·
σὺ φοβερὸς εἶ καὶτίς ἀντιστήσεται σοι ·
ἀπὸ τότε ὀργῆς σου ·
ἐκ γῆς κρίσιν ἤκουσας ·
φόβος καὶσιωπὴ ἐγένετο ·
ἐν τῷ ἀναστῆναι τῷ κρίσιν ποιεῖσθαι ὁ θεὸς τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς ·
ὅτι ἐξομολογήσεταί σοι θυμὸς ἀνθρώπου ·
καὶκατάλοιπα θυμοῦ ἑορτάσει σοι ·
εὔχεσθε καὶἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ·
πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσιν δῶρα ·
τῷ φοβερῷ καὶτῷ ἀφαιροῦντι πνεύματα ἡγουμένων ·
φοβερὸς παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν τῆς γῆς ·

τὸ πλῆθος τῶν ὁδιπόρων σου ζῶ τὴν
καρδίαν μου. αἱ παρακλήσεις σου
εὐφραναν τὴν ψυχήν μου. μὴ συ-
προσέχωσιν θρόμβοι ἀνομίας. ὁ
πλούτων κόσμος πρόσταγμα μου
θησαυρός σου σημόσιν ψυχῶν ὁδιπόρων.
καὶ αἱ μαὶ θῶ ὁ μὲν καὶ τὰ ὁδικάσομαι
κ αὐτὸν γὰρ ἐτοίμοις κεῖται σκάνδαλον φυγῆν. καὶ
ὁ θησαυρός μου ἔσται βοηθὸς μέλλοντός μου·
καὶ ὁ πόδοσις αὐτοῖς κεῖται ἀπολύτρωσιν
αὐτῶν. καὶ καὶ τὰ τὴν ὁσμὴν ἀρίαν
τῶν δὲ φαυλιζόντων αὐτοὺς κεῖται θησαυρός.

δόξα. ἀγάπος ὁδηγός τῶν
ὁδῶν, ἀνεπίγραφος ἔστω ἐν
ἀραίοις. ϛ ὁδ 92
ὁδηγεῖ τε δὲ ναὶ μὴ αἰσχύνθητι τῶν κῶν. ὁ
λαὸς λαλήσωσιν ἐν τῷ θῷ τῶν σωτηρίων ἡμῶν
προφθάσωσιν ὁσμὴ τὸ πρόσωπόν μου
αὐτοῦ ζῶ ὁμολογήσεις. καὶ ἐν τῷ λοιπῷ
ὁδηγήσωσιν αὐτῷ. ὅτι θησαυρός
κεῖται ὁδηγήσωσιν ἐν τῷ σαρκὶ τῷ
νῇ μου. ὅτι ζῶ τὴν χάριν αὐτοῦ τὰ σπέρ
ματα τῆς γῆς. καὶ τὰ ὕδατα τῶν ὁδῶν
αὐτοῦ ἔσται μου.
ὁ τὶ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐ-
ποίησεν αὐτήν, καὶ τὸ ξηρὰ αἱ χεῖ
ρες αὐτοῦ ἔπλασαν. δεῦτε προ-

τὸ προσήλυτόν μου ἐφύλαξαν
ὀρφανὸν καὶ χήραν ὑπεδέξατο καὶ
ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἐταπείνωσεν. ὁ
φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούσεται. ἢ ὁ
πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν οὐχὶ κατα-
νοήσει. ἡ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει
ὁ διδάσκων ἀνθρώπους γνῶσιν. κύ
ριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀν-
θρώπων ὅτι εἰσὶ ματαῖοι.
Μακάριος ἀνθρωπος ὃν ἂν παιδεύ
σῃς κύ· καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς
αὐτόν. τοῦ πραΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμε
ρῶν πονηρῶν. ἕως σὺ ὀρύσσῃ τῷ ἁ-
μαρτωλῷ βόθρος. ὅτι οὐκ ἀπο-
σπάσει κύ τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ τὴν κλη
ρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.
ἕως σὺ δικαιοσύνη ἐπιστρέψει εἰς κρίσιν
καὶ ὀπίσω αὐτῆς πάντες οἱ εὐ-
θεῖς τῇ καρδίᾳ. τίς ἀναστήσεταί
μοι ἐπὶ πονηρεύομενους. ἢ τίς
συνιστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργα-
ζομένους τὴν ἀνομίαν.
μὴ ὅτι κύ ἐβοήθησέ μοι παραυτίκα
ἐν παρώκησεν τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
εἰ ἔλεγον ὅτι ἐσάλευται ὁ πούς μου.
τὸ ἔλεός σου κύ ἐβοήθει μοι. κατὰ τὸ

κωλύσω μὴν καὶ πρὸς πέσω μὴ μοὶ
τῶ· καὶ κλαύσω μὴ μὴ μαρτύρικῶ τοῦ
ποιήσαντος ἡμᾶς· ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἐπιτλαύσεται ἐν ὀμοῖς
αὐτοῦ· καὶ πρόσωπα τὰ χέρουβὶν αὐτοῦ·
C λίμνη ρομένα μὴ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε· καὶ
μὴ κληρωθήτε τὰς καρδίας
ἡμῶν ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ
τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ
ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασαν οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασαν ἐν δοκιμασίᾳ καὶ εἶδον
τὰ ἔργα μου· τεσσαράκοντα ἔτη
προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ,
K καὶ εἶπα πάντοτε πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·
ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου
ἅμα ἐστὶν τῶν ἀνθρώπων ὃς ποιήσει πάντα
δόμημα μετὰ χειρὸς ἐν ἀρχαίοις· ἐν
ἀρχῇ γραφῆς περὶ ἑβδόμης οὕτως· καὶ
κατέπαυσεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἐν τούτῳ·
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου·
ἐπειδὴ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν
καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον
δι' ἀπείθειαν· πάλιν ὁρίζει ἡμέραν τινά·
σήμερον ἐν Δαυὶδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον
καθὼς προείρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσητε μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν·
εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν οὐκ ἂν περὶ
ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας· ἄρα ἀπολείπεται
σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς
τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὡσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός·
σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν
κατάπαυσιν ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι
πέσῃ τῆς ἀπειθείας· ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ
ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν
δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ
ψυχῆς τε καὶ πνεύματος ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν
καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·
καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ·
πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν λόγος περὶ
οὗ ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα
τοὺς οὐρανοὺς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κρατῶμεν
τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ
συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν πεπειρασμένον
κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας·
προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ
τῆς χάριτος ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν
εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς
ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν· ἵνα προσφέρῃ
δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν
δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις
ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ διὰ
ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ οὕτως καὶ
περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ
ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ καλούμενος
ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθὼς καὶ ἀαρών· οὕτως καὶ ὁ χριστὸς
οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα ἀλλ'
ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·
ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε
καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν
ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
προσενέγκας καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας
καίπερ ὢν υἱὸς ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν·
καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν
αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου προσαγορευθεὶς
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·
περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος
λέγειν ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καὶ γὰρ
ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον
πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ
στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ καὶ
γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς
τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος
λόγου δικαιοσύνης νήπιος γάρ ἐστιν· τελείων δὲ
ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ
αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διάκρισιν
καλοῦ τε καὶ κακοῦ· διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς
τοῦ χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα
μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεὸν βαπτισμῶν
διδαχῆς τε ἐπιθέσεώς τε χειρῶν ἀναστάσεώς τε
νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιήσομεν
ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θεός· τοὺς γὰρ ἅπαξ φωτισθέντας
γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ
μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου καὶ καλὸν
γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος
αἰῶνος καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν
εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν
τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας· γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα
τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα
βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται
μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα
δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας
ἐγγύς ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν· πεπείσμεθα δὲ περὶ
ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας
εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς
ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἧς
ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διακονήσαντες
τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες· ἐπιθυμοῦμεν δὲ
ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν
πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους·
ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας·
τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός ἐπεὶ κατ'
οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὀμόσαι κατ' ἐμαυτοῦ
ὀμνύω λέγων εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ
πληθύνων πληθυνῶ σε· καὶ οὕτως μακροθυμήσας
ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας· ἄνθρωποι γὰρ κατὰ τοῦ
μείζονος ὀμνύουσιν καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας
πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ἐν ᾧ περισσότερον
βουλόμενος ὁ θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις
τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ
ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
ἀμεταθέτων ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν
ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες
κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγκυραν
ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ
εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος
ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς κατὰ
τὴν τάξιν μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν
αἰῶνα· ὁ γὰρ μελχισεδὲκ οὗτος βασιλεὺς σαλὴμ
ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου ὃς συναντήσας
ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων
καὶ εὐλογήσας αὐτὸν ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων
ἐμέρισεν ἀβραάμ πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος
βασιλεὺς δικαιοσύνης ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς
σαλὴμ ὅ ἐστιν βασιλεὺς εἰρήνης ἀπάτωρ ἀμήτωρ
ἀγενεαλόγητος μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς
τέλος ἔχων ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ
μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές· θεωρεῖτε δὲ πηλίκος
οὗτος ᾧ καὶ δεκάτην ἀβραὰμ ὁ πατριάρχης ἐκ τῶν
ἀκροθινίων ἔδωκεν· καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν λευὶ
τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν
ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον τουτέστιν
τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ
τῆς ὀσφύος ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν ἀβραὰμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς
ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν· χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας
τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται· καὶ
ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν
ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ· καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν
διὰ λευὶ αὐτὸς δεδεκάτωται ὁ δεκάτας λαμβάνων
ἐν γὰρ τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἔτι ὢν ὅτε συνηντήσατο
αὐτῷ μελχισεδὲκ ὑπήντησεν· εἰ μὲν οὖν τελείωσις
διὰ τῆς λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν ὁ γὰρ λαὸς ἐπ'
αὐτῇ νενομοθέτηται τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν
μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ
τὴν τάξιν ἀαρὼν λεγόμενον· μετατιθεμένης γὰρ
τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις
γίνεται· ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἑτέρας
μετέσχηκεν ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ·
πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ κύριος
ἡμῶν εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης μωυσῆς
ἐλάλησεν· καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλον ἐστὶν
εἰ κατὰ ὁμοιότητα μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς
ἕτερος ὃς οὐ γέγονεν κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης
ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· μαρτυρεῖ γάρ·
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·
ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν
ὁ νόμος ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι' ἧς
ἐγγίζομεν τῷ θεῷ· καθ' ὅσον δὲ οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας
ἱερεῖς μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας γεγόνασιν ὁ δὲ
μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν·
ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα· κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης
ἔγγυος γέγονεν ἰησοῦς· καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσιν
ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον
ἔχει τὴν ἱερωσύνην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς
δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ
πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν·
τοιοῦτος γὰρ ἦν καὶ ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεύς
ὅσιος ἄκακος ἀμίαντος κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος
ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς
πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν
ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ
ἑαυτὸν ἀνενέγκας· ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν ὁ δὲ λόγος
τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν
αἰῶνα τετελειωμένον· κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις
τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ
τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς
τῶν ἁγίων λειτουργὸν καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς
ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος· πᾶς γὰρ
ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ·
εἰ μὲν οὖν ἦν ἐπὶ γῆς οὐδ' ἂν ἱερεὺς ἦν ὄντων
τῶν προσφερόντων κατὰ νόμον τὰ δῶρα οἵτινες
τῷ ὑποδείγματι καὶ τῇ σκιᾷ λατρεύουσιν τῶν
ἐπουρανίων καθὼς κεχρημάτισται μωυσῆς μέλλων
ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· ὅρα γάρ φησιν ποιήσεις
πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει·
νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχεν λειτουργίας ὅσῳ
καὶ κρείττονος διαθήκης μεσίτης ἐστίν ἥτις
ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται· εἰ γὰρ
ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος οὐκ ἂν δευτέρας
ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει·
ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον
ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον ἰούδα διαθήκην καινήν·
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν
αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς
αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου· ὅτι
αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου κἀγὼ
ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κύριος· ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας
ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς δώσω τοὺς νόμους μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν
ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν
καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως
μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ἐν τῷ λέγειν καινὴν
πεπαλαίωκεν τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον
καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ· εἶχεν μὲν οὖν
καὶ ἡ πρώτη δικαιώματα λατρείας τό τε ἅγιον
κοσμικὸν συνεστηκυίας γὰρ σκηνῆς ἡ πρώτη ἐν
ᾗ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων
ἥτις λέγεται ἁγία· μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα
σκηνὴ ἡ λεγομένη ἁγία ἁγίων χρυσοῦν ἔχουσα
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πανταχόθεν χρυσίῳ ἐν ᾗ στάμνος
χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος ἀαρὼν ἡ
βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης ὑπεράνω
δὲ αὐτῆς χερουβὶν δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον
περὶ ὧν οὐκ ἔστιν νῦν λέγειν κατὰ μέρος· τούτων
δὲ οὕτως κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην
σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας
ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ
μόνος ὁ ἀρχιερεύς οὐ χωρὶς αἵματος ὃ προσφέρει
ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·
τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω
πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν ἔτι τῆς πρώτης
σκηνῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν
καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι
προσφέρονται αἱ κατὰ συνείδησιν μὴ δυνάμεναι
τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα μόνον ἐπὶ βρώμασιν
καὶ ποτοῖς καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς καὶ δικαιώμασιν
σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα·
χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς
οὐ χειροποιήτου τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως
οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων διὰ δὲ τοῦ
ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια αἰωνίαν
λύτρωσιν εὑράμενος· εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς
καθαρότητα πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ χριστοῦ
ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν
ἄμωμον τῷ θεῷ καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ἡμῶν
ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι·
καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν
ὅπως θανάτου γενομένου εἰς λύτρωσιν τῶν ἐπὶ
τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν
λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας·
ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ
διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία
ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος· ὅθεν
οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· λαληθείσης
γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ τὸν νόμον ὑπὸ μωυσέως
παντὶ τῷ λαῷ λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ
τῶν τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ
ὑσσώπου αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν
ἐράντισεν λέγων τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς
ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ
καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὡσαύτως
τῷ αἵματι ἐρραντίσθη· καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι
πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον καὶ χωρὶς
αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις· ἀνάγκη οὖν
τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις
καθαρίζεσθαι αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσιν
θυσίαις παρὰ ταύτας· οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα
εἰσῆλθεν χριστὸς ἅγια ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν
ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδὲ ἵνα πολλάκις
προσφέρῃ ἑαυτόν ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται
εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ
ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων
εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ
πεφανέρωται· καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς
ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις
οὕτως καὶ ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ
πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας ἐκ δευτέρου χωρὶς
ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις
εἰς σωτηρίαν· ὁ γὰρ νόμος σκιὰν ἔχων τῶν μελλόντων
ἀγαθῶν οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων
κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν
εἰς τὸ διηνεκὲς οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους
τελειῶσαι· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι
διὰ τὸ μηδεμίαν ἔτι ἔχειν συνείδησιν ἁμαρτιῶν
τοὺς λατρεύοντας ἅπαξ κεκαθαρισμένους· ἀλλ'
ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν·
ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν
ἁμαρτίας· διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει·
θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας σῶμα δὲ
κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ εὐδόκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω ἐν κεφαλίδι
βιβλίου γέγραπταί μοι τοῦ ποιῆσαι ὁ θεός τὸ
θέλημά σου· ἀνωτέρω λέγων ὅτι θυσίας καὶ
προσφορὰς καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδόκησας αἵτινες κατὰ νόμον
προσφέρονται· τότε εἴρηκεν ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι
τὸ θέλημά σου· ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον
στήσῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς
προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ἰησοῦ χριστοῦ ἐφάπαξ·
καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκεν καθ' ἡμέραν λειτουργῶν
καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας αἵτινες
οὐδέποτε περιελεῖν ἁμαρτίας δύνανται· οὗτος δὲ
μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ
διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ τὸ λοιπὸν
ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν
εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους· μαρτυρεῖ δὲ
ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι·
αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας λέγει κύριος· διδοὺς δώσω
νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διανοίας
αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι· ὅπου
δὲ τούτων ἄφεσις οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας·
ἔχοντες οὖν ἀδελφοί παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον
τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἰησοῦ ἣν ἐνεκαίνισεν
ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος
τοῦτ' ἔστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἱερέα μέγαν
ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς
καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ῥεραντισμένοι
τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι
τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν
τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·
καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν
ἑαυτῶν καθώς ἔθος τισίν ἀλλὰ παρακαλοῦντες
καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν
τὴν ἡμέραν· ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν
μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας οὐκέτι
περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερά τις
δὲ ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πῦρ ζῆλος ἔσθειν μέλλον
τοὺς ὑπεναντίους· ἀθετήσας τις νόμον μωυσέως
χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν μάρτυσιν
ἀποθνήσκει· πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται
τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας καὶ
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ
ἡγιάσθη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας·
οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ
ἀνταποδώσω λέγει κύριος· καὶ πάλιν· κρινεῖ κύριος
τὸν λαὸν αὐτοῦ· φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας
θεοῦ ζῶντος· ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον
ἡμέρας ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν
ὑπεμείνατε παθημάτων τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς
καὶ θλίψεσιν θεατριζόμενοι τοῦτο δὲ κοινωνοὶ
τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων γενηθέντες· καὶ γὰρ
τοῖς δεσμίοις συνεπαθ

μισεῖται τοῦ μηδὲ φυλάξασθαι τὰς
τυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ · ἐκχέρο ἐὰν
μαρτωλοῦ ὄντα αὐτοῦ · φῶς ἀνέ
τειλας τῶ δικαίω · καὶ τοῖς εὐθέσι
τὴ καρδίαις φροσύνη · εὐφράνθη
τε δίκαιοι ἐν τῶ κῶ · καὶ ἐξομολογᾶσθαι
τὴ μνήμη τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ ·

· Δοξα τὰ λμὸς τῶ δ̄ · ϛ̄ ζ̄ 97

Ἀίσατε τῶ κῶ ἆσμα καινόν · ὅτι θαυμα
στὰ ἐποίησε μ̄ · ἔσωσε μ̄ αὐτὸς μὴ
δεξιὰ αὐτοῦ · καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος
αὐτοῦ · ἐγνώρισε κ̄ τὸ σωτήριον αὐ
τοῦ · ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπο
καλύψαι τὴ δικαιοσύνην αὐτοῦ · ὑ
μνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῶ Ἰακωβ̄ ·
καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῶ οἴκῳ Ἰσρα
ηλ · εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς
γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θ̄υ ἡμῶν ·
ἀλαλάξατε τῶ κῶ πᾶσα ἡ γῆ · ᾄσατε
καὶ αὐτὰ μνήσθητε καὶ ψάλατε · ψάλατε
τῶ κῶ ἐν κιθάρᾳ · ἐν κιθάρᾳ καὶ
φωνῇ ψαλμοῦ · ἐν σάλπιγξιν ἐλατ
ταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κέρατί
νης · ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βα
σιλέως κῶ · σαλευθήτω ἡ θάλασ
σα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς · οἱ οἰκου
μένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
· ια · β ·

ἀλλ᾽ ὡς ἐστῶ δ̄ · ὅτι ἐλήλαμεν ἐνώπιον
τοῦ θ̄υ καὶ ἐπὶ
πάσῃ τῇ γῇ φοβερὰ ἔσται ἡ ἐρημία
ὑμῶν · ϛ̄ ζ̄ 96
Ὁ κ̄ ἐβασίλευσε ξύλου · σαλευθήτωσαν λαοὶ ·
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ · σαλευθήτω
ἡ γῆ · μεγὰς κ̄ς ἐν Σιὼν καὶ ὑψηλὸς
ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς · ἐξομο
λογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι · καὶ τιμὴ
βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ · σὺ ἡτοίμασας
εὐθύτητας · κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν
Ἰακὼβ σὺ ποίησας · ὑψοῦτε κ̄ν τὸν θ̄ν
ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπο
δίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ · ὅτι ἅγιόν ἐστι ·
Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν
αὐτοῦ · καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικα
λουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ · ἐπεκα
λοῦντο πρὸς τὸν κ̄ν καὶ αὐτὸς ἐπή
κουσεν αὐτῶν · ἐν στύλῳ νεφέλης
ἐλάλει πρὸς αὐτούς · ἐφύλαξαν τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ καὶ τὰ προστάγ
ματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς · κ̄ὲ ὁ θ̄ὸς ἡμῶν
σὺ εἰσακούων ἐγένου αὐτῶν · ὁ θ̄ὸς
ἵλεως γενόμενος αὐτοῖς καὶ ἐκδι
κῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα
αὐτῶν · ὑψοῦτε κ̄ν τὸν θ̄ν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ·
ὅτι ἅγιος κ̄ς ὁ θ̄ὸς ἡμῶν · ἐξομολογεῖ
σθε τῷ κ̄ῳ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ·
καὶ ἐν ὕμνοις ἐξομολογήσασθε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ · ἐξομολογήσασθε τῷ
κ̄ῳ πᾶσα ἡ γῆ · ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ · δοξάσατε δοξάσατε τὸν
κ̄ν πᾶσα ἡ γῆ · ἀγαλλιᾶσθε τῷ θ̄ῷ
πᾶσα ἡ γῆ · ἐξομολογήσασθε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ · ὅτι χρηστὸς ὁ κ̄ς
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος
ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ · καὶ ἕως γενεᾶς
καὶ γενεᾶς ·

ἀνίμου αὐτοῖς · καὶ κολλᾶσθαι πάντα
τὰ ὄστα τῆς δάμαλος ταύτης μ ·
τοῦ τε κῦ τοῦ θῦ ἡμῶν · καὶ στρο ς
κωφᾷ τε τῶν ὑστο στοδίων τῶν στοδῶν
αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κε ὁ θς ἡμῶν ·
ταλαὸς τῶν δλῶν ᾗ ς ὁ ζο
μοιόθησαν · ϛθ 99
ἃ λαιμὸν ἕξαν τε τῷ θῷ παῦσαι λίγη · δοῦ
λος σαν τε τῷ κῷ ἐν φροσύνη · ᾗ στε λθ
τὸ ζῷόν τῆς μου αὐτοῦ ἐν ἀν τὶ μι ἀσ ῃ
σθαι τε ὅτι κε αὐτός ἐστιν ὁ θς ἡμῶν ·
ὑ τὸς ἐστὶ σὺν ἡμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ χὶ μεῖς ἡ
μᾶς σὺν λαὸς αὐτοῦ διὰ πρόσωπον μο
νης αὐτοῦ · ᾗ στε λθ τε ᾗ ς τὰς πύλας
αὐτοῦ ζῷόν ζῷ ὁ μοιος σήσ · ᾗ ς τὰς αὐλὰς
αὐτοῦ ζῷῷ μνοις · ὃ ζῷ ο μολογᾶσθαι αὐτῷ
αἵμᾳ τὸ τὸ ὅμοιον αὐτοῦ · ὅτι χρηστὸς
κε ᾗ ς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ · καὶ
ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ
ταλαὸς τῶν δλῶν · ρ 100
ἔλεον καὶ κρίσιν ἀ σώσεις κε · τὸν μὸν
κὴ συμπόσιον ζῷόν δλῶν ἀ νόμων τὸ τε ἤξῃς
στρός με · δι ε στορᾷ σθην ζῷά καὶ
κίαν ἁρδνίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου · οὐ στρο σθησιθέν την πρὸ ὀφθαλ
μῶν μου στρᾶγμα παράνομον ·
ποιοῦντας παραβάσῃς ἐ μίσησα ·
· ια · γ ·

ζῷ αὐτῇ · τὸ στόμα μοι κρο τήσουσι χᾷ
ρι ἴσῃ τοῦ αὐτό · τὰ ὄρη ἀ γαλλιάσον
ται ἀ πὸ στροσώπου κῦ ὅτι ἥκᾳ κρί
ναι τὴν γῆν · κρινᾷ τὴν οἰκουμένην
ζῷ δικαιοσύνῃ · καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι
ταλαὸς τῶν δλῶν · ϛή 98
ὃ κε ἐ βασίλευσεν, ὀργιζέσθω σὰν λαοί
ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σα
λευθήτω ἡ γῆ · κε ζῷ σιῶν μεγάλας · καὶ
ὑ ψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς ·
ἐ ξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου
τῷ μεγάλῳ · ὅτι φοβερὸν καὶ
ἅγιόν ἐστι · καὶ τιμὴ βασιλέως κρί
σιν ἀγαπᾷ σύ · σὺ ἡτοίμασας εὐθύτη
τας · κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ζῷὴν ἐν
Ιακὼβ σὺ ἐ ποίησας ·
ὑ τοῦ τε κῦ τὸν θῦ ἡμῶν καὶ στρο σκυ
νᾷ τε τῷ ὑποστοδίῳ τῶν στοδῶν αὐτοῦ
ὅτι ἅγιός ἐστι · μωυσῆς καὶ ἀαρὼν
ζῷ τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ · καὶ σαμουὴλ ζῷ
ρι ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
στε καλοῦντες τὸν κῦ, καὶ αὐτὸς ᾗ σήκου
σεν αὐτοῖς · ζῷ τῷ λῷ νεφέλης ἐλάλησε
στρὸς αὐτούς · ὅτι ἐφύλαξαν τὰ μαρ
τύρια αὐτοῦ · καὶ τὰ στρο ς ταγμα τα
αὐτοῦ ἃ ἔδωκε αὐτοῖς · κε ὁ θς ἡμῶν
σὺ ἐ σήκουσας αὐτῶν ὁ θς σὺ ᾗ ς ἵλεως

ἵλιμόβραμὶὶὶωκαὶλέσομαίσεταυχὺὲπαὐ
κουσόμμου · ὅτιὸζὲλιπομὸσεὶκαὶ
πομοὶσαὶἵλιμόβραιμου ·
κ αὶτὰὸσπῶμου ὡσὸζ φρύγιομσωεφρύ
γησαν · ἐπλίγνωὡσὸζ χόρτοσιμὰὶ
ὀζηράμθηἵλικαρδίαμου · ὅτιὲπεπλω
θόμὶὶωταῦφαγῆμτὸμἀρτομμου ·
ἀπὸτὸφωμῆςταῦστεναγμοῦμου, ἐκο
μλίθητὸὀστοῦμουτῆσαρκίμου ·
ὡμοιώθηπελεκᾶνιὲρημιῶ · ἐγόνη
θηὡσὸζγυκτικόραξζῦὶκοπέδω ·
η γρύπνησαὶμὰὶἐγόνόμὶὶωὡσεπροὺθὶ
ομμορᾶὶζομὶὶωδώμαπος · ὅλωτηῖ
ἡμέραμὡμᾳδιζόμμοὶοἱὲχθροίμου
κᾳμὸὶὲπαιμοῦπαπεπαὶτὲμοῦὲὐ
μμυομ · ὅτιαπωδὸμῶσὸζἀρτομἔφα
γομ · κᾳτὸποτόμμουμετὰκλαυθμοῦ
ἐκίρνων · ἀπὸπροσώπουτῆσὸρ
γῆσουκαὶτοῦθυμοῦσου ·
ὃ πὲπαρᾶςκαὶῆρᾶξάσμε · αἰἵλιμέᾳ
μου ὡσὸζσκιαὶἐκλίθησαμ ; κἀὶγὼ
ὡσὸζχόρτοσξηράμθην · σὺδὲκὲᾳς
τὸμαᾦωναμόνειις · κᾳτὸμμηνόσωόμ
σουᾳὸζτόνεαμὶκαὶγμεάμ ·
c ὺαμὶαταὰσὸὶκὶᾳρήσᾳὲτὶὶωσὶὠμ · ὅτι
καιροὶτοῦοἰκὶᾳρήσαιαὐτὴμ, ὅτιἡἵλιᾳ
καιροέ · ὅτιᾳὸδόκησαμοἱδόυλοι
·ιαυ·δ·

κ αὶ πᾶσαν τὴν ὡς ἴ μαῦ τὴν μου πᾶσαι ωθλί
σονται · κ ϛ ὡσὰ τὸ σὺ ὁ μοιο μ ἐ λί ξ εις
αὐτοὺς καὶ ἀ λ ω τὴ σονται · σὺ δὲ ὁ αὐτὸς
ἐ ϛ , καὶ τὰ ἔ τη σου οὐκ ἐκλ ϛ τουσι μ ·
οἱ γ ὸ ι τῶ μ δούλων σου λι αι τα σκιω σ
σουσι · κ ϛ μ τὸ ασ ὸ ρ μα αὐτῶ μ ϛ τὸ μ αἰ
ῶ μ α καὶ τὰ ν θω θλί σ ται ·
τάλαντα τῶν δ ϗ δ ·
ἐ υλό ϛ λί τυχή μου τὸ μ κ ϗ , καὶ πᾶν τα ρβ' 102
τὰ ζῶ τό σμου τὸ ὅ μο μα τὸ αὐ τὸ μ αὐ
τοῦ · ἀ ϛ μό ϛ λί τυχή μου τὸ μ κ ϗ κ ϗ μὴ
ἴ π λαμ θά μου πα ύ σας τὰς ἀ ν τα σο Δό
σ ϛ σ αὐ τοῦ · τὸ μ ϛ ἰ λα τά ὁ μ τα πα ύ
σας τὰς ἀ ν ο μί ας σου · τὸ μ ἰ ῶ μ ὁ μ μ
πα ύ σας τὰς μ ό σους σου · τὸ μ λυ τρού
μ ὸ ν ο μ ἐ κ φ θο ρᾶς τὴ ζ ω ή σου · τὸ μ
σε φα μοῦ ται ο ϛ ζῶ ἐ λέ ϛ καὶ οἰ κ ἰ ρ μοῖς
τὸ μ ὸ ν μ ι πλοῦ μ τα ζῶ ἀ γ α θοῖς τὴ
ἴ π θυ μί αν σου · ἀ ν α κ μ ι σθή σ ται
ὡς δ ἐ τοῦ λ ἴ μ ε ό τη σου · ποι ῶ μ ἐ μ εν
μο σώ α ς ὁ κ ϗ καὶ κρῖ μα τα τοῦ σι ρῖς δ ν
κου μ ὸ ν οις · ὁ η μ ό ρι σε τὰς ὁ δοὺς αὐ
τοῦ τῶ μ ω σῆ · τοῖς γ ὸ οἷς ἰ ς ρ α ὴ λ τὰ θε
μ λί μα τα τοῦ ἀ ῶ τοῦ · οἰ κ ἰ ρ μ ω μ καὶ ὁ λε
λί μ μ ω μ ὸ κ ϗ · μα κρό θυ μο ς καὶ πο λυ ἔ
με ο ς · οὐ κ ϛ ἐ τέ λο ς ὀ ρ γ ι σθή σ ται
ὀ υ δ ἐ ϛ τὸ ν α ᾠ ῶ μ α μ μ ι ϛ ·

ἰσχύι τοῦ ἰσχυροῦ τὸν λόγον αὐτοῦ •
τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων
αὐτοῦ εὐλογᾶτε τὸν κύριον πάσαι αἱ δυνά
μεις αὐτοῦ • λειτουργοὶ αὐτοῦ ποι
οῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ •
ε εὐλογᾶτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον •
δόξα • τῷ λυτρώσαντι τὸν κόσμον
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου
σωτηρίας • ρε 103
ε εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον • καὶ ὅλα μου
ἐμεγαλύνθησαν τὰ ὀνόματα • ὁμολόγη
σον καὶ μετὰ μουσικῆς ἀναβάσεως ἐν
αἰνέσει μόλυβδος φωτὸς ὡς ἱματίου •
ἐκτενῶ τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν • ὅτε
γεύσωμαι τῶν ὕδάτων τῶν ὑπερώων αὐτοῦ •
ὁ τιθεὶς νεφέλην τὸ ἐπιβατήριον αὐτοῦ •
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμου •
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύ
ματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυ
ρὸς φλόγα • ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ
τῇ ἀσφαλείᾳ αὐτῆς • οὐκλιθήσε
ται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος • ἄβυσ
σος ὡσεὶ ἱμάτιον τὸ πρόβολαιον αὐτοῦ • ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα

ὁ υκαὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν μὴ ποιήσῃς ἡμῖν •
ὅτι καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν μὴ ἀνταποδῷς ἡμῖν • ὅτι ὡς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς,
ἐκραταίωσεν κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν •
κ καθόσον μακρύνουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δύσεως • ἐμακρυσμὸν ἐφίλησεν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν • καθὼς οἰκτίρει πατὴρ
τὴν ὑοὺς, ᾠκτίρησεν κύριος τοὺς φοβουμέ
νους αὐτόν • ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσ
μα ἡμῶν • ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμὲν
ἄ ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθή
σει • ὅτι πνεῦμα διελεύσεται ἐν
αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει • καὶ οὐκ ἐπι
γνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ •
τ ὁ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος •
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβου
μένους αὐτόν • καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐ
τοῦ τοῖς υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι
τὴν διαθήκην αὐτοῦ • καὶ μεμνημέ
νοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι
αὐτάς • κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν
θρόνον αὐτοῦ • καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει • εὐλογᾶτε τὸν κύριον
πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ • δυνατοὶ

καὶ τὰ φυτὰ τοῖς λαοῖς ἐποίησας
ὀφλίσιμα εἰς καιρούς. ὁ λίθος ὃν ἐξουθένησαν
οἱ οἰκοδομοῦντες ἐμοὶ αὐτοῦ ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστιν θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν
κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
ὦ κύριε σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδωσον δή. εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. ηὐλογήσαμεν ὑμᾶς
ἐκ οἴκου κυρίου. θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. θεός μου εἶ σύ καὶ
ἐξομολογήσομαί σοι θεός μου εἶ σύ καὶ ὑψώσω σε.
ἐξομολογήσασθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἐξομολογήσασθε τῷ θεῷ τῶν
θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἐξομολογήσασθε
τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ
στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τὰ ὕδατα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ ποιήσαντι φωστῆρας μεγάλους
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τὸν ἥλιον εἰς
ἀρχὰς τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ πατάξαντι
τὴν Αἴγυπτον μετὰ τῶν πρωτοτόκων αὐτῆς ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἐξήγαγε τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ μέσου αὐτῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ διελόντι τὴν ἐρυθρὰν
θάλασσαν εἰς διαιρέσεις ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. καὶ διήγαγε τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἀπέσεισε
Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ διαγαγόντι
τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐρήμου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ἀπέκτεινε
βασιλεῖς ἰσχυρούς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ δώσει τὴν
γῆν αὐτῶν κληρονομίαν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. κληρονομίαν τῷ Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει
ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. καὶ λυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. διδοὺς τροφὴν
πάσῃ σαρκί ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῆς γῆς
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ἐξομολογεῖσ

θαυμασίων αὐτοῦ τῶν μὲ ποιήσ-
ας. τὰ
κρίματα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ.
C σπέρμα Ἀβραὰμ παῖδες Δούλοι αὐτοῦ υἱοὶ
Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν. ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα
αὐτοῦ. ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθή-
κης αὐτοῦ. λόγου οὗ ἐνετείλατο
εἰς χιλίας γενεάς. ὃν διέθετο τῷ Ἀ-
βραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσα-
ὰκ. καὶ ἔστησεν αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς
πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθή-
κην αἰώνιον. λέγων σοὶ δώσω
τὴν γῆν Χαναὰν σχοίνισμα κλήρου
μίας ὑμῶν. ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθ-
μῷ μικρᾷ. ὀλιγοστοὶ καὶ πάροικοι
ὡς ἐν αὐτῇ. καὶ διῆλθε μὴ ἔθνος
εἰς ἔθνος. καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕ-
τερον. οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδι-
κῆσαι αὐτούς.
Καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτοῖς μισεῖν
τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐν τοῖς θεράπο-
σιν αὐτοῦ ἐμηχανήσατο δόλον. ἀπο-
στεῖλε Μωυσῆν τὸν θεράποντα αὐτοῦ.
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ἔθετο
ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ. καὶ τεράτων ἐν γῇ Χαμ. ἐπά-
τα τὸ σκότος καὶ ἐσκότασε. καὶ οὐ
παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
ἔστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα.
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθῦς αὐτῶν. ἐξή-
νεγκεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς
ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. εἶπε
καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. ἔθετο τὰς
βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέ-
γον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ ἐπάταξε τὰς
ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν.
καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν.
εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ
οὐκ ἦν ἀριθμός. καὶ κατέφαγεν πάντα
τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ κατέ-
φαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
καὶ ἐπάταξε πάντα πρωτότοκον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν. ἀπαρχὴν παντὸς πόνου
αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀρ-
γυρίου καὶ χρυσίου. καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν. εὐφράνθη
Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν. ὅτι ἐπέ-
πεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
ἐξεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς.
καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
ἠτήσαντο καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα.
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
διέῤῥηξεν πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα.
ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν παῖδα αὐτοῦ. καὶ
ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς γαῖας ἐθνῶν. καὶ κό-
πους λαῶν ἐκληρονόμησαν. ὅπως ἂν
φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. καὶ
τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι.
ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖ-
σθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. ἄσατε
αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. διηγήσασθε
πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ἐπαι-
νεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
εὐφράνθητω καρδία ζητούντων τὸν
κύριον. ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραι-
πώθητε. ζητήσατε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ διὰ παντός. μνήσθητε τῶν
θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησεν. τὰ
τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ.
σπέρμα Ἀβραὰμ παῖδες Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ
αὐτοῦ. αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐν
πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. μνη-
σθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης
αὐτοῦ. λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας
γενεάς. ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ. καὶ
τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. καὶ ἔστησεν
αὐτὸν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα. τῷ
Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. λέγων
σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν. σχοίνισμα
κλήρου ὑμῶν. ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθ-
μῷ μικρᾷ. ὀλιγοστοὶ καὶ πάροικοι
ἐν αὐτῇ. καὶ διῆλθον ἔθνος εἰς ἔθνος.
καὶ ἐκ βασιλείας πρὸς λαὸν ἕτερον.
οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς.
καὶ ἐπέστρεψεν ἐπ' αὐτοῖς μισεῖν
τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐν τοῖς θεράπο-
σιν αὐτοῦ ἐμηχανήσατο δόλον. ἀπο-
στεῖλε Μωυσῆν τὸν θεράποντα αὐτοῦ.
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ἔθετο
ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ. καὶ τεράτων ἐν γῇ Χαμ. ἐπά-
τα τὸ σκότος καὶ ἐσκότασε. καὶ οὐ
παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ.
ἔστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα.
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθῦς αὐτῶν. ἐξή-
νεγκεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους ἐν τοῖς
ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν. εἶπε
καὶ ἦλθε κυνόμυια καὶ σκνῖπες ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. ἔθετο τὰς
βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν πῦρ καταφλέ-
γον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ ἐπάταξε τὰς
ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν.
καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίων αὐτῶν.
εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρὶς καὶ βροῦχος οὗ
οὐκ ἦν ἀριθμός. καὶ κατέφαγεν πάντα
τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. καὶ κατέ-
φαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.
καὶ ἐπάταξε πάντα πρωτότοκον ἐν τῇ
γῇ αὐτῶν. ἀπαρχὴν παντὸς πόνου
αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς μετὰ ἀρ-
γυρίου καὶ χρυσίου. καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς
φυλαῖς αὐτῶν ἀσθενῶν. εὐφράνθη
Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν. ὅτι ἐπέ-
πεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
ἐξεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς.
καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
ἠτήσαντο καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα.
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.
διέῤῥηξεν πέτραν καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα.
ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.
ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.
πρὸς Ἀβραὰμ τὸν παῖδα αὐτοῦ. καὶ
ἐξήγαγεν τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς γαῖας ἐθνῶν. καὶ κό-
πους λαῶν ἐκληρονόμησαν. ὅπως ἂν
φυλάξωσιν τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. καὶ
τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ὅτι ταῦτα ἐμίσησαν ζῶντες τοὺς ἄλλους τοὺς τοῦ
ὅλου αὐτοῦ· σὺ δὲ νῦν ὅλον ἐλήλυθας μὴ τυχὴν
αὐτοῦ· μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὸν μόνον μου κύριον ἐπούρωσον μαὶ
τόν· ὃν πέφηλεμωσι λεὶς καὶ ἐμύσουν
αὐτόν· ἀρχὸν λαοῦ καὶ ὃν φίκου μαὶ
τόν· καὶ τέφησον μαὶ τὸν κύριον τοῦ οἴ
κου αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς
κλίσεως αὐτοῦ·

τοῦ πάντας ὅλους τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ
ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς προφήτας οὐ
αὐτοῦ σοφίσαι· καὶ ἐὰν ἐλθὼν μὲ ραν ἐκ
δικῆσαι τὸν· καὶ ἐὰν καὶ ἐν ἀρχῇ
ὄντα ἐν τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ·

μετέφρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ· τοῦ μι
σῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ ὅλου
σθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὃς ἐν πέ
φηλεμωσὲν τὸν δοῦλον αὐτοῦ· ὃν
ἀρᾶν ὅμοιος ἐμὲ ἑαυτοῖς ἐλθὼν ζῶν
αὐτοῖς φιλόνοις τῶν σημάτων αὐτοῦ
καὶ τῶν πράτων αὐτοῦ ζῶν ἐν χῶν·

ξαν πέφηλεσκότος καὶ ἐσκότασον
ὅτι ἀπέστειλαν αὐτοῖς λοιποὺς αὐτοῦ
ὡς τέφρεψε τὰς ὁδὸς ταύτας ἐμὲ αἷμα
καὶ ὃν πέκλαυσε τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν·

ξέφρεψε τὴν ἐν αὐτῶν μαὶ τράχους· ζῶν
τοῖς ταμείοις τῶν μαὶ λέων αὐτῶν·
ἐν τῷ καὶ ἦλθον κωμάν· καὶ σκί
πωσαν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· ὃν τρό
πον ἀχὰς αὐτῶν χάλαζαν· πῦρ
καὶ ταφλέγων ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ ἔπα
ταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συ
κὰς αὐτῶν·

καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὁρίου αὐτῶν·
ἐν τῷ καὶ ἦλθον ἀκρίδες, καὶ ἀμέτρητος
οὗ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέφαγον
πᾶν τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· καὶ
κατέφαγε πᾶν τὸν καρπὸν τῆς
γῆς αὐτῶν· καὶ ἔπαταξε πᾶν πρω
τότοκον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν
πάντων τῶν κόπων αὐτῶν·

καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ζῶν ἀργυρίῳ καὶ χρυ
σίῳ· καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν
ὁ ἀσθενῶν· ἐφράνθη Αἴγυπτος ζῶν
τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν· ὅτι ἐπέπεσεν
ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς· διεπέτασεν
νεφέλην ἐσκέπασεν αὐτοῖς· καὶ
πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα·

ἠτήσαντο καὶ ἦλθον ὀρτυγομήτραν·
καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ζῶν ἐνέπλησεν αὐτούς·
διέρρηξε πέτραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα
ἐπορεύθησαν ζῶν ἐν ὑδάτοις ποτα

καὶ τῶ θαυμαίσι σου · οὐκ ἐμνή
σθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου
Κ καὶ παρεπικράναν ἀναβαίνοντες ὀρ
γὴν ἐρυθρᾶν θαλάσσης · καὶ ἔσωσεν
αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ
τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ ·
καὶ ἐπετίμησαν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ
καὶ ἐξηράνθη ·
Κ καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν βύσσῳ ὡς ἐν
ἐρήμῳ · καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χει
σώτος · καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν · καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ
τοὺς θλίβοντας αὐτούς · εἷς ἐξ αὐτῶν
οὐχ ὑπελείφθη · καὶ ἐπίστευσαν τοῖς
λόγοις αὐτοῦ · καὶ ἦσαν τὴν αἶνεσιν αὐ
τοῦ · ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν
ἔργων αὐτοῦ · οὐχ ὑπέμειναν τὴν βου
λὴν αὐτοῦ · καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυ
μίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ·
Κ καὶ ἐπείρασαν τὸν θν ἐν ἀνύδρῳ ·
καὶ ἐδίωκον αὐτοῖς τὰ αἰτήματα αὐτῶν ·
ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυ
χὰς αὐτῶν · καὶ παρώργισαν τὸν
μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ ·
Τ τὸν ἅγιον κυ ἐν τῇ γῇ ἐν ὑδρω
καὶ κλείθρῳ ἐδαθάν · καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ
τὴν συναγωγὴν ἀβιρών · καὶ ἐξε

μοί · ὅτι ἐμνήσθη τοῦ μόνου τοῦ
αἰῶνος αὐτοῦ · τοῦ στρέψαι αὐτὰς
τὸν δοῦλον αὐτοῦ · καὶ ἐλεήσαι τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαθῷ ·
Κ καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐν φρονήσει
καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν χώρᾳ ἐρήμῳ ·
καὶ τὸν μόχθον αὐτῶν ἐκληρονόμησεν
ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα
αὐτοῦ · καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητή
σωσι μ · δόξα κ τῷ υἱῷ ·
ἀμήν ἀλληλούϊα · ρέ 105
ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι χρηστός · ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ · τίς λαλή
σει τὰς δυναστείας τοῦ κυ · ἀκου
στὰς ποιήσει πᾶσαν τὰν αἴνεσιν αὐ
τοῦ · μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρί
σιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην
ἐν παντὶ καιρῷ · μνήσθητι ἡμῶν κέ
ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου · ἐπί
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου ·
Τ τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν
σου · τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφρο
σύνῃ τοῦ ἔθνους σου · τοῦ ἐπαινεῖ
σθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου ·
ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡ
μῶν · ἠνομήσαμεν ἠδικήσαμεν
ὀπίσω τῶν ἡμῶν γενέσθω οὐσιῶν

καὶ ἐπλήθυνθη ἐν αὐτοῖς λοιμός.
καὶ ἔστησε Φινεὲς καὶ ἐξίλασατο καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας. καὶ κακὸν ἐγένετο Μωυσῆ δι' αὐτούς. ὅτι παρεπικράνθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐδούλευσαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐγένετο εἰς σκάνδαλον. καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.
καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, οὓς ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις Χανανάν. καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι. καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. καὶ ἐπορνεύσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι αὐτῶν. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. καὶ ἐθλίβησαν

καὶ ἐν τῇ γῇ ἐθλίβησαν αὐτούς. καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν πολλάκις. καὶ παρεπίκραινον αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. καὶ εἶδεν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς καὶ ἤκουσε τῆς προσευχῆς αὐτῶν. καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.
σῶσον ἡμᾶς, κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισύναξον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ σου, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐροῦσα πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.
ψαλμὸς ἀσάφ.
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. τίς λαλήσει τὰς δυναστείας κυρίου; ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. μνήσθητί μου, κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαί μοι ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, τοῦ ἰδεῖν τὴν χρηστότητα τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ αἰνέσαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.
ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ παρεπίκραναν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐν Ἐρυθρᾷ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλύτρωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. καὶ ἐκάλυψεν ὕδωρ θλίβοντας αὐτούς· εἷς ἐξ αὐτῶν οὐ κατελείφθη. καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἤσαν ᾄδοντες τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ. ἐτάχυναν καὶ ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐκ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπείρασαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν τόπῳ ἀνύδρῳ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ παρώξυναν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου. ἠνοίγη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών. καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς. καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρηβ καὶ προσεκύνησαν γλυπτῷ. καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον. καὶ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώσαντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ, φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς. καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν. οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. καὶ ὑπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ τοῦ ἐκβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι. καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ. καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. καὶ παρώξυναν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ συντριβή.
καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ παρώργισαν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ κακὸν ἐγένετο Μωυσῆ δι' αὐτούς. ὅτι παρεπικράνθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς. καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐδούλευσαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐγένετο εἰς σκάνδαλον. καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.
καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, οὓς ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις Χανανάν. καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι. καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. καὶ ἐπορνεύσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. καὶ ἐθλίβησαν

καὶ θυλακώσεις ἐπλαμίσθησαν ὑμῶν
τὴν ἐρήμωσιν ὑδρωπικὸν ὅλον μου τὸ λεως
καὶ τοῦ κληρίου οὐχ ὑπάρχον τος
μοῦ τοῦ καὶ δικαίους, ἵνα τυχὸν αὐτῶν
ζῶν αὐτοῖς ὀφείλοντος. διὰ ἐκέκραξαν
τρὸς κύριον τῶν θλίψεσθαι αὐτοὺς
Κ αὐτῶν μόνον ἀνομιῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐ
τοὺς διὰ ὧδε ἵνα στε μὴ αὐτοῖς ἐστὶ δὲ δόμευ
θέντα ρῦ τοῦ πορευθῆναι ἐστὸ λιμκαὶ
τοῦ κληρίου. ὀφείλομολογησάσθω
σαν τῷ κῷ τὰ ὄλεος αὐτοῦ καὶ τὰ θαυ
μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ
πων. ὅτι ἐχόρτασεν ψυχὴν κενὴν καὶ
Κ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγα
θῶν. καθημένους ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ θανάτου πεπεδημένους ἐν
πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ. ὅτι παρεπί
ραναν τὰ λόγια τοῦ θῦ καὶ τὴν βου
λὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν. καὶ ἐτα
πείνωσεν ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν
Η ἀσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβε
σθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐ
τῶν ἐρρύσατο αὐτούς. καὶ ὡδήγησεν αὐ
τοὺς ὁδὸν εὐθεῖαν τοῦ πορευθῆναι πό
λιν κατοικητηρίου. ὀφειλομολογησάσθω
σαν τῷ κῷ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυ

·ιβ· ϟ·

αὐτοῖς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώ
θησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
Π λεομαὶ κὶ ἐρρύσατο αὐτούς. αὐτοὶ δὲ
παρεπίραναν αὐτὸν βουλῇ
αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν. καὶ ἔδωκεν τῷ θλί
βεσθαι αὐτούς. καὶ ἐσώθησαν οὐκ ἀπὸ
σαι τῆς ὀδύνης αὐτῶν. καὶ ἐμνήσθη
τῆς διαθήκης αὐτοῦ καὶ μετεμελήθη
κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ
καὶ ἔδωκεν οἰκτιρμοὺς
ἁμαρτίαν πάντων τῶν αἰχμαλώτων
σάντων αὐτούς.
C ῶσον μὴ ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν. καὶ σύναγε
γὸν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. τοῦ ἐξο
μολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁ
γίῳ. τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει
σου. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς γένοιτο γένοιτο.
δόξα ἀλληλούϊα. ρα
Ε ξομολογάσθε τῷ κῷ ὅτι χρηστός. ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εἴπατω
σαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυ
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ
καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς
ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ

αὐτοῦ · καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων · ὅτι σωέτρι
ψε πύλας χαλκᾶς · καὶ μοχλοὺς σι
δηροῦς συνέθλασεν · ἄνεπλάνησε τοὺς
αὐτῶν ὁδοὺς ἀνομίας αὐτῶν ·
Δ ἰαὐγὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐπαιδεύ
θησαν · πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο
τοὶ ἤγγισαν ἕως
τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου · καὶ ἐκέκρα
ξαν πρὸς κν̄ν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς
καὶ ἐκ τῶν ἀνάγκων αὐτῶν ἔσωσεν
αὐτούς · ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ κ̄ν̄
ἰάσατο αὐτούς · καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς
ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν ·
ἐ ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κῷ τὰ ἐλέη
αὐτοῦ · κ̄ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων · καὶ θυσάτω
σαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως · καὶ ἀνα
γγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγα
λλιάσει · οἱ καταβαίνοντες θά
λασσαν ἐν πλοίοις · ποιοῦντες ἔρ
γασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς · αὐτοὶ εἶδον
τὰ ἔργα κῦ · καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
τοῦ ἐν τῷ βυθῷ ·
ϛ εἶπε καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος ·
καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς · ἀνα
βαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν · καὶ κα

ταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων ·
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο · ἐτα
ράχθησαν ὡσεὶ μεθύων · καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατε
πόθη · καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κν̄
ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς · καὶ ἐκ τῶν ἀ
ναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς ·
κ καὶ ἔστησεν τὸν χειμῶνα αὐτῶν
εἰς αὔραν · καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐ
τῆς καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχα
σαν · καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα
θελήματος αὐτοῦ · ἐξομολογησά
σθωσαν τῷ κῷ τὰ ἐλέη αὐτοῦ · καὶ τὰ θαυ
μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
ϒ καὶ ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσά
τωσαν αὐτόν · ἔθετο ποταμοὺς
εἰς ἔρημον · καὶ διεξόδους ὑδάτων
εἰς διψαν · γῆν καρποφόρον εἰς ἀλ
μυρίδα ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούν
των ἐν αὐτῇ · ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας
ὑδάτων καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξό
δους ὑδάτων
κ καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας · καὶ
συνεφήσαντο πόλεις κατοικήσεως ·
καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐφύτευσαν
ἀμπελῶνας · καὶ ἐποίησαν καρπὸν

νομίμασ τοσ· καὶ λόγησον μαὶ τοὺσ καὶ
ἐπλήσθησαν ὀφθαλμοί σου· καὶ τὰ κλή
ματά μου οὐκ ἔστιν ἱλαρά με· καὶ ὠλιγώ
θησαν καὶ ἐκακώθησαν, ἀπὸ τοῦ θλί
ψεως καὶ μόχθου καὶ ὀδύνησ·
ἐξηχύθη ὀργή σου ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐπάρχοντασ
αὐτῶν· καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺσ ζῶν ἐν βά
τῳ καὶ οὐχ ὕδατι· καὶ ἐβολίσθησαν ἐν τῇ
πίκρᾳ αὐτῶν· καὶ ἔστρωσεν τὸν θυμόν
σου τοῦτο τριαύτασ· ὅτι μετὰ θεὸν καὶ
ἐφρονήθησαν· καὶ τοῦ σαλλεύ
σαι ἐμὲ φραύξῃ τὸ στόμα αὐτῆσ· τίσ
σοφὸσ καὶ φυλάξῃ ταῦτα καὶ συνιεῖ
σουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυ· δόξα
ὡσ ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ τῶν αἰώνων· ἀμήν· ρϙ 107
τοῖσ μὴ λίαν καρδίαν μου· ὁ θσ ὅτι μὴ λίαν
καρδίαν μου· αὐτὸσ μοι καὶ τὰ μῶ ζῶν τῇ
δόξῃ μου· ὀρθὲν ὄρθη τὴν δόξαν μου
ὀρθὲν ἔρθη τὶ ταλαίπωρόν μου καὶ κι θάρα
ὀρθὲν ὄρθησόμαι ὅρθρου ὀρθὸ μολο
γήσομαί σοι ὅτι λαοῖσ κε τὰ λῶσοί σῦ
θνεσί μ· ὅτι μέγασ ἐστὶν ὑπὲρ τοὺσ οὐρα
νοὺσ τὸ ἔλεόσ σου· καὶ ἕωσ τῶν νεφε
ρῶν τὴν ἀλήθειάν σου·
ὑψώθητι ὁ θσ ἐπὶ τοὺσ οὐρανούσ· καὶ ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου· ὅπωσ
ἀνῤῥυσθῶσι μ οἱ ἀγαπητοί σου·

σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουόν μ
μου· ὁ θσ ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ
αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι καὶ διαμερι ῶ
σίκιμα καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν
διαμετρήσω·
ἐμόσ ἐστὶν Γαλαὰδ καὶ ἐμόσ ἐστὶ Μανα
σσῆσ· καὶ ἐφραὶμ ἀντίμετα τῆσ κε
φαλῆσ μου· Ἰούδασ βασιλεύσ μου
ἀσσυρία λέβησ τῶν ἐλπίδων μου·
ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπό
δημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετά
γησαν, τίσ ἄξει με εἰσ πόλιν περι
οχήσ· ἢ τίσ ὁδηγήσει με ἕωσ τῆσ Ἰ
δουμαίασ·
οὐχὶ σὺ ὁ θσ ὁ ἀπωσάμενόσ μασ·
καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θσ ταῖσ δυνά
μεσί μῶν· δὸσ ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεωσ· καὶ ματαία σωτηρία ἀν
θρώπου· ζῶν τῷ θῷ ποιήσωμεν
δύναμιν· καὶ αὐτὸσ ἐξουδενώσει
τοὺσ ἐχθροὺσ ἡμῶν·
εἰσ τὸ τέλοσ ψαλμὸσ τῷ Δαυΐδ· ρλϛ 108
ὁ θσ τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃσ· ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στό
μα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλά
λησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ·
καὶ λόγοισ μίσουσ ἐκύκλωσάν με·

καὶ ὁ στολέμησαί με δωρεὰν ἀπὸ
τοῦ ἀγαθοῦ μου ζῶ δι' ἐμὲ μόνον καὶ ἀγω-
δετροσηυχόμην
κ ἐθεμην τὸ καταπέμπουν καὶ ἀντὶ ἀγα-
θῶν μου καὶ μίσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς
μου καταφιλοσοφῶ αὐτὸν ἁμαρ-
τωλόν καὶ δι' αὐβολος ἡ τῶν κ
δεξιῶν μου τοῦ ἁψασθαι αὐτοῦ μ
ἀπέλθοι καὶ ταῦτα δικαιοσύνης κ
ἵνα προσεύχηται αὐτοῦ γενέσθω δὲ εἰς ἁμαρ-
τίαν γοῦν θελήσω σου αἰτήματα αὐτοῦ
εἰς ὀργήν καὶ τὸν ἱππικὸν αὐτοῦ χιλιάρ-
χοις ἕτερος γοῦν θελήσω σου ὁ ἱερεὺς
αὐτοῦ ὀρφανοὶ κ ἵνα γένωνται αὐτοῦ χήρ-
αι αὐλὴ ὁ μὲν οὖν ἀποστατῶν σου ἡ
οἱ ἀστρικαὶ ἔστωσαν τῆς αὐτῶν σου ἡ κλη-
θήσω σου κτῶν οἰκοπέδων αὐτῶν μ
ἀπέρα μηδὲ τῶν λαμβάνης σὺ ταῦτα ὅσ-
σα ὑπάρχουσιν αὐτῶν καὶ δι' ἁμαρτίαν
τῶν σῶν ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀποστατῶν σου
ἵνα ὑπάρξωσιν αὐτῶν ἀντὶ λήπτωρ
μὴ δὲ γοῦν θελήσω σου οἰκτίρμων τοῖς ὀρ-
φανοῖς αὐτοῦ γοῦν θήσω σου τὰ τέκνα
αὐτοῦ ἀπὸ λόθρου σήμ ὅτι γοῦν ἐὰν
μὲν ἀπολυθείη ἵνα ὁ μία τῶν σου τὸ
ρωμαῖτου ἐμαρτικῶν καὶ ἡ ἁμαρτία

τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἀπαλειφθῇ
γ σου ἐνθώπιον κυρίου διὰ παντὸς καὶ
τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς
μὴ ἐκριζωθείη ἵνα ἔλθωσιν ἐπὶ πρόσω-
πον τοῦ κυρίου καὶ ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς
τὴν ἀπώλειαν τοῦ σπέρματος αὐτῶν
κ ἐν τῇ γενεᾷ τῇ ἐσχάτῃ ἐξαλειφθείη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ βίβλῳ τῶν
ζώντων μὴ γραφείη μετὰ δικαίων
κ ἐὰν πατὴρ μου καὶ μήτηρ μου ἐγκα-
τέλιπόν με καὶ ὁ κύριος προσελάβετό με
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου ἤμην
νήπιος καὶ ἁπαλὸς ἐναντίον τῆς μητρός
μου καὶ μονογενὴς ἐναντίον τοῦ πατρός
κ καὶ ἐδίδασκεν με καὶ ἔλεγεν μοι κρατησάτω
τοὺς λόγους μου ἡ καρδία σου τήρησον
τὰς ἐντολάς μου καὶ ζήσῃ καὶ ἐκτήσω
σοφίαν καὶ σύνεσιν μνήσθητι μὴ ἐπι-
λάθῃ μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων
τοῦ στόματός μου μὴ ἐγκαταλίπῃς
αὐτὴν καὶ φυλάξει σε μὴ ἀγάπησον
αὐτὴν καὶ διαφυλάξει σε ἐν τῇ ὁδῷ
σου ἀρχὴ σοφίας κτῆσαι σοφίαν καὶ
ἐν πάσῃ κτήσει σου κτῆσαι σύνεσιν
ἐπαίρου αὐτὴν καὶ ὑψώσει σε καὶ
δοξάσει σε ἐὰν περιβάλῃ στέφανον
χαρίτων κ δόξης ἀντιλήμψεται σου
ἀκούσας τέκνον μου καὶ δέξαι τὰ ῥήματά
μου καὶ πληθυνθήσονταί σοι ἔτη ζωῆς
ὁδὸν σοφίας ὑπέδειξά σοι ἐν τρίβοις
δικαιοσύνης ἐπορεύθην σοι ἐὰν πορευθῇς
μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ ὁδῷ μου οὐ μὴ σκανδα-
λισθῇ ὁ πούς σου ἐὰν τρέχῃς οὐ μὴ
προσκόψῃς ἐὰν ὑπνώσῃς οὐ μὴ φοβηθῇς
καὶ ἐὰν ἀναπαύσῃ ἡδέως ἔσται ὁ ὕπνος
σου μὴ φοβηθῇς ἐπιφάνειαν φόβου
καὶ τὰς ἐπερχομένας ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς
ἐκδικήσεις ὅτι κύριος ἔσται ἐπὶ πάσῃ
ὁδῷ σου καὶ ἐρρύσατό σε ἀπὸ παγίδος
ἀλλοτρίας κ ἀπὸ σκανδάλου ἀνθρώπων
ἐπὶ τὸν ἐχθρόν σου ἐπιβλέψεις καὶ
ὄψει τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ ὅτι ἔσται
κύριος ἐλπίς σου καὶ ἐφυλάξατο τὸν
πόδα σου ἵνα μὴ ἁλῷ ἐὰν ἐγγίσῃς
πτωχῷ μὴ ἀπόστρεφε τὸ πρόσωπόν
σου ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἔχῃς ἐν χερσίν
σου δοῦναι μὴ ἀναβάλῃ ἐὰν ἔχῃς
πλησίον σου μὴ εἴπῃς πορεύθητι
καὶ ἐπανάστρεψον καὶ αὔριον δώσω
σοι ἐὰν ἔχῃς παρὰ σοὶ μὴ ἐπινόει
κακὰ κατὰ τοῦ πλησίον σου καὶ
ἐὰν ἐγγίσῃ σοι ἄνθρωπος

ὡς θη δικάσαι μοι · καὶ νικήσαι με θέλη-
σιν ὅμοιος αὐτοῖς ·
ἴδοσαι με σὺ καὶ εὐφράνθητι-
τῶν · βοήθησόν μοι κύριέ θεός μου ·
καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου ·
καὶ γνώτωσαν ὅτι χεὶρ σου αὕτη ·
καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν · καταρά-
σονται αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλόγησας · οἱ ἐ-
γειρόμενοί μοι αἰσχυνθήτω-
σαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσε-
ται · ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβά-
λλοντές με ἐντροπήν · καὶ σκεπα-
σάτωσαν ὡσεὶ πλοῦτος ἡ αἰσχύνη αὐ-
τῶν · ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφό-
δρα ἐν τῷ στόματί μου ·
καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν · ὅτι
παρέστη δεξιῶν πένητος · τοῦ σῶ-
σαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν
ψυχὴν μου ·

ὠδὴ ιέ

ταῦλῶς τῷ Δαβίδ · ρθ'

ἵνατί ὦ κύριε τῶν κόσμου κάθου ἐν δεξιῶ
μου · ὅως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου ·
ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ
σοι κύριος ἐκ Σιών · καὶ κυριεύσεις ἐν μέ-
σῳ τῶν ἐχθρῶν σου · μετὰ σοῦ ἡ ἀρ-
χὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ·
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου
ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέ-
ννησά σε · ὤμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμε-
ληθήσεται ·
σὺ εἶ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ · κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέ-
θλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασι-
λεῖς · κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι πληρώ-
σει πτώματα · συνθλάσει κεφα-
λὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν · ἐκ χειμάρρου
ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει
κεφαλήν ·

ἀλληλούϊα · ρι' 110

ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ μου · ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγω-
γῇ μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου · ἐξεζήτη-
μένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ·
ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια
τὸ ἔργον αὐτοῦ · καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ·
μνείαν ἐποίησε τοῦ θαυμασίου
αὐτοῦ · ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύ-
ριος τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν · μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα δι-
αθήκης αὐτοῦ · ἰσχὺν ἀπαγγελεῖ
τῷ λαῷ αὐτοῦ · τοῦ δοῦναι αὐτοῖς

κληρονομίαμὲθνῶν· ἔργωνχερῶν
αὐτοῦ ἀληθείαικαὶκρίσει· πιστὰ
πάντασιαὶ θεραπεῖαιαὐτοῦ· ἐστήρικται
μαὶ εἰς τὸμαὶῶναναὶῶνος·
Πεποίηκενλύτρωσινλαῷαὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸμαὶῶναναὶ
αὐτοῦ· ἅγιονκαὶφοβερὸν
τὸὄνομααὐτοῦ· ἀρχὴσοφίαςφό
βοςκῦ· σύνεσινκαλὴπᾶσι
τοῖς ποιοῦσιναὐτήν· αἴνεσιςαὐ
τοῦμένειεἰς τὸμαὶῶναναὶεἰς τὸμαὶῶ
ναναὶῶνος·

αὐμηλούιαυ· ριαὶ

μακάριοςἀνὴρὃφοβούμενοςτὸνκῦ
ἐνταῖςἐντολαῖςαὐτοῦθέλησεφό
δραδυναὶτὸσπέρμααὐτοῦ· γενεὰεὐθέωνευλογηθή
σεται· δόξακαὶπλοῦτοςἐντῷοἴ
καιαὐτοῦ· καὶἡδικαιοσύνηαὐτοῦμένει
εἰς τὸμαὶῶναναὶῶνος· ἀνατέ
λλειφῶςτοῖςεὐθέσιν· ἐλε
ήμωνκαὶοἰκτίρμωνκαὶδίκαιος·
Χρηστὸςἀνὴρὁοἰκτίρωνκαὶκιχρῶν· οἰ
κονομήσειτοὺςλόγουςαὐτοῦἐνκρίσει
ὅτιεἰς τὸναἰῶναοὐσαλευθήσεται
εἰς μνημόσυνοναἰώνιονἔσταιδίκαιος

ἀπὸἀκοῆςπονηρᾶςοὐφοβηθήσε
ται· ἕτοιμηκαρδίααὐτοῦἐλπίζειν
κῦ· στήρικταιἡκαρδίααὐτοῦοὐ
μὴφοβηθῇ· ἕως οὗἐπίδῃτοὺς ἐ
χθροὺςαὐτοῦ·
Ἐσκόρπισενἔδωκετοῖςπένησιν·
ἡδικαιοσύνηαὐτοῦμένειεἰς τὸμαὶῶ
ναναὶῶνος· τὸκέραςαὐτοῦὑψω
θήσεταιἐνδόξῃ· ἁμαρτωλὸςὄψε
ταικαὶὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦβρύξεικαὶτακήσεται· ἐπιθυ
μίαἁμαρτωλοῦἀπολεῖται·

Δόξαὰμηλούιαυ· ριβ'

ἀμήν· ἀμήν· τὸὄνομακῦ
εὐλογημένονἀπὸτοῦνῦν, καὶἕως τοῦαἰῶνος· ἀπὸ
τοῦμωυκαὶἕως τοῦαἰῶνος· ἀπὸ
ἀνατολῶνἡλίουμέχριδυσμῶν, αἰ
νετὸὄνομακῦ· ὑψηλὸςἐπὶπά
ντατὰἔθνηκύριε· ἐπὶτοὺς οὐρανοὺςἡδό
ξααὐτοῦ· τίς ὡςκύριοςὁθεὸςἡμῶν· ὁκατ
οικῶνεἰςτοὺςὑψηλοὺςκαὶτὰταπεινὰἐμ βλέ
πων· ἐν τῷοὐρανῷκαὶἐντῇγῇ· ὁἐγεί
ρωνἀπὸτοῦγῆςπτωχόν· καὶἀπὸκο
πρίαςὑψωσενπένητα·
Τοῦκαθίσαιαὐτὸνμετὰἀρχόντων·
μετὰἀρχόντωντοῦλαοῦαὐτοῦ· ὁποι
κίζωνστεῖραντὴνοἰκίαν μητέραοὖσαν

ὀφθαλμοὶ ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται
ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται ῥῖ
μας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται
χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι
πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσι
οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν.
ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντα
αὐτά καὶ πάντες οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτοῖς. οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισον ἐν
κῷ· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς
αὐτῶν ἐστιν. οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισον ἐν
κῷ· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐ
τῶν ἐστιν. οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἤλ
πισαν ἐν κῷ· βοηθὸς καὶ ὑπερα
σπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. κύριος ἐμνήσθη ἡμῶν
καὶ εὐλόγησε· εὐλόγησε τὸν οἶκον
Ἰσραήλ· εὐλόγησε τὸν οἶκον
Ἀαρών· εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους
τὸν κύριον· τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγά
λων.
προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν· εὐλογημένοι ὑμεῖς
τῷ κῷ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς οὐρανοῦ τῷ κῷ·
τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ
πων· οὐχὶ νεκροὶ αἰνέσουσιν κύ-

ψκβ·

τὴν οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς
ᾅδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογή
σομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ
ἕως τοῦ αἰῶνος. ἀλληλουϊά.

ψκγ

ἀγαπῶ ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς
φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· ὅτι ἔκλινε
τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
μου ἐπικαλοῦμαι. περιέσχον με ὠδῖνες
θανάτου καὶ κίνδυνοι ᾅδου εὗρόν με·
θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον· καὶ τὸ ὄνομα
κυρίου ἐπεκαλεσάμην· ὦ κύριε ῥῦσαι
τὴν ψυχήν μου. οἰκτίρμων κύριος καὶ
δίκαιος· καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεᾷ. φυλάσ
σων νήπια κύριος· ἐταπεινώθην καὶ
ἔσωσέ με. ἐπίστρεφε ἡ ψυχή μου εἰς
τὴν ἀνάπαυσίν σου· ὅτι κύριος εὐερ
γέτησέν σε. ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχήν μου
ἐκ θανάτου· τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ
δακρύων· τοὺς πόδας μου ἐκ τῆς
συντρίψεως. εὐαρεστήσω ἐνώπιον
κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. ἐπίστευσα
διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
λίαν. ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου·
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. τί ἀνταπο
δώσω τῷ κῷ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέ
δωκέν μοι· ποτήριον σωτηρίου λήμ
ψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικα
λέσομαι. τὰς εὐχάς μου τῷ κῷ ἀπο
δώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ· τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνα
τος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. ὦ κύριε ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου· ἐγὼ δοῦλός σου καὶ υἱὸς
τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς
δεσμούς μου· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέ
σεως καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικα
λέσομαι. τὰς εὐχάς μου τῷ κῷ ἀπο
δώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐ
τοῦ· ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέσῳ
σου Ἰερουσαλήμ. ἀλληλουϊά.

ψκδ

αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη·
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί·
ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει
εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλουϊά.

ψκε

ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθός·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εἰπάτω δὴ
οἶκος Ἀαρών ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. εἰπάτωσαν δὴ οἱ φοβούμενοι
τὸν κύριον ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην
τὸν κύριον· καὶ ἐπήκουσέν μου εἰς
πλατυσμόν. κύριος ἐμοὶ βοηθός· οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν
θρωπος. κύριος ἐμοὶ βοηθός· κἀγὼ
ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. ἀγαθὸν
πεποιθέναι ἐπὶ κῷ ἢ πεποιθέναι ἐν
ἀνθρώπῳ. ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ κῷ ἢ
ἐλπίζειν ἐν ἄρχουσιν. πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς. ἀμφικυκλοῦντες
ἐκύκλωσάν με· καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς. ἐκύκλωσάν με ὡς
μέλισσαι κηρίον· καὶ ἐξεκαύθησαν
ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις· καὶ τῷ ὀνόματι
κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ὠσθεὶς
ἐξεκλίθην τοῦ πεσεῖν· καὶ κύριος
ἀντελάβετό μου. ἰσχύς μου καὶ ὕμνος
μου κύριος· καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτη
ρίαν. φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτη
ρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ κυρίου
ἐποίησε δύναμιν· δεξιὰ κυρίου ὑψώ
σασα· δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
οὐκ ἀποθανοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι· καὶ
ἐκδιηγήσομαι τὰ ἔργα κυρίου. παι
δεύων ἐπαίδευσέν με ὁ κύριος· καὶ
τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέν με. ἀνοί
ξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης· εἰσελθὼν
ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ κῷ.
αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου· δίκαιοι εἰσε
λεύσονται ἐν αὐτῇ. ἐξομολογήσομαί
σοι ὅτι εἰσήκουσάς μου· καὶ ἐγένου
μοι εἰς σωτηρίαν. λίθον ὃν ἀπεδο
κίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγε
νήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστιν θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν
ἐποίησεν ὁ κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ὦ κύριε
σῶσον δή· ὦ κύριε εὐόδωσον δή. εὐ
λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυρίου· εὐλογήσαμεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ οἴκου
κυρίου. ὁ θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυ
κάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυ
σιαστηρίου. θεός μου εἶ σύ καὶ ἐξομο
λογήσομαί σοι· θεός μου εἶ σύ καὶ
ὑψώσω σε. ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι
εἰσήκουσάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς
σωτηρίαν. ἐξομολογήσασθε τῷ κῷ
ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ. μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ·
οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ κυρίου. μα
κάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια
αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν
αὐτόν. καὶ γὰρ οὐκ ἠδίκησαν οἱ τὰς
ὁδοὺς αὐτοῦ κατευθύναντες. σὺ ἐνε
τείλω τὰ δικαιώματά σου· τοῦ φυλάσ
σεσθαι σφόδρα. ὄφελον κατευθυν
θείη αἱ ὁδοί μου· τοῦ φυλάσσειν τὰ
δικαιώματά σου. τότε οὐ μὴ αἰσχυν
θῶ· ἐν τῷ ἐπέχειν με ἐπὶ πάσαις ταῖς
ἐντολαῖς σου. ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν εὐθύτητι καρδίας· ἐν τῷ μανθάνειν
με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ ἐγκα
τάλιπέ με ἕως σφόδρα. ἐν τίνι κατορ
θώσει νεανίας τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· ἐν τῷ
φυλάσσειν τοὺς λόγους σου. ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀποπλα
νήσῃς με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἐν
τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου·
ἵνα μὴ ἁμαρτάνω σοι. εὐλογητὸς εἶ
κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ἐν τοῖς χείλεσί μου διήγησαι πάντα
τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ἐν τῇ
ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐστάθην·
ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. ἐν ταῖς ἐντολαῖς
σου ἀδολεσχήσω· καὶ κατανοήσω τὰς
ὁδούς σου. ἐν τοῖς δικαιώμασί σου
μελετήσω· οὐκ ἐπιλήσομαι τὰ ῥήμα
τά σου. ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου·
ζήσω καὶ φυλάξω τὰ λόγιά σου. ἀπο
κάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου· καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου. παροικία εἰμὶ ἐγὼ ἐπὶ τῆς γῆς·
μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου. ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή μου τὸ κρί
μα σου ἐν παντὶ καιρῷ. ἐπετίμησας
ὑπερηφάνοις· οἱ κατηραμένοι οἱ ἐκκλί
νοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἄφελ
ἀπ' ἐμοῦ ὀνειδισμὸν καὶ ἐξουθένη
σιν· ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ'
ἐμοῦ ἐλάλουν· ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολε
σχεῖ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. καὶ γὰρ
τὰ μαρτύριά σου μελέτη μοί ἐστιν·
καὶ τὰ δικαιώματά σου βουλή μου.
ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζή
σόν με κατὰ τὸν λόγον σου. τὰς ὁδούς
μου ἀνήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. τὴν
ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου συνέτισόν
με· καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμα
σίοις σου. ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ
ἀκηδίας· στήριξόν με ἐν τοῖς λόγοις
σου. ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ'
ἐμοῦ· καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
ὁδὸν ἀληθείας ἐξελεξάμην· τὰ κρίμα
τά σου οὐκ ἐπελαθόμην. κολληθείην
τοῖς μαρτυρίοις σου κύριε· μὴ με κα
τῃσχύνῃς. ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον·
ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.
νομοθέτησόν μοι κύριε τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιωμάτων σου· καὶ ἐκζητήσω αὐ
τὴν διὰ παντός. συνέτισόν με· καὶ
ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου· καὶ φυλά
ξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ὁδήγη
σόν με ἐν τρίβῳ ἐντολῶν σου· ὅτι
αὐτὴν ἐβουλήθην. ἔκλινον τὴν καρ
δίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά
σου· εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τέλους. ἀπό
στρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ
ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζή
σόν με. στήριξον τῷ δούλῳ σου τὸν
λόγον σου· τὸν διὰ τὸν φόβον σου.
περιεῖλε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπο
πτεύω· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
ἰδοὺ ἐπεθύμησα τῶν ἐντολῶν σου·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με. καὶ
ἐλθάτω ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύριε·
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
καὶ ἀποκρινοῦμαι τοῖς ὀνειδίζουσί με
ῥῆμα· ὅτι ἤλπισα ἐν τοῖς λόγοις σου.
καὶ μὴ ἀφέλῃ ἐκ τοῦ στόματός μου
ἕως σφόδρα· ὅτι τοῖς κρίμασί σου
ὑπέμεινα. καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου
διὰ παντὸς· εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπορευόμην
ἐν πλατυσμῷ· ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἐξεζήτησα. καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρ
τυρίοις σου κατέναντι βασιλέων· καὶ
οὐκ ᾐσχύνθην. καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς
ἐντολαῖς σου· ἃς ἠγάπησα σφόδρα.
καὶ ἐπῆρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς
ἐντολάς σου· ἃς ἠγάπησα· καὶ ἐμελέ
των ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. μνήσθη
τὸν λόγον σου τῷ δούλῳ σου· ἐν ᾧ
ἐπήλπισάς με. αὕτη με παρεκάλεσεν
ἐν τῇ ταπεινώσει μου· ὅτι τὸ λόγιόν
σου ἔζησέν με. ὑπερήφανοι ἄδικα
ἐνέπαιξάν μοι· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐξέκλινα. ἐμνήσθην τῶν κριμάτων
σου τῶν ἀπ' αἰῶνος κύριε· καὶ παρε
κλήθην. ἐκλοιπασμὸς κατέσχε με·
ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλει
πόντων τὸν νόμον σου. ᾠδαί μοι ἦσαν
τὰ δικαιώματά σου· ἐν τόπῳ τῆς πα
ροικίας μου. ἐμνήσθην τὸ ὄνομά σου
τὴν νύκτα κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν
νόμον σου. αὕτη ἐγενήθη μοι· ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. μερίς
μου εἶ σύ κύριε· εἶπα τοῦ φυλάσσειν
τοὺς λόγους σου. δεήθην τὸ πρόσω
πόν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν
με κατὰ τὸ λόγιόν σου. διελογισάμην
τὰς ὁδούς μου· καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. ἡτοι
μάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην· τοῦ φυ
λάσσειν τὰς ἐντολάς σου. σχοινία
ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι· καὶ
τὸν νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην. μέσον
νυκτὸς ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖ
σθαί σοι· ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιο
σύνης σου. μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων
τῶν φοβουμένων σε· καὶ τῶν φυλασ
σόντων τὰς ἐντολάς σου. τὸ ἔλεος
σου κύριε πλήρωσον τὴν γῆν· τὰ δικαι
ώματά σου δίδαξόν με. χρηστότητα
ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου κύριε·
κατὰ τὸν λόγον σου. χρηστότητα καὶ
παιδείαν καὶ ἐπιστήμην διδάξόν με·
ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημ
μέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύ
λαξα. χρηστὸς εἶ σὺ καὶ ἐν χρηστότητί
σου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφά
νων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξε
ζήτησα τὰς ἐντολάς σου. ἐτυρώθη
ὡσεὶ γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σου ἐμελέτησα. καλόν μοι ὅτι
ἐταπεινώθην· ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαι
ώματά σου. ἀγαθὸς σὺ καὶ ἐν ἀγαθοῖς
σου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ἐπλήθυνάν μοι ἄδικοι ἀδικίαν· ἐγὼ δὲ
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησα τὰς ἐντο
λάς σου. ἐτυρώθη ὡσεὶ γάλα ἡ καρδία
αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέ
τησα. καλόν μοι ὅτι ἐταπεινώθην·
ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
ἀγαθὸς σὺ καὶ ἐν ἀγαθοῖς σου· δίδα
ξόν με τὰ δικαιώματά σου. ἐπλήθυ
νάν μοι ἄδικοι ἀδικίαν· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου ἐξεζήτησα τὰς ἐντολάς

φλις · πλὰμ τὰ τὰ δλόσσα τῶ κῶ τὰ τὰ βρὶ
τὰμ τὰ μῶ μὰν τὰ τὰ δλῶ κέμοι · τὰ
τήριο μσω τλρίουλίτο μαι, καὶ τὸ ὅ
μο μαικῶ ζσθλμαλέσο μαι ·
τὰς ζχὰς μου τῶ κῶ ὰ τὰ δλόσω,
ζῶ αμπόμ τὰ μὰς τὸς τοῦ λαιοῦ αὐτοῦ ·
πίμιος ζῶ αμπόμ κῶ ὁ θαύμα τος τῶ μ
ὁσίω μ αὐτοῦ · ὡ κὲ ἀλλὰ δλοῦ λοσσο έ ·
ἀλλὰ δλοῦ λοσσο έ λὰ ὶ ὴ ὸ στῆς τὰ ὶ δι
σκη σου δλ' ὀρρη ξας τὸ ὶ δὲ σμοῦ ζμου
σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως ·
καὶ ζῶ ὁ μόμαι τικῶ ζσθ καὶ μέσο μαι τὰς
ζχὰς μου τῶ κῶ ἀ τὰ δλόσω · ὁ ρα μ
πόμ τὰ μὰς τὸς τοῦ λαιοῦ αὐτοῦ · ζῶ αμ
μαῖ σοῖ κου κῶ ζῶ μέσω σου ἴ ὄρους ὰ
λη μ. ὰλληλουϊα · ριαϛ 116
ἀ ιμᾷ τε τὸ μκῶ τὰ μὰ τὰ τὰ έθην · ἐ τὰ ι
μέ σαι τὰ σαῦ τὸν τὰ μὰ τὰ τὸ σοῖ λαοί · ὅ τι
ἔ λεα ται ώθη τὸ ἔλε ο σαῦ τοῦ ἐ φλὶ μοῖς
καὶ λὶ ἀλλὰ ὴ θᾳ α τοῦ κῶ μνήμ ει ᾳ ς τὸ μαί
ῶ μα ι · ὰλληλουϊα · ριζ 117
ἐ ξομολογᾶσθε τῶ κῶ ὅ τι ἀγα θὸς, ὅ τι
ᾳ ς τὸ μαί ῶ μα τὸ ἔ λεο σαῦ τοῦ ᾳ τὰ ὶ τὼ
δὴ ὸ ἰκο σὶ σραὴλ ὅ τι ἀγα θὸς, ὅ τι ᾳ ς
τὸ μαί ῶ μα τὸ ἔ λεο σαῦ τοῦ ·

ὸυ δὲ τὰ μὰ τὰ τὸ ὸ ἴ κα τὰ βαί μο μ τὸ ᾳ ς
αὔ δου · ὰλλ' ἴ μᾶ ς σοῖ ζῶ μ τὸ ὰ ζλοπή
σω μὰ μ τὸ μκῶ · ὰ τὸ τοῦ μῶ καὶ ἕ ως
τοῦ αἰῶ μος ·
ὰλληλούϊα · ριδ 118
ἢ ναύ τὰ ησα ὅ τι ᾗ ᾳ ὸ δὰ κούσε τα ι κὲ τὴς φω
μῆς τῆς δε ήσε ώς μου · ὅ τι ἔ κλιμε
τὸ ὸ ν σαῦ τοῦ ἐ μοί · ἰ δὰ ι ζῶ τὰ ῖς χὶ μῶ ρί αἰς
μου ὅσ θ καὶ λέ σο μαι · πᾶ ρι ἔ χο μ μεῶ
δή μες θα μαύ του · κί μὸ λω μοι αὔ δου
ἔ υρο σαὶ μι · θλί ψι μ ἰ δὰ ι ὸ δή ὰ μ ἡ μᾶ ς
ρο μ · κ τὸ ὅ μο μαικῶ ζσθ καὶ λέ σο μαι μ
ὃ κὲ ρῦ σαι τῶ τυ χή μ μου ·
ἐ λε ήμ ω μ ὸ κὲ καὶ δί καιο ς κὰ ὶ ὁ θὲ χὶ μῶ μ
ἐ λε εῖ · φυ μᾶ ὸ στω μ τὰ μὶ ῖ τὰ ι α ὸ κὲ ·
ὅ τα ι τᾷ μό θη μ καὶ ἐ σω σέ μι · ἐ τὰ ι
ᾳ ρε τὸ μ τυ χή μ μου ᾗ ς τῶ ἀ μᾶ ὰ ι σί μ
σου · ὅ τι κὲ ζ ερνέ τη σέ ος ·
ὅ τι ὸ ᾗ ἐ ίλε το τῶ τυ χή μ μου ἀ κ θα μᾶ
του · τοὶ ὸ ὀ φθαλ μοὶ σ μου ἀ ὰ τὸ δὲ
κρύ ω μ · καὶ τοὶ ὸ τό δας μου ἀ ὰ τὸ ὅ
λι σθή μα τος · ζ αι ρε φή σω ὅ μό τὰ ι
ο μικῶ ζῶ χό ραν ξό μ τω μ ·
ὰλληλούϊα · ριε 115
ἐ τὰ ί ᾳ ὸ σαῦ τὸ ὸ ἐ μοὶ λή σὰ · ἀ λλὰ δὲ ἔ τα
πει μό θη μ ὸ φό βᾳ ρα · ἀ λλὰ δὲ ᾗ τὰ ι ζῶ
τῆ ὶ κα τὰ σᾷ μου τὰ ὶ ἀ ὴ θρω τος τὰ ύ

μαι τὰ ἔργα αὐτῶν · καὶ μὴ δώῃς με τὰ μὴ δέ-
σμεα ὅσα, καὶ τῶ θανάτῳ σου μὴ παραδῶς
με · ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιο-
σύνης · εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολο-
γήσομαι τῷ κῷ · αὕτη ἡ πύλη τοῦ κῦ
δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ ·
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν · λί-
θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες · οὗτος ἀκρογωνιαῖος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας · παρὰ κῦ ἐγένετο αὕτη
καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ·
αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κε ἀγαλ-
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ ·
ὁ κε σῶσον δή , ὁ κε εὐόδωσον δή ·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνό-
ματι κῦ · εὐλογήσαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου
κῦ · θς κε καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν · συστή-
σασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν , ἕ-
ως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου ·
θε μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι ·
θε μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε ·
ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς
μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν · ἐξο-
μολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθός , ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ·

δόξα · καὶ νῦν · ια

ιβ · λ ·

εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ · πάντα τὰ ἔθνη
κύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι κῦ ἠμυνάμην
αὐτούς · κύκλωσάν με ὡς μέλισσαι κηρίον
καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις
καὶ τῷ ὀνόματι κῦ ἠμυνάμην αὐτούς ·
ὠθούμενός με ἔπεσον ἵνα πέσω , καὶ
ὁ κε ἀντελάβετό μου · ἰσχύς μου καὶ
ὕμνησίς μου ὁ κε καὶ ἐγένετό μοι εἰς
σωτηρίαν ·
φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς
σκηναῖς δικαίων · δεξιὰ κῦ ἐποίησε
δύναμιν · δεξιὰ κῦ ὕψωσέν με , δεξιὰ
κῦ ἐποίησε δύναμιν · οὐκ ἀποθα-
νοῦμαι ἀλλὰ ζήσομαι καὶ διηγήσο-

σου · ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου
ἐτρύφησα ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ ·
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω κ(αὶ)
καὶ τὰ μελήσω τὰς ὁδούς σου · ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου μελετήσω οὐκ ἐπι-
λήσομαι τῶν λόγων σου ·

δ μνήσθητι τοῦ δούλου σου ἐν ᾧ ἐλπίσω μ(ε)
καὶ φυλάξωτοὺς λόγους σου · ἀπο-
κάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ κα-
τανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου
σου · πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς
σου · ἐπεθύμησεν ἡ ψυχή μου τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παν-
τὶ καιρῷ · ἐπετίμησας ὑπερηφά-
νοις οἱ ἐπικεκλημένοι τοῦ ἀπο-
στῆναι ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου ·

ρ ἄφελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξου-
δένωσιν ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτη-
σα · καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες
καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν ὁ δὲ δού-
λος σου ἠδολέσχησε τοῖς δικαιώμα-
σίσου · καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μού ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου
τὰ δικαιώματά σου · ἐκολλήθη τῷ
ἐδάφει ἡ ψυχή μου ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου · τὰς ὁδούς μου ἐξε-

ἐν μνήσθητι σου · ρι
ναι καὶ ἐπάκουσόν μου ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣν
ἐμοὶ ἔδωκας · ἐν ἐξόδῳ καὶ εἰσόδῳ μου
ἐν

λαικῆμὲ τὴν κουσάς μου δι᾽ δὰ ξόμαι
τὰν δικαιώ ματά σου ·
ὁ Δὸμ δικιαι ω μαί τω μ σου σω έ τι σόμ
με καὶ αὐ δολε σχήσω ἐμ τοῖς θαυσί οις
σου · ἐμύσαι ξ σμὶ τυχήμου ἀ τὸ δι
κιδί ας μ σβ αί ω σόμμε ἐμ τοῖς λόγοις
σου · ὁ δὸμ δικί ας ἀ τόφησομ αὐ
πέμου, καὶ τῶμ όμασσου ἐλέησόμε
ὁ Δὸμ αὐμ η θάς ἠρε τίσαύμιν τὰ κρί
ματά σου ὅτι ἐπὶ σὲ λπ ικόμιν ·
κολλήθη τοῖς μαρτυρίοις σου κύ μὴ
με καταισχύνης · ὁ δὸμ σμ τολῶμ σου
ἔδραμομ ὅτ᾽ ἐμ ἐπλά τυνας τὴν καρ
δί αμ μου · μομοθέ τησόμμε κύ τὴν
ὁ δὸμ τῶμ δικαιωμά τωμ σου, καὶ ἐκζή
τήσω ἀὐ τὴν δι α παντός · σω έ τι
σόμ με καὶ ἐξερευμήσω τὸμ μόμ σου
καὶ φυλάξω αὐ τὸμ ἐξ ὅλης καρδί αμ μου
ὁ δήγησόμ με ἐμ τρίβω τῶμ ἐντο
λῶμ σου ὅτι αὐ τὴν ἠθέλησα · κλί
νομ τὴν καρδί αμ μου εἰς τὰ μαρτύρια
σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξί αμ ἀ πόστρε
τομ μου τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν
μα ταιότητα ἐμ τῇ ὁδῷ σου ζῆσόμ με
σὺ σόμ τῷ δούλῳ σου τὸ μόγιόμ σου
εἰς τὸμ φόβομ σου ·
Π βρίελε τὸμ ὁδόμ μου δικαιώμμου ὃμ σὸ

πάρεσο ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά
ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου
ἐμ τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόμ με · καὶ ἐλ
θοι ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κύ τὸ σωτήρι
όμ σου κατὰ τὸμ μόνομ σου · καὶ ἀ
ποκριθήσομαι τοῖς ὀμειδί ζουσί μοι
λόγομ, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς μόνοις
σου · καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός
μου μόνομ ἀλη θάς ἕως σφόδρα ὅ
τι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα ·
Κ καὶ φυλάξω τὸμ μόμ σου δι᾽ παντὸς
τὸς, εἰς τὸμ αἰῶμα καὶ εἰς τὸμ αἰῶμα τοῦ
αἰῶμος · Κ καὶ ἐπορεύόμην ἐμ πλατυ
μῶ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐζήτησα
Κ καὶ ἐλάλουν ἐμ τοῖς μαρτυρίοις σου ἐμαυ
τόμ μαισιλέωμ καὶ οὐκ ἠσχύνόμην ·
καὶ ἐμελέτων ἐν τὰς ἐμ τολάς σου
αἷς ἠγάπησα σφόδρα · καὶ ἦρα τὰς
χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου
αἷς ἠγάπησα καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου · μνήσθητι τῶμ λό
γωμ σου τῷ δούλῳ σου ὧ ἐπήλπισάς με ·
αὕτη μέ σε παρεκάλεσεμ ἐν τῇ τα πεινώσει μου ὅτι τὸ λόγιόμ σου
ἔζησέμ με ·
Υ περήφανοι παρημόνωμ ἕως σφό
δρα, ἀ πὸ δὲ τοῦ μόμου σου οὐκ ἐξέ

κλιμαι · ἐμμελήσθω τῶ μιρι μάτων
σου ἀπ' ἀρχῆς μοι κὲ καὶ παρεκλίθην
ἀθυμίαν καὶ τέρψει με ὁ τὸ ἁμάρτω
λὸν μὲν καὶ ταπείνωσιν μόμ τὸν
τὸν μόμον σου · ταῦτα τὰ ἡσάμμοι τὰ
δικαιώματά σου ζῶ τό που παροικί
ας μου · ἐμμελήσθω ζῶμυ κλὶ τοῦ ὁμό
ματός σου κὲ κ ἐφύλαξα τὸν μόμον
σου · αὕτη ἐγένηλήθη μοι ὅτι τὰ δικαι
ώματά σου ἐζήτησα ·
Μερίς μου εἶ κὲ εἶ πα τοῦ φυλάξασθαι
τὸν μόμον σου · ἐδεήλαθην τοῦ προ
σώπου σου ζῶ ὅλη καρδίᾳ μου ἐλέη
σόν με κὰ τὰ τὸ λόγιόν σου · διέλο
γισάμην τὰς ὁδούς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου
ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ζῶ τολαιάς σου ·
Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκη
σάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπε
λαθόμην · μεσονύκτιον ἐξεγερό
μην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρί
ματα τῆς δικαιοσύνης σου ·
Μέτοχος εἰμὶ ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβού
μένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων
τὰς ζῶ τολαιάς σου · τοῦ ἐλέους σου
κέπλήρης ἡ γῆ τὰ δικαιώματά σου

δίδαξόν με · χρηστότητα ἐποίησας
μετὰ τοῦ δούλου σου · κὲ κατὰ τὸν λό
γόν σου · χρηστότητα καὶ παιδεί
αν καὶ γνῶσίν δίδαξόν με ὅτι ταῖς ζῶ
τολαῖς σου ἐπίστευσα · πρὸ τοῦ με
ταπεινωθῆναί με ἐγὼ ἐπλημμέλη
σα διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλα
ξα · χρηστὸς εἶ σὺ κὲ κ ἐν ζῶ τῆ χρηστό
τητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου
πληθύνθησάν μοι ὑπερήφανοι ἀδικίαν ὑπερ
φάνωμαι ἐγὼ δὲ ἐν ζῶ ὅλη καρδίᾳ μου ἐξε
ράνθησαν ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ
τὸν μόμον σου ἐμελέτησα · ἀγαθόν μοι
ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου · ἀγα
θός μοι ὁ μόμος τοῦ στόματός σου,
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου ·
Δόξα ·
φάσις τοῦ ὠδῆς ·
Αἱ χῖρές σου ἐποίησάν με κὲ ἔπλασάν με
σύνες μοι καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου · οἱ φοβούμενοί σε ἰδόν
τόμ με καὶ εὐφρανθήσονται ὅτι
εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα · ἔγνων
κὲ ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου,
καὶ ἀληθείᾳ σου ἐταπείνωσάς με ·

γ σμηθήτωδὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ ταπεινω
καὶ λέσαι με κὰ τὰ τὸ λόγιόμσου τῶ
δούλωσου · ὅλθέτω σωτήριόν σοι οἱ
κτιρμοί σουκαὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος
σου μελέτη μου ἐστίν · αἰσχυνθήτω
σαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἐλύ
μησάν μὲ, ἐγὼ δὲ ἀδολεχήσω ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου · ὑποστρεψάτωσάν
μοι φοβούμενοί σε καὶ οἱ γινώσκοντες
τὰ μαρτύριά σου · γένηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώ
μασί σου ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ ·
ε κλίθητω ἡ ψυχή μου εἰς τὸ σωτήριόν σου ἐν τῷ ἐλπίσαι ·
ὄφθαλμοί μου ἐκλείπουσιν εἰς τὸ
λόγιόν σου λέγοντες πότε παρα
καλέσεις με ·
ὁ τι ἐγενήθην ὡσεὶ ἀσκὸς ἐν παχνῃ τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην
πόσας ἡμέρας τοῦ δούλου σου,
πότε ποιήσεις ἐν τοῖς καταδιώ
κουσίν με κρίσιν · διηγήσαντό μοι
παράνομοι ἀδολεχίας ἀλλ' οὐχ ὡς
ὁ νόμος σου κύριε · πάντα αἱ ἐντολαί
σου ἀλήθεια · ἀδίκως ἐδίωξάν
με βοήθησόν μοι · παρ' ὀλίγον ἐξέ
λιπόν με ἐν τῇ γῇ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐ

γκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου · κατὰ
τὸ ἔλεός σου ζήσον μοι καὶ φυλά
ξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου ·
ε εἰς τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν ἡ ἀλή
θειά σου · ἔθεμελίωσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει τῇ διατάξει σου διαμέ
νει γὰρ πάντα σοὶ δοῦλα ·
εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπολόμην ἐν
τῇ ταπεινώσει μου · εἰς τὸν αἰῶνα οὐ
μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων
σου ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με ·
c ὁ σωτήριόν μου ἐγώ εἰμι σῶσόν με ὅτι τὰ δικαιώ
ματά σου ἐξεζήτησα · ἐμὲ ὑπέμει
ναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα · πάσης
συντελείας εἶδον πέρας πλατεῖα ἡ
ἐντολή σου σφόδρα ·
ω ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου κύριε ὅλην
τὴν ἡμέραν μου ἐστίν · ὑπὲρ
τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τῇ ἐν
τολή σου ὅτι ἐστίν μοι εἰς τὸν αἰῶνα μου ἐστίν
ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκόντας με
συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέ
τη μου ἐστίν ·
ϡ ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς

παραμόμοιςἐμίσησαντὸμδὲμόμοσου
λίγαύτωσαβοηθόςμουκαὶἀντιλή
πτωρμουἔσοὺἐςτοὺςλόγοιςσουἐπήλ
πισαι· ἐκλίμαπεδὰπὸἐμοῦπορμηρε
υόμθμοιςἐγὸὄφερ ἀμήσωτὰςἐμτολὰς
τοῦθυμου· ἀμτλαιβοῦμουμαντὰτὸ
λόγιομουζήσομμεκαὶμὴκαταισχύ
μηςἀπὸτῆςπροσδοκίαςμου·
βολίθλησόμμοικαὶσωθήσομαιμὰιμε
λέτησωζῶτοῖςδικαιώμασίσουδίκη
ταμτός· ἐζουδέμωσαςπαύτας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸτῶνδικαιω
μάτωνσου ὅτιἄδικομτὸζῆθύμη
μαναὐτῶν·
παραβάίμομταςἐλογισάμμηνπαύτας
τοὺςἀμαρτωλοὺςτῆςγῆς, δίκαιοῦ
τοὶγάπησατὰμαρτύριάσου· καὶ
θλίλωσόμἵκτοῦφόβουσου τὰςσάρ
κάςμου, ἀπὸγὰρτῶμιριάτωμ
σουἐφοβλίθμι· ὅτιποίησακρίμαικὴ
δίκαιοσύνημ, μὴποιῆσάμὲφῖς
αὐδίκιοῦσίμε·
κδόξαιτὸμδοῦλόμσουἐςἀγαθὸμ,
μὴσυκοφαντησάτωσάμμοὑπερήφ
φάμοι· οἱὀφθαλμόίμουἐξέλιπομ
ἐςτὸσωτήριόμσου καὶἐςτὸλόγιομ
τῆδίκαιοσύνησου·

·ιδ·αι·

ζῶτολαόςσουὀζητῆσαι· ἵκτασίσηςς
ὁδοῦτομηρᾶςἐκώλυσαντοὺςπόδας
μου, ὅπωςἀμφυλάξωτοὺςλόγους
σου· αὐτὸτῶμκριμάτωμσουὐκέ
κλιμαὅτισὺζῶμοθέτησάςμε·
ὡς ἐλυμαίαντῶμάρυΝίμουτὰλόγιά
σουὑπὲρμέλιτῶστόματίμου· ὰ
πὸτῶμζῶτολῶμσουσωῆκλθμαρῦ
τοἐμίσησατοῦσὸμὸδοὶμὰδικίας·
λύχνοςτοῖςποσίμουὁμόμοσουκὴ
φῶςτῆςτρίβοιςμου· ὐμοσαμὰι
ἔστησατοῦφυλάξαοθαιτὰκρίμαται
τῆςδικαιοσύνήςσου·
ταπεπόθησάφῶςσοφόδραυκἐζλί
σομμεκαὶτὰὐτὸμλόγομσου· ταὐἐκό
σίαὐτοῦστόματόςμουδεδόκίσομδὴ
κἐ, καὶτὰμιρίματαύσουδίδαυζόμμο
λίτυχήμουζήτησόςχερσίσουδίαυταμ
τὸς, καὶτοῦμόμουσουὐκἐπεθλαμ
θόμμη· ἔλθέτωὰμαρτωλοὶπαῦ
σίδαιμοι, μὰὶἵκτῶμζῶτολῶμσουὐκ
ἐπλαμήθμη·
κληρομόμησαταὐμαρτύριάσουἐς
τὸμαἰῶναὅτιἀγαμίαμαυτῆςμαρ
δίαςὠδυζσίμ· ἔκλιματὴμκαρδίαμ
μουτῦποιῆσαταὐδικαιώματάσου
ἐςτὸμαἰῶναδίαματαύμζτμ·

τὸ μδοῦλόμσου, καὶ δικδαξόμιθ τὰ
δικαιώματά σου δικεξόδοις ὑδιά
τομκαὶ τέδυσωμόϊ ὀφθαλμοῖ μου ὅτ
τοῦ ζοῦκε φύλαιξαι τὸμμόμομσου.
δίκαιος εἶ κὲ εὐθεῖ ἡ αἰρίσεις σου
ἐμετῆλωδικαιοσύνημτὰμαρτύρια
σου, καὶ ἀλλίθειαμοφόδρα ὀζέτλη
ξέμεὅζῆλόσσου ὅτιἐπελάθοντο
τῶμμόρωμσουὁἱἐχθρόϊμου
πεπυρωμένομτὸλόγιόμσουυοφόδρα
καὶὁδοῦλόσσου λίγαίσηοὐμαὐτό
μεόπτροσάγαθόμιμαὶὀζουδὲμο
μοσταδικαιώματά σουὐκεπελαι
θόμλμ. λίδὸμιαὶὀσύνησου δικαιο
σύμηζστὸναἰῶναναὶὁμόμοσσουἀλ
λίθειαν. θλίψηζ καὶἀνάγκαιεὗρόσα
ν̓μεαὐζῶτολαίσου μελέτλμου.
δικαιοσύνητὰμαρτύριάσουζστὸμ
αἰῶνασυνέτισόμμε καὶζῆσομαι.
κέϊραξαὐδμὅληκαρδίαμουἐπάϊκου
σόμμουκὲτὰδικαιώματά σουὐκζη
τήσω. ὅκέϊραξαίσοισῶσόμμε καὶ
φυμάξωτὰμαρτύριάσου. προέ
φθασανζῶὲωρίαι καὶἐκέϊραξαζστ
τοὶςλόγοιςσουἐπήλπισα. προέ
φθασανὸμοἱὀφθαλμοίμουπρὸς
ὄρθρομτοῦμελετᾶνταὶλόγιάσου
·ιδ·β·

ποίησομμετὰτοῦδοὐλουσουκαὶτὰ
τὸἔλεόσσουκαὶτὰδικαιώματαύσου
δίδαξόμμε δοῦλοσσουεἰμὶἐγὼσυ
μέτισόμμοι καὶγνώσομαιτὰμαρτύ
ριάσου ἰλαρὸστοῦποιῆσαιτῶκὺ
ὸμλεσκέδασανὸμμόμομσου δίαυρῦ
τολίγάπησανταὶςζῶτολαόσσουυπὲρ
χρισίομμαὶτὸπαύζιομ. δίαυτοῦτο
πορὸςπαύσαςταὶςὁμτολαίσουκαὶ
παρθούμμω, παῦσανὸδὸμὰὶδικομ
ἐμίσησαν.
θαυμαστὰτὰμαρτύριάσουδίαυτοῦρ
ὀζερᾶμησόμαὐτὰὴτυχήμου. λίδιή
λωσίστῶμλόγωμσουφωτίζῆζσωε
πεῖμιπαίοις τὸστόμαμουἤνοιξαικαὶ
ἕλκυσαπνᾶμμμ, ὅτιταὶςζῶτολαί
σουἐπεπόθουν.
δόξαυ. σαύσις ρ
ἔπιεμλέτομόπωμὲμὲλαὶἐλέησόμμοι,
κατὰτὸκρίμαπῶμὰγαπώντωμτὸὄ
νομαύσου. παδιαβίταύμουκαὶπεύ
θυνομκαὶτὰτὸλόγιόμσου, καὶμὴ
κατακυριάσηὁμτόμμου παπᾶσαὐνο μί
αμ μύπρωσαίμεαὐτοῦσυκοφαμτίας
ἀνθρώπωμμὲζῆφυλάξωτὰςζῶτολαί
οσου
τὸπρόσωπόμσου ὅπαίφαμομόπωτὶ

ης φωμης μου ἀκουσομαι καὶ ταῦτα ἔλε
ός σου καὶ τοῦτο κρῖμα σου ξῆσομαι
προσωπῳ οἷς ὧν οἰκ ἂν δικαίως κομιζόμε
νος ἀνομίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐ
μακρύνθην.

ἐ Ὡς ἐξ κε καὶ πάσαι αἱ ὁδοί σου ἀλή
θεια· καὶ τί ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρ
τυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμε
λίωσας αὐτά. ἴδε τὴν ταπείνωσίν
μου καὶ ῥῦσαί με, ὅτι τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με
διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με· μα
κρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν,
ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζή
τησαν. οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ κε
καὶ τὸ κρῖμα σου ζῆσόν με.

π Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβον
τές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέ
κλιμα. ἑώρων ἀσυνθέτους καὶ ἐξε
τηκόμην ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφύ
λαξαντο. ἴδε ὅτι τὰς ζῶ τολάς σου
ἠγάπησα κε κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με.

ἀ ρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα πᾶν τὸ κρῖμα τῆς
δικαιοσύνης σου. ἄρχοντές με δι
ώξαν δωρεὰν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων

σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.
ν αὶ λαλήσομαι ἀπὸ ἐναντίον τὰ λόγιά σου
καὶ οὐ καταισχυνθήσομαι. ἠγά
πησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ τὸν χρυ
σὸν καὶ τοπάζιον. διὰ τοῦτο πρὸς πάν
τας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην,
πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας ἐμίσησα.

ε Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο
ἐξερεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. ἡ δή
λωσις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ συ
νίει νηπίους. τὸ στόμα μου ἀνέῳξα
καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐπεθύμουν. ἔπιβλεψον ἐπ' ἐμὲ
καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρῖμα τῶν
ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. τὰ διαβή
ματά μου κατεύθυνον ἐν τῷ λόγῳ σου
καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀ
δικία. λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξομαι τὰς ἐντο
λάς σου. τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

ρ Ὕδατα κατέβησαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
μου, διὰ τὸ μὴ φυλάσσεσθαι τὸν νόμον
σου. δίκαιος εἶ κε καὶ εὐθὺς τὸ κρῖμά
σου. ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύ
ριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. ἐτή
κετό με ὁ ζῆλός μου, ὅτι ἐπελάθοντο
οἱ ἐχθροί μου τὰ ῥήματά σου. πεπυ
ρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα καὶ ὁ
δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό. νεώτερος
εἰμὶ ἐγὼ καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δι
καιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ἡ δι
καιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. θλῖψις καὶ
στενοχωρία εὕρηκάν με, αἱ ἐντολαί σου
μελέτη μου ἐστίν. δικαιοσύνη τὰ μαρ
τύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· σύνες με καὶ
ζήσομαι.

σ Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· εἰσά
κουσόν μου κε, τὰ δικαιώματά σου
ἐκζητήσω. ἐκέκραξά σε, σῶσόν με καὶ
φυλάξομαι τὰ μαρτύριά σου. προέ
φθασα ἐν ὄρθρῳ καὶ ἐβόησα, ὅτι εἰς
τοὺς λόγους σου ἠλπίκειν. προέφθα
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς σὲ τοῦ με
λετᾶν τὰ λόγιά σου. τῆς φωνῆς μου
ἀκούσον κατὰ τὸ ἔλεός σου κε καὶ κατὰ
τὸ κρῖμά σου ζῆσόν με. ἤγγισαν οἱ δι
ώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου
ἐμακρύνθησαν. ἐγγὺς εἶ σύ κε καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. ἀρχὰς ἔγνων ἐκ
τῶν μαρτυρίων σου ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
ἐθεμελίωσας αὐτά.

ρ Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ῥῦσαί με,
ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
κρῖνον τὸ κρῖμά μου καὶ λύτρωσαί με
διὰ τὸν λόγιόν σου ζῆσόν με. μακρὰν
ἀπὸ ἁμαρτωλοῖς σωτηρία, ὅτι τὰ δι
καιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. οἱ οἰκτιρ
μοί σου πολλοὶ κε καὶ κατὰ τὸ κρῖμά
σου ζῆσόν με.

ἐ Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβον
τές με, ἀπὸ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέ
κλιμα. εἶδον ἀσυνθέτους καὶ ἐξε
τηκόμην ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφύ
λαξαντο. ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου
ἠγάπησα κε κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με.

ἀ ρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα πᾶν τὸ κρῖμα τῆς
δικαιοσύνης σου. ἄρχοντές με δι
ώξαν δωρεὰν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων

μιλησόησας σὺ λομ τὸμ τοδλαυσου μιλη
δε μυσαύξει ὃ φυμαύσομος · ιδὸυ ὃυ
μυσαύξει ὃυδεὺ τωμώσης ὃ φυλαύσομ
τὸμ ἱς ραυηλ · κε φυλαύξης ος κε σκε
πει σοι ὁσαι χᾶρα μδε ξιάμσου ·
μέρας ὁλίλιος ὃυσυγκαύσης ος ὃυδὲ
λίσε λιύυ τιὼμ ύκλα υ · κε φυλαύξης ος
ἀὺ τὸ σαμ τὸ ς μαικοῦ · φυλαύξης τιὼ
τυχήμ σου ὃ κε · κε φυλαύξης τιὼ ἴσο
δόμ σου καὶ τὴμ ἔξο δόμ σου · αὺ τὸ
τοῦ μῶ καὶ ἕως τοῦ αὺ ῶ μος ·
ὡδὴ τῶμ ᾠδῶμ αὺ μαὺ θμῶ μ · ρκ αὺ
ὑφράμ θη σὸσὶ τοῖς εἰρηκόσι μοις ἐς ὃι
κομ κῦ τὸ πορευσόμεθα ἐσ ᾧ τε σὴ σὰμ
ὃι τὸ δε σὶ μῶ μ ζῶ τὰ ς αὺ μαῖς σου ὗ ἐ
ρουσὰλη μ · ἱ ἐρουσαλη μ · ὃ ικο δο μου
μέ μη ὼ ς τὸ λις · ἧ σὶ με τοχὴ αὺ τῆ ς
ὅσα ὶ τὸ αὺ τό · ἐμ ᾷ γὰρ ἀνέ βησα μαὺ φυ
λαύ · φυλαὰ κῦ μαρτύριο μ τοῦ ἱ ς ραυ
ηλ · τοῦ ὃ ὁμολογεῖ σθαι τῷ ὃ μόμαι τι
κῦ · ὅ τι ἐμ ᾷ ἐκαύ θησα μ θρόμοις ᾗ ς μι σὶ
σὶ μ · θρόμοι σὰ σὶ ὃ ικο μδὰ δ · ἐρωτὴ
σω τε δὴ τὰ ᾗ ς εἰρήμη ς τιὼ ἱ ερου σὰ
λη μ · κ ᾗ ς θημίαυ ζῶ ρὶ ς ἁμω πόσει ος
ἐμέοθω δὴ εἰρήμιω μ τῆ δυμαύμ ᾗ σου
καὶ ᾗ θηλμίαυ ὃ μ τα ῖς σουρτο βαρέσὶ
σου · ὅμε καὶ τῶμ ἀὺ δε μ φῶ μιου καὶ

θησαν τὸ σωτήριο μ σου κε καὶ ὁ μόμος
σου μελέτη σὶ μου ὐεφί · ξήλος ταλή τυχή
μου καὶ αὺ μέσης σὶ κ τὰ λιρίαμ τα ύσου
βοηθήσαι μοι · ἐπλαμήθιω ὡς σαρό
μαν τομὰ σὸ λωλοέ · ζήτησο μ τομ
δο ῦλο μσου · ὅτι τὰς ζῶ το λαὶ σου ὃυ
κ ὅ σε λαθό μιμ ·
δόξαυ · καὶ νῦ ς αὶ · ιζ · 119
ὡδὴ τῶμ ᾠδῶμ αὺ μαὺ θμῶ μ · ριθ'
προσεύ ξῶ τῶ θλίβεσθαί με ἐκέ ιραυξαυ
κ ᾗ εἰσήκου σέ μου · κε ῦ ῦσαι τιὼ τυχήμ
μου ἀὺ τὸ χείλεσὶ μ ἀὺ δίκωμ καὶ ἀὺ τὸ
πλώσης δο λίας · τί δο θείησοι κῇ
τί σοὶ πρὸς τε θᾷ ησοι σοὶ πρὸς πλῶσης ἀμ
δο λίαμ ·
τὰ βέλη τοῦ δυναστοῦ ᾗ ξιομι νύ σμασὶ ὼ
τοις ἐκ νήθραυξι σὶ ς ὅρη μικοῖς · οἴμοι
ὅτι ἐπαροικίαμ μου ἐμα κρύθη · κα
τεσκήνωσε μετὰ τῶ ν σκηνωμάτω μ
κη δαρ · πολλὰ ἐπαρόκησε μ ἡ ψυχή
μου μὸ τὰ τῶ μ μισοῦ ντῶ μ τὴμ εἰρή
μην ἐμῶ μ ᾗ ρη νικός · ὅταν ἐμ αύλουν
αὐτοῖς ὅ πολέμουν με δωρεάμ ·
ὡδὴ τῶμ ᾠδῶμ αὺ μαὺ θμῶ μ · ρκ 120
ἧ ραυ τοις ὸ ὀφθαλμοις μου ἐμ ᾗ ς τὸ ὀρη ὅ
θεν ἥξει ἡ βοήθειά μου · ἡ βοήθειά
μου παρὰ κῦ τοῦ τοι ήσαν τος τὸμ
οὐ ὸμ καὶ τὴ ὴμ ·

κὶ μῶν μῶς τροὺθ ἱομ ἐρρύσθη κτλὶς τοῦ
νί δο ς τῶμ ϑηρᾶς ὁμ τωμ · λὶ τοῦ νὶ ς
σωε τρίβ η ιαὶ λὶ μᾶς ἐ ρρύ σθη μεν μ .
λὶ βο ή ϑᾳ σ ὴ μῶμ ζῶ ο μ ό μω τ κῶ , τοῦ
τοι λί σαμ το ς τὸ μ ὸ ῶ ὸ μ καὶ τ ὼ ν ἡ μ .
δό ξ αω . ὡδ ὴ τῶ μ ᾴ ρ αω
μ ω θ μῶ ν . ρκδ' 124
ὁ ἱ πποι ϑό τὸ ὸ ῶ ὸ κῷ ὡ ς ὄ ρ ο ς ὁ τ ῶ μ
ὀ υ σ ω λᾶ ϑη λί ο ς τ αὶ ᾷ ς τὸ μ αᾷ ῶ μ α ὸ κ λ
τοι ι ῶ μ ἱ ε ρ ὸ υ σ ω λ η μ . ὄ ρ η κ ὶ κ λ ω α ὼ
τ λῖ ς καὶ ὁ κ ἐ κ ὶ κ λ ω τ ο ῦ λ α ὸ ῦ α ὐ τ ο ῦ .
ἀ π ὸ τ ο ῦ μ ῶ ν καὶ ἕ ω ς τ ο ῦ α ᾷ ῶ μ ο ς . ὅ τ π
ὀ υ κ ἀ φ λί σ ᾳ κ ἐ τ λ ῶ ῥ ᾶ ὐ β δ ο μ τ ῶ μ ᾶ
μ α ρ τ ω λ ῶ μ ὁ σ ὶ τ ὸ μ κ λ ῆ ρ ω μ τ ῶ μ δ μ
λ α ί ω μ . ὅ π ο ς α ᾶ μ ὶ μ ὴ κ τ ᾷ μ ω σ ἱ μ ο ἴ δ λ
λ α ι ο ἱ ζ ῶ ὰ ν ο μ ί α ι ς χ ᾷ ρ α ς α ὐ τ ῶ μ . ἀ ᾳ ώ
ϑ ω μ ο μ κ ἐ τ ο ἱ ς ἀ ᾳ ω ϑ ο ἱ ς λ α ὶ τ ο ἱ ς ζ ὁ ϑ
σ ἱ τ λ ὶ λ α ρ δ έ α ι .
τ ο ἱ ς δ ὲ ἡ κ λ ί μ ο μ τ α ς ᾷ ς τ α ὰ ς π ρ α ω ω α λ ι
α σ . ἀ υ π α ῦ ξ ᾳ κ ἐ ὑ π ὸ τ α ὰ τ ῶ μ ῥ ρ ν α ζ ο
μ ῦ μ ω μ τ ὼ ν ὐ ν ο μ ᾴ α μ . ᾷ ρ λ ὶ ὴ ν ὁ α ὶ τ ὸ μ
ἱ σ ρ α ω η λ . ὡδ ὴ τῶ μ ᾴ ῶ ν α ω
μ ω θ μῶ ν . ρκε' 125
ἐ μ τ ῶ ὐ σ α ὶ ᾳ π ρ έ τ α ι κῷ τ λ ὼ ᾳ ὶ χ μ α λ ω σ ἱ ᾳ ὶ
σ ἱ ὼ μ . ἐ π ὸ ν λί ϑ η μ ι ϑ μ ὼ ν ὡ σ ᾷ π α ρ α ι ε
κ λ η μ έ μ ο ι . τ ό π ἐ ῥ σ π λ ή σ ϑ η χ α ρ ᾶ ς τ ὸ
σ ό μ α ὑ μ ῶ ν , κ α ὶ λ ῖ λ ω ο ν α ὑ μ ῶ ν ἀ α

τῶ μ π λ η σ ί ο μ μ ο υ , ἐ μ ῷ λ ο μ α ὐ δ ὴ ἐ ἰ ρ λ ί
μ η μ π α ῤ ρ ι σ ο ῦ ἔ μ ε κ α τ ο ῦ ὁ ἰ κ ο υ κ ῦ τ ο ῦ
ϑ ῦ λ ί μ ῶ μ ὁ ᾷ ζ ε ζ ή τ λ η σ ὰ ᾳ α ὐ ϑ α ί σ ο ι .
ὡδ ὴ τῶ μ ᾴ ῶ ν α ω ϑ α ϑ μ ῶ ν . ρκβ' 122
π ρ ὸ ς σ ἐ ῆ ρ α ι τ ο ὶ σ ὸ ὀ φ ϑ α λ μ ο ί μ ο υ τ ο ὶ μ
κ α ι τ ο ἱ κ ο ῶ π α ι ὅ μ τ ῶ ὸ ῶ ῶ . ἰ δ ο ὺ ὼ ὡ ς
ὀ φ ϑ α λ μ ὸ ἰ δ ὸ ύ λ ω μ ᾷ χ ε ἱ ρ α ς τ ῶ μ κ υ
ρ ί ω μ α ὐ τ ῶ μ . ὡ ὲ ὸ ὀ φ ϑ α λ μ ο ὶ π α ι δ ί
σ κ η ς ἐ ἰ ο χ ᾷ ρ α ς τ λῖ ς κ υ ρ ί α ς α ὐ τ ῆ ς . ὅ υ
τ ω ς ὸ ἰ ὸ φ ϑ α λ μ ὸ ἰ ἡ μ ῶ μ π ρ ὸ ς κ ῦ ῤ μ
ϑ ῦ λ ί μ ῶ μ ἕ ω ς σ ὺ ὸ ἰ κ λ η ρ ί σ α μ λ ί μ α ς .
λ έ η σ ο μ ἡ μ α ς κ ἐ ἐ λ έ η σ ο μ ἡ μ α ς . ὅ τ ι
ὀ ό λ π ο λ ὺ ἐ π λ ί σ ϑ η μ ε ϑ ὀ ό ζ ο υ σ ὐ ϑ ῳ ό
ο ς ω ς . ὀ ό λ π λ ᾷ ο μ ἐ π λ ί σ ϑ η λ ῖ τ υ χ ὴ
λ ί μ ῶ μ . τ ὸ ὸ μ ᾷ ὸ λ ο ς τ ο ῖ ς ᾷ ϑ ω σ ὐ σ ἱ
κ ῦ ὸ ῆ ζ ο υ σ ὲ μ ω σ ἱ ς ῥ ῖ ς ὑ π ε ρ η φ ά ν μ ο ι ς
ὡδ ὴ τῶ μ ᾴ ῶ ν α ω ϑ α ϑ μ ῶ ν . ρκγ 123
ἐ ι μ ὴ ὅ τ ι κ ἐ ῖ ῶ ζ ῦ λ ῖ μ ῖ μ . ᾷ τ α ὐ τ ὸ δ ὴ ἱ ς
ρ α ω η λ ᾷ μ ὴ ὅ τ ι κ ἐ ῖ ῶ ὐ ζ μ ῆ μ ῖ μ . ζ ῦ τ ῶ ὸ ῶ
τ α μ α ὐ α λ ῖ μ α ι λ ὼ ν ϑ ρ ό π ο ι ς ἐ ὸ φ ῆ μ α ς .
ἀ ᾳ ω ζ ῶ μ π α ς ἀ μ ὶ κ α ὐ τ έ τ ο λ μ λ ῖ μ α ς . ὅ μ
τ ῶ ὸ ῳ ν ι σ ϑ ῆ μ α ι τ ὸ μ ϑ υ μ ὸ μ α ὐ τ ο ῦ ἐ φ ῆ
μ α ς ἀ ᾳ ω τ ὸ ῦ ὅ λ ω ῳ ᾷ μ ὶ κ α τ ἐ π ὸ μ τ ι σ ε μ
ῆ μ α ς . χ ᾷ μ α ῤ ῥ ο μ ὅ λ ῆ λ ϑ ῳ μ λ ῖ τ υ χ ὴ λ ῖ
μ ῶ μ τ ὸ ῦ ὅ λ ω ῳ τ ὸ ἀ μ υ π ὸ σ α υ τ ο μ .
υ λ ο μ ὴ τ ὸ σ κ ἐ ὸ ὃ σ ὐ κ ἔ ὅ λ ω κ ὸ μ ῆ μ α ς ᾷ ζ ε
ϑ ῆ ῳ α μ τ ο ἱ ς ὸ ὅ λ ο ῦ σ ἱ μ α υ τ ῶ μ . λ ῖ τ υ χ ὴ

μιαύσω ὡς· τότε ἐροῦσι μάρτυρες ἔθνε
σιν· ἐμεγάλυνεκύριος τοῦ ποιῆσαι με
τὰ ὡτῶν· ὃ μεγάλυνεκύριος τοῦ ποιή
σαι μεθ' ἡμῶν ἐγενήθημεν εὐφραι
νόμενοι·

τὸ ἱμάριον τῆς ἀγκάλης αὐτοῦ
ὡς χῆμα ἄρρενος ἐν τῷ μόχθῳ αὐτοῦ· οἱ πορ
ευόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν καὶ
ἐκλαίοντες ἀλλομένοντα σπέρματα
αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγ
αλλιάσει ἄροντες τὰ δράγματα αὐ
τῶν· ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκα' 126

ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες ἐὰν
μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠ
γρύπνησεν ὁ φυλάσσων· εἰς μά
την ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν· ἀνείρεσθε
μετὰ τοῦτο καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρ
τον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς
τοῖς αὐτοῦ ὕπνον·

δοὺ κληρονομία κυρίου οἱ υἱοί· ὁμοίως
τοῦ καρποῦ τῆς νηδύος· ὡς εἰ βέ
λη χῆρι δυνατοῦ· οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων· μακάριος
ὃς πλήρωσει τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ

ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅ
ταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ ἐν πύ
λαις· ὠδὴ τῶν
ἀναβαθμῶν· ρκβ' 127
μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
κύριον· οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ τοὺς πόνους τῶν χειρῶν σου
φάγεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι
ἔσται· ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθη
νοῦσα ἐν ταῖς ἐκλίσεσι τῆς οἰκίας σου
οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω
τῆς τραπέζης σου·

δοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρω
πος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον· εὐλογή
σαι σε κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ
Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς σου· καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν
σου εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ·

ὠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν· ρκγ' 128
πολλοί κις ἔτρεψάν με ἐκ νεότη
τός μου, εἰ καὶ τὸ δὴ Ἰσραὴλ πλε
οναίκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότη
τός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν
με εἰπεῖν τὸ μωτόμου ἐτέκταινον οἱ ἁ
μαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομί
αν αὐτῶν· κύριος δίκαιος συνέτριψεν
μας ἁμαρτωλῶν· αἰσχυνθήτωσαν

ὠδὴ τῶν μάρτυρων θ΄ ρλ΄ 130

κ ξ΄ οὐ χὶ τὸ θηλύ μαρδίαν μου · οὐδὲ ἐ
με τεωρίσθησάν μοι ὀφθαλμοί μου
οὐδὲ ὁ πορεύθην ἐν μεγάλοις ·
οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ · εἰ μὴ
ὁ τα πεπιμοφρόμουν ἀλλ' ὡς ὑψωσα
τὴν ψυχήν μου · ὡς τὸ ἀπογεγαλα
κίσθη ὁ μήτηρ ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ·
ὡς ἀνταπόδοσις ἐπὶ τὴν ψυχήν
μου · ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ νῦν
καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ·

ὠδὴ τῶν μαρτύρων θ΄ ρλ΄ 131

μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς
πραότητος αὐτοῦ · ὡς ὤμοσε τῷ
κυρίῳ εὐξάμενος τῷ θεῷ ἰακώβ · εἰ εἰσελεύ
σομαι εἰς σκήνωμα τοῦ οἴκου μου · εἰ ἀνα
βήσομαι ἐπὶ κλίνην στρωμνῆς μου ·
εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου
καὶ τοῖς βλεφάρισί μου νυσταγμόν ·
καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου ·
ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κυρίῳ σκήνωμα
τῷ θεῷ ἰακώβ · ἰδοὺ ἠκούσθημεν αὐ
τὴν ἐν ἐφραθᾶ · εὕρομεν αὐτὴν ἐν
τοῖς πεδίοις τοῦ Δρυμοῦ · εἰσελευ
σόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα τοῦ αὐτοῦ ·
προσκυνήσωμεν εἰς τὸ τόπον οὗ ἕ
στησαν οἱ πόδες αὐτοῦ ·

ὠδὴ τῶν μαρτύρων θ΄ ρκθ΄ 129

ε κβαυθέωμεν ἐκ κράζοντες σοι κε · κε εἰσάκου
σον τῆς φωνῆς μου · γενηθήτω τὰ ὦτα σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου · ἐὰν μνησθῇς ἀνομιῶν κε · κε τίς σταθή
σεται ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός σου ἐστί · ἕνεκεν τοῦ νόμου σου ὑπέ
μεινά σε κε · ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου · ἤλπισεν ἡ ψυχή μου
ἐπὶ τὸν κύριον · ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός · ἀπὸ φυλακῆς πρω
ΐας ἐλπισάτω ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ·
ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις · καὶ αὐτὸς λυ
τρώσηται τὸν ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ ·

ὠδὴ τῶν ἁγίων τριῶν. ρλβ'

ἀ Δοῦδη τί κἀλογήθη τί τορτῶμὸμ ἀλλ' ἢ τὸκἀ τοικεῖπᾶδελφοὶ ὡὶ τοαὐτό· ὡς μῦρομόσθη κεφαυλῆς τὸκἀ ταυβάϊμομεν ταὶ ποίτωμαυ· τὸμ ποίτωμἀ τὸμ ἀαρῶμ τὸκαὶ ταυβάϊμωμ ὡὶ τὶωῦ ἄαμ τοῦζῶδώμαυτος αὐτοῦ ὡς Δρόσος ἀερμὼμ ἡλίμαυ ταυβάϊμουσὰ ὡὶ τὰὄρηστῶμ ὅτι ἐλεῖσθη ετεῖλαυτοκε̄ τὶωῦ εὐλογίαμ ξωὴ μἐως τοῦαἰῶμος.

ὠδὴ τῶν μἀγάνων. ρλγ'

ἀ Δοὺδὴ εὐλογεῖτε πρὸμκῦ πᾶμτεςοἱ Δοῦλοικῦ ὁἱ ἑστῶτες ἐμοἴκωκῦ ἐμαὐλαῖς οἴκουθῦ ἡμῶμ ἐμ ταῖς μυξὶ μἐ τοαρῶν τετὰς χεῖρας ἡμῶμ ἐς ταὔγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸμ κῦ ἀλογήσατε κε̄ ἐκσὶ ὼὶ ὁ ποιήσας τὸμ ὀὐρὸμ καὶ τὶωῦ ἡμῶμ Δόξα. καὶ νῦν. ιὴ ἀλληλούϊα. ρλδ'

ὠ ἱμεῖτε τὸ ὄμομα τοῦκῦ αἰμεῖτε δοῦλοικῦ οἱ ἑστῶτες ἐμαὐλαῖς οἴκουθῦ ἡμῶμ αἰμεῖτε τὸμ κῦ ὅτι ἀγαθὸς κε̄ ἡ ἀλληλούϊα τε τῷ ὀμόματι αὐτοῦ ὅτι καλόμ ὅτι τὸμ ἱακὼὴ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κε̄ ἰσραὴλ εἰς περιουσίαμ ἑαυτῷ ὅτι ἀγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας ὁ κε̄ καὶ ὁ κε̄ ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς·

πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ποιῆσαι ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις
ἀνάγαγε ἐκ περάτων τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν ὁ
ἐξάγων πνεύματα ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ ὃς
ἔπαταξε πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους
ἐξαπέστειλεν σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε ἐν Φαραὼ καὶ πάντας
τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ καὶ ἀπέκτεινεν βασιλεῖς
ἰσχυροὺς Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα
τῆς Βασανίτιδος καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν
καὶ ἔδωκεν τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν
κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ κύριε
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα κύριε τὸ μνη
μόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν
ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ παρακληθήσεται
τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ
χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων
στόματα ἔχουσιν καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀ
φθαλμοὺς ἔχουσιν καὶ οὐκ ὄψονται
ὦτα ἔχουσιν καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται

οὐδὲ γὰρ ἔστιν πνεῦμα ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες
αὐτὰ καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον εὐλογητὸς ὁ κατοικῶν ἐν Ἱερουσαλήμ
ἀλληλούια
ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι 135
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θεῶν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
τὸν μὲν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ
τὴν σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν

καὶ δόμτι τὴν μὴν μαὐτῶν μ κληρονομίαν
ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ · κλη
ρονομίαν ἰσραὴλ δόυμωαὐτοῦ · ὅτι
ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔμεος αὐτοῦ · ὅτι ὁ μ
τὴν ταπεινώσι μόν ἡμῶν ὅμμ νησθη
μῶν ὅτι · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος
αὐτοῦ · καὶ ὁ λυτρώσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν
ἐχθρῶν ἡμῶν · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ
ἔλεος αὐτοῦ ·
ὁ δ δὸς τροφὴν πάσῃ σαρκί · ὅτι ἐστὶ
τὸ μαίωμα τοῦ ἔμεος αὐτοῦ · ἀνομολο
γεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ · ὅτι εἰς τὸ μαί
ωμα τοῦ ἔμεος αὐτοῦ ·
τῶ δ ὰδὶ ὄρεμίου · ῥλαϛ
ταῦτα τὰ μετὰ ταῦτα μὴν ὑλῶμος · ὃ 136
ὃς ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν
τῶ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών ·
ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσα
μεν τὰ ὄργανα ἡμῶν · ὅτι ἐκεῖ
ῥώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαν
τες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν · καὶ οἱ ἀπαγα
γόντες ἡμᾶς ὕμνους · ᾄσατε ἡμῖν
ἐκ τῶν ᾠδῶν σιών ·
τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας ·
ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου ἰερουσαλὴμ ,
ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου · κολληθείη
ἡ γλῶσσα μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μὴ

· ιε · β ·

ἁμαρτησῇ μυκλός · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔ
λεος αὐτοῦ · τῶ ποταπεξάμενοι ἐν γυ
ναιξὶν τοῖς τετρωτοτόκοις αὐτῶν ·
ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ · καὶ
ἐξάγαγον νόμισμα τὸν ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐ
τῶν · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔμεος αὐτοῦ
μ χθρὶ κραταιᾷ καὶ ζῶντι ἐν χίοντι ὑπὲρ λῶ
ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ · τῶ
καταμελομένῃ τὴν ἐρυθρὰν θάλασ
σαν ἐν ἀφαιρέσει · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα
τοῦ ἔμεος αὐτοῦ · καὶ διάγαγον νόμισμα τὸν
ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς · ὅτι ἐστὶ τὸ μ
αίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ ·
καὶ ἐκτίναξαν φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
μ αὐτοῦ ἐν θαλάσσῃ ἐρυθρᾷ · ὅτι
ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ · τῶ
διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ διὰ τῆς
ὀρήμου · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος
αὐτοῦ · τῶ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα
νόμισμα · ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔμεος
αὐτοῦ ·
καὶ ἀπέκτειναν βασιλεῖς κραταιούς
ὅτι ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔμεος αὐτοῦ · τὸν
σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων · ὅτι
ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ ·
καὶ τὸν ὼγ βασιλέα τῆς βασάν · ὅτι
ἐστὶ τὸ μαίωμα τοῦ ἔλεος αὐτοῦ ·

σου μη σθῶ · ἐὰν μὴ προαμαυτάξω
μαι τῶν ἱερουσαλημ, ὡς ζῶ ἀρχὴν τῆς
εὐφροσύνης μου ·
ΗΜνήσθητι κύριε τῶν υἱῶν ἐδωμ τὴν ἡμέραν
Ἰερουσαλημ · τῶν λεγόντων ἐκκέ
νου τε ἐκκενοῦτε, ὅως τῶν θεμελί
ων αὐτῆς · θυγάτηρ αὐλωμένη
παλαίπωρος ·
ΗΜακάριος ὃς ἀμπαυτοδώσῃ σοι τὸν
ταυτοδόμαύσου ὃν ἀνταπέδωκας ἡ
μῖν · μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδα
φιεῖ τὰ μήματά σου πρὸς τὴν πέτραν
δόξαν · τῶν δοξῶν χαρίου · ρλξ
137 Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὅλῃ καρδίᾳ
μου · καὶ ἀπαγγελῶ πάντα τὰ θαυ
μάσιά σου · εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλ
λιάσομαί σοι
ὅτι ἤκουσας πάντα ταῦτα τοῦ
στόματός μου · προσκυνήσω πρὸς
ναὸν ἅγιόν σου καὶ ἐξομολογήσο
μαι τῷ ὀνόματί σου · ὅσοι τῷ ἐλέει
σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου ·
ὅτι ἐμεγάλυνας ὑπὲρ πᾶν τὸ ὄνομά σου τὸ
ἅγιόν σου · ζῶ ἐὰν ἡμέραν ὅσα μαι λέ
σωμαί σε, παρὰ τὰ πάντα κοσμήματά
σου ·
τοὺς ὠρλιήσεις με ἐν τῇ θλίψει μου καὶ ἐν
μέσῳ σου ·
Ἐξομολογήσάσθωσάν σοι κύριε, πάντες
οἱ ἄνασσιλεῖς τῆς γῆς · ὅτι ἤκουσαν λό

πάντα ταῦτα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου
καὶ ἀσώτασαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου · ὅτι
μεγάλη ἡ δόξα κυρίου · ὅτι ὑψηλὸς κύριος
καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ · καὶ τὰ ὑψηλὰ
ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει · ἐὰν πο
ρευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως ζήσεις με
ἐπὶ ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας
χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.
κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ · κύριε τὸ
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα μου · τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ·
εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς
ρίου ἐν τῇ διανυκτερεύειν · ρλή 138
κ ἐξεδόκιμασάς με καὶ ἔγνως με · σὺ
ἔγνως τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερ
σίν μου · συνῆκας τοῖς διαλογισ
μοῖς μου ἀπὸ μακρόθεν · τὴν τρί
βόν μου καὶ τὴν κοίτην μου σὺ περι
κατέσας ·
κ καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες ·
ὅτι οὐκ ἔστιν λόγος ἐν γλώσσῃ μου ·
ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἔσχατα καὶ
τὰ ἀρχαῖα · σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθη
κάς ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου · θαυμα
στὴ ἡ γνῶσις σου ἐξ ἐμοί · ἐκραταιώ
θη καὶ οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν ·
π οὗ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου

σου · καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
τοῦ φύτω ἐαμὴ ἀναιμῶ ἐς τὸ μὴ ὦ ὸ μ
σὺ ἐλεῖ ἐξ · ἐαμὶ ἀναταβῶ εἰς τὸ μὴ δ ὼ
ταρεῖ ἐαμὶ ἀναλάμοι μι τὰς πέρυ
ναίς μου καὶ τὸ ρθρομ ·
Κ αὶ καὶ ταισκημώσω ἐς τὰ ἔχα πατῆς
θαλάσσης καὶ γὰρ ἐλεῖ ἡ χεῖρ σου
ὁδηγήσει μ , καὶ κατέξει με ἡ δεξιά
σου · καὶ ἐξ ταὶ ἀρ αισκόρεσκα πατα τὰ
τήσει μ · καὶ μὺξ φωπεῖς μὲ ς ζῶ τῆ
πρυφήμου · ὅτι σκότος οὐ σκοτίσθή
σεται ἀπ᾽ σοῦ · καὶ μὺξ ὼ ς ἡμέρα φω
τισθήσεται ·
Ψ ς τὸ σκότος αὐτῆς ὅ ὺ τὰς καὶ τὸ φῶς
αὐτῆς · ὅτι σὺ ἐκτήσω τὰ μὲ φρονῆ μου
ἀνταπελάβου μου ἐκ νω ρὸς μη τρός
μου · ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φόβη
ρὸς ἐθαυμαστώθης · θαυμάσια
τὰ ἔργα σου καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει
σφόδρα ·
Ὁ υκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπ᾽ σοῦ · ὃ
ἐποίησας ἐν κρυφῆ · καὶ ἡ ὑφάσματά σου
μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς ·
τὸ ἀκατέργαστόν μου ἐδόμοι ὀφθαλ
μοί σου · καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάν
τες γραφήσονται ·
Ν υμφίας πλησθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐ

τοῖς · ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φί
λοι σου ὁ θ̄ς · λίαν ὠκράτησαν τὰ ἀρ
χὰ αὐτῶν · ἐξαριθμήσομαι
αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθή
σομαι · ἐξεγρήθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ
σοῦ · ἐαμὴ ἀποκτένῃ τὸν μὴ ἀρτωλὸν ὁ
θ̄ς · ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ᾽
ἐμοῦ ·
Ὃ περιαμέτειτε δι᾽ αὐλογίσμοις · λή
μψονται εἰς μάταιότητα τὰς πόλεις
σου · οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε κύριε μι
σῶ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς σου ἐζετή
κόμην · τέλος μίσος τέλειον ἐμίσουν αὐτοὺς
εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι ·
Λ οκίμασόν με ὁ θ̄ς καὶ γνῶθι τὴν καρ
δίαν μου · ἔτασόν με καὶ γνῶθι τὰς
τρίβους μου · καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας
ἐν ἐμοὶ · καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰ
ωνίᾳ · εἰς τὸ τέλος
τοῖς μὴ στῷ δαυὶδ · ρλθ΄
Ξ ελοῦ μ κύ ἀπ᾽ ἀνθρώπου πονηροῦ 139
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί μ · οἵ
τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδί
ᾳ · ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο
πολέμους · ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐ
τῶν ὡσεὶ ὄφεως · ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ
τὰ χείλη αὐτῶν · φύλαξόν με κύ ἐκ χειρὸς

πίσου · καὶ καὶ τοικλίσον σι μοῦ θῆς
σίωτῶ προσσώπωσου ·
δόξαν · τωλιὸς τῶδῶδ · ρμ
κ ξ ἐκέλραλῆαι προὸ σε ἐισάκουσόμ 120
μου · προόχες τλῆφωμῆτης δελίσο
σόςμου, ἡμτῶκέλραγένομαι με προὸ σε
καὶ τευ θῶν θλίτωλῆ προὸ σαχήμου
ὡς θυμίαμα μου σμσόν τωλόμσου · ἔσαι
σι ς τῶμχῆρῶμ μου θυσίαν ἐσπερι μῆ
θ οῦ κἔφυλαν λῆμ τοσόμα πίλου · καὶ
θύραμ περιόχλῆς τοσὸρὶ τὰχείλη
μου · μὴ ἐκκλίμης τλῶλογδιάμυσου
εἰς λόγους τοῦμ μιρίας · τοῦ προφα
σί ζεσθαι προφάσει ς ζῦ ἀμαρτίαις
σὶν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις
τὴμ ἀνομίαμ, καὶ οὐ μὴ συνδιαίσω με
τὰ τῶν ἐκλόκτῶν αὐτῶν ·
π αιδεύσει με δίκαιος ζῦ ἐλέος ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λοιτω
μάτω τλῶκεφαλῆμου · ὅτι ἔτι
καὶ ἡ προσόχῆμου ζῦ ταῖς εὐδοκί
αις αὐτῶν, ὅτι τε σόθη σόμ ὀχόλυθυ
τοὶ τραχοῖ κριτὰ αὐτῶν ·
ἀ κούσομ ται παρὰ λὰ τοῦμου ὅτι δύ
νῆσομ, ὡσεὶ παχος γῆ ἐρράγη σόσι
τῆς γῆς, διέσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐ
τῶν παρὰ τὸ ᾅδου ·

ἁμαρτωλοῦ · ἀλλ᾽ ἀπὸ ἀρθρώπωμ ἀ
δίκων μόῤῥυσαί με · οἵτινες ἐλογίσαν
το τοῦ ὑπερσκελίσαι τὰ διαβήματά
μου · ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα
μοι καὶ σχοινία ἐξέτειναν δίκτυον τοῖς
ποσίμου ·
ε σκάνδαλα ἔθεντό μοι · ἕως τῶ κῶλῶν μου ὑσόν · ἐμοὶ
τί σαν κεῖ τλῶ φωμῶ τῆς δεήσεώς μου
κεῖ κέδωκας μι τλῆς σωτηρίας μου ·
ἐπαισκίασας ἐπὶ τλῶκεφαλῶμου
ζῦ ἡμέρᾳ πολέμου ·
μὴ παραδῶς μοῦ κεῖ ἀπὸ τῆς ἐπιθυ
μίας μου ἁμαρτωλῶ · δίλογίσαν
το αὐτὲ μοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς με,
μήποτε ὑψωθῶσι μ ἡκεφαλὴ τοῦ
κυκλόμαυρ σαὐτῶμ, κόπος τῶμχῆ
λέωμ αὐτῶμ καλύψῆ αὐτούς ·
π εσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες ζῦ πυ
ρί · καὶ παμπαν λεῖς αὐτοὺς ὀμ ταλαι πω
ρίαις καὶ οὐ μὴ ὑποστῶσι μ ἀμήχανα
ος τόδλῆς ὁ ὑκαν τοῦ θῶν θλίσεται ἀνὴρ
τῆς γῆς · ἄνδρα ἀδίκομ κακὰ θη
ρεύσῃ ς εἰς φθοράμ · ἔγνωμ ὅτι
ποιήσῃ κεῖ τλῶκρίσιμ τῶμ πτωχῶμ
καὶ τλῶδίκαιωσῶμ πενήτωμ · πλὴ
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῶ ὀνόμα

ῦσαι μαι κ τῶν μ καὶ τὰ δ λ ω κὸ μ τ ω μ με ὅ
πὲ κρα τα ιώ θη σαν μ ὥσ ὲ ρὲ μὲ · ὀ ρὰ ὑ
νω νὲ κ φυ λα κὴ ς τὴ ν τυ χή μ ου τ ο ῦ
ὀ ρθ ο μο λο γή σα σθα ι τ ῶ ὀ μ ό μα τ ί σ ο υ
ἐ μὲ ὑ π ο μ ο ν ῆ σ ο υ σ ι δ ί κ α ι ο ι , ἕ ω ς σ ὺ ἔ λ θ ῃ
π α ρ τ ο δ ῶ σ ὶ μ ο ι · τ α ὶ λ ω ὸ ς
τ ῶ δ ν ᾱδ λ ὸ σ τ ὸ μ α τ ῶ δ ὶ ν ω κ ὰ μ α ὐ τ ὸ ν
ὃ ὑ π ὸ ἑ α υ τ ο ῦ ὠ θ ι σ θ ε ὶ λ ω ν ἐ · ρ μ β ʹ
κ ὑ ρ ι ε ἐ ξ ε σ ὰ κ ο ὐ σ ὸ μ ο ῦ τ ῆ ς π ρ ο σ ε υ χ ῆ ς μ ο υ 122
ζ ῶ σ ό π ι σ α τ ῶ δ ὲ ν ὶ μ μ ο υ ζ ῶ τ ῆ ἀ λ η
θ ᾴ α σ ο υ · ἐ ι σ ὰ κ ο ὐ σ ὸ μ ῷ υ ζ ῶ τ ῆ δ ὲ
λ α ι ο σ ώ η σ ο υ · κ α ὶ μ ὴ ἐ ι σ έ λ θ ῃ ς ἐ ὶ ς
λ ι μ ῶ ν α μ ὲ τ ὰ τ ο ῦ δ ό υ λ ο υ σ ο ῦ ·
π ὸ υ δ ῶ λ α ι ω θ λ ί σ ε τ α ι ζ ῶ σ ό π ι τ ὸ μ ὸ σ ο υ
π α ῖ ζ ῶ μ · ὅ τ ι κ α ὶ τ ὸ δ ὲ ν ὼ ξ ὸ μ ὸ ἐ χ θ ρ ὸ ς
τ ῶ τ υ χ ῶ μ ὺ μ ο υ · ἐ π ὶ π ο σ ὸ ν μ ὼ σ ὸ ν ἐ ὶ ς
γ ῆ ν τ ῶ ζ ῶ ν τ ὼ μ ὺ μ ο υ · ἐ κ α ὐ θ ι σ έ μ ε ζ ῶ σ κ ο
π ὸ ν μ ο ἰ τ ῶ ν μ ε κ ρ ο υ ὶ α ὐ τ ῶ μ ο ε · κ α ὶ ἡ κ ι δ ὲ
ω σ ὸ ν μ ὲ π ὲ μ ὲ τ ὸ π α μ ᾶ μ α υ μ ο υ ·
μ ὲ μ ὸ ὶ ἐ π ε ρ α υ χ θ ῆ ν κ α ὶ κ α ρ δ ί α υ μ ο υ ἐ μ μ ή
σ θ ω ν ἡ μ ό ρ ῳ μ ὰ ρ χ ᾴ ῳ μ · ἐ μ ε λ έ τ η σ ο ν
ζ ῶ π α ῦ σ ο ν τ ο ῖ ς ἐ β ρ ο ι ς ο ν · ζ ῶ π ο ι ή μ α υ
σ ι τ ῶ μ χ ᾳ ρ ῶ μ σ ο υ ἐ μ ὸ ν λ έ π α μ , δ λ ε π έ
τ α σ α π ὸ σ ο τ ὲ τ ὰ ς χ ᾳ ρ α ς μ ο υ · ἡ τ υ
χ η μ ο υ ὡ ς γ ῆ ἀ μ υ δ ρ ο ς ὁ σ ο ι π α χ ὺ ᾳ σ ά
κ ο υ σ ὸ μ μ ο υ κ ὲ ὀ ᾳ λ ί π ε τ ὸ π α μ ᾶ μ α
μ ο υ · μ η ἀ π ο φ ρ έ τ η ς τ ὸ π ρ ό σ ω

ὅ τ ι π ρ ὸ σ ο τ ὲ κ ὲ κ ὲ ο ἴ ὀ φ θ α υ λ μ ο ί μ ο υ ·
ὅ σ ι σ ο ὶ ἦ λ θ ο ν σ ὸ δ μ ὴ ἀ ν τ α μ έ λ η σ τ ῶ
τ υ χ ή μ ο υ ·
φ ύ λ α ξ ό μ ε ἀ π ὸ π α γ ί δ ο ς ἧ ς σ ω ε φ ή
σ α μ τ ό μ ο ι · κ α ὶ ἀ π ὸ σ κ α μ δ ά λ ω μ
τ ῶ μ ὲ ῥ ᾳ ζ ο μ έ μ ω μ τ ῶ ἀ ν ο μ ί ᾳ μ · π ε
σ ο ῦ ν τ α ι ὄ ψ α ν τ ι φ ι λ ι λ ί ᾳ ρ ω α ὐ τ ῶ μ ὃ ι α
μ α ρ τ ω λ ο ί · κ α τ α ι ω μ ό μ α σ ε ἰ μ ὴ ὀ λ ί ω ν ἕ
ω ς ἀ μ ὴ π α ρ έ λ θ ω ·
σ ω ὸ ς ω ς τ ῶ δ ᾱδ λ ὸ ζ ῶ τ ῶ ᾷ μ α ὐ τ ὸ μ
ὑ π ὸ τ ῶ σ π η λ α ῖ ω π ρ ὸ σ ε υ χ ό
μ η ν ο ς ·
φ ω μ ῆ μ ο υ π ρ ὸ σ κ ῦ ἐ κ ε ί ρ α σ ᾳ ς φ ω μ ῆ
μ ο υ π ρ ὸ σ κ ῦ ἐ δ ε ή θ η ν · ἵ κ χ ε τ ῶ ζ ῶ σ ό π ι μ ο
ο μ α ὐ τ ο ῦ τ ῶ δ ὲ ν ὶ μ μ ο υ · τ ῶ θ λ ί β ο
μ ο υ ὀ ρ σ ό π ι μ ο μ α ὐ τ ο ῦ ἀ π α ι τ ή σ ε λ ῶ · ζ ῶ
τ ῶ ἐ κ λ ᾴ σ α ν τ ί μ ο υ τ ὸ π α μ ᾶ μ α μ ο υ
κ α ὶ σ ὺ ἔ λ ᾳ ω ς τ ὰ ς τ ρ ί ο δ ο ς μ ο υ ·
μ ὸ δ ῶ τ α ὐ τ η ἦ ἔ π ο ρ ε ὁ μ ὼ ἐ κ ρ υ τ α μ
π ο υ ν ί δ α υ μ ο ι · κ α ὶ π ε μ ό ο ω ν ἐ ι ς τ ὰ δ ε
ξ ι ὰ κ α ὶ ὃ π έ υ λ ε π ο ν μ , κ α ὶ ὀ υ κ ε ἰ ῶ ὃ σ ο ι
ν ι μ ό σ κ ο μ α ι · ἀ π ὸ λ ε τ ο φ υ γ ὴ ἀ π ὲ
μ ο ῦ κ α ὶ ὀ υ κ ἔ σ τ ι μ ὃ ὁ ζ η τ ῶ ν τ ὴ ν τ υ χ ή μ
μ ο υ · ἐ κ ε ί ρ α υ ξ α ν π ρ ὸ σ ο τ ὲ κ ὲ ᾷ π α σ ο ῦ
ᾷ ἡ ἐ λ π ί σ ι μ ο υ μ ό ρ ί σ μ ο υ ᾷ ζ ῶ γ ῆ ζ ό μ
π ο ν · π ρ ό σ χ ε ς π ρ ὸ ς τ ὴ ν δ ὲ ή σ ι μ
μ ο υ ὅ π ὲ π α ν τ ο δ ᾳ μ ό θ ω ν ὀ φ ό δ ρ α ·

τοῦ μισοῦντός με, καὶ ὡμοιώθην τοῖς
μὴ τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
ἠκουσάτην φωνήν μου τὴν παρακλήσεώς μου,
ὅτι παρεκάλεσέν με ἐν τῷ κλαυθμῷ μου.
ἀγγέλου μὲ κατὰ τῶν ἐχθρῶν μου. κύριε
παρόξυνόν με καὶ τὴν ψυχήν μου τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου.
ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου τὸ πνεῦμά σου ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου. καὶ ἐν τῷ
ἐλέει σου ὀλοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς
μου. καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός
σός εἰμι. δόξα.
καὶ νῦν. ιθ'. ταυλιὸς τῷ
δαυὶδ πρὸς τὸν γολιαθ'. ρμγ'
ὑλογητὸς κύριός μου. ὁ διδάσκων
τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ τοὺς δακτύλους μου εἰς παράταξιν. τὸ
ἔλεός μου καὶ τὸ καταφυγή μου. ἀντιλήπτωρ
μου καὶ ῥύστης μου.
πρόβαλε τὴν ἰσχύν μου καὶ ἐπάκουσόν μου
σου. ὑπόταξον τὸν λαόν μου

ὑπ' ἐμέ. κέρας ἁλῶν θρώσκει ὅτι
γρόσθησαν αὐτῷ. καὶ ὁ σαλῶν θρόος μου
ὅτι λογίζηται αὐτῷ σαλῶν θρόος μαυταιό
τητι τῶν οἰκιῶν σου. ἐμνήσθην αὐτοῦ ὡς
κιὰν παραύγοισι. κεκλίμενος δὲ ὡς οὐκ
κὰμ ἐναταύβην. αὐτὰ τῶν ὀρέων καὶ
καὶ τὰ μισθήσομαι. ἀέρα τὸν δὲ ἀέρα
τῶν ἐῶν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς. ἀγανακτῶ
φιλῶ μὲ τὰ βέλη σου καὶ σώσατε ἀγιάσεις αὐ
τούς.
ξανακτῶ φιλῶ μὲ τὴν χεῖρά σου ἀγιάσεις τοὺς
ἀγγέλους μὲ καὶ ῥῦσαί με ἀγιάσθω σου τὸν
λαόν μου. ἐκ χειρὸς γῶν ἀλλοτρίων
ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα
καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας.
οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν
μόσχοι γαλαθηνοί. αἱ κῶμαι ἡμῶν
μεστωμέναι ἐξερευγόμεναι ἐκ τούτου εἰς
τοῦτο. τὰ πρόβατα ἡμῶν κύουσαι
εὐπρόσδεκτοι. μὴ ἔστιν ἐμπερίφραγμα μὴ
ἔστιν ἔξοδος μὴ ἔστιν κραυγὴ ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν. μακαρίζομεν τὸν λαὸν
ὃς ταῦτα ὑπάρχει αὐτῷ. μακάριος ὁ λαὸς
ὃς κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

χρηστότητός σου ἐξερεύξομται καὶ
τὴν δικαιοσύνην σου ἀγαλλιάσονται
ϐ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυ
μος καὶ πολυέλεος χρηστὸς κύ τοῖς
σύμπασι καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐξομολογήσε
σθωσάν σοι κύ πάντα τὰ ἔργά σου
καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσαν
γ δόξαν τῆς ϐασιλείας σου ἐροῦσι καὶ
τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ
γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δόξαν
τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ϐασιλείας
σου ἡ ϐασιλεία σου ϐασιλεία πάν
των τῶν αἰώνων καὶ ἡ δεσποτεία
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ
π πιστὸς κύ ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
ὑποστηρίζει κύ πάντας τοὺς
πίπτοντας καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς
κατῃραγμένους οἱ ὀφθαλμοὶ
πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι καὶ σὺ δί
δως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν καιρῷ
ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμ
πίπλας πᾶν ζῷον εὐδοκίας
λ δίκαιος κύ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

ὁσιότητι αὐτοῦ τὰ ἔργα αὐτῶν
πλήρη ἐξερεύξομαι τοῦτο
τ ἀντιβόησαν αὐτῶν πολυτόκαι πλη
θύμονται ζῶσαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν οἱ
βόες αὐτῶν παχεῖς οὐκ ἐστὶ κατά
πτωμα φραγμοῦ οὐδὲ μέξοδος
οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν
ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι
μακάριος ὁ λαὸς ὁ οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ
αἰνέσεις τῷ δαυὶδ
ψ ὑψώσω σέ ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς καὶ
εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ἐις τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος καθ' ἑκάστην
καὶ ἐπὶ μέρας εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω
τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐις
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος μεγαλωσύνη
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας γενεὰ καὶ
γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου καὶ
τὴν δύναμίν σου ἀναγγελοῦσι
τ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι καὶ τὰ
θαυμάσιά σου διηγήσονται καὶ
τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦ
σι καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγή
σονται μνήμην τοῦ πλήθους τῆς

ὰγνὶς κὲ τοῦ σὶ τρὶς ὶῶπ καὶ λουμένοις αὐ
τὸμ · τοῦ σὶ τοῖς ἐ τοῖ κάλλουμένοις
αὐτὸμ ἡμᾶς ἀλη θᾷ αυ · θέλη μα τῶμ φο
μουμένωμ αὐτὸμ τοῖ λίσᾳ · καὶ τῆς
δε ήσε ως αὐτῶμ ᾷ σᾶς κόυσ ον ταὶ μὰὶ σώ
σᾳ αὐτοὺ ·

φ υλαύ σον εἰ κὲ τοὰ ν τας ρὶς ἀ ἀγ αυ τοῦ μ τας
αὐτὸμ · καὶ τοὰ ν τας ρὶς ἀ ὰ μαρ τωλοὺ
ὰῃ ο λο θρέ υσε ι · ἀ ί με σὶ μ κῦ λαυ μ ήσε ι
τὸ τό μα μου · καὶ ε ὐ λογέ ῖ τω τοῦ σω
σὰ ῥᾷ τὸ ὄ μο μα τὸ ἄ γι ο μα αὐ τοῦ , ᾷ ς
τὸ μαί ῶ μα ι καὶ ε ἰ ς τὸ μαί ῶ μα ι τοῦ αἰ ῶ
μο ς · δό ξᾳ αυ · ἀ λ η λού
ι αυ ἀγ γαί ου καὶ ζαυ χαρί ου · ρμέ
ἀ ί με ιλή τυ χή μου τὸ μκῦ , αἰ μέ σοὶ κῦ ζῦ
ζω ῆ μου ταυ λῶ τῶ θῶ μου ἔ ω ς ὑ πὰ ρ
χω · μὴ πε τοὺ ὶ θα υ τε ἐ πὰ ρ χο μ τας
σοὶ ἡ ο ὶ ς ἀ ὰ ν θρώ πο μ οι ἔ ὸ υ λι ἔ φι σω τη
ρί αυ · οὗ ε λέ υ σε ται τὸ τοῦ μα ζῦ μα αὐ τοῦ
καὶ ἐ τοὰ ρέ τᾷ ἐ ι ς τὴ μ λῆ μα αὐ τοῦ · ᾗ μ ἐ κέ ι
μὴ τλῆ ἡ μέ ραυ ἀ τοὰ λω ῶ ταυ τοὰ ν τε σὸ ι
σὶ μαυ λο γι σ μὸ ι αὐ τοῦ ·

Ж αυ κά ρι ο σοῦ θε σὸ ὶ αυ καὶ ι ἀ βο ηθὸ σαὐ
τοῦ · ἡ ὸ λο τὶ σαὐ τοῦ σοὶ κῦ τὸ μ θῦ αὐ
τοῦ · τὸ μ τοὰ ι λί σᾳ μ ταυ τὸ μ ὸ ἰ ῶ ὸ μ ι αὶ
τὴ μ λῆ μ · τλῶ θά υ λαι ος λγ καὶ τοὰ ν τὰ
τὰ ἐ μαὐ τοῖ ς ·

τ ὸ μ φυ λαύ σον τὸ μ τὰ ὰ λή θᾷ αᾷ ς τὸ μαῖ
ῶ μαυ τοὰ ι ῖ ῶ ταυ ἱ ῖ μα τοῖ ς ὰ δί κου
μέ νοι ς · δί κ δὸ μ τὰ τρο φῖ ὰ τοῖ ς πτεί
μῶ σὶ · κὲ λύ ει τε τὰ δί κ μέ νοι ς · κὲ
σο φὸ ῖ τυ φλοὺ ς · κὲ ἀ μορ θῶ ῖ ὰ μαι τερρα γ
μέ νοι ς · κὲ ἀ γα πᾷ τοῦ δί κ αί ους · κὲ φυ
λαύ σον τᾷ ς τοὺ ς τὰ προ σή λύ τους ·

ὸ ρφα νὸ μ καὶ χή ρα ν ἀ ν αι μή τε ται , καὶ
ὁ δὸ ὸ μαῦ μαρ τω λῶ μ ὰ φα νί ᾷ ς · μαὶ σὶ
λᾷ σᾳ κὲ ᾷ ς τὸ μαῖ ῶ μαυ · ὸ θῦ σουσὶ
ῶ μᾷ ς σὶ πό νε αμ καὶ γό με αμ ·

ἀ μη λού ι αυ · ρμα τ
ἀ ι μᾷ τὸ τὸ μκῦ ὅ τὶ ἀ γα θὸ ς τα υλι ὸ ς · 185
τῶ θῶ ἡ μῶ μὶ δί κ ων θᾷ ή ἡ ἁί με σὶ ς · ὸ ἰ
λι ό δο μῶ μῖ ὅ ρου σαν λή μ ὸ κὲ · τὰ ὸ δ μ
αι ασ ο ρα ὰ τοῦ ἰ σ ρα ή λ ὅ σὶ σω ῶ ᾷ ᾷ ς ·
ὸ ἰ ό μ ὸ μο ς τοὺ ὸ σω τε τρὶ μ μο ὸ μ ο ς
τλῶ ι ι αρ δί αμ · καὶ δ ὸ σ μο ῦ ὼ μ τὰ ὸ σω
τρί μ μα τα αὐ τῶ μ · ὅ ἀ ρι θμῶ μ πλή
θη ἁί ᾳ ρω μ καὶ τοῦ σὶ μ αὐ τοῖ ς ὸ μό μα
τα καὶ λῶ μ · μᾶ γας ὸ κὲ λῖ μῶ μ καὶ με γά
λη ἡ ἰ χὺ ὲ αὐ τοῦ · καὶ τῆ ς σω ὲ ὸ σ ω ς
αὐ τοῦ ὸ ὐ κ ἔ φι μ ἀ ρι θμο ́ · ἀ μα υ λαι μ Βά
μω μ τοῦ ρα υ εἰ ς ὸ κὲ · τα υ τοᾷ μῶ μ δ ὲ ὰ υ
μαρ τω λοὺ ὲ ἔ ω ς γῆ ς ·

ἐ ᾷ ρᾷ α υ τε τῶ κῶ ᾷ μῶ ᾷ ο μο λο πή σᾳ · τά
λαι τε τῶ θῶ ἡ μῶ μ ὄ ῦ κι θα ί ρα υ ·

τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τὴν ζωὴν αὐτοῦ· τὸν ὃς
ος τὸν τὸν μὴ αὐτοῦ καὶ ῥυπόσωται ὑ
δωτι· ὁ αὐτὸς καὶ ἐμοὶ τὸν λόγον μου
τοῦ τὸν ἰωακὼβ·

Δ καὶ ὁ μὴ ταῦτα καὶ κρίματα αὐτοῦ τοῖς
ραηλ· οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ
ἔθνει· καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδή
λωσεν αὐτοῖς·

δόξα·

Ἀλληλούια Ἀγγαίου
καὶ Ζαχαρίου·

ρμζ

ἀπὸ τῆς γῆς τὸν κῦ κ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· αἰνεῖτε αὐτὸν πάν 148
τες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν
πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς· αἰνεῖτε
αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
ὕδωρ τὸ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς, αἰνε
σάτωσαν τὸ ὄνομα κῦ· ὅτι αὐτὸς ἐν
τειλατο καὶ ἐκτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶ
νος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρε
λεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κῦ ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πάντες οἱ ἄβυσσοι·
πῦρ χάλαζα χιὼν ἰρυάτμιος τὸν λό
γον αὐτοῦ καὶ πνεῦμα καταιγίδος τὰ ποιοῦντα τὸν λό
γον αὐτοῦ·

ιε· β·

τῶν ὀρέων καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα
κα· τὰ ἐρίφια καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἕρπετα
καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς
καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες καὶ πάντες
κριταὶ πάντων· νεανίαι καὶ παρθένοι·
πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα κῦ· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς
καὶ οὐρανόν· καὶ ὑψώσει κέρας τῷ λαῷ
αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·
υἱοῖς ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ·

Δ αἰνεῖτε τὸν κῦ· ἄσατε τῷ κῦ ᾠδὴν καινήν·
ἔπαινος αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων· εὐφρανθήτω
ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ οἱ υἱοὶ σιὼν
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν· αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλλάτωσαν αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κῦ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ·
καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίῳ· καυχήσονται ὅσιοι
ἐν δόξῃ· ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τὰς κοίτας αὐτῶν·
ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ
ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ
ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς
λαοῖς· τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις·
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·
τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα γεγραμμένον· δόξα
αὕτη πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· ἀλληλούια·

Ἀλληλούια Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου·

ρμη

αἰνεῖτε τὸν θν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀγαθοσύνης· πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν κῦ· ἀλληλούια·

φάιαι δνάτοι οἱ ἐμ τᾶις χερσὶ μαὐτῶν·
τοῦ τοι ἦσαι κδνίωσι μ ἐμ ρῖς ἔθνεσι μ
ἐλεγμοὶς ἐμ τοῖς λαοῖς· τοῦ δνῆσαι ρὶς
μαισι μᾶς αὐτῶν μ ζῶ πέδαις, καὶ τοὶς ἐμ
δνόξοις αὐτῶν μ ζῶ χαρο πέδαις σὶ δη
ραῖς· τοῦ τοι ἦσαι ὁρᾶω τοῖς κρῖ μαι
ὄ ω ραι πλόμ, δνόξαι αὐ τὴ ἔσαι πᾶσι τοῖς
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ·

ἀμηλούιαι· ρμ

αὐ ιμᾶς τὸ τὸν θῶ ζῶ τοῖς αὐ γίοις αὐτοῦ, 150
αἰμᾶς τὸ αὐτὸ μ ὁρᾶφρεώ μαι πδίωαὶ μό
ω αὐτοῦ·

αἰμᾶς τε αὐτὸ μ ἰᾶσι ταῖς ἐδίωαι φᾶς αὐτοῦ
αἰμᾶς τε αὐτὸ μ καὶ τὰ τὸ πλῆ θος τὴς
μόναλω σίωι αὐτοῦ·

αἰμᾶς τε αὐτὸ μ ζῶ ἰᾶ χω σάλ πὴ ος, αἰμᾶς
τὸ αὐτὸ μ ζῶ ταὶ λ τὴ ρίω καὶ κι θάρα·

αἰμᾶς τὸ αὐτὸ μ ζῶ τυμ πᾶ μω καὶ χορῶ,
αἰμᾶς τε αὐτὸ μ ζῶ χορδαῖ σὶ ὀρ γά μω·

αἰμᾶς τὸ αὐτὸ μ ζῶ κυμ βάλοις αὐ ἠχοις,
αἰμᾶς τε αὐτὸ μ ζῶ κυμ βάλοις ὀλαι μαγ
μοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰμ ε σάτω τὸ μ κύ·

δνόξαι· καὶ θὶ σμαι κε
οὗ τος ὁ τάλμιὸς, ἰδνό ὄνραφος τοῦ
δνᾶδνὲ αι καὶ ἔξω θεν τοῦ ἀρ ι θμοῦ τῶν μ
ἑκατὸν μ τεσσαρά κοντα τάλμιῶν ὅτε δ
ωμο μάχησ πρὸς τὸν μ γολιαθ'·

·ιϛ·ε·

γο μαὐτοῦ·

Τ ἀὐόρη καὶ πᾶσι τὸ σοὶ βοῶσοὶ, ξύλαι
καρ πο φόραι καὶ πᾶσαι κέδροι·
τὰ θηρία καὶ πᾶσι τὰ τὰ κτήνη ἑρ πε
τὰ καὶ πε τεῖ νὰ πτερω τὰ· ιαισιλᾶς
τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἀρχον τες
καὶ πάντες κρι ταὶ γῆς·

Ν ε αμί σκοι καὶ παρ θέ νοι πρε σβύ τε
ροι μετὰ νέω ρων, αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα κῦ· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξο μολόγησις αὐτοῦ
ἐπὶ γῆς καὶ οὐ ρα νοῦ, καὶ ὑψώσε κέρας
λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσί
οις αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λαῷ ἀγγί
ζον τι αὐτῷ· ἀμηλούια· ρμθ'

1 29 ᾄσατε τῷ κῦ ᾆσμα καινὸν μόν· ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίαι ὁσίων· εὐ φραν θή
τω ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαν τι αὐτόν
καὶ υἱοὶ σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμ πά νῳ καὶ
ψαλ τηρίω ψάλ λατω σαν αὐτῷ·
ὅτι εὐδο κεῖ κῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώ
σει πραεῖς σωτη ρίαν· καυχήσον
ται ὅσιοι ἐν δόξη καὶ ἀγαλλιάσον ται
ἐπὶ τῶν κοι τῶν αὐτῶν· αἱ ὑψώσεις
τοῦ θεοῦ ἐν τῷ στό ματι αὐτῶν, καὶ ῥο μ

μ ιμρο ἐλέημωσύν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ
πλησίον τοῦ πατρός μου· ἐποίησα μνημόσυνον τοῦ
πατρός μου· αὐχμηρόν μου ἐποίησα
σαμψὼν ὄρνεμον· καὶ οἶδα κλυλοί μου
ἥρμοσαν τὸ λτήριον· καὶ τί ἀμύνεταί με
λῆ τῶν κώων μου αὐρὶς κεφαλὴν ἀσυκού
ς· αὐρὶ σὸν ἔσται πέφυλε τὸν ἄγγελόν μου
τοῦ, καὶ ἤρεμε ἐκ τῶν μητρο βάτων τοῦ
πατρός μου· καὶ ἐχρισέ μοσύν τῶ
ἐλαίω τῆς χρίσ ματός αὐτοῦ οἱ ἀδελ
φοί μου καλοὶ καὶ μισθωτοί, καὶ ὁδὸν
κενὴν δόκλησον ζῶν αὐτοῖς ὁ κε ἐξῆλθον
ἀσωσάμτησιν τῶν ἀλλοφύλων· καὶ
ἐποίησα καὶ τήρησα τὸ μεζῶν τοῖς ἀδόλοις
αὐρῶν· καὶ ὃς δὲ ἐποίησάν μοι στῶν ἀπο
ρῶν τοῦ μάχαιραν, ἀπέκτεφόνευσα
αὐτόν· καὶ ἤραν ὁμᾶς δοξὴν ἐποίησαν ἐν
ὠδῆ μνημοσύνης ζῶν τῶν ἀδόλων· αἱ
ἁγίσωμεν τῶν κώων ζῶν δόξωσ ἐναρδεδόξα
σται· ἵνα τί ἐμὲ καὶ ἁμαρτάνειν ἐν
ἀσεβείαν;
Β οἱ ἡδέως καὶ σκεπάσθησαν ἐν ἐμοὶ ἀσ
σωτηρίαν· οὗτος μου θεὸς καὶ δοξάσω
αὐτόν· θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν·
Κ ύριος σωτρίβων πολέμους κε ὄνο
μα αὐτῶ· ἅρματα φαραὼ καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασ
σαν·
Ε ἐπιλέκτοις ἀναβάταις τριστάταις καὶ
πόντισεν ἐρυθρᾶ θαλάσσῃ·
Ϛ πόντος ἐκάλυψεν αὐτούς· ἐδύσαν ὡς λίθος·
Ζ δεξιά σου κε δεδόξασται ἰσχύϊ· ἡ
δεξιά σου χεὶρ κε ἔθραυσεν ἐχθρούς·
καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους·
Η ἀπέστειλας τὸν ὀργήν σου καὶ κατέφαγεν
αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην· καὶ δι' ἀτμοῦ
πνεύματος σου συνέστη τὸ ὕδωρ·
Θ ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη
κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης·
Ι εἶπεν ὁ ἐχθρός· διώξας καταλή
ψομαι· μεριῶ σκῦλα· ἐμπλήσω τὴν
ψυχήν μου· ἀνελῶ τὴν μάχαιράν μου,
κυριεύσει ἡ χεὶρ μου·
ΙΑ ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυ
ψεν αὐτοὺς· ἔδυσαν ὡσεὶ
μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ·
ΙΒ τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κε· τίς ὅμοιός
σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις θαυ
μαστὸς ἐν δόξῃς ποιῶν τέρατα·
ΙΓ ἔτεινας τὴν δεξιάν σου καὶ κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ·

αὐτοὶς νῦ· ὁδηγήσασθε τὴν δικαιοσύνην
σου τοῦ λαοῦ μου τούτου, ὃν ἐμνήσω
σω·
παρεκάλεσας τὴν ἰσχύν σου ἐν ταῖς καρδίαις
μαν ἁγνὸν μου λίλουσας ἐν θυμῷ καὶ ὀρ
γίσθησαν· ὡδηγήσε λαβόμ, ἵνα τοὶ
κοῦνται φιλιστιείμ·
τότε ἔσται σημὴν γενόμενόν δὲ ὁμοῦ καὶ ἀρ
χόντων μαν ἀβητῶν, ἔλαιε μὲν αὐτοὶς
τρόμος ἐπὶ ταῖς καρδίαις αὐτῶν· ὁ καὶ τοὶ
λαοῦ τοῦτο χαμαν ἀμ·
ἐπὶ τὲ σοὶ ἐπ' αὐτοὶς φόβος καὶ τρό
μος· μὴ γένηθὴ μὰν αὐχὶ ὁ μόσου δὲ τοῦ
λιθοθλίπτωσαμ·
ἕως ἂν παρέλθὴ ὁ λαός σου κύ ἕως
ἂν μὴ παρέλθὴ ὁ λαός σου, οὗτος ὃν
ἐκτήσω·
ἰσαν γὰν γὴν καὶ ταφύτευσον μαὐτοὺς ἐν
ὄρος κληρονομίας σου· ἕτοιμον
καὶ τοὶ κλητήριόν σου, ὃ κατεργάσω
κύ· ἁγίασμα κύ ὃ ἡτοίμασαν μαὶ χεῖ
ρές σου·
Κύριος βασιλεύσ ὠν τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ'
αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθον οἱ ἵπποι
φαραὼ σὺν ἁρ μασὶ καὶ ἐπὶ βάται
ταὶ εἰς θάλασσαν·
Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύ, τὸ ὕδωρ

τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐ
πορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ
τῆς θαλάσσης· ὠδὴ μουσ
σὺν ὡς εἶπεν τῷ δαβὴρ προμοιῶν· ὠδὴ β'
πρόσεχε δῶν ἐκ λαμβάνεσθαι, καὶ αἰκου
έτω γῆ ἐλπίσματα τὰ κατόμα τός μου·
πρὸς δοκάθησαν ὡς ἐφ' ἑτοῦ τοῦ φθεγ
μάμου, καὶ κλαυβίτων ὡς δρόσος
τὰ ῥήματά μου·
ὡς ὄμβροι ἐπὶ πόαν καὶ ὡσεὶ μὶ φε
τοὶ ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κῦ ἐκά
μεσα, δῶτε μεγαλοσύνην τῷ
θεῷ ἡμῶν·
θεὸς ἀλήθειαν αὐτοῦ καὶ τοῦ
σωμα ὁδοὶ αὐτοῦ ῥίσις·
θεὸς πιστὸς καὶ δυκαιοσύνη ἐν αὐ
τῷ δίκαιος καὶ ὅσιος κύ·
ἡμαρτήσαμ δυκαὶ τῷ τόκμαμ μᾶλλ
τὰ· πονηρεύσ κόλιαὶ καὶ δυεφράνθημεν
ταῦ ταὶ κῶ ἀμ τῷ τοδίδοτε·
οὗτος λαὸς ἀσύνετος καὶ δυχὶ σοφὸς·
δυκαὶ τὸς σου τοῦ τὸν κτήσω τὸν σ
καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέν σε·
μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος· σύνετε δὴ
ἕτη γενεὰς γενεῶν·
ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀ
ναγγελοῦσί σοι τοὺς πρεσβυτέρους σ

σου καὶ ὀφρῦσί σοι
ὃ πεδιεμὶ ξ σμὸ ὕ τι σος ἐ θμη . ὡς δν
ὅσσα τρόσμ ὑ οι ἐ ἄ δουμί .
ἓ φησθμ ὅριαν ἐ ηθμ ῶ μιαν τὰ ἀριθμῶμ
ἀγγ ἐ λωμ θῦ . καὶ ἐ γὸμ ἱ ηθμ μόρι ὲ κῦ
λαι ὸ ἑαυτοῦ ἴ αν κὰ β οχοί μι σμαν κληρο
μο μίας αὐ τοῦ ἴ σραν η λ .
ἀ υ τάρκη σθμ αὐ τὸμ ὅμ τι ἴ ὅρ ἱ μω . ζῦ
δν ἴ τ ᾳ καὶ μιαν τοσ ζῦ ἀμ ύ δρω .
ἐ κύκλῳ σθμ ἀὐ τὸμ καὶ ὅ ταν δι ὰ δῷ σθμ
αὐ τὸμ , καὶ δν ἐ φύλαν ξ σμ αὐ τὸμ ὡς κό
ρ ιν ὀφ θαλμ οῦ .
ὡ σαν ἐ τὸ ὲ σκε παῦ σαι μο σ τ ι ἀμ ὅ ἑαυτοῦ ,
κ ᾽ ὧν ἴ ρι τ με ο σ τοῖς αὐ τοῦ ἐ πε τό θη σε μ
ἰ ηε τὰς πτ ὅ ρυ γας αὐ τοῦ ὅ δ ἐ ξ αὐ τοῦ ἀν
τοὺς . καὶ ἀν ἐ λαι ὸ μ αὐ τοὺς , ὅ σοι τῶμ
μο ν τῶν φρά μω μ αὐ τοῦ .
Κύρι ος μό μος λι τόν αὐ τοὺς , καὶ ὀυ κ ᾖμ
μο ν τῶν τῶμ ὐ θ ὲ μ ὁ τρι ος .
ἀ μεβλί ψα σθμ αὐ τοὺς ὅ σοι τ λῖ ο
λῆς . ὅ τ ὼ μι σθμ αὐ τοὺς γὸμ ί μα τα
ἀ ν ρ ῶμ .
ἐ θή λα σθμ μὸ μ ἡ κα τὸ τρας , καὶ ἐ μα
ρ ν ἡ κ ᾳ ρε ας τε τρας .
Βούτυρο μι ο ῶμ ι κ ᾷ γν ύ λα τρο βά τω μ
μο ν τα τέ α το ς ἀρ μῶ μ καὶ μι ῶμ , ἡ ῶμ
ταύ ρω μ λα ι τρα ύ γω μ με τὰ τέ α το ς με

φρῶμ τ ρου . καὶ ἀ ι μα τα φυ λῆς
ἑ τοι μο σί μο μ .
Κ αὶ ἐ φα τόν ἴ αν καὶ ἱ κά ζῦ ε πλί σθη καὶ
ἀ π ὸ λαύ κι σθμ ὁ ἦν α τοι μό μο ς
ἐ λι τα ύ ηθ ν ἐ τα χύ θη λέ πλα τύ θη
καὶ ἐ γ κα τὸ λι τ ὸ μ ηθῦ ρ ἰ τοι ἡ σα μ
τα αὐ τὸμ , καὶ ὀ πέ φη ἀ τ ο θῦ σω τή
ρο ς ἑ αὐ τοῦ .
Π αρ ὸ ξυ ν ά μ με ἐ τα μ μο τρί οις ζῦ βδε λύ
ρ μα σι μ αὐ τῶμ , ὀ ζ ᾳ ε τί λι ρα μ ά μ μο
ηθ υ σθμ δα ι μο νί οις καὶ ὀυ θῶ ηθε οῖς
ὅ ις ὀ υ κ ἰ ὄ δῃ σθμ , λι α μο ὶ καὶ τρό ς
φα τοι λί ᾽ κα σι μ , ὅ ις ὀ υ κ ἰ ὄ δῃ σθμ οἳ
τα υ τῆ ὸ ἀ π ὸ αὐ τῶμ .
θ ε ὸμ τὸ μ ὁ νο νλί σθμ τα ύ σε ἐ γ κα τέ λι τα ο
κ ᾽ ὃ τε λεύ θου θῦ τοῦ τρέ φο μ τό σο
Κ αὶ ᾗ δε κε καὶ ἐ ξ λί λω σο ὃ καὶ τα ρ ο ᾖ ῶ
ηθ η δι ο ρ γὼ ἡ ῶ μ αὐ τῶμ κ ᾽ ὧν ηθ υ να
τό ρω μ .
Κ αὶ ᾗ τα θμ ἀ τα ο φρέ τα τὸ τρό σω πο ν μ
μο υ ὀ τα ω τῶμ . καὶ ὀ δ ᾖ ξω τί ε σ α ὐ α ὐ
τοῖς ἐ τοχ ώ τω μ .
Ὃ π ὁ νε ἀ ὸ ᾗ ε φρα μ μὸ ν ἡ ἐ ᾳ μ ᾗ ὸ ἰ ὅ ις
ὀ υ κ ἐ ἐ τι τί φι ς ζῦ αὐ τοῖς
ἀ υ τοὶ τα ρ ε ξί λω σα ὐ μ ὸ ἐ π ὀ υ θῶ .
τα ρ ὸ ρ τη σα ύ μ με ᾧ μ ρ ῖ ᾗ δ ὁ λοι σα ὐ τῶμ
Κ ὰ ὸ τα ρ α β ηλό σω αὐ τοὺς ἐ τ ο υ κ ἐ θῦ ᾗ

ὠπλέθηϛ δ σωέτω παρ ὀργιῶ αὐτοὶς
ὁ τὴ θυρ κκῶ καὶ ταῖς κτοῦ θυμοῦ αὐτοῦ·
καὶ θήσ ταὶ ἕως ἂν δλου καὶ τὰ τὰ τοῦ τοῦ·
κ αὐταφάγ ὸ ταὶ γὴμ· καὶ τὰ γὸ γλίμμα
ταὶ αὐτῆς, φλέξϛ θε μὴ ἰαὸ ρέωμ·
ιὼ ἁϛ ὠϛ ἂ αὐτοὶς καὶ κακὰ· καὶ ταὶ τὰ βέλη
μου σωτὸ λέσω ϛ ἂ αὐτοῦ·
τὴ κόμ ὸ γο ὶ λιμῶ καὶ ιρῶ σϛ ὸ ρμέω μ,
καὶ ὸ τὶ σθο τόμο ς ἀνίατος·
δόμ τας θηρίω μ, ἐ παὐτοὶς τὸ τελῶϛ
αὐτοὶς ὸ τὰ τὸ θυμοῦ συρόμ τω μ ὸ σὶ
τὴς ἠῆς·
ἔ ξω θε μαὐτὸ κμόσϛ αὐτοὶς μάχ χαιρα,
καὶ ἐκ τῶμ ταμιέ ὠμ φόβος·
κ εαμίσκος σὶ ὠ παρ θὸ μωθηλάζ ὠμ,
μὸ τὰ καὶ θ σηκὸ τος σ ρῶ βύτου·
ἔ τ ομὸ λὰ ασ ὸ ρῶ αὐτοὶς· παὶ σωδὴ
ὀ ζαμ θρώ πω μ τὸ μὴ μὸ σω ομαὐτῶμ
ἰ μὴ ὸ ὀργὴ ὲ χθρῶμ ἵ μα μὴ μακρο
χρο μίσωσ ὶ· κ ἵ μα μὴ σὶ ὠ ὸ σὶ θῶμ
τα ὶ ὑ σ σμαμ τί οι·
ἢ ἔ ι τ οὶ σαν ἢ χάρ ἵ μῶμ ἢ ὑ τὴ λὶ· καὶ
ὃ υχὶ κε ἔ τ οὶ νο ταῦ τα ταὐ τα·
τὶ ἔ θμο ς δ τ ομ ελω κὸ σ ου λίω ἐ φ·
καὶ ὃ υκὸ φ ὶ μῶ αὐτοὶς ὸ σὶ φήμη·
ὃ υκ ε φρόμ λισαμ σωὶ ἐ μαι ταῦ τα ταὐ τὰ
τα κὰ τα δε ξαὸ θα σαμ, ἃ ϛ τὸ μ ὸ σὶ

ὁ μ τα χρόμ ὸ μ·
πῶ ς δ λὼ ἁϛ ε ταὶ ἃ ς χίλιοι ς· καὶ δ λὸ ο με
τὰ κ ιμλίσ ου σ ἰ μυρ ιάδ ας·
ἐ ι μὴ ὸ θ ὠ αὐ τὲ δ ο τ ο αὐ τοὶς, καὶ ὸ κε
παρ ὸ δ ω κ ὸ μ ὠ αὐ τοὶς·
ὸ υ γὰρ ἃ σὶ μὸ ὶ θ ὸ ὶ αὐ τῶμ ὠ ς ὸ θ ὶ
μῶμ· οἱ δὲ ἐ χθροὶ ἵ μῶμ ἀ νό η τοι·
κ ὼ δ ὲ μ τ ἐλω μ σο δόμ ω μ ἢ ἀ ὶ μ τ ὸ θ
λο ς αὐ τῶμ· ἰ μὰ ἵ κλι μα τ ὶ ἐ αὐ τῶμ ἵ κ
νο μόρ ας·
ἢ σαὐ φ υλὶ αὐ τῶμ, σαὐ φ υλὴ χ ολ ἢ ς β ὸ
πρ ὸ σ ω ικρί α ς αὐ τῶμ·
θ υμὸ ς δ ρα κόμ τ ομ ὸ ὸ ἶ μο ς αὐ τῶμ· καὶ
θ υμὸ ς δ ὲ σ ὶ δ ο ω ἀμί α τος·
ὸ υ κ ἰ δὸ υ τ αῦ τα σ ὶ ἐ ἀ ὶ μ τ α σ ω ἢ κλαι σ ω
ῥ ἐ μοὶ· καὶ ὸ σ φρά γ ι σ α ι ζῦ τοὶς θ ὶ
σ ω ροὶς μ ου
ἐ μὴ μ ὰ ἁϛ ὠ κ δ ὶ κλὶ ὸ ϛ ὠ ς ἂ μ τ α σ τ ὸ δ ὸ σ ω
ὸ τ ὰ ὶ ὸ φ ὶ λη ὸ τ ὸ ὶ ς αὐ τῶμ·
π ὸ ὠ ς ὶ ἢ ἵ μ ὰ ἁϛ ὸ σ α ὸ τ α σ τ ὸ λ ἁ ς αὐ τῶμ,
καὶ σ α ρ ἑ σ ὶ μ ὸ τ ὸ ὶ μ α ὺ μ ἰ μ·
τὶ ρ ὶ μ ἁ ϛ κε τὸ μ λα ὸ μ αὐ τοῦ· κ ἁ ὸ σ ὶ τ ὸ ὶ ς
δ ὸ ύ λ ὸ ις αὐ τοῦ σ α ρ α κλη θ ὶ ὸ σ τ α ι·
δ ὲ γὰρ αὐ τοὶς σ α ρ ὰ λ ε μ υ μὸ μ ὸ ι ς καὶ
ἰ κλε λυ σ ὸ τ α ι, ὅ μ ἐ σ α ι γω τὴ μ ὰ ι σ α ι
ρ ἁ μὸ ν ὸ ις·
Κ αὶ ἁ σ ε κε τ ο ῦ ἁ ζ ὶ μ ο ῖ ὸ θ ὸ ὶ α ὐ τῶμ,

ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ ἐπῆραν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐθυμίασαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ ἐπροσεκύνησαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν.

β Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς Μωυσῆν Εἰπὸν πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ Τάδε λέγει Κύριος Ἐγὼ ἐπιβλέπω ἐπὶ τὴν ὀργὴν τῆς καρδίας ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀσέβειαν τῶν χειρῶν ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀδικίαν τῶν ἔργων ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀνομίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

γ Καὶ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἀκρίδας καὶ ἐξολεθρεύσουσι πάντα τὰ ἐκφυόμενα ἐν τῇ γῇ καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς δένδρεσιν ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς κήποις ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς ὀπωρικοῖς ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἀμπελῶσιν ὑμῶν καὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς ἐλαιῶ

τέκνοις τῆς θρόνης σου.
Κ ύριος θαμαυτοὶς καὶ ζωογονοῦσι καὶ τοῦ
ζῆσαί δου καὶ ἀμαύζη.
Κ ύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει ταπεινοῖ
μοι καὶ ἀνυτοῖ ἀμιατὰ αὐτοῦ τῆς γῆς τὰς
μήτας, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτω
χόν.
Τ οῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαι
οῦ καὶ θρόνους δόξης κατακληρονο
μῆσαι αὐτόν.
Δ ιδοὺ ἐγὼ χεὶρ τῶν εὐχομένων καὶ εὐμό
τησον ἐν τῷ λαῷ σου.
Ὁ τὸ γὰρ κέρας ἰσχύει δυναται τὸ σὸν ἡ ζωὴ
ἰσχύι αὐτοῦ. καὶ ἀσθενῆ ποιήσει τὸν
ἀντίδικον αὐτοῦ καὶ ἅγιος.
Η καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ. καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν
τῇ δυνάμει αὐτοῦ. καὶ μὴ καυχά
σθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ
ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμε
νος. ζῶντῶν σωτῆρι καὶ γινώσκειν τὸν
κύριον. καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύ
νην ἐν μέσῳ τῆς γῆς
Κ ύριος ἁμέλησε τῶν ὁσίων τῆς δόξης αὐτοῦ
αὐτοὶ εἰρηνεύσουσιν ἐπὶ τῶν κοιτῶν
αὐτῶν.
Κ αὶ δόσει ἰσχὺν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ.

προσευχὴ αὐτῶν κοὐμὴ τοῦ τροφῆ
τοῦ. ὠδὴ δ'
Κ ύριε ἐστερεώθη ἡ καρδία μου καὶ ὑ
ψώθη μου τὸ κέρας μου καὶ ἐ
πλατύνθη μου τὸ στόμα μου ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς μου, ἐκ εὐφράνθην ἐν τῷ σω
τηρίῳ σου.
Ἐ μὲ σωδύνοξ ὡς ὠδὶν τεκούσης ἐσωθήσομαι. ζῶντῶν
ἀνίζειν τὰς ἐπισκοπὰς ἐσωθήσομαι. ζῶντῶν
παρεπιμαι τὸν μιαιρὸν μαμωνᾶ δοξασθήσο
ζῶντῶν παραχωρῆσαι τῶν τυχόντων ἐμ
βριθῶς ὀλέσουσι μνησθήσομαι.
Ο ὐδεὶς ἁγιος ὡς ἔστι κύριε πλὴν σοῦ καὶ δίκαιος
ὄρος ἐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν.
Κ αύχασθε μὴ καυχᾶσθε ὑψηλὰ ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ ὑμῶν
μηδὲ λαλείτω ἀδικίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
Π ρὸς τὸν προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος καὶ ἐμπυ
ρίσει τὰς τρίβους αὐτοῦ.
Ε γὼ καὶ ἐσταυρώθην τῷ νόμῳ ἵνα θεῷ ζήσω τῷ συν
εσταύρωμαι καὶ οὐκέτι ἐγὼ ζῶ.
Δ ιεθρύπτη τὰ ὀρνία μου ἔτακησαν μοι ἀπὸ μιοῦ
μὴ ἀπὸ μιοῦ ποιεῖ τὰ αὐτῶν μὴ
ἀνθ' ὧν κόπου μὴ δόμ
Κ ηρύσσω τὸν ἀθῶον πᾶν πλὴν θλίσομ
τον καὶ σκηνὴν ἁγίασμα δικαίου.

ἐζω.

Μὴ ζῷ σοι ταῖς ὀργαῖς σου κύριε, μηδὲ ζῷ σοι
ταῖς ὀργαῖς τοῦ θυμοῦ σου, μηδὲ ὄμνυε ἡμᾶς
ὀργὴν τὸ ὄνομά σου.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων εἶ σὺ σοῦ ἐστιν, καὶ
ἐπὶ σοὶ ἡ σωτηρία σου.
Ἐλέησόν με κύριε ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴασαί με
κύριε ὅτι ἐτεταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.
Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, σὺ δὲ κύριε
ἕως πότε.
Ἐπίστρεψον κύριε καὶ ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου,
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου,
ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;
Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω κατὰ
πᾶσαν νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου
τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.
Ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.
Εἰσήκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν
προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν σφόδρα πάντες
οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφήτωσαν καὶ αἰσχυνθήτωσαν
σφόδρα οἱ ἐχθροί μου καὶ ἀποστραφήτωσαν
καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἐν τάχει.

Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.
Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ
ἀποσπῶντος μηδὲ ῥύομένου.
Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν
ἀδικία ἐν ταῖς χερσί μου,
εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά,
ἀποπέσοιμι δὴ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.
Καταδιωξάτω ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ
καταλαβέτω καὶ καταπατησάτω εἰς τὴν γῆν τὴν
ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνωσάτω.
Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τέλει
τῶν ὁρίων τῶν ἐχθρῶν μου, ἐξεγέρθητι κύριε ὁ
θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.
Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ διὰ ταύτην
εἰς ὕψος ἀναστρέψεις.
Κύριος δικαιοκρίνει τὰ ἔθνη, κρῖνόν με κύριε
κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ' ἐμέ.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς τὸν δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφροὺς ὁ θεὸς ὁ δίκαιος.
Δικαία ἡ ὑπερασπισίς μου παρὰ τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Κριτὴς δίκαιος ὁ θεός, ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ
παλαιώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν
αὐτό.
Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς διώκουσιν ἐνεργασάμενος ἐπόνησε.
Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ
ἔτεκε τὸ ἄδικον.
Λάκκον ὤρυξε καὶ ἐσκάλευσεν αὐτόν, καὶ
ἔπεσεν εἰς βόθρον ὃν ἐποίησε.
Ἐπιστραφήσεται ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν βυθὸν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἡ
ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.
Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὃν ᾖσεν κυρίῳ περὶ τῶν λόγων
Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.
Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ
πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με.
Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ
ἀποσπῶντος μηδὲ ῥύομένου.
Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν
ἀδικία ἐν ταῖς χερσί μου,
εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά,
ἀποπέσοιμι δὴ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.
Καταδιωξάτω ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ
καταλαβέτω καὶ καταπατησάτω εἰς τὴν γῆν τὴν
ζωήν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνωσάτω.
Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τέλει
τῶν ὁρίων τῶν ἐχθρῶν μου, ἐξεγέρθητι κύριε ὁ
θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω.
Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ διὰ ταύτην
εἰς ὕψος ἀναστρέψεις.
Κύριος δικαιοκρίνει τὰ ἔθνη, κρῖνόν με κύριε
κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ' ἐμέ.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς τὸν δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφροὺς ὁ θεὸς ὁ δίκαιος.
Δικαία ἡ ὑπερασπισίς μου παρὰ τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
Κριτὴς δίκαιος ὁ θεός, ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος
μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ
παλαιώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν
αὐτό.
Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς διώκουσιν ἐνεργασάμενος ἐπόνησε.
Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον καὶ
ἔτεκε τὸ ἄδικον.
Λάκκον ὤρυξε καὶ ἐσκάλευσεν αὐτόν, καὶ
ἔπεσεν εἰς βόθρον ὃν ἐποίησε.
Ἐπιστραφήσεται ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν βυθὸν τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἡ
ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.
Ἐξομολογήσομαι κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὃν ᾖσεν κυρίῳ περὶ τῶν λόγων
Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενί.

ταῖς μωταῖς σου ὁδοῖς τῆς σῆς.
Δίκαιος σύ κύριε καὶ εὐθὴς τὸ οἴκημά σου τοῦ
ὁδεῖν τῆς γῆς. τὰς σὰς ταῖς γὰρ ὁδοῖς
σου ἔδειξας ἡμῖν τοῦ ποιῆσαι ἡμᾶς
ὡς σὺ τῆς γῆς ἀλήθειαν σου μὴ τοῦ ποιήσῃς.
ἀρθήτω δὲ αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἴδωσι τὴν
δόξαν σου. κύριε ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου
καὶ οὐκ εἶδησαν. γνώσονται τοὺς ζηλοῦντας
θήτω σαν.
Ἦλος λίτε ταὶ λαοὶ μὰ ταὶ δόξω τοῦ μου. καὶ
μῶν τοῦ ρτοὶ τὸ σῶ ὁ γαμτίοις ἐδε ταὶ.
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ χρήμωσον δόσ ἡμῖν, ταὶ
ταῦτα γὰρ ἐπόδωκας ἡμῖν.
Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κλίσαι ἡμᾶς. κεῖ κτὸς
σου ἄλλον οὐ μὴ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν.
ὁ ἰδὲ μὲ κρὸ ἰ ζωλὼ οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰ
αὐτρὸ ἰ οὐ μὴ ἀμαθήσουσιν.
Δίαυτοῦ τοὶ ἐστὴ ναγγε καὶ ἀπόλεσας,
καὶ ἠρας πᾶν ἀρσενγαῦτῶν.
πρόσθεσαὐτοῖς καὶ κακὰ κύριε. πρόσθες καὶ
κακὰ, τοῖς ζῶ δόξοις τῆς γῆς.
Κύριε ζῶ θλίψεις ἐμ μίσθη μου. ζῶ
θλίψεις μὲ ραὶ ἡ ταὶ δόσουσί μοι.
Καὶ ὡς σὺ ζῶ δόμου σὲ ἐ ἰ ζῆ μοῦ τοῦ τὸ κύριε.
καὶ ὁσωλὴ τῶ δόμη αὐτῆς ἐκ κρεμάσ,
οὕτως ἐ ἐσόμη θημεν τῷ ἀρμωτῶ σοι

Δίὰ τὸ μφόμου σου κύριε, ζῶ νωσρὶ ὅλα
μου μόν. καὶ ὡς δόμησαν ἡμῖν μὲ ἐ τέκο
μεν, τοσαῦτα σοτηρίαν σου δὲ τοι
ήσαμεν ἐν τῆς γῆς.
ὑποστρέψωμεν. ἐ μὰ πεσοῦνται
οἱ ζῶντες τοῦ ὀσωτῆς γῆς.
μαστήσομ ταὶ οἱ μεκροὶ. καὶ ἐ νδρθή
σομ ταὶ οἱ ζῶ ρὶς μὴ μίοις, καὶ φραμ
θήσομ ταὶ ὁ ἰ ζῶ τῆς γῆ.
ἦ γὰρ δρόσος σὴ πὰρ αὐτοῦ, ἵ αὐ μὰ ὰν
ρὶς ἔτω. ἡ δὲ γῆ τῶν μὰ σεβῶν πεσεῖ ται
βάδ Ηζελαιός μου ἐ ς τὸ ταμ ἐῖον. αὐ
τοῦ κλῆσομ τὴν θύραν σου. ἀ πολιρύ
ην θῆ μικρὸν ὅσον μόσον, ἕως ἂν πὰρ
ρύλθη ἡ ὀργὴ κύ.
ὡδὴ ᾱ ἰ ωμᾶ τοῦ προφήτου.
Βόησαν ζῶ θλίψεις μου πρὸς κύριον τὸν θεόν
μου; καὶ ἐ σήκουσέ μου.
κοιλίας ᾅδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. αὐ τοῦ ἔρριψάς με ἐ ς
βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποτα
μοὶ ἐ κύκλωσαν με.
πάντα σοῖ με τέ ωρισμοῖ σου, καὶ τὰ κύ
ματά σου ἐ πέ μὲ δήλθον.
καὶ ἐγὼ ἔ πον μὰ τῶν με ἀπὸ ὀφθαλμῶν
σου, ἀρά γε προσθήσω τοῦ ἔτι
ἰδεῖν πρὸς ναὸν μὰ γίου σου.

ιζ. ς.

πρὸ τῆς ἐμῆς ἀναχωρήσεως ἀπὸ τοῦ σώματος τούτου
ἀβύσσου ἐστὶ κεκλεισμένος ἐπ' αὐτῷ
δυνήσῃ φανερὸν ποιῆσαι τοῖς ἐμοῖς δούλοις
καὶ τέκνοις τῆς γῆς ἵνα ἐν τοῖς ἐσχάτοις
καιροῖς ὦσιν ὅμοιοι
καὶ ἵνα μὴ τῶν κακῶν τῆς πλάνης ζωλίμου,
πρὸ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν μου τῶν τυχόντων
τοῦ κληρονομῆσαι
καὶ ἔλθωσι πρὸ τοῦ τὴν πρόσοψιν τοῦ
προσώπου μου τὸν ἀγνὸν
φυλάσσοντες τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δόγματα,
ἕλθωμεν πρὸς αὐτοὺς ἐν καιρῷ τέλειον
γνῶσιν δὲ μετὰ φωνῆς μέγα ὡς καὶ ὁ ἄγγελος
μέλλοντας ὡς θύσωσι· ὅσα δὲ ἡ ψυχή
μου ἐπόθησαν ἵνα ἴδωσι τὴν σωτηρίαν μου
τὸν κύριον· προσέρχεται τῶν ἀγίων
ὡς πρωϊνὸν φῶς· ὡς ἥλιος
ὑλοποιητὸς τῆς κεφαλῆς τῶν πάντων λαῶν
μου καὶ αἱ μετὰ καὶ δεδοξασμένοι,
τὸ ὅμοιόν σου ἐστὶ τοῖς ἀγγέλοις·
ὅτι δίκαιος ἐστὶ πάντα ὅσα ἐποίησας
ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου δίκαια
θήσω καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου·
καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς καὶ
κρίμα τὰ ἀληθεῖς ἐποίησας·
ὅτι ζῶ δὲ μὴ θέλω καὶ κρίσεί σε τὴν γῆν ἐκ

τοῦ τοῦ παντὸς ἀφῆκας δὲ τὰς ἀ
μαρτίας ἡμῶν·
ὅτι μαρτυρῶν καὶ ἡμισυμβαίνω
τοῦτο μαὶ ἀποσοῦ· καὶ δὲ ἡ μαρτυ
ρία σοῦ ἀληθὴς ἐστὶ τῶν ζώντων ὅλων
οὐκ ἐκκούσαμεν·
οὐδὲ σωτηρίαν ἐποίησαν δὲ ἐποίησαν
ἡμῖν καθὼς ἐμεταλλώμεν, ἵνα ἀφῇ
μὴ μόνοι τὸ·
καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν· καὶ
πάντα ὅσα ἐστὶν γενέσθαι, ἐν δὲ μὴ
θημὶ λιρίσῃ ἐποίησας·
καὶ πᾶσαι ἐχθρὰς ἐχθρὰς
ὁμᾶς ὁμῶν· ἐχθίστους ὁμοῦ τοὺς αὐτῶν
καὶ μισοῦσι λῇ δὲ δίκαιος καὶ πονηρὸς τὰ
πάντα ἀποῦσαν τῶν γῆν·
καὶ μὴ οὐκέτι μὴ ἀνοίξαι τὸ στόμα
αὐχμῶν καὶ ὁμῆ δὲ σάρξ μὴ θήσωμαι τοῖς
δούλοις σου, καὶ φίλοις σου μόνοις·
ἡδὺ πᾶσα δόξα καὶ ἀτέλεσθ δὲ αὐ
τὸ ὅμοιόν σου· καὶ μὴ δὲ σκεδάσῃ
τῶν δίκαιον θλίκωσον· καὶ μὴ αὐτοφά
σις τὸ τέλος σου δὲ φλῶν·
καὶ ἀπὸ πρὸ τοῦ μὴ γένεσθαι μόνον σου
καὶ δὲ καὶ ἴσα ἀπὸ τοῦ δούλου σου,
καὶ ἴσα ἡ τοῦ νόμου σου·
ἵνα ἐλάμψῃ πληθῶσι τὸ πρόσωπον

αὐτῶν· ὡς τὰ ἀίματα τοῦ ὄϊου· καὶ ὡς
τὰ ἀίματα μου, τὰ παρὰ τὸ χεῖλος
τῆς θυμιάσεως·
ὃ τὶ δὲ ἔσται τὰ ἡμίμορα θησαυρῶν παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ὡμίλησαν τὰ τοῖς
μοὶ ὅμοι τοῦσι τὴν γῆν σὶ μόρομ, δικά
τὰς δὲ μαρτίας ἡμῶν·
Κ αὶ οὐκ ἔστιμ ἡμῖν τῶν καιρῶν τῶν ἀρχόν
καὶ προφήτης καὶ νόμος· οὐδὲ
ὅλοκαύτωσις οὐδὲ θυσία· οὐδὲ προ
σφορᾶ οὐδὲ θυμίαμα μοι· οὐ τόπος
τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὑ
ρεῖν ἔλεος·
ἀλλ᾽ ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ καὶ πνεύ
ματι ταπεινώσεως, πρόσδεξαι
ἡμῶν· ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσι μαρμά
των πιόμων·
ὕ τως ποιήσωμεν θυσίαν ἡμῶν ἐνώπιόν
σου σήμερον· καὶ ἐκτελέσωμεν ὀπί
σω σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς
πεποιθόσι μὲ σοί·
Κ αὶ νῦν ὀπισκολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρ
δίᾳ· καὶ φοβούμεθα σὲ καὶ ζητοῦμεν
τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύ
νῃς ἡμᾶς·
ἀλλὰ ποίησον μεθ᾽ ἡμῶν κατὰ τὴν τῶ

πλήθους τοῦ ἐλέους σου ὀξελοῦ ἡμᾶς· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τοῦ ἐλέους σου ὀξελοῦ ἡμᾶς· καὶ τὰ θαυ
μάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόμα
τί σου κύριε·
Κ αὶ ὀντραπήσαν ταὶ πάντες οἱ ἐνδυ
κρυνόμενοι τοῖς δούλοις σου καὶ καὶ
Κ αὶ καταισχυνθήσαν αὐτὸ ταὶ σὶς
δυναστείας·
Κ αὶ λὶ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβήτω· καὶ νυσ
τωσαν ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς μόνος καὶ ἔνδο
ξος ἐπὶ ὅλην τὴν οἰκουμένην·
Κ αὶ οὐδὲν ἔλιπον μοῖ ἐμβαίνοντες ἐν
τοῖς ὑπονηρέταις τοῦ ναοῦ λέως, ἰδοὺ ὁμ
τὸν τῶν καὶ μιμομένη φθὴ· καὶ τὸ ὀστη
κὸς φυτὸν ὡς κλήματι τῆς·
Κ αὶ δὲν ἀφῆ τὸ ἅλὸξ ἐπὶ τοῦ μωτῆς καὶ μὶ
μοῦ ὅταν ποιήσετε τὸν ἀράκοντα
σύμπαν·
Κ αὶ δὲν ὁδὸς ὀκ ὀνειδισμοῦ ἐσται ὁρε
πὸν ἐπὶ τῶν μιμομένων χαλδαίων·
ὃ δὲ ἄγγελος κῦ συνκαταπέμπη ἅμα τοῖς
πονηροῖς τὸν δὲ χαρίσασθε τῶν μιμομ
Κ αὶ ὀνείμασθε τῶν φλόνα τοῦ πυρὸς
ἐκτῆς καμίνου·
Κ αὶ ἐποίησον τὸν ὄσον τῆς μιμήσεως
ὡς πρὸς ἅλα δρόσου δὲν ἀσυρίζον
Κ αὶ οὐχ ὑπάντων τὸ καθόλου τὸ
πῦρ

ὀυδὲ ἐμύσησεν. ὀυδὲ σαρκικὸς χλη
σεν αὐτοις.

Τ ὁτὸ οἱ τρεῖς ὡς ἑνὶ ἐκ στόματος ὕ
μνουν· καὶ μόνων καὶ ἐνδόξαζομεν τὸν
θν ζωντὴν καὶ ἀίμνως λέγομεν τὸν.

Ε ὑλογητὸς εἶ κύριε ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν
μῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψοῦ
μενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κ αὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης
σου τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας
δόξης σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπε
ρυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου καθή
μενος καὶ καθίζων ἐπὶ χερουβίμ· ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐν στερεώματι
οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δοξαστὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ποιήσας τὰ φῶτα καὶ
τὸν ἥλιον εἰς ἡμέραν καὶ τὴν σελήνην
καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς νύκτα καὶ ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὕμνος τῶν τριῶν παιδῶν.

Ε ὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψού
μενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ἐν στερεώματι οὐρα
νοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δοξαστὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ποιήσας τὰ φῶτα καὶ
τὸν ἥλιον εἰς ἡμέραν καὶ τὴν σελήνην
καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς νύκτα καὶ ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου καθή
μενος καὶ καθίζων ἐπὶ χερουβίμ· ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐν στερεώματι
οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δοξαστὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψού
μενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας
δόξης σου· ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπε
ρυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου καθή
μενος καὶ καθίζων ἐπὶ χερουβίμ· ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐν στερεώματι
οὐρανοῦ καὶ ὑμνητὸς καὶ δοξαστὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ποιήσας τὰ φῶτα καὶ
τὸν ἥλιον εἰς ἡμέραν καὶ τὴν σελήνην
καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς νύκτα καὶ ὑπερύ
μνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ε ὐλογητὸς εἶ ὁ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος

ὅλων οὖ. τὰν θλιρίαν καὶ πᾶσαν ταὐτὰν κλίνη μὴ τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υλογᾶτε τὰ ὄρνια τῶν οὐρανῶν καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τὰ πετόμενα ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν αὐτὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υμολογᾶτε τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ θηρία τὰ υλοικὰ τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν αὐτὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υμολογᾶτε πάντα μουσικὴ τυχὰ δὲ νὰ μὴ ἀκούσῃ ὅσοι κὴ τὰ πρόβατα τὰ ἄγρια δὲν ἀκούουν τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν αὐτὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υμολογᾶτε πάντα ζαρίαν καὶ μισαυλὶν τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν αὐτὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υμολογᾶτε αὐτὸ τὸ ὁλοπρόφυτα καὶ μαρτυροῦν τὸν μικρὸν ὑμῶν τε καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ τὸν αὐτὸν μὲν εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

ε υλογοῦν μὲν πρᾶγμα ἡ ὁμολογία μας τὸν μικρὸν ὑμῶν μὲν καὶ ὑπὸ τὸν πέδον τοῦ εἰς τὸν ἀγαθόν μας.

κ ἀμὴν καὶ ἀλληλούϊα εἰς τὸν ἀγαθόν μας τὸν μακρὸν αἰῶνα τὸν μέλλοντα.

ὡδὴ τῆς θεοτόκου ἐν τῷ ἀναπαύσει τοῦ ἁγίου. ὡδὴ θ'

ν ἀναμνήσῃ ἡ τυχὴ μου τὸν μικρὸν καὶ ἡ ναυμία σου ὁ τὸ πανάγιόν σου ὄνομα τῶν θεῶν τῶν σωτήριόν σου.

ὃ τὶ ἐπεῖδε τὸν ὀφθαλμὸν τῶν ταπεινώσεών μου τῆς δούλης σου· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

ὃ τὶ ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

ε ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισε ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

κ αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησε ἀγαθῶν· καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

α μετέλαβε Ἰσραὴλ παῖδα αὐτοῦ· μνησθῆναι ἐλέους καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν· τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

υλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

κ αὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

κ αθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.
ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν. τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀ-
φόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν
ῥυσθέντας.
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιο-
σύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡ-
μέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.
καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κλη-
θήσῃ. προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προ-
σώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν
διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ
ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.

ᾠδὴ μία τῆς οὐσίας τριάδος τοῦ
θεοῦ πρὸς καὶ τοῦ ὑοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· σώσῃ σε ἐμοῦ αὐλε-
άνδρου τοῦ δὲ τοῦ χαλδαικος τῆς
κρίτης· ὑὸς δὲ τοῦ σοφοτάτου καὶ
λογιωτάτου κυροῦ γεωργίου ἱερέως
τοῦ αὐλεξάνδρου· ζῷε τῷ χιλιοστῷ τε
τριακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἕκτῳ μετὰ
μυρίων τριῶν καὶ δεκάτης ζῴων
μετάξας.

Universitäts-Bibliothek München

Regiote

